

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับ

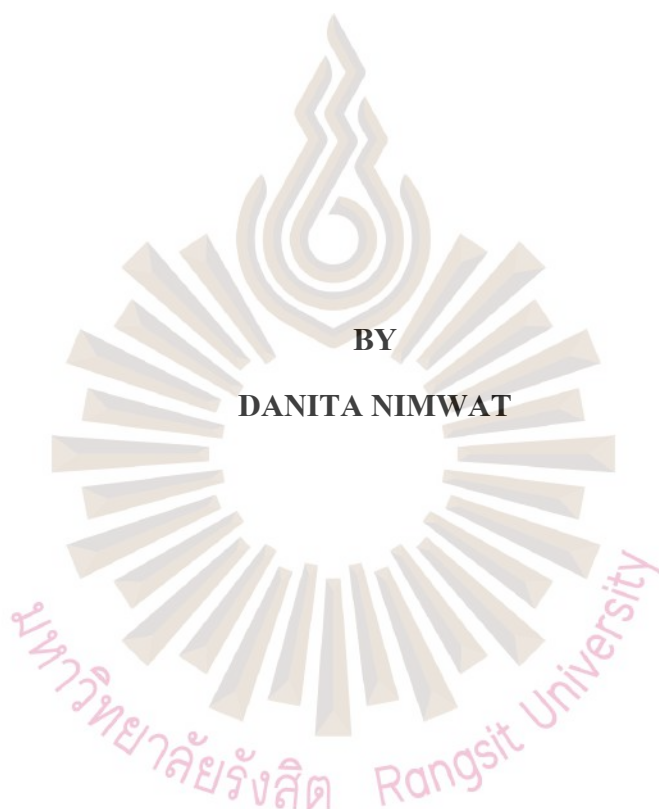
โดย
คณิตา นิมวัฒน์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2566

COMPULSORY PET INSURANCE

BY

DANITA NIMWAT

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF LAW
FACULTY OF LAW**

**GRADUATE SCHOOL RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2023**

วิทยานิพนธ์เรื่อง
การประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับ

โดย
คณิตา นิมวัฒน์

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2566

ผศ.ดร. เกวลิน ต่อปัญญาชาญ
ประธานกรรมการสอบ

ดร. กฤษฎา แสงเจริญทรัพย์
กรรมการ

ผศ.ดร. ชานี วรภัทร์
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ศ. ดร. สือจิตต์ เพ็ชรประสาน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

4 กรกฎาคม 2567

Thesis entitled

COMPULSORY PET INSURANCE

by

DANITA NIMWAT

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Laws

Rangsit University
Academic Year 2023

Asst. Prof. Galvalin Torpanyacharn, LL.D.
Examination Committee Chairperson

Krisda Saengcharoensap, Ph.D.
Member

Asst. Prof. Thanee Vorapatr, LL.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Prof. Suejit Pechprasarn, Ph.D.)

Dean of Graduate School

July 4, 2024

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ตั้งแต่เริ่มจนกระทั่งสำเร็จ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณนารถที่กรุณาเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำ คำปรึกษา ประเด็นและมุมมองใหม่ๆ ทำให้ผู้วิจัยมีแนวทางในการศึกษาและมองเห็นถึงปัญหาต่างๆ เพื่อค้นคว้าข้อมูลที่ครบถ้วนยิ่งขึ้น รวมทั้งตรวจและชี้แนะแนวทางเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงโดยเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกวณีน ต่อปัญญาชาญ ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ท่านดร.กฤษฎา แสงเจริญทรัพย์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ซึ่งทุกท่านได้สละเวลาอันมีค่ามาดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์ อีกทั้งได้ให้คำแนะนำ และชี้แนะแนวทางด้วยความเมตตาต่อผู้วิจัยจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมารดาและครอบครัว ผู้ที่เป็นกำลังใจที่ดีที่สุดและได้ให้โอกาสทางการศึกษาอย่างเต็มที่แก่ผู้วิจัยตลอดมา และขอขอบคุณอาจารย์ เจ้าหน้าที่และเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และคอยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณสัตว์เลี้ยงและสุนัขจรจัดทุกตัวบน โลกใบนี้ที่ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์อย่างที่สุด

ในท้ายที่สุดนี้ หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีคุณประโยชน์ต่อผู้ศึกษาค้นคว้าหรือผู้ที่มีความสนใจแล้ว ผู้วิจัยขอกราบมอบให้แก่มารดา ครูบาอาจารย์ และบุคคลทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ให้งานวิจัยสมบูรณ์ หากมีข้อบกพร่องด้วยเหตุใดผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

คนิดา นุ่มวัฒน์

ผู้วิจัย

6507045 : ดนิตา นิมวัฒน์
ชื่อวิทยานิพนธ์ : การประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับ
หลักสูตร : นิติศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.ธานี วรรณภัก

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาถึงความเป็นมา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดทฤษฎี เกี่ยวกับกฎหมายประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับ สภาพกฎหมายและปัญหาของประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับ (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายของต่างประเทศเกี่ยวกับการประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับและวิเคราะห์ถึงแนวคิดของกฎหมายของต่างประเทศและมาตรการอื่น ๆ ในต่างประเทศของการประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับ (3) เพื่อวิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกันวินาศภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับ (4) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงมาตรการทางการประกันภัยให้มีการบังคับใช้ได้อย่างเหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้นจากการศึกษาพบว่า กฎหมายประกันของไทยยังไม่มีนิยามคำว่า “สัตว์เลื้อยงาคบงคับ” เมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศ และตามทฤษฎีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับ ยังไม่มีพื้นฐานของเงื่อนไขการทำประกันสัตว์เลื้อยงาคบงคับ ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับให้มีรายละเอียดที่ชัดเจน การคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับ การทำประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับที่ต้องทำกับภาคสมัครใจที่มีส่วนเพิ่มเติม ตลอดจนทั้งความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืนที่ไม่ทำประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับเมื่อเปรียบเทียบกับของต่างประเทศ จากผลการศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ (1) ให้มีการนิยามคำว่า “สัตว์เลื้อยงาคบงคับ” ในพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 (2) นำกฎหมายของสหรัฐอเมริกามาใช้ (3) ให้มีการกำหนดรายละเอียดโดยแบ่งรายละเอียดออกเป็นการประกันสุขภาพของสัตว์เลื้อยงาคบงคับและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหากสัตว์ทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม (4) ให้คิดอัตราเบี้ยประกันขึ้นอยู่กับภูมิลักษณ์ สถานที่อยู่อาศัย (5) ให้มีการทำประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับในสัตว์เลื้อยงาคบงคับโดยเพิ่มลงในพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 (6) ให้มีการกำหนดโทษของผู้ไม่ทำประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับลงในพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 256 หน้า)

คำสำคัญ: การประกันภัย, การประกันภัยสัตว์เลื้อยงาคบงคับ, กฎหมาย

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

6507045 : Danita Nimwat
 Thesis Title : Compulsory Pet Insurance
 Program : Master of Law
 Thesis Advisor : Asst. Prof. Thanee Vorapatr, LL.D.

Abstract

This study involves qualitative research with the objective of: (1) investigating previous research, theoretical concepts, and current status of compulsory pet insurance laws, as well as associated issues; (2) comparing and contrasting foreign laws on compulsory pet insurance, and evaluating different approaches and measures taken by other countries; (3) analyzing legal frameworks related to pet casualty insurance; and (4) suggesting guidelines to improve and strengthen insurance measures for better enforcement in terms of appropriateness, efficiency, and effectiveness. The results suggest that Thai insurance legislation does not have a specific and detailed definition of “pet” in comparison to other countries. Additionally, it lacks clear regulations regarding pet insurance conditions, coverage, premium rate calculation, and the enforcement of compulsory insurance. Recommendations include: (1) Defining “pet” in the Prevention of Cruelty and Animal Welfare Act B.E. 2014; (2) Adopting laws from the United States; (3) Specifying details such as pet health insurance and compensation for third-party liability separately; (4) Determining premium rates based on geographical factors like place of residence; (5) Making pet insurance compulsory by integrating it into the Animal Cruelty Prevention and Welfare Act 2014; and (6) Imposing penalties on those who fail to obtain pet insurance under the Prevention of Cruelty and Animal Welfare Act 2014.

(Total 256 pages)

Keywords: Insurance, Compulsory Pet Insurance, Law

Student's Signature

Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย	5
1.3 สมมติฐาน	5
1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	5
1.5 วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 ความหมายของสัตว์เลี้ยง ความเป็นมาการประกันภัยสัตว์เลี้ยง และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ความหมายของคำว่า “ประกันภัย”	8
2.2 ประกันวินาศภัย	9
2.3 ข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัยที่ไม่ต้องรับผิดชอบ	11
2.4 ข้อยกเว้นตามกฎหมายเมื่อผู้เอาประกันภัยประมาทเดินเล่ออย่างร้ายแรง	12
2.5 ค่าสินไหมทดแทน	13
2.6 หลักสำคัญของสัญญาประกันภัย	16
2.7 ความเป็นมาเกี่ยวกับประกันภัยสัตว์เลี้ยงในประเทศไทย	21
2.8 การคุ้มครองการประกันภัยสัตว์เลี้ยงในมุมมอง Mamie K. Wright (สหรัฐอเมริกา)	23
2.9 ความหมายของคำว่าสัตว์	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.10 สถานภาพของสัตว์ในทางกฎหมาย	26
2.11 ความหมายคำว่า “สัตว์เลี้ยง”	27
2.12 กฎของการเฉลี่ย (Law of Average)	29
2.13 ทฤษฎีสถิติสัตว์บนฐานความเป็นพลเมือง	30
2.14 พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์พ.ศ. 2557	33
บทที่ 3 การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศ	35
3.1 ราชอาณาจักรสเปน	35
3.1.1 ความหมายคำว่าสัตว์เลี้ยงในราชอาณาจักรสเปน	35
3.1.2 การประกันภัยภาคบังคับ (Ley De Bienestar Animal)	36
3.1.3 เบี้ยประกันภัย	38
3.1.4 ความคุ้มครองของประกันภัย	38
3.1.5 วงเงินการเอาประกันภัย	40
3.1.6 ข้อยกเว้นในการไม่ต้องรับผิดชอบทางประกันภัย	40
3.1.7 การแจ้งประกันภัย	41
3.1.8 การชำระเบี้ยประกัน	41
3.1.9 ตัวอย่างแผนประกันภัยในราชอาณาจักรสเปน	42
3.1.10 ความรับผิดชอบหากไม่ปฏิบัติ (บทกำหนดโทษ)	43
3.1.11 การอนุญาตให้นำสัตว์ต่างถิ่นมาเลี้ยงจะต้องมีการทำประกันภัย	43
3.2 สหรัฐอเมริกา	44
3.2.1 ความเป็นมาเกี่ยวกับประกันภัยสัตว์เลี้ยงในสหรัฐอเมริกา	44
3.2.2 ความหมายคำว่าสัตว์เลี้ยงในสหรัฐอเมริกา	46
3.2.3 กฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยง (NAIC: Pet Insurance Model Act)	46
3.2.4 การประกันภัยภาคบังคับรัฐอิลลินอย	54
3.2.5 เบี้ยประกันภัย	55
3.2.6 ความคุ้มครองของประกันภัย	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2.7 ข้อยกเว้นการคุ้มครอง	58
3.2.8 เงื่อนไขพิเศษการรับประกันภัย	58
3.2.9 ข้อยกเว้นของกฎหมายว่าด้วยการทารุณกรรมสัตว์	59
3.2.10 บทลงโทษสำหรับการทารุณกรรมสัตว์ในรัฐอิลลินอยส์	59
3.2.11 ข้อกำหนดประกันภัยสัตว์เลี้ยงสหรัฐอเมริกา	59
3.2.12 หลักเกณฑ์ประกันภัย	61
3.2.13 บทกำหนดโทษ	62
3.3 นิวซีแลนด์	63
3.3.1 ความหมายคำว่าสัตว์เลี้ยงในประเทศนิวซีแลนด์	63
3.3.2 เบี้ยประกันภัย	64
3.3.3 ความคุ้มครอง	65
3.3.4 วงเงินเอาประกันภัย	65
3.3.5 ข้อยกเว้นในการเอาประกันภัย	66
3.3.6 เงื่อนไขการรักษาโรคเรื้อรัง	66
3.3.7 ความรับผิดชอบแพ่งหากไม่ปฏิบัติตาม (บทกำหนดโทษ)	67
3.4 ราชอาณาจักรสวีเดน	68
3.4.1 ความหมายคำว่าสัตว์เลี้ยงในราชอาณาจักรสวีเดน	69
3.4.2 กฎหมายสัตว์เลี้ยง (Djurskyddslagen)	69
3.4.3 การประกันภัยม้า	72
3.4.4 ความคุ้มครองของประกันภัย	72
3.4.5 เบี้ยประกันภัยม้า	74
3.4.6 การประกันภัยสุนัขและแมว	74
3.4.7 ตัวอย่างแผนประกันบริษัทในราชอาณาจักรสวีเดน	75
3.4.8 การยกเว้นการรับผิดชอบของบริษัทประกันภัย	77

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกันวินาศภัยสัตว์เลื้อย	79
4.1 ปัญหาและแนวทางแก้ไขของคำนิยามความหมายของคำว่าสัตว์เลื้อย	79
4.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลื้อย	83
4.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับหลักเกณฑ์สัตว์เลื้อยที่ต้องทำประกัน	88
4.4 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลื้อย	94
4.5 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลื้อย	107
4.6 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการทำประกันภัยภาคบังคับกับภาคสมัครใจในประกันภัยสัตว์เลื้อย	111
4.7 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน	115
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	118
5.1 บทสรุป	118
5.1.1 ปัญหาคำนิยามความหมายของคำว่าสัตว์เลื้อย	118
5.1.2 ปัญหาผู้มีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลื้อย	119
5.1.3 ปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์สัตว์เลื้อยที่ต้องทำประกัน	120
5.1.4 ปัญหาเกี่ยวกับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลื้อย	121
5.1.5 ปัญหาเกี่ยวกับการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลื้อย	123
5.1.6 ปัญหาเกี่ยวกับการทำประกันภัยภาคบังคับกับภาคสมัครใจในประกันภัยสัตว์เลื้อย	124
5.1.7 ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน	125
5.2 ข้อเสนอแนะ	127
บรรณานุกรม	129

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	132
ภาคผนวก ก กฎหมายเรื่องการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพสัตว์ของราชอาณาจักรสเปน	133
ภาคผนวก ข กรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยงของราชอาณาจักรสเปน	205
ภาคผนวก ค กรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยงของประเทศนิวซีแลนด์	226
ภาคผนวก ง PET INSURANCE MODEL ACT ของสหรัฐอเมริกา	249
ประวัติผู้วิจัย	256

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงการเปรียบเทียบความคุ้มครอง 4 บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยง	23
2.2 แสดงการฝังไมโครชิป	23
4.1 แสดงเปรียบเทียบนิยามคำว่าสัตว์เลี้ยง	81
4.2 แสดงเปรียบเทียบผู้มีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง	86
4.3 ตารางแสดงเปรียบเทียบหลักเกณฑ์สัตว์เลี้ยงที่ต้องทำประกัน	92
4.4 แสดงเปรียบเทียบความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง	101
4.5 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยง	109
4.6 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการทำประกันภัยภาคบังคับกับ ภาคสมัครใจในประกันภัยสัตว์เลี้ยง	113
4.7 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน	117

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประกันภัยก่อให้เกิดความมั่นคงในสังคม ประชาชนในสังคมมีหลักประกันความปลอดภัย และมั่นใจว่าเมื่อความเสียหายเกิดขึ้นแล้วตนจะได้รับชดเชยค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น นอกจากนี้การประกันภัยยังช่วยระดมทุนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากมีกฎหมายกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจะต้องเป็นนิติบุคคลและเป็นสถาบันการเงินประเภทหนึ่ง เช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ ดังนั้นการประกันภัยจึงเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนประหยัดในทางอ้อม คือส่งเสริมให้ประชาชนนำเงินที่หาได้ส่วนหนึ่งมาให้กับบริษัทประกันภัย นอกจากนี้บริษัทผู้รับประกันภัยก็สามารถนำเงินที่ระดมได้นี้ไปลงทุนประเภทอื่น ๆ ที่กฎหมายเปิดโอกาสให้บริษัทประกันภัยสามารถทำได้ บริษัทก็จะได้กำไรดอกผล ซึ่งเป็นการเพิ่มการลงทุนและขยายตลาดแรงงานด้วย¹

การประกันภัยจัดได้ว่าเป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่มนุษย์ทำขึ้นเพื่อเตรียมไว้สำหรับความเสียหาย หากเกิดมีขึ้นผู้รับประกันภัยก็จะมาช่วยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเมื่อเกิดความเสียหายขึ้น ทำให้ผู้เอาประกันภัยและหรือผู้ได้รับความเสียหายได้รับความช่วยเหลือเยียวยาและสามารถกลับคืนสู่สภาพเดิมได้อย่างรวดเร็วในลักษณะของการบรรเทาความเสียหาย การประกันภัยจึงเป็นการสร้างความมั่นใจแก่ผู้เอาประกันภัยว่าจะมีผู้ร่วมรับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นสัญญาประกันภัยเป็นสัญญาต่างตอบแทนอย่างหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายความเสี่ยงไปยังผู้รับประกันภัยให้ผู้รับประกันภัย

¹ จาก กฎหมายว่าด้วยประกันภัย (น. 20), โดย ธาณี วรภัทร์, 2555, กรุงเทพฯ: วิญญูชน. ลิขสิทธิ์ 2555
โดย ธาณี วรภัทร์.

ช่วยแบ่งเบาความเสียหาย เมื่อมีวินาศภัยหรือเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นซึ่งความหมายและลักษณะของสัญญาประกันภัยพิจารณาได้จากมาตรา 861 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์²

ในสภาพสังคมปัจจุบันและบริบทที่เปลี่ยนไป การทำประกันชีวิตเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในยุคปัจจุบัน แต่ไม่แค่การทำประกันในด้านวินาศภัยหรือการทำประกันชีวิตในประเภทบุคคล เนื่องจากการเติบโตในสังคมปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ผู้คนในสังคมยุคปัจจุบันไม่นิยมมีบุตรกันมากขึ้น ในสังคมแนวโน้มนำไปอยู่ในยุคของสังคมผู้สูงอายุ³ และการเลี้ยงสัตว์ที่เพิ่มมากขึ้นครอบครัวคนรุ่นใหม่ก็มีแนวโน้มที่จะไม่มีลูก เนื่องด้วยข้อจำกัดต่าง ๆ ดังกล่าว รวมไปถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจของไทยเองอาจจะไม่ได้เอื้ออำนวยมากนัก เนื่องด้วยสวัสดิการที่ส่งเสริมการมีบุตรไม่เพียงพอต่อค่าครองชีพ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา หรือการใช้ชีวิตในเมืองที่ไม่ปลอดภัย⁴ คนจึงหันมาเลี้ยงสัตว์เลี้ยงไม่ว่าจะเป็นสุนัข แมว หรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ เทียบเท่ากับเป็นคนในครอบครัวและทดแทนการมีบุตร และจากผลสำรวจเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงเป็นลูกของคนยุคใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างคนไทยจำนวน 1,046 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนเจนเนอเรชั่นวาย อายุระหว่าง 24 – 41 ปี โดยจากการสำรวจพบว่า เหตุผลที่คนไทยนิยมเลี้ยงสัตว์เลี้ยงในปัจจุบัน คือ ร้อยละ 49 ของกลุ่มตัวอย่าง ต้องการเลี้ยงสัตว์เพื่อเป็นลูก (Pet Parent), ร้อยละ 34 ของกลุ่มตัวอย่าง ต้องการเลี้ยงสัตว์เพื่อสถานะทางสังคม (Pet Prestige) และร้อยละ 18 ของกลุ่มตัวอย่าง ต้องการเลี้ยงสัตว์เพื่อช่วยเหลือและบำบัดรักษา (Pet Healing)⁵ ดังนั้นการดูแลรักษาเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง หลายหลายบริษัทประกันชีวิตจึงเริ่มมีแผนกมรดกมรดกออกมาอย่างหลากหลาย แต่ในปัจจุบันพิจารณาแล้วประเทศไทยยังคงให้สัตว์เลี้ยงเป็นทรัพย์สินชนิดหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้นการประกันภัยสัตว์เลี้ยงจึงจัดอยู่ในสัญญาประกันวินาศภัย เนื่องจากสัญญาประกันแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ สัญญาประกันวินาศภัย และสัญญาประกันชีวิต สัญญาประกันวินาศภัยเป็นสัญญาที่มุ่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (contract of indemnity) ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างไปจากสัญญาประกันชีวิตที่ไม่ได้มุ่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ในส่วนของประมวลกฎหมายแพ่งและ

² จาก กฎหมายลักษณะประกันภัย (น. 1), โดย จูเลียบ ชูเชื้อหิง, 2557, ปทุมธานี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. ลิขสิทธิ์ 2557 โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

³ จาก ธาณี วรรณทร์, อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 1, (น. 20)

⁴ จาก ทำไมคนรุ่นใหม่เลี้ยง 'สัตว์' แทนมี 'ลูก', โดย จารุจรรย์ ลาภพานิช, 2566. ลิขสิทธิ์ 2566 โดย Urban Creature. สืบค้นจาก <https://urbancreature.co/owning-pets-vs-having-kids/>

⁵ จาก คนไทยกว่า 49% เลี้ยงสัตว์แทนลูก ยอมจ่ายค่าดูแลเลี้ยงปีละ 1-2 หมื่น/ตัว, โดย วันเพ็ญ พัทธนันต์, 2566. ลิขสิทธิ์ The Bangkok สืบค้นจาก <https://www.thebangkokinsight.com/news/business/1025275/>

พาณิชย์บรรพ 3 ลักษณะ 20 หมวดที่ 1 เป็นบทเบ็ดเสร็จทั่วไปใช้กับสัญญาประกันภัยทุกประเภท สำหรับบทกฎหมายเฉพาะที่ใช้สำหรับประกันวินาศภัยบัญญัติไว้ในบรรพ 3 ลักษณะ 20 บทที่ 2 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์⁶

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงจึงอยู่ในหมวดหมู่ของการประกันวินาศภัยเนื่องจากสัตว์เลี้ยงยังคงเป็นทรัพย์สิน พิจารณาจากเจ้าของสัตว์เลี้ยงที่มีกรรมสิทธิ์ในสัตว์เลี้ยง โดยพิจารณาจากบทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 869 บัญญัติว่า อันคำว่า “วินาศภัย” ในหมวดนี้ ท่านหมายรวมเอาความเสียหายอย่างใด ๆ บรรดาซึ่งจะพึงประมาณเป็นเงินได้ หากพิจารณาตามกล่าวได้คือการที่บุคคลใดอาจได้รับความเสียหายที่พึงประเมินเป็นเงินได้บุคคลนั้นต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งนั้น โดยอาจมีความสัมพันธ์ในฐานะเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิผลประโยชน์หรือรายได้หรือมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ก็ได้⁷ หลักการสำคัญของการประกันวินาศภัย ก็คือ ความเสียหายที่เกิดขึ้นจะถือว่าเป็นวินาศภัยก็ต่อเมื่อเป็นความเสียหายที่สามารถประเมินเป็นมูลค่าได้ เช่น ความเสียหายที่เกิดจากการถูกรถชนได้รับบาดเจ็บ ไม่ว่าจะเป็น ค่ารถนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล ค่ายา ค่ารักษาพยาบาล รวมทั้งค่าเสียเวลาเนื่องจากการได้รับบาดเจ็บไม่สามารถทำงานได้ ฯลฯ ความเสียหายเหล่านี้ล้วนแต่เป็นความเสียหายที่คำนวณเป็นเงินได้ทั้งสิ้น จึงถือว่าเป็นวินาศภัย ส่วนความเสียหายที่ไม่สามารถประเมินเป็นจำนวนเงินเพื่อชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริงได้ ไม่ถือว่าเป็นวินาศภัย เช่น การสูญเสียชีวิต หรืออวัยวะของบุคคล เป็นต้น⁸ ซึ่งการประกันวินาศภัยสัตว์เลี้ยงจึงเริ่มเข้ามามีบทบาทในปัจจุบันมากขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันและการดูแลสัตว์เลี้ยงของตนให้อยู่กับตนได้นานที่สุดและมีความปลอดภัยมากที่สุด และเพื่อเป็นการตอบสนองสังคมในตอนนี้ที่มีการเลี้ยงสัตว์เพิ่มมากขึ้น ถือว่าเป็นภาวการณ์ทดแทนที่จะมีบุตรและผู้คนในยุคสมัยนี้ให้ความรักสัตว์เลี้ยงเทียบเท่าบุตรหลานและเปรียบเสมือนคนในครอบครัว ดังเช่น สุนัข แมว และสัตว์เลี้ยงชนิดอื่น ๆ ที่เป็นที่นิยม การประกันวินาศภัยนี้จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการเจ็บป่วยของสัตว์เลี้ยงในแต่ละครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการที่สัตว์เลี้ยงต้องเข้าโรงพยาบาล การฉีควัคซีน การตรวจสุขภาพ การทำประกันสัตว์เลี้ยงจึงมีความจำเป็นอย่างมาก เพื่อลดภาระของเจ้าของสัตว์เลี้ยง รวมทั้งป้องกันปัญหาสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง เนื่องจากในปัจจุบัน ภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องดูแลสัตว์เลี้ยงที่มีเพิ่มมากขึ้น

⁶ จาก จุเลียบ ชูเสือหึง, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 2*, (น. 40).

⁷ จาก จุเลียบ ชูเสือหึง, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 2*, (น. 40).

⁸ จาก *ความหมายของการประกันวินาศภัย*, โดย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย, ม.ป.ป.ลิขสิทธิ์ 2566 โดย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย. สืบค้นจาก <https://www.oic.or.th/th/education>

ในขณะที่สัตว์เลี้ยงปวยหรืออายุที่เพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้นการทำประกันประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะส่งผลให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงลดภาระค่าใช้จ่ายลงและดูแลสุขภาพของสัตว์เลี้ยงได้ดีขึ้น เนื่องจากสามารถเข้ารับบริการสุขภาพได้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายที่สูงเกินไปหรือหากสุนัขเป็นโรคร้ายแรงหรือต้องการการรักษาพิเศษ เจ้าของสุนัขไม่ต้องจ่ายค่ารักษาเพิ่มเติม ดังนั้นการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะช่วยในการป้องกันสถานะที่เจ้าของทอดทิ้งสุนัขได้ ไม่ว่าจะเป็นสุนัข หรือแมว ที่เห็นเป็นประจำและถูกทอดทิ้งเข้าสู่สถานพักพิงสุนัขและแมวจรจัด ทำให้เป็นการเพิ่มภาระแก่สังคม ที่สำคัญโดยเฉพาะปัญหาด้านพันธุกรรมในสัตว์เลี้ยง ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูงแต่การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในประเทศไทยยังไม่ได้ได้รับความคุ้มครองเพียงพอรวมถึงการคุ้มครองด้านอื่น ๆ ที่ยังมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ นำมาสู่ปัญหาของสังคมโดยการทำที่เจ้าของสัตว์เลี้ยงแบกรับภาระค่าใช้จ่ายต่อไปไม่ไหวไม่ว่าจะเป็น ค่ารักษาพยาบาล ซึ่งการรักษาพยาบาลสัตว์เลี้ยงอาจมีค่าใช้จ่ายที่สูงมากโดยเฉพาะในกรณีที่ต้องรักษาพยาบาลฉุกเฉิน การประกันวินาศภัยสัตว์เลี้ยงจะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ให้กับเจ้าของสัตว์เลี้ยง ซึ่งสัตว์เลี้ยงอาจเสี่ยงต่ออุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วยที่ไม่คาดคิด การทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะช่วยคุ้มครองเจ้าของสัตว์เลี้ยงจากความเสียหายเหล่านี้ โดยสามารถรับการช่วยเหลือทางการเงินจากบริษัทประกัน รวมถึงมีการคุ้มครองความเสี่ยงต่าง ในบางบริษัทประกันอาจมีการคุ้มครองที่กว้างขึ้นที่สามารถครอบคลุมความเสี่ยงต่าง ๆ เช่น การสูญหายหายของสัตว์เลี้ยงหรือความเสียหายที่เกิดจากการระบาดของโรค และส่วนที่สำคัญที่สุดคือให้ความสงบสุขใจเพราะการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงช่วยแบ่งเบาความกังวลและความรู้สึก ในกรณีที่สัตว์เลี้ยงมีปัญหาทางสุขภาพ สามารถรับการรักษาที่เหมาะสมและไม่เป็นภาระต่อจำนวนเงินที่เกินคาดคิด⁹

การทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงจึงมีความจำเป็นและเข้ามามีบทบาทมากขึ้นเพื่อที่จะลดปัญหาดังกล่าวที่จะเกิดขึ้นแก่เจ้าของสัตว์เลี้ยง จึงจำเป็นต้องศึกษาและพัฒนาในทางเงื่อนไขการคุ้มครองและเทียบกับบทประกันภัยของต่างประเทศ ทำให้เล็งเห็นว่าประเทศไทยยังต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมและการพัฒนาให้ประกันภัยมีทิศทางที่ดีขึ้นและคุ้มครองกรรมธรรมที่ครอบคลุมมากขึ้น

เมื่อการประกันวินาศภัยสัตว์เลี้ยงได้รับความเป็นธรรมและมีความคุ้มครองที่ดีขึ้นและครอบคลุมมากขึ้น จะทำให้ลดปัญหาการทอดทิ้งสัตว์เลี้ยงโดยที่เจ้าของแบกรับภาระค่าใช้จ่ายไม่ไหวและนำไปสู่การพัฒนาปัญหาการประกันวินาศภัยสัตว์เลี้ยงที่ดีขึ้นและลดการเกิดปัญหาของสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง เช่น สุนัขที่เกิดและอาศัยอยู่บนถนนหรือพื้นที่สาธารณะโดยไม่มีคนดูแลหรือ

⁹ จาก จุเลียบ ชูเสื่อหิง, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 2*, (น. 40).

เป็นเจ้าของ ซึ่งอาจจะก่อปัญหาหรือเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยของประชาชนและตัวสัตว์เอง นอกจากนี้ยังมีความเสียหายในทรัพย์สินของบุคคลที่สาม และบางครั้งอาจเป็นพาหะของโรคที่ถ่ายทอดได้ต่อมาด้วย เพราะฉะนั้นหากมีการพัฒนาการประกันวินาศภัยสัตว์เลี้ยงรวมถึงการทำประกันภัยภาคบังคับก็จะลดปัญหาเหล่านี้และทำให้มีการพัฒนาประกันภัยสัตว์เลี้ยงที่ดีต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงความเป็นมา แนวคิดทฤษฎี เกี่ยวกับกฎหมายประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับ สภาพกฎหมายและปัญหาของประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับ

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายของต่างประเทศเกี่ยวกับการประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับและวิเคราะห์ถึงแนวคิดของกฎหมายของต่างประเทศและมาตรการอื่น ๆ ในต่างประเทศของการประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับ

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกันวินาศภัยสัตว์เลี้ยง

1.2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงมาตรการทางการประกันภัยให้มีการบังคับใช้ได้อย่างเหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

1.3 สมมติฐาน

บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัยในส่วนของการประกันวินาศภัยของประกันภัยสัตว์เลี้ยง ที่นำมาใช้ยังไม่เพียงพอและเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย จึงควรศึกษากฎหมายต่างประเทศและบทบัญญัติประกันภัยสัตว์เลี้ยง เพื่อมาเปรียบเทียบกับกฎหมายไทยและวิเคราะห์สรุปผลดีผลเสียเพื่อนำส่วนที่ดีและเหมาะสมและเป็นธรรมเป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวต่อไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะทำการศึกษาดังหลักเกณฑ์ต่าง ๆ และความสำคัญต่าง ๆ ในสัญญาประกันภัยที่นำมาบังคับใช้กับหลักของการประกันภัยสัตว์เลี้ยง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และบทประกันภัย โดยมุ่งเน้นถึงการศึกษาและวิเคราะห์ข้อเท็จจริงของการคุ้มครอง เบี้ยประกันภัยเงื่อนไขของกรรมธรรม์ ที่ไม่คุ้มค่าเท่ากับของต่างประเทศที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน และในอดีตที่

ผ่านว่ามีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรและศึกษาประกันภัยสัตว์เลี้ยง โดยศึกษาถึงกฎหมายต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องและนำมาเปรียบเทียบกับกฎหมายไทยและวิเคราะห์ถึงผลดี ผลเสีย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการเสนอแนะแก้ไขปรับปรุงกฎหมายไทย และมาตรการอื่น ๆ ในการป้องกันแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเพื่อการพัฒนาในเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยการทบทวนวรรณกรรมซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลในระดับทุติยภูมิ (Secondary Source) ทั้งในประเทศและต่างประเทศอันประกอบด้วย บทบัญญัติของกฎหมายต่าง ๆ คำพิพากษาที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์ บทความ หนังสือพิมพ์ วารสาร ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับดูแลธุรกิจ ประกันภัยและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงซึ่งอยู่ในระหว่างการสอบสวนในปัจจุบัน และข้อเท็จจริงในอดีตเพื่อนำมาใช้ในการพิสูจน์สมมุติฐาน วิเคราะห์อย่างเป็นระบบและสรุปผลการวิจัย โดยจะทำการนำเสนอผลการวิจัยในเชิงบรรยาย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้ทราบถึงความเป็นมา แนวคิดทฤษฎี เกี่ยวกับกฎหมายประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับ สภาพกฎหมายและปัญหาของประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับ

1.6.2 ได้เปรียบเทียบกฎหมายของต่างประเทศเกี่ยวกับการประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับ และวิเคราะห์ถึงแนวคิดของกฎหมายของต่างประเทศและมาตรการอื่น ๆ ในต่างประเทศของการประกันภัยสัตว์เลี้ยง

1.6.3 ได้วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกันวินาศภัยสัตว์เลี้ยง

1.6.4 ได้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงมาตรการทางการประกันภัยให้มีการบังคับใช้ได้อย่างเหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

บทที่ 2

ความหมายของสัตว์เลี้ยง ความเป็นมาการประกันภัยสัตว์เลี้ยง และแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การเลี้ยงสัตว์ช่วยลดความเสี่ยงต่อปัญหาทางด้านสุขภาพจิตและโรคจิตเวชต่าง ๆ โดยเฉพาะโรคซึมเศร้า หรือแม้แต่ปัญหาากลุ่มอาการต่าง ๆ ในโรคจิตเภท ที่มีผลยืนยันทางสภาพอย่างชัดเจน ขณะเดียวกันก็ได้นำเสนอข้อมูลอีกด้านว่า การนำสุนัขหรือสัตว์เลี้ยงมาใช้ในการบำบัดในต่างประเทศ เป็นระบบการบำบัดในสถานพยาบาล ต้องตระหนักถึงการเลือกผู้บำบัด (สัตว์เลี้ยง) ที่มีความเป็นมืออาชีพ ไม่ใช่เพื่อการทรมานจิตใจต่อตัวสัตว์ ต้องเป็นผู้ที่สามารถสื่อสารทางวาจาได้ จากผลวิจัยพบว่า โรคซึมเศร้าชนิดที่ต้องการรักษา (TR-MDD) เป็นโรคที่มีความรุนแรงและมีอัตราการหายต่ำมาก การต่อต้านการรักษาด้วยยา นำไปสู่การค้นหาแนวทางทางเลือกที่ไม่ใช่เภสัชวิทยา การบำบัดด้วยสัตว์เลี้ยง ถูกนำมาใช้ในผู้ป่วยที่มีภาวะทางจิตเวชและผลลัพธ์ที่ได้ที่น่ายินดี การศึกษาถูกประเมินผลกระทบของผู้ป่วย TR-MDD ที่รับเลี้ยงสัตว์เลี้ยง โดยผู้ป่วย 80 รายได้รับคำแนะนำให้รับเลี้ยงสัตว์เลี้ยง ผลลัพธ์แสดงว่ากลุ่มสัตว์เลี้ยงมีคะแนน HAM-D17 และ GAF ที่ดีขึ้น รวมถึงการตอบสนองและอัตราการทุเลาที่สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มไม่เลี้ยงสัตว์ ซึ่งไม่มีผู้ป่วยตอบสนองหรือทุเลา ดังนั้น สัตว์เลี้ยงจึงสามารถใช้เป็นส่วนเสริมที่มีประสิทธิภาพในการบำบัดที่มากกว่าการใช้ยาและด้วยการนัดพบแพทย์เป็นประจำ ทำให้ตระหนักได้ว่าสัตว์เลี้ยงมีความสำคัญอย่างยิ่ง และในสังคมที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว คนในสังคมจึงนิยมเลี้ยงสัตว์แทนการมีลูกเพิ่มมากขึ้น สัตว์เลี้ยงจึงเปรียบเสมือนคนในครอบครัว การเจ็บป่วยและเหตุการณ์ไม่คาดคิดอาจนำมาสู่สัตว์เลี้ยงได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการศึกษาการประกันวินาศภัยสัตว์เลี้ยงขึ้นเพื่อการดูแลสัตว์เลี้ยงและปัญหาอื่น ๆ ที่จะตามมา¹⁰

การประกันวินาศภัยสัตว์เลี้ยงจึงเป็นรูปแบบของการประกันภัยที่จัดตั้งเพื่อปกป้องสัตว์เลี้ยงในกรณีของการดูแลสุขภาพชีวิตและเตรียมความพร้อมทางการเงินในกรณีที่สัตว์เลี้ยงป่วยหรือ

¹⁰ From “Pets enhance antidepressant pharmacotherapy effects in patients with treatment resistant major depressive disorder,” by J. M. Pereira, and D. Fonte, 2018, *Journal of Psychiatric Research*, 104, pp.108-113, Copyright 2018 by Elsevier Publish.

เกิดอุบัติเหตุ การประกันภัยสัตว์เลื้อยมีรูปแบบและเงื่อนไขที่แตกต่างกันไปรวมทั้งหากสัตว์เลื้อยไปทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม

โดยทั่วไปแล้ว การประกันวินาศภัยสัตว์เลื้อยจะครอบคลุมค่าใช้จ่ายทางการแพทย์สำหรับการรักษาพยาบาล การผ่าตัด การรักษาทันตกรรม การตรวจสุขภาพประจำปี และบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุ บางบริษัทประกันยังมีความคุ้มครองสำหรับค่าฝังศพให้สัตว์เมื่อเสียชีวิตด้วย หรือการทำทันตกรรม (เช่น ขูดหินปูน, ถอนฟัน) นอกจากนี้ บางบริษัทยังมีการประกันภัยสำหรับค่าเสียหายทรัพย์สินอื่น ๆ เช่น การสูญหายหรือการถูกขโมยของสัตว์เลื้อย หรือค่าใช้จ่ายในการคืนตัวสัตว์ที่สูญหายไปรวมทั้งเมื่อสัตว์เลื้อยไปทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม

การประกันวินาศภัยสัตว์เลื้อยมีประโยชน์ต่อเจ้าของสัตว์เลื้อยเนื่องจากช่วยลดภาระต้นทุนในการรักษาสุขภาพของสัตว์เลื้อย และช่วยให้เจ้าของสัตว์เลื้อยสามารถให้การดูแลและรักษาสัตว์ได้ตรงตามความต้องการ โดยไม่ต้องกังวลเรื่องการเงินในกรณีที่เกิดเหตุขัดแย้งต่าง ๆ อีกทั้งยังสร้างความพึงพอใจให้กับเจ้าของสัตว์เลื้อยเมื่อสัตว์เลื้อยเจ็บป่วยหรือเกิดเหตุอุบัติเหตุ

2.1 ความหมายของคำว่า “ประกันภัย”

คำว่าประกันภัย (Insurance) มีการให้ความหมายไว้หลายนัย กล่าวคือ

1) การประกันภัยในความหมายของคนทั่วไปหมายถึง เป็นวิธีการที่มนุษย์ร่วมกันที่จะลดหรือจำกัดภัยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ที่มีความเสียหายนั้น ถ้ามีการทำประกันภัยไว้ผู้ที่ได้รับความเสียหายก็จะได้รับชดเชยค่าสินไหมทดแทน

2) การประกันภัยคือ การกระทำร่วมกันของบุคคลกลุ่มหนึ่ง ทำการโอนความเสี่ยงภัยของสมาชิกแต่ละคนเพื่อที่จะกระจายไปยังสมาชิกผู้ที่ได้รับความเสียหายทุกคน

3) การประกันภัยเป็นเครื่องมือของสังคมในการก่อให้เกิดการสะสมทรัพย์ เพื่อเผชิญกับความเสียหายทางการเงินที่เกิดขึ้นเนื่องจากความไม่แน่นอนโดยการโอนความเสี่ยงภัยของสมาชิกที่ตกอยู่ภายใต้การคุกคามของไทยอย่างเดียวกันไปยังบุคคลอื่นหรือคนอีกหมู่หนึ่ง

4) การประกันภัยหมายถึงการโอนความรับผิดชอบจากผู้เอาประกัน โดยสัญญาว่าเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นตามที่ได้ตกลงกันไว้ ผู้รับประกันภัยจะจ่ายค่าเสียหายให้ตามจำนวนที่ได้รับประกัน

หรือทำให้ทรัพย์สินที่ประกันไว้มีสภาพดีเหมือนเดิม มิได้เป็นการประกันมิให้ภัยเกิดขึ้นหรือเป็นการลดความเสียหายแต่อย่างใด¹¹

5) ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 861 บัญญัติไว้ว่า อันว่าสัญญาประกันภัยนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลหนึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัย หากมีขึ้น หรือในเหตุอย่างอื่นในอนาคตยังได้ระบุไว้ในสัญญา และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่ง ตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่าเบี้ยประกันภัย¹²

การประกันภัยสัตว์เลี้ยง (Pet Insurance) เป็นการประกันภัยที่คุ้มครองสัตว์เลี้ยง ได้แก่ สุนัข และแมว สำหรับการเสียชีวิตเนื่องจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วย ค่ารักษาพยาบาล จากอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วย ความรับผิดชอบต่อชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลภายนอก อันเนื่องมาจากสัตว์เลี้ยง ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาและการประกาศเพื่อติดตามสัตว์เลี้ยงที่สูญหาย บางบริษัทคุ้มครองถึงค่าวัคซีนป้องกันโรคและค่าใช้จ่ายในการจัดการงานศพการประกันภัยนี้ เหมาะสำหรับเจ้าของสุนัข และแมว ซึ่งมีสุขภาพสมบูรณ์ ไม่พิการ บาดเจ็บ หรือเจ็บป่วย¹³

2.2 ประกันวินาศภัย

สัญญาประกันวินาศภัยเป็นสัญญาที่มุ่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (Contract of Indemnity) หลักเกณฑ์ความรับผิดชอบของผู้เอาประกันภัย จากมาตรา 861 และมาตรา 869 สามารถแยกหลักเกณฑ์ ที่ผู้รับประกันภัยต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ดังต่อไปนี้¹⁴

1) เมื่อมีวินาศภัยเกิดขึ้นตามที่ระบุไว้ในสัญญาประกันภัย ภัยที่เกิดขึ้นต้องเป็นภัยที่ระบุไว้ในสัญญา เช่น อัคคีภัย น้ำท่วม หรืออุบัติเหตุ เป็นต้น หากภัยที่เกิดขึ้นมิได้เป็นภัยที่ระบุไว้ในสัญญา ผู้ประกันผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบ

¹¹ จาก ธานี วรภัทร์, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 1*, (น. 19).

¹² จาก ธานี วรภัทร์, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 1*, (น. 19).

¹³ จาก *คู่มือประกันวินาศภัยไทย* (น. 219), โดย สมาคมประกันวินาศภัยไทย, 2564, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ลิขสิทธิ์ 2564 โดย สมาคมประกันวินาศภัยไทย.

¹⁴ จาก จุเลียบ ชูเสื่อหึง, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 2*, (น. 49).

2) ความเสียหายเกิดจากวินาศภัย หมายความว่า เมื่อมีวินาศภัยเกิดขึ้นตามที่ระบุไว้ในสัญญาประกันภัยแล้ว ภัยดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น หากความเสียหายดังกล่าวไม่เกิดจากภัยดังกล่าว ผู้รับประกันภัยก็ไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว¹⁵

ความเสียหายที่ผู้รับประกันภัยต้องรับผิดชอบเกิดจากภัยที่ระบุไว้ในสัญญาประกันภัย หากความเสียหายไม่ได้เกิดจากภัยที่ระบุไว้ในสัญญาประกันภัย แต่เกิดจากสาเหตุอันใกล้ชิด (Proximate Cause) ก็ต้องเป็นเหตุใกล้ชิดจริง ๆ และเป็นผลธรรมดาที่เกิดขึ้นได้ เช่น ภัยไฟ หากมีไฟเกิดขึ้นแล้ว ไฟดังกล่าวไหม้บ้านที่เอาประกันภัย ความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้ เป็นผลโดยตรงจากไฟ หรือ หากมีไฟเกิดขึ้นแล้ว แต่ไฟยังไม่ลุกลามมาติดที่บ้าน ความร้อน (Heat) จากไฟทำให้บ้านเสียหาย ดังนั้นไฟทำให้ปรากฏความเสียหายดังกล่าว จึงเป็นความเสียหายที่เกิดจากภัยที่ระบุไว้ในสัญญาเช่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการประกันอัคคีภัย แม้วัตถุที่เอาประกันภัยจะไม่ได้ไหม้ แต่หากความเสียหายดังกล่าวเป็นผลจากไฟ ก็ถือว่าเป็นความเสียหายที่เกิดจากไฟแล้ว ซึ่งเมื่อเกิดไฟแล้ว ความร้อนของไฟ (Heat) หรือควันไฟ (Smoke) สามารถก่อให้เกิดความเสียหายได้ นอกจากนี้อาจเป็นความเสียหายที่เกิดจากการป้องกันไม่ให้ไฟลุกลามไปยังตัวทรัพย์สินที่เอาประกันภัย เช่น การรื้อบ้านเพื่อป้องกันภัย หรือการฉีดน้ำแล้วทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัย หรือค่าใช้จ่ายที่เสียไปเพื่อป้องกันรักษาทรัพย์สินที่เอาประกันภัย เช่น จ้างคนมาฉีดน้ำดับไฟ หรือ จ้างคนขนของหนีไฟ เป็นต้น¹⁶

3) เป็นความเสียหายที่ประมาณเป็นเงินได้ ความเสียหายที่ผู้รับประกันภัยต้องรับผิดชอบนั้นต้องเป็นความเสียหายที่คำนวณเป็นเงินได้ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 869 บัญญัติว่า “อันคำว่า ‘วินาศภัย’ ในหมวดนี้ ท่านหมายรวมเอาความเสียหายอย่างใด ๆ บรรดาซึ่งจะพึงประมาณเป็นเงินได้” ดังนั้นหากเป็นความเสียหายที่ไม่อาจคำนวณออกมาเป็นเงินได้ผู้รับประกันภัยไม่ต้อง รับผิดชอบ เช่น ความโศกเศร้า ความเสียใจ เป็นต้น

¹⁵ จาก จูเลียบ ชูเสือหึง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 2, (น. 49).

¹⁶ จาก จูเลียบ ชูเสือหึง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 2, (น. 49).

2.3 ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้รับประกันภัยที่ไม่ต้องรับผิด

ผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ที่จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ ในวินาศภัยที่เกิดขึ้นตามที่ตกลงกันไว้ในสัญญาดังกล่าว แต่ในบางกรณีผู้รับประกันภัยก็อาจจะไม่ต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ การไม่ต้องรับผิดของผู้รับประกันภัยนี้แยกออกได้เป็น 2 ประเภทคือ การไม่ต้องรับผิดโดยผลของกฎหมายและการไม่ต้องรับผิดโดยผลของสัญญา โดยแยกออกเป็น 2 กรณีคือการไม่ต้องรับผิดโดยผลของกฎหมาย¹⁷

1) ไม่ต้องรับผิดเพราะความทุจริต หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 879 วรรคแรก บัญญัติว่า ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดในเมื่อความวินาศภัย หรือเหตุอื่นได้ระบุนไว้ในสัญญานั้นได้เกิดขึ้น เพราะความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ ดังนั้น ถ้าความวินาศภัยหรือเหตุอื่นที่ตกลงรับประกันภัยไว้ได้เกิดขึ้นเพราะความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ ผู้รับประกันภัยก็ไม่ต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้

ข้อสังเกต คำว่า ความทุจริต หรือความประมาทเลินเล่ออย่าง ร้ายแรงนี้ จะต้องเป็นของผู้เอาประกันภัยเอง หรือเป็นผู้รับประโยชน์ จึงจะทำให้ผู้รับประกันภัยพ้นความรับผิด เพราะย่อมเป็นการไม่สมควรที่จะให้ผู้ทุจริต หรือผู้ ที่ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ได้รับประโยชน์จากความทุจริต หรือความประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนเอง แต่ถ้าเป็นความทุจริต หรือความประมาท เลินเล่ออย่าง ร้ายแรงของบุคคลอื่นแม้ว่าจะเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์สักเพียงใดก็ตาม เช่น คู่สมรส บุตร หลาน คนรับใช้ หรือลูกจ้าง ก็ยังไม่ทำให้ผู้รับประกันภัยพ้นความรับผิด เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความทุจริต หรือความประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรงของบุคคลอื่นนั้นได้เกิดขึ้นด้วยการจ้างวาน ใช้ หรือการสนับสนุน ของผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์นี้ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้รับประกันภัย ตามมาตรา 879 วรรค แรกนี้ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ฉะนั้น คู่สัญญา ทำความตกลงกันเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เช่น ผู้รับประกันภัยจะยอมสัญญาว่า แม้วินาศภัย จะเกิดขึ้นเพราะความทุจริต หรือความประมาทเลินเล่อ

¹⁷ จาก จุเลียบ ชูเสื่อหึง, อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 2, (น. 50).

อย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประกันภัย ผู้รับประกันภัยก็จะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ตามสัญญา เช่นนี้ ผู้รับประกันภัยกระทำไม่ได้ ไม่เหมือนกับกรณีตามมาตรา 879

2) ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะความไม่สมประกอบ ในเนื้อห้วงวัตถุที่เอา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 879 วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้รับประกันภัยไม่ ต้องรับผิดชอบในความวินาศภัยอันเป็นผลโดยตรงมาแต่ความไม่สมประกอบในเนื้อห้วง วัตถุที่เอาประกันภัย เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น” บทบัญญัตินี้แสดงให้เห็นว่า ถ้าวินาศภัยที่เกิดขึ้นแก่วัตถุที่เอาประกันภัยไว้เป็นผลเนื่องมาจาก ความไม่สมประกอบในเนื้อห้วงวัตถุที่เอาประกันภัยไว้แล้ว ผู้รับประกันภัยจะไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัย ตัวอย่างเช่น เอาประกันวินาศภัยสำหรับบ้านหลังหนึ่งไว้ ดังนี้ถือได้ว่าวินาศภัยนั้น เนื่องมาแต่ความไม่สมประกอบในเนื้อห้วงวัตถุที่เอาประกันภัยผู้รับประกันภัยจึงไม่ต้องรับผิดชอบ แต่คู่สัญญาสามารถจะตกลงกันได้ กล่าวคือถ้าผู้รับประกันภัยสมัครใจจะให้ตนเองต้องรับผิดชอบในกรณีเช่นนี้ด้วย ก็ย่อมจะกระทำได้¹⁸

2.4 ข้อยกเว้นตามกฎหมายเมื่อผู้เอาประกันภัยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัยไว้ดังนี้

มาตรา 879 บัญญัติว่า “ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบในความวินาศภัยหรือเหตุอื่นซึ่งได้ระบุนไว้ในสัญญานั้นได้เกิดขึ้นเพราะความทุจริต หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย”¹⁹ ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบในความวินาศภัยอันเป็นผลโดยตรงมาแต่ความไม่สมประกอบใน เนื้อห้วงวัตถุที่เอาประกันภัย เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น”

สามารถแยกได้ดังนี้

1) วินาศภัยหรือเหตุอื่นเกิดขึ้นเพราะความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยหรือของผู้รับประกันภัย

¹⁸ จาก คู่มือกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย (น. 38), โดย สุภาพ เสริมพิมพ์, 2544, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ลิขสิทธิ์ 2544 โดย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

¹⁹ จาก จุลีบท จูเลื่อหึง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 2, (น. 49).

2) วินาศภัยเป็นผลโดยตรงมาแต่ความไม่สมประกอบในเนื้อแห่งวัตถุที่เอาประกันภัยวินาศภัย หรือเหตุอื่นเกิดขึ้นเพราะความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยหรือของผู้รับประโยชน์

ข้อยกเว้นกรณีวินาศภัยเกิดจากความทุจริต (Moral Hazard) ของผู้เอาประกันภัยหรือของผู้รับประโยชน์เป็นการสมควรแล้วที่ผู้รับประกันภัย ไม่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีวินาศภัย เกิดจากการกระทำโดยทุจริตหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ ทั้งนี้เพราะบุคคลไม่ควรได้รับประโยชน์จากการกระทำโดยมิชอบของตนเอง²⁰

ความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงต้องเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้เอาประกันภัย หรือของผู้รับประโยชน์เท่านั้น²¹

2.5 ค่าสินไหมทดแทน

การใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นหน้าที่ ที่สำคัญของผู้รับประกันภัย ทั้งนี้เพราะผู้เอาประกันภัย มุ่งที่จะได้รับการชดเชยค่าเสียหายเมื่อเกิดวินาศภัยขึ้นตามที่ระบุไว้ใน ดังนี้

1) ค่าสินไหมทดแทนที่ต้องใช้เมื่อมีวินาศภัยเกิดขึ้นแล้ว ค่าสินไหมทดแทนอะไรบ้างที่ ผู้รับประกันภัยต้องใช้หรือที่ผู้รับประโยชน์สามารถเรียกเอาจากผู้รับประกันภัยได้ ในเรื่องนี้กฎหมาย บัญญัติไว้ดังนี้ เมื่อมีวินาศภัยเกิดขึ้นแล้วค่าสินไหมทดแทนอะไรบ้างที่ผู้รับประกันภัยต้องใช้หรือที่ ผู้รับ

มาตรา 877 บัญญัติว่า “ผู้รับประกันภัยต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

(1) เพื่อจำนวนวินาศภัยอันแท้จริง

(2) เพื่อความบอบสลายอันเกิดแก่ทรัพย์สินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้เพราะได้จัดการตาม สมควรเพื่อป้องกันความวินาศภัย

(3) เพื่อบรรดาค่าใช้จ่ายอันสมควรซึ่งได้เสียไปเพื่อรักษาทรัพย์สินซึ่งเอาประกันภัยไว้ นั้นมี อันจำนวนวินาศจริงนั้น ท่านให้ตีราคา ณ สถานที่และในเวลาซึ่งเหตุวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้น อนึ่ง

²⁰ จาก จุเลียบ ชูเสื่อหิง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 2 (น.51).

²¹ จาก จุเลียบ ชูเสื่อหิง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 2 (น.56).

จำนวนเงินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้ นั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นหลักประมาณอันถูกต้องในการตีราคาเช่นนั้น

ท่านห้ามมิให้คิดค่าสินไหมทดแทนเกินไปกว่าจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยไว้

จากบทกฎหมายดังกล่าวค่าสินไหมทดแทนที่ต้องใช้คือ

(1) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อจำนวนวินาศภัยอันแท้จริง

(2) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความบอบสลายอันเกิดแก่ทรัพย์สินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้ เพราะได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันความวินาศภัย

(3) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อบรรดาค่าใช้จ่ายอันสมควรซึ่งได้เสียไปเพื่อรักษาทรัพย์สินซึ่งเอาประกันภัยไว้ นั้นมิให้วินาศ

ค่าสินไหมทดแทนเพื่อจำนวนวินาศภัยอันแท้จริงหมายถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อวัตถุที่เอาประกันภัยและความเสียหายดังกล่าวเกิดจากภัยที่ระบุไว้ในสัญญา เช่น เอาบ้านไปประกันอัคคีภัย การที่บ้านถูกไฟไหม้คือความเสียหายที่แท้จริง กรณีนี้รวมทั้งความเสียหายที่เกิดจากเหตุใกล้เคียงอันเนื่องมาจากภัยที่เอาประกันด้วย เช่น กรณีประกันอัคคีภัย ไฟไหม้บ้านข้างๆ ความร้อนของไฟทำให้บ้านที่เอาประกันภัยได้รับความเสียหาย แม้ไฟจะไม่ได้ไหม้บ้านที่เอาประกันภัย²² แต่ถือว่าเป็นความเสียหายที่เป็นผลจากไฟ หรือกรณีไฟไหม้บ้านข้างล่าง แล้วทำให้ตัวบ้านเกิดพังลงมากแม้การพังของ บ้านไม่ได้เกิดจากไฟไหม้ แต่เป็นผลมาจากไฟ ดังนี้ถือเป็นความเสียหายที่แท้จริงที่ผู้รับประกันภัยต้องรับผิดชอบ²³

ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความบอบสลายอันเกิดแก่ทรัพย์สินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้เพราะได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันความวินาศภัยหมายถึงความเสียหายที่เกิดแก่วัตถุที่เอาประกันภัย แต่ไม่ได้เกิดจากภัยที่เอาประกันไว้ โดยความเสียหายเกิดจากการที่ผู้เอาประกันภัยจัดการตามสมควรเพื่อป้องกันความวินาศภัยและทำให้เกิดความเสียหายขึ้นจากการจัดการดังกล่าว

2) การตีราคาค่าสินไหมทดแทน การตีราคาค่าสินไหมทดแทนเมื่อวัตถุที่เอาประกันภัยเสียหาย ต้องมีการคำนวณความเสียหายว่าเป็นจำนวนเท่าใด ซึ่งวัตถุที่เอาประกันภัยในขณะที่ทำ

²² จาก จูเลียบ ชูเสื่อหิง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 2, (น. 57).

²³ จาก จูเลียบ ชูเสื่อหิง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 2, (น. 57).

สัญญาประกันภัยกับเวลาที่ภัยเกิดขึ้นราคาอาจไม่เท่ากันค่าสินไหมทดแทนจะคิดจากเวลาใดกฎหมายกำหนดไว้ดังนี้

มาตรา 877 วรรคสอง บัญญัติว่า “อันจำนวนวินาศจริงนั้น ท่านให้ตราค่า ณ สถานที่ และในเวลาซึ่งเหตุวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้น อนึ่งจำนวนเงินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้นั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นหลักประมาณอันถูกต้องในการตราค่าเช่นนั้น”

การคิดจำนวนวินาศภัยให้คิดจากราคาในเวลาที่เกิดภัยและสถานที่ที่ภัยเกิดขึ้น เช่น เอาประกันภัยบ้าน ขณะเอาประกันภัยบ้านราคา 1 แสนบาท ต่อมาบ้านถูกไฟไหม้หมดทั้งหลัง ซึ่งขณะไฟไหม้บ้านราคา 1.5 แสนบาท ดังนี้ค่าสินไหมทดแทนคือ 1.5 แสนบาท ที่ว่าให้ตราค่า ณ สถานที่เกิดวินาศภัยนั้น หมายความว่าราคาทรัพย์สินที่เกิดภัยกับที่ อันอาจมีราคาไม่เท่ากัน การคิดราคาจึงต้องคิดราคา ณ สถานที่เกิดวินาศภัย

3) จำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ต้องรับผิดกรทำสัญญาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจะทำสัญญาประกันภัยโดยกำหนดจำนวนเงินที่ เอาประกันเท่ากับราคา วัตถุที่เอาประกันภัย หรือเอาประกันภัยน้อยกว่าหรือมากกว่าราคาวัตถุที่เอาประกันภัยก็ได้ เมื่อมีวินาศภัยเกิดขึ้นผู้รับประกันภัยต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริงแต่ต้องไม่เกินจำนวนเงินที่เอาประกันภัยไว้ ทั้งนี้ตามที่มาตรา 877 วรรคสาม “ท่านห้ามมิให้คิดค่าสินไหมทดแทนเกินไปกว่าจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยไว้”²⁴

ดังนั้นหากเอาประกันภัยบ้านในจำนวนเงิน 2 แสนบาทต่อมาบ้านเกิดวินาศภัย คำนวณความเสียหาย 1 แสนบาท ผู้รับประกันภัยใช้ค่าสินไหมทดแทนเพียง 1 แสนบาท ตามความเสียหายที่แท้จริง หากความเสียหาย จำนวน 3 แสนบาท ผู้รับประกันภัยใช้ค่าสินไหมทดแทนเพียง 2 แสนบาท ตามจำนวนเงินที่ระบุไว้ในสัญญาประกันภัย²⁵

²⁴ จาก จูเลียบ ชูเสือหึง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 2, (น. 58).

²⁵ จาก จูเลียบ ชูเสือหึง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 2, (น. 58).

4) วิธีการใช้ค่าสินไหมทดแทน การใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นการชดเชยค่าเสียหายเพื่อให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายได้รับการ ชดเชยหรือเยียวยาความเสียหาย ซึ่งผู้รับประกันภัยสามารถใช้ค่าสินไหมทดแทนได้โดยวิธีต่อไปนี้

- 4.1) การใช้เงิน (Cash)
- 4.2) การซ่อมแซม (Repair)
- 4.3) การใช้ของแทน (Replacement)
- 4.4) การทำให้กลับคืนสู่ฐานะเดิม (Reinstatement)

5) ซากทรัพย์ เมื่อผู้รับประกันภัยได้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้รับประกันภัยแล้ว โดยเฉพาะกรณีที่ ทรัพย์ที่เอาประกันภัยเสียหายทั้งหมด (Total Loss) ซากทรัพย์ถึงแม้จะใช้งานได้แต่ยังมีราคาอยู่ ซึ่งผู้รับประกันภัยมีสิทธิในซากทรัพย์ดังกล่าว

2.6 หลักสำคัญของสัญญาประกันภัย

หลักสำคัญพื้นฐานของสัญญาประกันภัย มีอยู่ 6 ประการ คือ²⁶

- 2.6.1 หลักส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย (Principle of Insurable Interest)
- 2.6.2 หลักความสุจริตอย่างยิ่ง (Principle of Utmost Good Faith)
- 2.6.3 หลักการชดเชยค่าสินไหมทดแทน (Principle of Indemnity)
- 2.6.4 หลักการรับช่วงสิทธิ (Principle of Subrogation)
- 2.6.5 หลักการร่วมชดเชยค่าสินไหมทดแทน (Principle of Contribution)
- 2.6.6 หลักสาเหตุใกล้ชิด (Principle of Proximate Cause)

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.6.1 หลักส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย หรือหลักส่วนได้เสียที่เอาประกันภัยได้ (Principle of Insurable Interest) หลักส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยเป็นหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่สำคัญที่สุด ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 บัญญัติว่า “อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้นั้นไซ้ ท่านว่า ย่อมไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด” เช่น ไม่ใช่เจ้าของบ้านแต่เอาบ้านของผู้อื่นไปทำประกัน

²⁶ จาก สมาคมประกันวินาศภัยไทย, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 12, (น. 45).

อัครักโดยไม่มีส่วนได้เสีย สัญญาประกันภัยนั้น ย่อมไม่ผูกพัน คู่กรณีประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา 863 ใช้กับสัญญาประกันภัยทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการประกันวินาศภัย ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัย หรือการประกันชีวิตซึ่งผู้เอาประกันภัย ต้องมีส่วนได้เสียในชีวิตของบุคคลที่เอาประกันภัยนั้น โดยความหมายของส่วนได้เสียในส่วนได้เสีย เป็นสิทธิตามกฎหมายในการเอาประกันภัยที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางการเงินระหว่าง ผู้เอาประกันภัย และวัตถุที่เอาประกันภัย (Subject Matter of Insurance) หากวัตถุที่เอาประกันภัยยังคงมีอยู่ ตามปกติ ผู้เอาประกันภัยจะได้ประโยชน์ใช้สอยจากการคงอยู่ของวัตถุ สิทธิ หรือกรรมสิทธิ์ดังกล่าวได้ตลอดไป แต่หากวัตถุที่เอาประกันภัย สิทธิ หรือกรรมสิทธิ์นั้น ได้รับความสูญเสียหรือเสียหาย ผู้เอาประกันภัย จะได้รับความสูญเสียทางการเงินด้วยเช่นกัน²⁷

2.6.2 หลักความสุจริตอย่างยิ่ง (Principle of Utmost Good Faith)²⁸ การประกันภัยเป็นธุรกิจ ที่แตกต่างจากธุรกิจอื่น เพราะเป็นการขายความเชื่อมั่นและความศรัทธาของประชาชน เป็นผลิตภัณฑ์ที่ ไม่มีตัวตน เป็นการที่ผู้เอาประกันภัยซื้อบริการจากผู้รับประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจะพิสูจน์คุณภาพ ของบริการที่ได้ซื้อไปก็ต่อเมื่อเกิดวินาศภัยขึ้น ผู้ที่จะเอาประกันภัยจึงต้องใช้ความระมัดระวัง มากเป็นพิเศษ เพราะการซื้อสินค้าอย่างอื่น เช่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผู้ซื้อพอมองเห็นข้อบกพร่อง ทางกายภาพของสินค้านั้นได้แต่การเอาประกันภัยเป็นการซื้อความคุ้มครองสำหรับเหตุการณ์ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะเห็นข้อบกพร่องของประกันภัยที่ซื้อไปก็ต่อเมื่อ เกิดวินาศภัยขึ้นและมีปัญหาบางอย่างที่ทำให้ไม่สามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับ ประกันภัยได้ การประกันภัยค่อนข้างจะแตกต่างจากการซื้อขายสินค้าหรือบริการอื่น ๆ เพราะใน การซื้อขายสินค้าหรือบริการทั่วไป ผู้ซื้อสามารถที่จะตรวจสอบคุณภาพสินค้าหรือบริการก่อนที่จะ ตกลงซื้อจริง ๆ ได้ ดังนั้น ผู้ขายสินค้าหรือบริการในลักษณะเช่นนี้ จึงไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่ง ผู้ซื้อไม่ได้ซักถาม ทำให้การซื้อขายสินค้าทั่วไป มีหลักผู้ซื้อต้องระวัง (Caveat Emptor หรือ Let the buyer beware) ซึ่งอธิบายได้ว่า หากผู้ซื้อไม่ตรวจสอบสินค้าที่จะซื้อให้ดี หรือเห็นได้ชัดเจนว่าสินค้า นั้นชำรุดบกพร่องแต่ก็ยังซื้อสินค้านั้นไป ถือว่าผู้ซื้อนั้นขาดความระมัดระวังเอง ผู้ขายไม่ต้องรับผิดชอบ ดังปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 473²⁹

²⁷ จาก จุเลียบ ชูเลือหิง, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 2*, (น. 60).

²⁸ จาก สมาคมประกันวินาศภัยไทย, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 12*, (น. 45).

²⁹ จาก สมาคมประกันวินาศภัยไทย, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 12*, (น. 49).

2.6.3 หลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (Principle of Indemnity) หลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยซึ่งมีความสำคัญมากที่สุดอีกหลักหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

2.6.3.1 ชดใช้ตามที่เสียหายจริง เพื่อให้ผู้เอาประกันภัยกลับสู่สถานะการเงินเดิมก่อนที่จะมีวินาศภัยเกิดขึ้น

2.6.3.2 ผู้เอาประกันภัยจะไม่ได้รับกำไร หรือขาดทุนหลังจากที่มีวินาศภัยเกิดขึ้น

2.6.3.3 ป้องกันมิให้ผู้เอาประกันภัยได้กำไรจากการเอาประกันภัย

2.6.3.4 ป้องกันมิให้เกิดความเสียหายโดยจงใจ

2.6.3.5 รักษาเบี้ยประกันภัยให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

หลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนมีความสัมพันธ์กับหลักส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย ทั้งนี้เพราะผู้เอาประกันภัยได้เอาประกันภัยในสิทธิที่เขามีในสิ่งที่เอาประกันภัยนั้น เช่น นาย ก. เอาประกันอัคคีภัยในสิทธิที่เขาเป็นเจ้าของบ้าน ในกรณีที่วินาศภัยเกิดขึ้น นาย ก. ในฐานะผู้เอาประกันภัย จะได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินที่เอาประกันภัยไว้ แต่ถ้า นาย ก. ไม่ได้เป็นเจ้าของบ้านหลังนั้นอีกต่อไป นาย ก. ก็ไม่มีสิทธิที่จะเอาประกันภัยบ้านหลังนั้นได้อีก และไม่มีสิทธิที่จะได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่วินาศภัยเกิดขึ้น³⁰

2.6.4 หลักการรับช่วงสิทธิ (Principle of Subrogation) หลักการรับช่วงสิทธิ เป็นหลักกฎหมายที่สนับสนุนหลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน มีใช้เฉพาะในการประกันวินาศภัยเท่านั้น โดยสิทธินี้จะเกิดขึ้นภายหลังจากผู้รับประกันภัยได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็น ผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของคู่กรณีหรือบุคคลภายนอก ไปแล้วเป็นจำนวนเท่าไร ผู้รับประกันภัยจะได้รับช่วงสิทธิจากผู้เอาประกันภัยในการไปไล่เบี้ยเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่จ่ายไปแล้วนั้นคืนจากคู่กรณีหรือบุคคลภายนอกนั้น³¹

2.6.5 หลักการร่วมชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือหลักการร่วมชดใช้ (Principle of Contribution) หลักการร่วมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นหลักที่สนับสนุนหลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งในทางปฏิบัติอาจจะเป็นไปได้ที่ผู้เอาประกันภัยรายหนึ่งอาจจะเอาประกันภัยทรัพย์สิน

³⁰ จาก สมาคมประกันวินาศภัยไทย, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 12, (น. 49).

³¹ จาก สมาคมประกันวินาศภัยไทย, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 12, (น. 49).

ของเขา เช่น อาคาร หรือ โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งมีมูลค่าสูงมาก ไว้กับผู้รับประกันภัยหลายรายเพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยง หรืออาจจะเป็นภัยที่มีความเสี่ยงสูง เช่น เคยมีประวัติความเสียหายในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาค่อนข้างบ่อย ทำให้ไม่มีผู้รับประกันภัยรายหนึ่งรายใดต้องการจะรับประกันภัยนั้นเองทั้งหมด จึงต้องหาผู้รับประกันภัยหลายรายมาร่วมกันรับประกันภัยนั้น เมื่อเกิดวินาศภัย เช่น ไฟไหม้ทรัพย์สินที่รับประกันภัยไว้ ก็เป็นหน้าที่ของผู้รับประกันภัยแต่ละรายที่จะต้องร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามส่วนที่ตนได้รับประกันภัยไว้³²

2.6.6 หลักสาเหตุใกล้ชิด หรือหลักเหตุใกล้ชิด (Principle of Proximate Cause) ทฤษฎี ว่าด้วยหลักสาเหตุใกล้ชิด เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านการชดเชยค่าสินไหมทดแทนอย่างแท้จริง โดยบริบทของทฤษฎีจะกล่าวถึงการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นรวมถึงการระบุสาเหตุที่เป็นสาเหตุหลัก(Dominant Cause)³³ ของการเรียกร้องความเสียหายภายใต้กรมธรรม์ประกันภัย รวมถึงการให้ความกระจ่างเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับภัยที่อาจเป็นปัญหาด้านเหตุของความเสียหายดังกล่าว ในทางปฏิบัติ เราจะพบว่าสาเหตุของความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนมากมักจะเกิดจากภัย ๆ เดียวซึ่งทำให้การระบุสาเหตุความเสียหายที่แท้จริงจึงไม่ใช่เรื่องยากหรือซับซ้อนว่าผู้รับประกันภัยมีความรับผิดชอบในความเสียหายภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยหรือไม่ ในทางตรงกันข้าม ในกรณีที่มีสาเหตุของความเสียหายมากกว่าหนึ่งสาเหตุซึ่งหนึ่งในสาเหตุดังกล่าวเกิดจากภัยที่ไม่ได้เอาประกันภัย (Uninsured Peril) หรือเกิดจากภัยที่ยกเว้น (Excluded Peril) ของกรมธรรม์ประกันภัย ในกรณีเช่นนี้ ผู้รับประกันภัยจำเป็นต้องระบุสาเหตุหลัก (Dominant Cause) ที่เป็นสาเหตุใกล้ชิด (Proximate Cause) ของความเสียหายในครั้งนี้ ประเด็นสำคัญในการหาสาเหตุใกล้ชิดนั้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นสาเหตุแรกหรือสาเหตุสุดท้ายที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันก่อนที่จะนำไปสู่ความเสียหายเสมอไปคำนิยามที่นิยมนำมาใช้อ้างอิงมากที่สุดในการนี้มาจากการตีความของ *Pawley v. Scottish Union & National Insurance Company* (1907) ซึ่งให้คำจำกัดความนี้ว่า “Proximate cause means the active, efficient cause that sets in motion a train of events which brings about a result, without the intervention of any force started and working actively from a new and independent source” ซึ่งแปล เป็นภาษาไทย ได้ว่า “สาเหตุใกล้ชิดหมายถึงสาเหตุที่มีพลังและมีประสิทธิภาพซึ่งก่อให้เกิดเหตุการณ์เกิดขึ้นต่อเนื่องและนำไปสู่ความเสียหายโดยไม่มีเหตุการณ์หนึ่งเหตุการณ์ใดที่เกิดขึ้นใหม่และเป็นอิสระแยกออกจากเหตุการณ์เดิมเข้ามาแทรก” โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า ผู้รับประกันภัยจะรับผิดชอบเฉพาะความเสียหายที่มี

³² จาก สมาคมประกันวินาศภัยไทย, *อั่งแล้วเชิงอรรถที่ 12*, (น. 49).

³³ จาก สมาคมประกันวินาศภัยไทย, *อั่งแล้วเชิงอรรถที่ 12*, (น. 79).

สาเหตุใกล้ชิดจากภัยที่ได้เอาประกันภัยไว้ หรืออีกนัยหนึ่ง ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายเกิดขึ้นจากสาเหตุใกล้ชิดที่ไม่ได้เอาประกันภัย หรือจากสาเหตุใกล้ชิดซึ่งเป็นภัยที่ยกเว้นหลักสาเหตุใกล้ชิดจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Causation) ซึ่ง “เหตุ” จะหมายถึงภัยที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ส่วน “ผล” จะหมายถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อวัตถุที่เอาประกันภัย ปัญหาที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุใกล้ชิดในที่นี้คือ การแทรกของเหตุการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้น (New and Independent Cause) ดังนั้น การจะสรุปว่าความเสียหายจะได้รับความคุ้มครองหรือไม่ ผู้รับประกันภัยจะต้องกำหนดแนวทางการพิจารณาเบื้องต้น³⁴

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 861 กับมาตรา 862 บัญญัติไว้เกี่ยวกับคู่สัญญาประกันภัยซึ่งมี หน้าที่ต่างตอบแทนซึ่งกันและกันไว้ ดังนี้³⁵ “มาตรา 861 อันว่าสัญญาประกันภัยนั้น คือสัญญาซึ่ง บุคคลคนหนึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงิน จำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัย หากมีขึ้น หรือในเหตุอย่างอื่นในอนาคตดังได้ระบุไว้ในสัญญา และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่ง ตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัย” “มาตรา 862 ตามข้อความในลักษณะนี้ คำว่า “ผู้รับประกันภัย” ท่านหมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงิน จำนวนหนึ่งให้คำว่า “ผู้เอาประกันภัย” ท่านหมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะส่งเบี้ยประกันภัย คำว่า “ผู้รับประกันภัย” ท่านหมายความว่า บุคคลผู้จะพึงได้รับค่าสินไหมทดแทน หรือรับจำนวนเงินใช้ให้อีกผู้เอาประกันภัย และผู้รับประกันภัยนั้น จะเป็นบุคคลคนหนึ่งคนเดียวก็ได้” กล่าวคือสัญญาประกันภัยเป็นสัญญาสองฝ่ายระหว่างผู้เอาประกันภัยฝ่ายหนึ่งกับผู้รับประกันภัยอีกฝ่ายหนึ่ง โดยฝ่ายผู้เอาประกันภัยมีหน้าที่ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ฝ่ายผู้รับประกันภัย และโดยที่ฝ่ายผู้รับประกันภัยก็มีหน้าที่ต่างตอบแทนด้วยการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประกันภัยแล้วแต่กรณี หากว่ามีวินาศภัย ดังที่ตกลงกันไว้เกิดขึ้นในระหว่างที่สัญญาประกันภัยนั้นมีผลบังคับอยู่³⁶

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 บัญญัติว่า “อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้นั้น ไซ้ ท่านว่ายอมไม่ผูกพัน คู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด” จะเห็นว่ากฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้เอาประกันภัยจะต้องมีส่วนได้เสีย

³⁴ จาก สมาคมประกันวินาศภัยไทย, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 12, (น. 79).

³⁵ จาก กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนายหน้าประกันวินาศภัย (น. 3), โดย วิวัฒน์ชัย อมรกุล, 2562, กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย. ลิขสิทธิ์ 2562 โดย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

³⁶ จาก วิวัฒน์ชัย อมรกุล, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 35, (น. 3).

ในเหตุที่ประกันภัย มิฉะนั้นแล้ว สัญญาประกันภัยที่ทำกันมานั้นจะไม่ก่อให้เกิดผลผูกพันระหว่างคู่สัญญากันขึ้นเลย³⁷ การที่ผู้เอาประกันภัยมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยนั้น หมายความว่า การที่ผู้เอาประกันภัยมีความสัมพันธ์ทางกฎหมายเกี่ยวข้องกับวัตถุที่เอาประกันภัย ถ้ามีเหตุการณ์ที่คุ้มครองใดเกิดขึ้นแก่วัตถุที่เอาประกันภัยนั้นแล้ว จะส่งผลทำให้ผู้เอาประกันภัยได้รับความเสียหายทางการเงินจากเหตุการณ์นั้น เช่น เจ้าของบ้านจะได้รับความเสียหายทางการเงินที่จะต้องทำการซ่อมแซมบ้านของตนที่ถูกไฟไหม้ให้กลับคืนสู่สภาพดั้งเดิมหรือรถยนต์คันที่เอาประกันภัยของผู้เอาประกันภัยได้ถูกคนร้ายลักเอาไปเป็นต้น ดังนั้น ภายหลังจากทำสัญญาประกันภัยแล้ว ผู้รับประกันภัยก็จะมีภาระผูกพันในการทำหน้าที่ชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามสัญญาประกันภัยนั้น ๆ³⁸

2.7 ความเป็นมาเกี่ยวกับประกันภัยสัตว์เลี้ยงในประเทศไทย

การทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง (Pet Insurance) ได้เริ่มต้นด้วยการรับประกันภัยสุนัข (Dog Insurance) เพียงอย่างเดียว เกิดขึ้นครั้งแรกในบริษัทประกันภัยในประเทศไทย โดย สุขเทพ จันทรศรีชวาลา ประธานกรรมการบริหารและกรรมการผู้จัดการบริษัทมิตรแท้ประกันภัย จำกัด การทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง เริ่มแรกด้วยการขออนุญาต รับประกันภัยปศุสัตว์ต่อนาย ทะเบียนเมื่อวันที่ 20 ก.ย. 2532 ด้วยอัตราเบี้ยประกันที่ ร้อยละ 1 - 10 ของจำนวนเงินเอา ประกันภัยหรือทุนประกันภัยต่อปี³⁹

โดยมกลุ่มเป้าหมายคือฟาร์มสุนัข โดยเน้นที่พ่อพันธุ์ แม่พันธุ์สุนัข ที่มีราคาสูง แต่เนื่องจากเป็นธุรกิจใหม่ที่เข้ามาในตลาด จึงขาดประสบการณ์และไม่มีผู้เชี่ยวชาญในด้านการคิดเบี้ยประกันภัย ข้อยกเว้น หรือการตัดสินใจพิจารณารับประกัน ทำให้ประสบกับปัญหาเรื่องการเรียกร้องสิทธิตามสัญญาประกันภัยซึ่งเป็นจำนวนมากจนทำให้ต้อง หยุดรับประกันไป แต่ต่อมาในปี พ.ศ. 2548 ทางบริษัทฯ ได้เล็งเห็นว่าสัตว์เลี้ยง มีภาพชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากผู้เลี้ยงมีความใส่ใจกับสมาชิกในบ้านของตนมากขึ้น นำการประกันภัยสุนัขกลับมาอีกครั้ง และด้วยกระแสการเลี้ยงสุนัขตามแบบอย่าง

³⁷ จาก วิวัฒน์ชัย อมรกุล, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 35*, (น. 3).

³⁸ จาก วิวัฒน์ชัย อมรกุล, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 35*, (น. 3).

³⁹ จาก *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อประกันภัยสัตว์เลี้ยงของผู้เลี้ยงในกรุงเทพมหานครศึกษาเฉพาะกรณีประกันภัยสัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขและแมว (วิทยานิพนธ์)*, โดย วิลาวัลย์ วัฒนธรรม, 2554, มหาวิทยาลัย. ลิขสิทธิ์ 2554 โดย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่ทรงให้ความรักความเมตตาต่อทองแดง (สุนัขทรงเลี้ยง) ทางบริษัทมิตรแท้จึงได้มีการจัดตั้ง ทีมงานรับผิดชอบที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางขึ้น เพื่อวางกรอบ แนวทางการทำประกันภัยสุนัขให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางตลาด และเริ่มต้นโครงการประกันสุนัข อย่างเป็นทางการอีกครั้ง ในวันที่ 22 ธันวาคม 2549 และต่อมา บริษัท เมืองไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) ก็ได้เริ่มเข้ามาเป็นผู้แข่งขันในธุรกิจประกันภัยสัตว์เลี้ยง โดยครอบคลุมความคุ้มครองไปถึงแมวด้วย สำหรับประกันภัยสัตว์เลี้ยงในประเทศไทยนั้น ประชาชน เริ่มให้ความสนใจมากยิ่งขึ้น หลังจากที่มิชชั่นถูกสุนัขทำร้ายออกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเจ้าของสุนัขต้อง เพิ่มความระมัดระวังในการดูแลให้มากยิ่งขึ้น แต่หากว่าการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง ไว้แล้ว เมื่อ เกิดเหตุการณ์ใด ๆ ที่ไม่คาดฝัน กรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวจะสามารถช่วยลดการสูญเสีย ทรัพย์สินได้⁴⁰

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในประเทศไทยยังไม่มีการวางกรอบและกฎหมายที่ชัดเจน มีแต่เพียงการวางกรมธรรม์ออกมา โดยความคุ้มครอง 4 บริษัทประกันวินาศภัยที่ออกแบบประกันภัย สัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะสุนัขและแมว อายุสัตว์เลี้ยงที่รับประกันส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 3 เดือน – 7 ปี โดย ความคุ้มครองพื้นฐานทั้ง 4 บริษัท ได้แก่ ความคุ้มครองกรณีสัตว์เลี้ยงเสียชีวิต ค่ารักษาสัตว์เลี้ยง กรณีเจ็บป่วย ค่ารักษาจากอุบัติเหตุ ความคุ้มครองบุคคลภายนอก (เช่น สุนัขกัดขาผู้อื่น หรือกัดรองเท้าขาด สามารถเคลมได้)⁴¹ นอกจากนี้ยังมีความคุ้มครองเพิ่มเติมที่แต่ละบริษัทมีไม่เหมือนกัน เช่น มีค่าวัคซีน ค่าพิธีงานศพของสัตว์เลี้ยง ค่าโฆษณาเมื่อตามหาสัตว์เลี้ยงหายไป และค่าฝากเลี้ยงกรณีเจ้าของ เดินทางไปต่างประเทศ⁴²

⁴⁰ จาก วิลาวลัย วัฒนธรรม, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 39*, (น. 6).

⁴¹ จาก *อยากซื้อประกันหมา-แมว แต่ไทยมี 4 บริษัทประกันภัยซื้อแบบไหนดี*, โดย ชูตินันท์ สงวนประสิทธิ์, 2562. ลิขสิทธิ์ 2562 โดย Brand Inside. สืบค้นจาก <https://brandinside.asia/pet-insurance-thailand/>

⁴² จาก ชูตินันท์ สงวนประสิทธิ์, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 41*.

ตารางที่ 2.1 แสดงการเปรียบเทียบความคุ้มครอง 4 บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยง⁴³

บริษัท ประกัน	อายุสัตว์เลี้ยงที่ รับประกัน	คุ้มครอง กรณีตาย	ค่า วัคซีน	ค่าโฆษณา ประกาศตาม หาสัตว์เลี้ยง	ค่าทำ พิธีศพ	ค่ารักษา กรณีป่วย	ค่ารักษาจาก อุบัติเหตุ	ค่าคุ้มครอง บุคคลภายนอก
บริษัท A	3 เดือน – 9 ปี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
บริษัท B	3 เดือน – 7 ปี	✓		✓	✓	✓	✓	✓
บริษัท C	3 เดือน – 7 ปี	✓	✓	✓		✓	✓	✓
บริษัท D	3 เดือน – 7 ปี	✓					✓	✓

ตารางที่ 2.2 แสดงการฝังไมโครชิป⁴⁴

บริษัทประกัน	ฝัง Microchip
บริษัท A	ไม่บังคับฝัง
บริษัท B	ไม่บังคับฝัง
บริษัท C	ไม่บังคับฝัง
บริษัท D	บังคับฝัง

2.8 การคุ้มครองการประกันภัยสัตว์เลี้ยงในมุมมอง Mamie K. Wright (สหรัฐอเมริกา)

ประกันสุขภาพสัตว์เลี้ยงก่อตั้งขึ้นในปี 2550 โดยสมาคมประกันสุขภาพสัตว์เลี้ยงในอเมริกาเหนือ (NAPHIA) เป็นการรวบรวมที่อยู่ทั้งหมดมากกว่า 20 บริษัทประกันการประกันสัตว์เลี้ยงที่แตกต่างกันในปัจจุบันที่ส่งเสริมทั่วสหรัฐอเมริกา ในจำนวนสัตว์เลี้ยง 179 ล้านตัวในอเมริกาเหนือ มีสัตว์เลี้ยงมากกว่า 1.6 ล้านตัวที่รับประกันโดย NAPHIA โดยทั่วไปแล้ว ร้อยละ 9 ของแมวและสุนัขในอเมริกาเหนือได้รับการคุ้มครองโดยประกันสัตว์เลี้ยง⁴⁵

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงของ Healthy Claw ได้รับการคุ้มครองโดย ACE USA Insurance, Westchester Fire Insurance, Westchester Fire Insurance ในอเมริกาเหนือ, ACE Property and Damage

⁴³ จาก ชูตินันท์ สงวนประสิทธิ์, *อ้าวแล้วเจ็จจรรอที่ 41*.

⁴⁴ จาก ชูตินันท์ สงวนประสิทธิ์, *อ้าวแล้วเจ็จจรรอที่ 41*.

⁴⁵ From Pet health insurance what it really is, what it costs, what it cover, is really worth it and benefits (p. 5), by M. K. Wright, 2023, USA: Monee, Copyright 2023 by M. K. Wright.

Insurance และ Atlantic Employer Insurance และสมาชิกขององค์กรที่ได้รับการรับรองจาก Chubb ในสหรัฐอเมริกา⁴⁶ การประกันภัยสัตว์เลี้ยงครอบคลุม อุบัติเหตุ การเจ็บป่วย สุขภาพ ค่าใช้จ่ายของ สัญญาประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะผันผวนขึ้นอยู่กับสิ่งที่ปัจจัยหลายองค์ประกอบ⁴⁷

การเพิ่มขึ้นของประกันสัตว์เลี้ยง เจ้าของจำนวนมากตัดสินใจที่จะรับประกันสัตว์เลี้ยง ตามข้อมูลจากสมาคมประกันสุขภาพสัตว์เลี้ยงในอเมริกาเหนือ สุนัขและแมวอเมริกันเกือบ 4 ล้านตัว ทำให้มีการซื้อประกันสัตว์เลี้ยงในปี 2021 เพิ่มขึ้นร้อยละ 28 จากปีก่อนหน้าตั้งแต่ประมาณปี 2017 จำนวนแมวและสุนัขที่ได้รับการคุ้มครองในสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลของสมาคมผลิตภัณฑ์สัตว์เลี้ยงแห่งสหรัฐอเมริกา 69 ล้านครัวเรือนที่มีสุนัขและแมว 45 ล้านครัวเรือนที่มีแมว ในสหรัฐอเมริกา⁴⁸ ในวารสาร Dog Magazine ฉบับวันที่ 30 สิงหาคม 2561⁴⁹ ดร.แจ็ก สตีเฟนส์ ผู้บุกเบิกการประกันภัยสัตว์เลี้ยงในสหรัฐอเมริกา ให้สัมภาษณ์ว่า “ผมยังคงแปลกใจที่เจ้าของสัตว์เลี้ยง หลายคนคิดว่าไม่มีอะไรร้ายแรงเกิดขึ้นกับสัตว์เลี้ยงของพวกเขาและไม่ได้เตรียมความพร้อมทางการเงิน สำหรับอุบัติเหตุและ โรคร้ายไข้เจ็บของสัตว์เลี้ยง ทุกวันนี้สัตวแพทย์ยังคงให้สัตว์เลี้ยงนอนหลับและ สัตว์เลี้ยงยังคงไม่ได้รับการดูแลเนื่องจากข้อ จำกัด ทางการเงิน เจ้าของของพวกเขาไม่ได้เตรียม ความพร้อมทางการเงินและไม่ทราบว่าค่าใช้จ่ายในการดูแลสูงเพียงใด” เขากล่าว หลายครั้งที่เจ้าของ สัตว์เลี้ยงที่ต้องเผชิญกับการดูแลที่มีราคาแพงต้องกู้ยืมเงินจากบุคคลอื่นหรือใช้บัตรเครดิตอัตราเบี้ยสูง เพราะไม่มีเงินทุนและเบี้ยประกันสุขภาพสัตว์เลี้ยงรายเดือน⁵⁰

2.9 ความหมายของคำว่าสัตว์

คำว่า “สัตว์” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายความว่า สิ่งมีชีวิตซึ่ง แตกต่าง ไปจากพรรณไม้ ส่วนมากมีความรู้สึกและเคลื่อนไหวย้ายที่ไปได้เอง ความหมาย ที่ใช้กันเป็นคำสามัญ

⁴⁶ จาก M. K.Wright, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 45*, (น.5).

⁴⁷ จาก M. K.Wright, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 45*, (น.5).

⁴⁸ จาก M. K.Wright, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 45*, (p. 5).

⁴⁹ จาก M. K.Wright, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 45*, (p. 6).

⁵⁰ จาก M. K.Wright, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 45*, (p. 7).

หมายถึง สัตว์ที่ไม่ใช่คน, เจริญงาน และความหมายที่ใช้กันเป็นสามัญหมายถึง สัตว์ที่ไม่ใช่คน, เจริญงาน⁵¹

คำว่า “สัตว์” ตามความหมายตามที่มีบัญญัติในกฎหมาย ในทางกฎหมายฉบับต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์ในการบัญญัติเพื่อใช้บังคับให้เป็นไปตามความมุ่งหมายในการใช้บังคับเฉพาะเรื่อง โดยกฎหมายแต่ละฉบับจึงกำหนดความหมายไว้แตกต่างกันไปตามบริบท ที่ใช้บังคับ แต่ส่วนใหญ่ จะมีความหมายคล้ายคลึงกัน ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม่ได้กำหนดความหมายของ คำว่าสัตว์ไว้แต่อาจถือว่าสัตว์มีความหมายเทียบเคียงได้กับความหมายที่มีในพจนานุกรม ข้างต้นได้

ส่วนในประมวลกฎหมายอาญาไม่ได้กำหนดความหมายของคำว่าสัตว์ไว้เฉพาะเช่นกัน แต่ทั้งนี้ได้มีคำพิพากษาศาลวินิจฉัยเกี่ยวกับคำว่าสัตว์ไว้ดังนี้

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 377 แบ่งสัตว์ไว้ เป็น 2 จำพวก คำว่า สัตว์ร้าย หมายความว่าโดยธรรมชาติของสัตว์นั้นเองเป็นสัตว์ที่มีนิสัยทั้งดุและร้ายกาจเป็นปกติอยู่ในตัวและเป็นสัตว์ที่เป็นภัยอันตรายอันน่าสะพึงกลัวต่อบุคคลผู้ได้พบเห็น เช่น เสือ จระเข้ หรืองูพิษ เป็นต้น ส่วนคำว่า สัตว์ดุ หมายความว่า โดยธรรมชาติของสัตว์นั้นเองมิใช่สัตว์ร้ายแต่อาจเป็นสัตว์ดุ ซึ่งมีเจ้าของ จะต้องมีการควบคุมดูแลเป็นพิเศษจากปกติธรรมดาโดยล่ามโซ่หรือขังกรงไว้ เช่น สุนัขที่ดุ เป็นต้น มิฉะนั้นถ้าปล่อยปละละเลยแล้วก็อาจไปทำอันตรายแก่บุคคลหรือ ทรัพย์สินของผู้อื่นได้ สัตว์จำพวกนี้จึงเข้าความหมายเป็นสัตว์ดุตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 377 ตามที่โจทก์ อ้างพิพากษายืน⁵²

⁵¹ จาก *ข้อพิพาทคดีสัตว์เลี้ยง* (น. 1), โดย ชวัช จารุศิริกุล, 2565, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บัณฑิตอักษร. ลิขสิทธิ์ 2565 โดย ชวัช จารุศิริกุล.

⁵² จาก ชวัช จารุศิริกุล, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 51*, (น. 6).

2.10 สถานภาพของสัตว์ในทางกฎหมาย

สถานภาพของสัตว์ในทางกฎหมายถือว่าเป็นทรัพย์สินเป็นวัตถุสิ่งของอย่างหนึ่ง แต่สัตว์แตกต่างกับทรัพย์สินวัตถุสิ่งของอื่นเพราะเป็นสิ่งที่ชีวิตจิตใจเคลื่อนไหวได้อย่างเดียวกับมนุษย์” และเป็นสังหาริมทรัพย์⁵³

สิทธิและหน้าที่ของเจ้าของสัตว์ การที่จะได้สัตว์มาเป็นเจ้าของอาจ เป็นการได้กรรมสิทธิ์หลายทาง เช่น การซื้อสัตว์นั้นมา การได้รับสัตว์มาจากมีผู้มอบให้ การที่สัตว์ตัวแม่ตกลูกให้จากการผสมพันธุ์ หรือกรณีที่เป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของแล้วเข้ายึดถือเอาสัตว์นั้นไว้ เมื่อได้สัตว์ตกมาเป็นเจ้าของแล้วย่อมก่อสิทธิและหน้าที่โดยผู้เป็น เจ้าของมีสิทธิเหนือสัตว์นั้น อันได้แก่มีสิทธิใช้สอยสัตว์ (เช่น การนำสัตว์ออกแสดงให้ผู้ชม) จำหน่ายจ่ายโอนได้ดอกผล (ในกรณีสัตว์เลี้ยงอาจเป็นการได้ผลผลิตจากสัตว์ เช่น ขน หนัง ซาก เชื้อสเปิร์ม หรือลูกของสัตว์นั้น) กับทั้งมีสิทธิติดตาม เอาคืน และสิทธิขัดขวางมิให้ผู้อื่นเข้าเกี่ยวข้องกับสัตว์นั้น โดยมีขอบ⁵⁴ แต่ทั้งนี้ แม้ว่าเจ้าของสัตว์จะมีสิทธิเต็มในตัวสัตว์ก็ตามแต่สัตว์บางประเภท กฎหมายกำหนดให้ผู้เป็น เจ้าของมีหน้าที่ต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลาย ๆ อย่างด้วย หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมีโทษตามที่กฎหมายนั้น ๆ ระบุไว้ด้วย ตัวอย่างเช่น⁵⁵

พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 สัตว์พาหนะดังต่อไปนี้ เจ้าของหรือตัวแทนพร้อมด้วยผู้ใหญ่บ้านหรือพยาน ต้องนำสัตว์นั้นไปขอจดทะเบียน ทำตัวรูปพรรณจากนายทะเบียนท้องที่ที่สัตว์นั้นอยู่

- 1) ช้างมีอายุย่างเข้าปีที่แปด
- 2) สัตว์อื่นนอกจากโคตัวเมียมีอายุย่างเข้าปีที่หก
- 3) สัตว์ใดได้ใช้ขับขี่ลากเข็นหรือใช้งานแล้ว
- 4) สัตว์ใดที่มีอายุย่างเข้าปีที่สี่ เมื่อนำออกนอกราชอาณาจักร
- 5) โคตัวเมียมีอายุย่างเข้าปีที่หก เมื่อจะทำการ โอนกรรมสิทธิ์ เว้นแต่ใน กรณีรับมรดก

⁵³ จาก ชวัช จารุศิริกุล, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 51, (น. 6).

⁵⁴ จาก ชวัช จารุศิริกุล, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 51, (น. 6).

⁵⁵ จาก ชวัช จารุศิริกุล, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 51, (น. 6).

หากฝ่าฝืนไม่นำสัตว์ไปขอจดทะเบียนทำตัวรูปพรรณจากนายทะเบียน ต้อง ระวังโทษปรับ ไม่เกินห้าสิบบาท หรือจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร เรื่องการควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. 2548 กำหนดให้กรุงเทพมหานครเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และเจ้าของสุนัข ต้องนำสุนัขหรือใบรับรองแล้วแต่กรณีไปจดทะเบียน ณ สถานที่ที่กำหนดภายใน หนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่สุนัขเกิด หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ นำสุนัขมาเลี้ยง ในเขต กรุงเทพมหานคร⁵⁶

สัตว์ประเภทที่เป็นเจ้าของหรือครอบครองได้ ในปัจจุบันประชาชนนิยมนำสัตว์ต่าง ๆ มา เป็นสัตว์เลี้ยง ไม่ว่าจะเป็นซื้อสัตว์นั้น มาจากตลาดค้าสัตว์ ตลาดนัดหรือศูนย์ค้าสัตว์เลี้ยงหรือแม้กระทั่ง ได้รับจากมีเพื่อนพ้อง ให้มา โดยผู้ซื้อหรือผู้ได้รับมาไม่ทราบเลยว่าสัตว์ที่ได้รับมานั้นบางชนิดตาม กฎหมายห้ามไม่ให้ประชาชนทั่วไปมีไว้ครอบครองเป็นเจ้าของ โดยเท่าที่พบบ่อย เช่น หมูแคระ เม่นแคระ แมวดาว แมงมุมทารันทูล่า แมวลายหินอ่อน งูสวยงาม นกปรอดหัวโขน⁵⁷ ตลอดจนถึง สัตว์ต่างถิ่นจากต่างประเทศที่นำเข้ามาโดยผิดกฎหมาย ปัญหาความไม่รู้ของผู้ซื้อเองก่อปัญหา การลักลอบนำสัตว์อนุรักษ์ต่าง ๆ เป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้ สัตว์สูญพันธุ์ เป็นอันตรายต่อระบบ นิเวศน์และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ในฐานะที่เป็น ผู้ได้สัตว์นั้นมาเป็นเจ้าของแม้จะไม่รู้ว่าเป็นสัตว์ ห้ามครอบครองก็ถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดและต้องได้รับโทษตามกฎหมาย

2.11 ความหมายคำว่า “สัตว์เลี้ยง”

คำว่า “สัตว์เลี้ยง” หมายถึง สัตว์ที่เลี้ยงไว้เพื่อความเพลิดเพลิน ความสวยงามความไพเราะ ของเสียง การแข่งขันความเร็ว การกีฬา หรือสัตว์อื่น ๆ ที่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนสัตว์เลี้ยง ยกเว้นการเลี้ยงเพื่อเป็นอาหาร การเลี้ยงเพื่อใช้แรงงาน การเลี้ยงเพื่อผลิต นม ไข่ กระจุกขน รังไข่

⁵⁶ จาก รัช จารุศิริกุล, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 51, (น. 6).

⁵⁷ จาก รัช จารุศิริกุล, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 51, (น. 6).

เลือด เนื้อ น้ำหวาน หรือสัตว์ที่ได้อนุญาตให้เพาะเลี้ยงตามกฎหมายว่าด้วยการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าหรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อทดลองหรือเพื่อการวิจัยของสถานศึกษาหรือส่วนราชการ⁵⁸

คำว่า “สัตว์เลี้ยง” หมายถึง สัตว์ที่ถูกควบคุมโดยมนุษย์ในเรื่องการให้อาหารการคุ้มครองดูแลการผสมพันธุ์ของสัตว์ตามต้องการได้ และสร้างความผูกพันต่อกันระหว่างคนกับสัตว์ จึงเรียกว่า สัตว์เลี้ยงแต่จะไม่นับสัตว์ที่อยู่ในสวนสัตว์ สัตว์ที่อยู่ในห้องทดลองว่าเป็นสัตว์เลี้ยงด้วย เหตุเพราะไม่มีส่วนผูกพันกับชีวิตและความเป็นอยู่ของคนโดยตรง สัตว์เลี้ยงก็อมิตร คือเพื่อนผู้ซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อเจ้าของ⁵⁹

สัตว์เลี้ยง (Domestic Animal) นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสชื่อ ปีแอร์ ดูโคส สร้างนิยามของสัตว์เลี้ยงว่าสัตว์ที่อาศัยอยู่กับมนุษย์และเป็นสมบัติที่มนุษย์นำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมและเศรษฐกิจ เช่น ไข่แลกเปลี่ยน ข้าวขาย เป็นมรดก เช่นเดียวกับวัตถุสิ่งของอื่น ๆ ที่มนุษย์มีนิยามของดูโคสช่วยให้เข้าใจความแตกต่างที่มนุษย์สัมพันธ์กับสัตว์⁶⁰

สัตว์เลี้ยง (Domesticated Animal) ซึ่งควรถูกมองเป็น “คน” หรือเป็นสมาชิกเต็มตัวของชุมชนมนุษย์ทั้งนี้ก็เพราะสัตว์เลี้ยงถูกมนุษย์นำมาไว้ในสังคมมนุษย์โดยตั้งใจเพื่อใช้ประโยชน์ตั้งแต่อดีตกาลที่มนุษย์เริ่มต้นตัดสินใจเลี้ยงสัตว์จากเดิมที่พวกมันเคยเป็นสัตว์ป่าหรือสัตว์กึ่งป่ามาก่อน และสัตว์เหล่านั้นได้ถูกเพาะพันธุ์เรื่อยมาจนถึงปัจจุบันและลูกหลานของพวกมันก็ถูกคัดเลือกให้มีลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ รวมถึงลักษณะที่ขึ้นตรงต่อการดูแลของมนุษย์และสูญเสียตัวเลือกการดำรงอยู่ในป่า

สัตว์เลี้ยง แบ่งออกเป็นหลายประเภท ได้แก่ สัตว์ในฟาร์ม เช่น วัวควาย หมู เกะ เพาะ เป็ดไก่ สัตว์ทดลอง เช่น หนู เป็นต้น สัตว์เลี้ยงที่นิยมเลี้ยง เช่น สุนัขและแมว “สัตว์เลี้ยง (pet)” จำพวก

⁵⁸ จาก มาตรการทางกฎหมายคุ้มครองผู้ซื้อสัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขและแมว (วิทยานิพนธ์), โดย วรินทร์ วารี, 2563, มหาวิทยาลัย. ลิขสิทธิ์ 2563 โดย มหาวิทยาลัยสยาม.

⁵⁹ จาก มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยง (วิทยานิพนธ์), โดย อสนี จางเต็ม, 2554, มหาวิทยาลัย. ลิขสิทธิ์ 2554 โดย มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต.

⁶⁰ จาก มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมจัดการมิให้สัตว์เลี้ยงตกเป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของ (วิทยานิพนธ์), โดย สุภโชค บุญเจริญ, 2556, มหาวิทยาลัย. ลิขสิทธิ์ 2556 โดย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ครึ่งบกครึ่งน น้ำ ปลา และนก ที่เลี้ยงไว้ดูเล่นในกรงหรือในตู้ปลา ควรถูกมองเป็นสัตว์ป่าที่ถูกคุมขัง (Captive Wild Animal) มากกว่าสัตว์เลี้ยง⁶¹

สัตว์เลี้ยงตามคำพิพากษาศาลฎีกา 1639/2565 ผู้ให้อาหารสุนัขจรจัดเป็นประจำ แล้วสุนัขไปกัดคนอื่น ผู้ให้อาหารสุนัขจรจัดเป็นประจำ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และ ผู้ให้อาหารสุนัขจรจัดเป็นประจำนั้น ต้องชดเชยความเสียหายในทางแพ่งด้วย ในกรณีเช่นว่านี้ ไม่ได้มีบทบัญญัติเป็นกฎหมายที่ให้คำนิยามของสัตว์เลี้ยง แต่หากผู้ให้อาหารสุนัขจรจัดเป็นประจำถือว่าเป็นเจ้าของที่ต้องรับผิดชอบ

2.12 กฎของการเฉลี่ย (Law of Average)

โดยที่การประกันภัยเป็นการเฉลี่ยความเสี่ยงภัยร่วมกัน หากมีภัยเกิดขึ้นความสูญเสียมีเท่าใดก็เฉลี่ยกันไประหว่างผู้เสี่ยงภัย ค่าสูญเสียที่เฉลี่ยกันไปในนี้แสดงออกในรูปของเบี้ยประกันภัย ถ้าเบี้ยประกันภัยต่ำจะมีผู้ทำประกันภัยมาก การที่จะทำให้เบี้ยประกันภัยมีอัตราที่ต่ำได้ คือการรวมกลุ่มผู้เสี่ยงภัยให้ได้จำนวนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้การเฉลี่ยค่าสูญเสียผลในระหว่างผู้เสี่ยงภัยด้วยกันในอัตราต่ำเท่าที่จะทำได้^{62,63}

จากทฤษฎีกฎของการเฉลี่ยการประกันภัยดำเนินการบนหลักการของการรวมความเสี่ยง โดยที่บุคคลจ่ายเบี้ยประกันภัยลงในกลุ่มเดียวกันและไม่ใช่ว่าผู้ถือกรรมสิทธิ์ทุกคนจะประสบกับความสูญเสียพร้อมกัน เป็นหลักการของการกระจายความเสี่ยงไปยังบุคคลจำนวนมากทำให้ภาระทางการเงินเวลาที่ทางบริษัทต้องจ่ายจึงสามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ กฎของการค่าเฉลี่ยเมื่อจำนวนผู้ถือกรรมสิทธิ์เพิ่มขึ้น ผู้ประกันตนสามารถคาดการณ์จำนวนการเรียกร้องโดยเฉลี่ยที่น่าจะได้รับ

⁶¹ จาก “ทฤษฎีความเป็นพลเมืองสัตว์กับหลักการการพิจารณาอย่างเท่าเทียม,” โดย จิรพงศ์ ทรัพย์ชุมทอง, 2562, วารสารสมาคมปรัชญาและศาสนาแห่งประเทศไทย, 14(1), 86-120. ลิขสิทธิ์ 2562 โดย สมาคมปรัชญาและศาสนาแห่งประเทศไทย

⁶² จาก หลักการประกันชีวิต (น. 37), โดย สุธรรม พงศ์สารานู, พิงใจ พิงพานิช และวิรัช ณ สงขลา, 2542, กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์. ลิขสิทธิ์ 2542 โดย สุธรรม พงศ์สารานู, พิงใจ พิงพานิช และวิรัช ณ สงขลา.

⁶³ จาก “มาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลส่งเสริมผู้สำรวจภัยและผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทนประกันภัย,” โดย ราตรี เนตรพระฤทธิ์, 2550, วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 1(1), 21-26. ลิขสิทธิ์ 2550 โดย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ได้ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยในการกำหนดความเหมาะสมเพื่อครอบคลุมการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น โดยบริษัท ประกันภัยใช้หลักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการคำนวณเบี้ยประกันภัย นักคณิตศาสตร์ประกันภัย จะวิเคราะห์ข้อมูลในอดีตในแบบจำลองทางสถิติ และปัจจัยเสี่ยงเพื่อกำหนดความน่าจะเป็นและต้นทุนของการเรียกร้องที่อาจเกิดขึ้น เบี้ยประกันภัยได้รับการตั้งค่าให้ครอบคลุมต้นทุนที่คาดการณ์ไว้ ค่าใช้จ่ายในการบริหาร และเพื่อสร้างอัตรากำไร บริษัทประกันมักใช้อัตราส่วนการสูญเสียเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรของการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์อัตราส่วนการสูญเสียที่เกิดขึ้นต่อเบี้ยประกันภัยที่ได้รับ ดังนั้นอัตราการสูญเสียที่ต่ำกว่าบ่งบอกถึงประสิทธิภาพการรับประกันภัย

2.13 ทฤษฎีสิทธิสัตว์บนฐานความเป็นพลเมือง

ทฤษฎีสิทธิสัตว์บนฐานความเป็นพลเมืองของ โดนัลด์สันกับคิมลิก้า คือ ทฤษฎีศีลธรรมเกี่ยวกับสัตว์ที่เสนอว่า นอกจากสัตว์ควรได้รับการปกป้องโดยสิทธิพื้นฐานเหมือนกับมนุษย์แล้ว สัตว์ยังควรมีสิทธิเชิงบวกตามความสัมพันธ์ทางการเมืองเฉพาะที่แตกต่างกันเหมือนกับมนุษย์อีกด้วย ซึ่งอย่างหลังจะแบ่งย่อยเป็นสิทธิความเป็นพลเมืองร่วมของสัตว์เลี้ยง สิทธิการมีอำนาจสูงสุดเหนือเขตแดนตนเองของสัตว์ป่า และสิทธิความเป็นผู้พักพิงของสัตว์กึ่งป่า⁶⁴

โดนัลด์สันกับคิมลิก้าเริ่มต้นทฤษฎีของพวกเขาด้วยปัญหาการเอาเปรียบสัตว์ในปัจจุบัน ที่ขยายตัวและหยั่งรากลึก โดยสาเหตุหลักส่วนหนึ่งมาจากการเพิ่มจำนวนประชากรมนุษย์อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการฆ่าและล่าสัตว์ป่าเพิ่มขึ้นเพื่อขยายถิ่นฐานมนุษย์ และเกิดการขยายตัวของเกษตรกรรม ปศุสัตว์เพื่อรองรับความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์อื่น ๆ ที่เพิ่มขึ้นของผู้คน และ โดนัลด์สันกับคิมลิก้าเห็นว่าองค์กรที่เคลื่อนไหวเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของสัตว์กำลังเจอทางตันในการแก้ปัญหา เพราะจุดยืนทางศีลธรรมที่องค์กรเหล่านี้ยึดถือ ได้แก่ สวัสดิการสัตว์ในเวชวิทยา และสิทธิสัตว์แบบเก่า ล้วนแต่มีข้อจำกัดในตัวเองทั้งสิ้น⁶⁵

โดนัลด์สันกับคิมลิก้าปฏิเสธแนวคิดสวัสดิการสัตว์ (Animal Welfare) และแนวคิดนิเวศวิทยา (Ecological) เนื่องจากสองแนวคิดนี้ยอมรับชนชั้นทางศีลธรรมระหว่างมนุษย์กับสัตว์ กล่าวคือ นักสวัสดิการสัตว์ยอมรับว่าสัตว์เกิดมาเพื่อรับใช้ประโยชน์ของมนุษย์ ส่วนนักนิเวศวิทยายอมรับว่า

⁶⁴ จาก จิรพงศ์ ทรัพย์ชุมทอง, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 61*, (น. 97).

⁶⁵ จาก จิรพงศ์ ทรัพย์ชุมทอง, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 61*, (น. 97).

ชีวิตสัตว์ปัจเจกมีคุณค่าน้อยกว่าระบบนิเวศ ดังนั้น การล่าสัตว์หรือการคัดทิ้งประชากรสัตว์ป่าโดยมนุษย์จึงสามารถยอมรับได้ทางศีลธรรมหากเป็นไปได้เพื่อรักษาระบบนิเวศ แต่นักนิเวศวิทยากลับไม่ยอมรับการคัดทิ้งประชากรมนุษย์ต่างๆที่เป็นสาเหตุหลักของปัญหาสิ่งแวดล้อม ดังนั้น แนวคิดนี้จึงถือว่ามีความลำเอียงเข้าข้างประโยชน์ของมนุษย์ โดนัลสันกับคิมลิก้าเชื่อว่าตราบไคที่ชนชั้นทางศีลธรรมนี้ยังคงอยู่ การเอาเปรียบสัตว์ที่สังคมยอมรับได้ก็จะไม่ถูกวิพากษ์และผลประโยชน์ที่จะไม่ทรมานของสัตว์ก็จะถูกเอาชนะเสมอด้วยความเห็นแก่ตัวของมนุษย์

ดังนั้น ทั้งคู่จึงเลือกยอมรับแนวคิดสิทธิสัตว์เวอร์ชันที่แข็งแกร่งที่สุด นั่นคือสิทธิพื้นฐานในชีวิตและเสรีภาพ (Basic right to life and liberty) อันต่อต้านการถูกทำอันตรายพื้นฐานโดยมนุษย์ ได้แก่ การฆ่า การทรมาน การกักขัง เป็นต้น และทำให้เรารู้จักว่ามนุษย์กับสัตว์มีคุณค่าในตัวเองเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งแยกเป็นนายทาสกับทาส หรือผู้พิทักษ์กับผู้ถูกคุมกัน⁶⁶

การยอมรับสิทธิพื้นฐานของสัตว์ โดนัลสันกับคิมลิก้ายอมรับว่าสัตว์ควรได้รับการปกป้องโดยสิทธิพื้นฐานในชีวิตและเสรีภาพ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะ โดนัลสันกับคิมลิก้ายึดจุดยืนแนวคิดเสรีนิยมประชาธิปไตย ซึ่งจุดยืนดังกล่าวเรียกร้องแนวคิด การเคารพปัจเจกแบบค่านับต่อต้านแนวคิดประโยชน์นิยมที่สนับสนุนให้ทำเพื่อประโยชน์ที่ ยิ่งใหญ่ที่สุดต่อคนจำนวนมากที่สุดแม้ว่าต้องแลกด้วยการเสียสละคนส่วนน้อยก็ตาม ดังนั้น โดนัลสันกับคิมลิก้าจึงต้องยอมรับแนวคิดสิทธิมนุษยชนอันต่อต้านการเสียสละผลประโยชน์ของมนุษย์ปัจเจกเพื่อต่อต้านแนวคิดประโยชน์นิยมในกรณีสัตว์ด้วย ดังที่ทั้งคู่ไม่ยอมรับแนวคิดสวัสดิการสัตว์และแนวคิดนิเวศวิทยาที่ยังคงอนุญาตให้สัตว์ต้องเสียสละผลประโยชน์ของพวกมันเพื่อประโยชน์ของมนุษย์หรือของระบบนิเวศ โดนัลสันกับคิมลิก้ายอมรับว่าสัตว์มีสิทธิพื้นฐานในชีวิตและเสรีภาพบนฐานการมีความรู้สึกสุขทุกข์หรือการมีผลประโยชน์ที่จะไม่ทรมาน เช่นเดียวกับทฤษฎีการเลิกทาสสัตว์และทฤษฎีสิทธิสัตว์แบบเก่าอื่น ๆ ซึ่งเรา อาจกล่าวได้ว่า โดนัลสันกับคิมลิก้าต้องการอ้างเหตุผลที่นักทฤษฎีสิทธิสัตว์แบบเก่าได้ถกเถียงไว้มาใช้ อัน ได้แก่ การยอมรับว่าสัตว์มีความรู้สึกสุขทุกข์โดยอ้างข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ การโต้แย้งการนำความเชื่อทาง ศาสนามาใช้ปฏิเสธสิทธิสัตว์โดยอ้างความไม่เป็นเหตุผลสาธารณะ การโต้แย้งการนำความคิดเรื่องสัตว์ขาดความสามารถทางรู้คิดบางอย่างที่มีเฉพาะในมนุษย์มาใช้ต่อต้านสิทธิสัตว์โดยอ้างตัวอย่างแย้งเรื่องการให้สิทธิพื้นฐานแก่เด็กและสิทธิผู้พิการทางสติปัญญาที่แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางรู้คิดดังกล่าวไม่ใช่เงื่อนไขจำเป็นสำหรับการมีสิทธิพื้นฐาน

⁶⁶ จาก จิรพงศ์ ทรัพย์ชุมทอง, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 61*, (น. 98).

รวมถึงการยอมรับว่าสิทธิพื้นฐานในชีวิตและเสรีภาพของสัตว์สามารถถูกหักล้างได้ในสถานการณ์ที่มีความจำเป็น⁶⁷

กรณีสังคมมนุษย์ในอดีตต้องฆ่าสัตว์เพื่อความอยู่รอด เป็นต้น และโดนัลสันกับกิมลิก้ายังอ้างว่าสถานการณ์โลกในปัจจุบัน เราส่วนใหญ่โดยเฉพาะในสังคมเมืองอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่มี ความจำเป็นต้องฆ่าสัตว์เพื่อเป็นอาหารหรือป้องกันตัวอีกต่อไป ส่วนกรณีการใช้สัตว์เป็นโมเดล การทดลองที่ดูเหมือนจะมีความจำเป็นในการแก้ปัญหาสุขภาพของมนุษย์นั้น ทั้งคู่ก็ไม่ได้ปฏิเสธ เพียงแต่อ้างว่าสักวันหนึ่งผู้คนจะยอมรับว่าความรู้ทางการแพทย์ที่ได้จากการใช้สัตว์ทดลองนั้น ไม่ใช่ความรู้ที่เราควรได้รับในแบบเดียวกับที่เราไม่ยอมรับการนำมนุษย์ที่ไม่ยินยอมมาใช้ทดลอง แม้ว่าจะได้ความรู้ทางการแพทย์ที่น่าเชื่อถือก็ตาม เนื่องจากเราไม่ยอมรับว่าประโยชน์ของผู้อื่น จะเป็นเหตุผลเพียงพอที่จะใช้สนับสนุนการละเมิดสิทธิพื้นฐานของมนุษย์คนใด เป็นต้น⁶⁸

การยกระดับสัตว์เลี้ยงมีความจำเป็นเป็นอย่างมาก เนื่องจากในสังคมปัจจุบันผู้คนมอง สัตว์เลี้ยงของตนเหมือนกับคนในครอบครัว โดยการสะท้อนจากปรากฏการณ์ “Pet Humanization” คือ เจ้าของสัตว์เลี้ยงไม่ได้มองว่าตัวเองคือเจ้าของ แต่เป็น “พ่อหรือแม่” ของสัตว์เลี้ยง มากกว่า ที่มองเป็นสัตว์เลี้ยง หรือที่เรียกว่า “Pet Parents” โดยดูแลเอาใจใส่เหมือนลูกไม่ต่างจากมนุษย์ ไม่ว่า จะเป็นอาหารการกิน การดูแลสุขภาพ คล้ายคลึงกับความเชื่อมโยงที่เหมือนพ่อและแม่ ดังนั้น สัตว์ควรได้รับการปกป้องโดยสิทธิพื้นฐานเหมือนกับมนุษย์ตามทฤษฎีสิทธิสัตว์บนฐานความเป็น พลเมือง ซึ่งปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (“Coronavirus Disease Starting In 2019”) มนุษย์ได้รับรู้และปฏิบัติต่อสัตว์เลี้ยงและมีการเปลี่ยนแปลง อย่างมีนัยสำคัญ โดยที่สัตว์ต่าง ๆ ถูกมองว่าเป็นสมาชิกของครอบครัวมากขึ้น โดยพิจารณาสาเหตุ อาการ และผลกระทบต่อทั้งมนุษย์และสัตว์ มีหลายปัจจัยที่ส่งผลทำให้เกิด Pet Parent ซึ่งปัจจัย ขับเคลื่อนหลักประการหนึ่งคือธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไปของความสัมพันธ์ของมนุษย์และโครงสร้าง ทางสังคม เนื่องจากผู้คนจำนวนมากชะลอการแต่งงานและการคลอดบุตร หรือเลือกที่จะไม่มีลูกเลย สัตว์เลี้ยงมักจะเข้ามาเติมเต็มช่องว่างและกลายเป็นเด็กหรือเพื่อนแทน นอกจากนี้ สังเกตได้จาก การพัฒนาของผลิตภัณฑ์และบริการดูแลสัตว์เลี้ยงที่มีเพิ่มมากขึ้น เช่น เสื้อผ้าของสัตว์เลี้ยง การทำ สปาหรือสปาของสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงจึงได้รับการปฏิบัติในระดับเดียวกับมนุษย์มากขึ้นเรื่อย ๆ รวมถึง

⁶⁷ จาก จิรพงศ์ ทรัพย์ชุมทอง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 61, (น. 98-99).

⁶⁸ จาก จิรพงศ์ ทรัพย์ชุมทอง, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 61, (น. 99).

การที่มีสัตว์เลี้ยงรวมอยู่ในกิจกรรมและการเฉลิมฉลองของครอบครัว รวมทั้งอุตสาหกรรมอาหาร สัตว์เลี้ยงได้เห็นการเปลี่ยนแปลงไปสู่ผลิตภัณฑ์ระดับพรีเมียมและออร์แกนิก ซึ่งสะท้อนถึงความที่เจ้าของจะจัดหาโภชนาการที่มีคุณภาพให้กับสัตว์เลี้ยงเช่นเดียวกับมนุษย์ เพราะฉะนั้นการรักษา การดูแลสัตว์เลี้ยงก็ถือเป็นสิ่งสำคัญ จึงสมควรที่สัตว์เลี้ยงจะได้รับการปฏิบัติด้วยความเท่าเทียมและ การดูแลที่ควรได้รับในฐานะสิ่งมีชีวิตที่เปรียบเสมือนกับมนุษย์จึงควรยกฐานะสัตว์เลี้ยงให้เทียบเท่ากับ พลเมือง

2.14 พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์พ.ศ. 2557

พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์พ.ศ. 2557 มีทั้งหมด 8 หมวด วัตถุประสงค์เพื่อ เนื่องจากสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึกและเป็นองค์ประกอบสำคัญของ สิ่งแวดล้อม จึงควรได้รับการคุ้มครองมิให้ถูกระทำการทารุณกรรม และเจ้าของสัตว์ซึ่งนำสัตว์มา เลี้ยงจะต้องจัดสวัสดิภาพให้เหมาะสมตาม ประเภทและชนิดของสัตว์ ทั้งในระหว่างการเลี้ยงดู การขนส่ง การนำสัตว์ไปใช้งาน หรือใช้ในการแสดง ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์เพื่อให้สัตว์ได้รับการคุ้มครอง ตามธรรมชาติของสัตว์ อย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้⁶⁹

หมวด 3 มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่โดยปกติเลี้ยงไว้เพื่อ เป็นสัตว์บ้าน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้งาน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นพาหนะ สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นเพื่อน สัตว์เลี้ยง เพื่อใช้เป็นอาหาร สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ในการแสดงหรือสัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ในการอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีเจ้าของ หรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงสัตว์ที่อาศัยอยู่ในธรรมชาติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด⁷⁰

“การทารุณกรรม” หมายความว่า การกระทำความผิดหรือการกระทำใด ๆ ที่ทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมานไม่ว่าทางร่างกายหรือจิตใจ ได้รับความเจ็บปวด ความเจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรืออาจมีผลทำให้สัตว์นั้นตาย และให้หมายความรวมถึงการไซสัตว์พิการ สัตว์เจ็บป่วย สัตว์ชรา

⁶⁹ จาก พระราชบัญญัติ ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557, โดย ราชกิจจานุเบกษา, 2557. ลิขสิทธิ์ 2557 โดย สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. สืบค้นจาก <https://ae.kku.ac.th/pdf/law87.pdf>

⁷⁰ จาก พระราชบัญญัติ ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 69, (น. 4).

หรือสัตว์ที่กำลังตั้งท้อง เพื่อแสวงหาประโยชน์ ใช้สัตว์ประกอบภารกิจ ใช้สัตว์ทำงานจนเกินสมควร หรือใช้ให้ทำงานอื่นไม่สมควร เพราะเหตุที่สัตว์นั้นเจ็บป่วย ชราหรืออ่อนอายุ⁷¹

“การจัดสวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงหรือการดูแลให้สัตว์มีความเป็นอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีที่อยู่ อาหาร และน้ำอย่างเพียงพอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์และให้หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแล ไม่ว่าจะได้รับมอบหมายจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เจ้าของกรรมสิทธิ์ให้ดูแลด้วย

หมวด 6 มาตรา 22 ในพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของสัตว์ต้องดำเนินการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้แก่สัตว์ของตนให้เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงประเภท ชนิด ลักษณะ สภาพ และอายุของสัตว์ โดยวัตถุประสงค์พระราชบัญญัติ ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 มีขึ้นเนื่องจากสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึกและเป็นองค์ประกอบสำคัญของสิ่งแวดล้อม จึงควรได้รับการคุ้มครองมิให้ถูกระทำการทารุณกรรม และเจ้าของสัตว์ซึ่งนำสัตว์มาเลี้ยงจะต้องจัดสวัสดิภาพให้เหมาะสมตาม ประเภทและชนิดของสัตว์ ทั้งในระหว่างการเลี้ยงดู การขนส่ง การนำสัตว์ไปใช้งาน หรือใช้ในการแสดง ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อให้สัตว์ได้รับการคุ้มครอง ตามธรรมชาติของสัตว์อย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้⁷² โดยอยู่ภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

⁷¹ จาก พระราชบัญญัติ ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557, อ้างแล้วเชิงอรรถ ที่ 69, (น. 4-5).

⁷² จาก พระราชบัญญัติ ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557, อ้างแล้วเชิงอรรถ ที่ 61, (น. 10).

บทที่ 3

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศ

การประกันสัตว์เลี้ยงเป็นกิจกรรมประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองประกันภัยสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพสัตว์เลี้ยงไม่ว่าจะเป็น ค่ารักษาพยาบาล ค่าพิศศพ ค่าโฆษณาตามหาสัตว์เลี้ยงและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกี่ยวกับสัตว์แพทย์ เช่นเดียวกับการประกันสุขภาพของมนุษย์ รวมทั้งการที่สัตว์ไปทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม ประกันสัตว์เลี้ยงจะช่วยปกป้องเจ้าของสัตว์เลี้ยงจากอุบัติเหตุและอาจมีค่าใช้จ่ายสัตว์แพทย์ที่มีราคาแพง ถือว่าเป็นกิจกรรมประกันสัตว์เลี้ยงที่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ที่หลากหลายเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายและลดปัญหาด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่ในประเทศไทยยังมีกฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยงและกรรมธรรม์ที่ยังไม่ชัดเจนและยังไม่มีกฏบังคับการทำประกันภัยภาคบังคับทำให้เกิดปัญหาสุนัขจรจัดและปัญหาอื่น ๆ ตามมา ดังนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษากฎหมายต่างประเทศเพื่อมาศึกษาและแก้ไขต่อไป

3.1 ราชอาณาจักรสเปน

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในราชอาณาจักรสเปนให้ความคุ้มครองค่าใช้จ่ายด้านสัตวแพทย์ที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย และการดูแลเชิงป้องกันในบางครั้งสำหรับสัตว์เลี้ยง ช่วยให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงจัดการค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและคุ้มครองต่อบุคคลที่สาม การประกันภัยสัตว์เลี้ยงได้กลายเป็นการประกันภัยภาคบังคับในช่วงเดือนกันยายนที่ผ่านมาเพื่อเป็นการยกระดับการประกันภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.1.1 ความหมายคำว่าสัตว์เลี้ยงในราชอาณาจักรสเปน

สัตว์เลี้ยงในสเปนกลายเป็นสมาชิกที่ต้องทำตามกฎหมายของครอบครัว กฎหมายแพ่งของสเปนได้เปลี่ยนสถานะของสัตว์เลี้ยงอย่างสิ้นเชิง โดยกฎหมายใหม่ที่เน้นสวัสดิภาพสัตว์หมายความว่าสัตว์เลี้ยงในสเปนตอนนี้ถือเป็นสมาชิกในครอบครัว สุนัขและสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ จะไม่ถือว่าเป็น “วัตถุ”

แต่เป็น “สิ่งมีชีวิต” ซึ่งหมายความว่าจากนี้ไปสัตว์จะกลายเป็นสมาชิกในครอบครัวที่ถูกต้องตามกฎหมายและจะมีสถานะที่แตกต่างจากทางกายภาพ⁷³

3.1.2 การประกันภัยภาคบังคับ (Ley De Bienestar Animal)

กฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ซึ่งกำหนดให้เจ้าของสุนัขทุกคนต้องทำประกันความรับผิดทางแพ่ง เนื่องจากการมีสัตว์เลี้ยงเป็นเรื่องปกติมากขึ้นในสเปน ข้อมูลจากสมาคม Afaac ในปี 2566 จำนวนสุนัขและแมวที่จดทะเบียนจะสูงถึง 15 ล้านตัว โดยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 38 ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ในจำนวนนี้มี 9.3 ล้านตัวเป็นสุนัข การประกันภัยความรับผิดทางแพ่งเป็นกรรมธรรม์ที่ครอบคลุมความเสียหายที่สัตว์เลี้ยงอาจก่อให้เกิดต่อบุคคลที่สาม สิ่งเหล่านี้อาจเป็นความเสียหายต่อวัตถุหรือการบาดเจ็บทางร่างกายของบุคคลอื่น ตามข้อมูลของ บริษัท ประกัน Rastreator การประกันภัยนี้ครอบคลุมทั้งความรับผิดทางแพ่งของเจ้าของสัตว์เลี้ยงและของเจ้าของเป็นครั้งคราว กล่าวคือหากบุคคลที่ไม่ใช่เจ้าของพาสัตว์เลี้ยงไปเดินเล่น การประกันยังคุ้มครองจากความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นอีกด้วย หากสุนัขกัดเด็ก ครอบครัวสามารถแจ้งเจ้าของได้โดยการประกันภัยความรับผิดทางแพ่งจะดูแลค่าชดเชย ซึ่งนอกเหนือจากความรับผิดทางแพ่งแล้ว โดยทั่วไปจะครอบคลุมถึงการดูแลด้านสัตวแพทย์ ค่าชดเชยสำหรับการสูญเสียหรือถูกขโมยสัตว์เลี้ยง ซึ่งกฎหมายใหม่กำหนดให้เจ้าของสุนัขทุกคนต้องประกันความรับผิดต่อสาธารณะ สำหรับสัตว์เลี้ยงกฎหมายฉบับนี้จะมีภาระผูกพันนี้จะมีผลบังคับใช้ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2023 โดยกฎหมายเพื่อการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของสัตว์เป็นข้อบังคับที่ออกแบบมาเพื่อป้องกันการทอดทิ้งสัตว์ ลงโทษการทารุณกรรมและตามมาตรา 30 ของกฎหมายระบุไว้อย่างชัดเจนว่าบุคคลที่เป็นเจ้าของสุนัขจะต้องมีส่วนร่วมและรักษาความคุ้มครองการประกันความรับผิดทางแพ่งสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่สามตลอดอายุขัยของสัตว์ ความคุ้มครองที่ครอบคลุมนี้ไม่เพียงครอบคลุมถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับสุนัขเท่านั้น แต่ยังทำให้เจ้าของต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของสัตว์ด้วย จุดมุ่งหมายคือเพื่อให้แน่ใจว่ามีการคุ้มครองทางการเงินที่เพียงพอเพื่อจัดการกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น การประกันภัยสำหรับสุนัขจะมีผลบังคับใช้ในภูมิภาคต่าง ๆ เช่น มาดริด แคว้นบาסק และลารี โอคา ซึ่งรับรองสัตว์เป็นสิทธิและความคุ้มครองการคุ้มครอง

⁷³ Form la Ley Hipotecaria y la Ley de Enjuiciamiento Civil, sobre el régimen jurídico de los animals, by Boletín Oficial Del Estado, 2021. Copyright 2021 by State Agency of Official State Gazette. Retrieved form <https://www.boe.es/boe/dias/2021/12/16/pdfs/BOE-A-2021-20727.pdf>

กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพสัตว์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กฎหมายของชุมชนปกครองตนเองสอดคล้องกัน ตามพระราชกฤษฎีกา 287/2545 ลงวันที่ 22 มีนาคม ซึ่งพัฒนากฎหมาย 50/2542 ลงวันที่ 23 ธันวาคม ว่าด้วยระบอบกฎหมายสำหรับการครอบครองสัตว์ที่อาจเป็นอันตราย ระบุว่า “การได้รับหรือต่ออายุใบอนุญาตสำหรับการครอบครองสัตว์ที่อาจเป็นอันตราย” จำเป็นต้องมีข้อกำหนดหลายประการ ได้แก่ “การรับรองให้มีการประกันความรับผิดชอบทางแพ่งอย่างเป็นทางการ สำหรับความเสียหายต่อบุคคลที่สามที่มีความคุ้มครองไม่น้อยกว่า 120,000 ยูโร” ที่เจ้าของสัตว์เลี้ยงต้องทำประกันที่ครอบคลุมความรับผิดชอบทางแพ่ง ไม่ว่าสุนัขจะเป็นอันตรายหรือไม่ก็ตาม เช่น ชุมชนมาดริด⁷⁴

สุนัขสายพันธุ์ที่อาจเป็นอันตรายที่ถูกระบุสามารถจำแนกได้ดังนี้

- 1) พิตบูลเทอร์เรียร์
- 2) สแตฟฟอร์ดเชียร์ บูล เทอร์เรียร์
- 3) อเมริกันสตาร์ฟฟอร์ดเชียร์เทอร์เรีย
- 4) บราซิลเลียนมาสทิฟ (Fila Brasileiro)
- 5) อาร์เจนตินา โคโก
- 6) อากิตะ อินุ
- 7) โทสะ อินุ
- 8) รอตไวเลอร์
- 9) โดเบอร์แมน⁷⁵

⁷⁴ Form *Ley de bienestar animal: cuánto cuesta el seguro obligatorio para perros, qué incluye y desde cuándo*, by D. Revilla, 2023. Copyright 2021 by Cinco Dias. Retrieved from <https://cincodias.elpais.com/companias/2023-09-29/ley-de-bienestar-animal-cuanto-cuesta-el-seguro-obligatorio-para-perros-que-incluye-y-desde-cuando.html>

⁷⁵ โดเบอร์แมนซึ่งมีต้นกำเนิดในประเทศเยอรมนี มีลักษณะบางอย่างของสุนัขที่อาจเป็นอันตรายภายใต้กฎหมายของสเปน แม้ว่าจะไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนในข้อความของ RD เมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2545 โคโก ได้แก่ บอร์กโดซ์, เนโปลิตัน มาสทิฟ, บ็อกเซอร์, เพรชา คานารีโอ และบูล เทอร์เรียร์

3.1.3 เบี้ยประกันภัย

เบี้ยประกันจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความคุ้มครอง บริษัท และประเภทของสัตว์เลี้ยง โดยมีตั้งแต่ 24 ยูโร (ประมาณ 924 บาท) ต่อปีสำหรับแพ็คเกจพื้นฐานที่สุดไปจนถึง 90 ยูโร (ประมาณ 3,463 บาท) สำหรับประกันที่สมบูรณ์ที่สุด ความครอบคลุมของนโยบายเหล่านี้อาจสูงถึง 200,000 ยูโร (ประมาณ 7,694,634 บาท) และอาจรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นๆ เช่น การดูแลด้านสัตวแพทย์ หรือการรักษาในโรงพยาบาล และหากเป็นสัตว์เลี้ยงอันตราย เช่น พิตบูลเทอร์เรีย, สแตฟฟอร์ดเชียร์บูลเทอร์เรีย, อเมริกันสแตฟฟอร์ดเชียร์, เทอร์เรีย, รีตไวเลอร์ราคาจะเริ่มต้นที่ 50 ยูโร (ประมาณ 1,940 บาท)⁷⁶

3.1.4 ความคุ้มครองของประกันภัย

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะคุ้มครองความเสียหายหรือการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นกับสัตว์เลี้ยง รวมถึงค่ารักษาพยาบาลค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่สัตว์เลี้ยงถูกขโมยหรือสูญหายหรือไปทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม ดังนี้

- 1) ความเสียหายต่อสัตว์ (อุบัติเหตุ การโจรกรรม และการสูญหาย) ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุกับสัตว์ MAPFRE รับประกันการชดเชยตามมูลค่าของสัตว์ในกรณีที่สัตว์เลี้ยงเสียชีวิตและค่าดูแลสัตวแพทย์ที่จำเป็น เช่น ค่าปรึกษา ค่ายา การตรวจวินิจฉัย หรือการผ่าตัด นอกจากนี้ MAPFRE รับประกันการชดเชยตามมูลค่าของสัตว์ในกรณีที่ถูกลักขโมย นอกจากนี้ยังรวมถึงการชดเชยค่าใช้จ่ายในการแทรกโฆษณาในสื่อสิ่งพิมพ์หรือวิทยุในกรณีที่สูญหาย
- 2) การชดเชยค่าเสียหายเมื่อสัตว์เลี้ยงไปทำละเมิดต่อบุคคลที่สามซึ่งผู้เอาประกันภัยมีส่วนร่วมในฐานะเจ้าของสัตว์
- 3) เมื่อมีการรักษาตัวในโรงพยาบาลของผู้เอาประกันภัยรวมการเบิกค่าใช้จ่ายในการเข้าพักของสุนัขหรือแมวในบ้านพักหรือศูนย์สุนัขกรณีเจ้าของเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล
- 4) การทำพิธีศพเนื่องจากอุบัติเหตุ ชราภาพ หรือเจ็บป่วย

⁷⁶ Form *Ahora toda tu familia en las mejores manos gracias al seguro de mascotas de MAPFRE*, by MAPFRE, 2023, Copyright 2023 by MAPFRE. Retrieved from <https://www.mapfre.es/particulares/seguros-animales/seguro-mascotas/>

5) ให้บริการข้อมูลด้านการรักษาทางโทรศัพท์ ที่อนุญาตให้เลี้ยงสัตว์ สมาคมคุ้มครองสุนัขฝักอบรม ผู้เพาะพันธุ์ การจัดนิทรรศการและการประกวด และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง รวมถึงการให้คำปรึกษาด้านสัตวแพทย์ในการจัดการ การให้อาหาร หรือการฉีดวัคซีน⁷⁷

6) ความคุ้มครองเพิ่มเติม ความช่วยเหลือด้านสัตวแพทย์เนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ รวมถึงค่าให้คำปรึกษา การตรวจวินิจฉัย การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ การผ่าตัด ค่ารักษาตัว ในโรงพยาบาล และค่าช่วยเหลือสัตวแพทย์หากต้องมีการพบที่บ้าน

7) ความรับผิดชอบแพ่งมีการคุ้มครองความรับผิดชอบของเจ้าของสำหรับความเสียหายทางวัตถุและส่วนบุคคลที่เกิดจากสัตว์เลี้ยงต่อบุคคลที่สาม⁷⁸

รวมทั้งค่าใช้จ่ายสำหรับสัตวแพทย์ นอกจากการตรวจร่างกายแล้ว สัตว์อาจจำเป็นต้องใช้บริการห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาล หรือเข้ารับการผ่าตัดที่ซับซ้อน ซึ่งเหตุการณ์ประเภทนี้เกิดขึ้นบ่อย ในช่วงฤดูร้อนมีสาเหตุมาจากอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วย โดยเฉพาะร้อยละ 42 เกิดจากการเจ็บป่วย นอกจากนี้ประกันสุนัขยังมีประโยชน์ประเภทอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบแพ่งพร้อมความคุ้มครองความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่สาม⁷⁹

หากเป็นของการประกันภัยสัตว์เลี้ยงของ “Santalucía” จะครอบคลุมและรับภาระผูกพันในการชดเชยความเสียหายที่เกิดกับบุคคลที่สาม (บุคคลและ/หรือทรัพย์สิน) โดยไม่คำนึงถึงบุคคลที่รับผิดชอบสัตว์นั้นการรับประกันสุนัขสายพันธุ์อันตรายการชดเชยแก่บุคคลที่สามโดยจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายตามค่าชดเชยที่เกิดขึ้นจากความรับผิดชอบแพ่ง การดำเนินคดีทางกฎหมายอันเป็นผลมาจากการเรียกร้องความรับผิดชอบแพ่งที่เกิดจากเหตุการณ์ที่รับประกันรับผิดชอบการชำระค่าใช้จ่ายทางกฎหมาย ค่าใช้จ่ายทางกฎหมายหรือการรณยฆาตและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง⁸⁰

8) บริการด้านข้อมูล โรงแรมที่รับเลี้ยงสัตว์เลี้ยง สถานรับเลี้ยงและสถานสงเคราะห์ ชมรมสัตว์เลี้ยง การฝักอบรมสัตว์เลี้ยง

⁷⁷ Form MAPFRE, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 76.

⁷⁸ Form *Seguro de Mascotas*, by Santalucia Seguros, 2023, Copyright 2023 by Santalucia Seguros. Retrieved from <https://www.santalucia.es/seguros-mascotas>

⁷⁹ Form *¿Es obligatorio contratar un seguro para perros?*, by SantéVet, 2024, Copyright 2024 by SantéVet. Retrieved from <https://www.santevet.es/articulo/seguro-obligatorio-perros>

⁸⁰ Form SantéVet, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 79.

9) บริการให้คำปรึกษา การเดินทางไปต่างประเทศ ขั้นตอน พร้อมฝ่ายธุรการและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย (หากต้องมีการเดินทางไปต่างประเทศและมีใบตรวจโรคโดยขึ้นเครื่องพร้อมเจ้าของ)

10) บริการสัตวแพทย์ ฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง การจองคำปรึกษาในศูนย์สัตวแพทย์ การเข้าใช้ศูนย์รักษาในโรงพยาบาลเนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ ความเห็นสัตวแพทย์ครั้งที่สอง คำแนะนำในการป้องกัน การให้การดูแลสัตว์ การรวบรวม และการขนส่งสัตว์เลี้ยง และอาหารที่บ้าน⁸¹

3.1.5 วงเงินการเอาประกันภัย

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในราชอาณาจักรกัมพูชาเป็นวงเงินเอาประกันภัยให้กับผู้เอาประกันภัยในกรณีที่เกิดความเสียหาย หรือสูญเสียชีวิตตามเงื่อนไขที่ระบุในกรมธรรม์ประกันภัย ดังนี้

- 1) อุบัติเหตุกรณีสัตว์เลี้ยงร้อยละ 100 ของจำนวนเงิน
- 2) ผู้ประกันตนค่ารักษาพยาบาลร้อยละ 50 ของจำนวนเงิน
- 3) ผู้ประกันตนโครงการร้อยละ 80 ของจำนวนเงิน
- 4) ค่าใช้จ่ายในการสูญเสีย 180 ยูโร
- 5) ค่าใช้จ่ายในการฆ่าสัตว์และการกำจัดซากสัตว์ 180 ยูโร
- 6) ค่าใช้จ่ายในการดูแลสัตวแพทย์เนื่องจากการเจ็บป่วย 1,000 ยูโร
- 7) ค่าใช้จ่ายเนื่องจากการตายของสัตว์ 360 ยูโร

ในกรณีที่ทำสัญญาค่าประกันเพิ่มเติมใด ๆ ให้ความคุ้มครองหากมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น การรับประกันเหล่านี้มีข้อบ่งชี้ถึงความเสียหายและการชดเชยจะถูกกำหนดโดยมูลค่าเป็นไปตามราคาตลาดตามมาตรฐานสายพันธุ์ของลูกสุนัขที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับสัตว์ที่เอาประกันภัย

3.1.6 ข้อยกเว้นในการไม่ต้องรับผิดชอบทางประกันภัย

ราชอาณาจักรกัมพูชาไม่มีข้อยกเว้นในการไม่ต้องรับผิดชอบทางประกันภัยซึ่งถูกใช้เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายค่าสินไหมทดแทนในสถานการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง ดังนี้

⁸¹ Form SantéVet, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 79.

- 1) เมื่อเจ้าของสัตว์เลี้ยงประมาทเดินเลื้อและหากสัตว์เลี้ยงที่ทำประกันมีโรคประจำตัวอยู่ก่อนแล้ว
- 2) หากในระหว่างระยะเวลาเอาประกันภัย ไม่ส่งเบี้ยประกันสัญญาจะเป็นโมฆ
- 3) ความเสียหายที่เกิดจากการทารุณกรรม การทำงานหนักเกินไปขาด การพักผ่อน ไม่เพียงพอ หรือคุณภาพอาหารไม่ดีหรือถูกสุกสลายขณะการดูแลสัตว์ที่อยู่ในกรรมธรรม์ประกันภัยความเสียหาย อันเกิดจากการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับพระราชกฤษฎีกาหรือบทบัญญัติทางกฎหมายอื่น ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ในการขออนุญาตครอบครองสัตว์ไม่ว่าในกรณีใดบริษัทประกันภัยจะไม่รับผิดชอบในการชำระเงินของการลงโทษหรือค่าปรับ หรือผลที่ตามมาจากการไม่ชำระเงิน
- 4) ความเสียหายที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลเฝ้าหรือใช้สัตว์ที่อยู่ในประกันจะไม่ ถ้ามีอยู่ในความครอบครองของใบอนุญาตการบริหารที่เกี่ยวข้องสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายตาม พ.ร.บ.ที่ 287/2545 วันที่ 22 มีนาคมความรับผิดชอบทางแพ่งอันเกิดจากการครอบครองของสัตว์เลี้ยงรวมถึงคนในความคุ้มครองด้วยรับผิดชอบต่อสัตว์⁸²

3.1.7 การแจ้งประกันภัย

ผู้ถือกรรมธรรม์ประกันภัยมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อบริษัทประกันภัย แจ้งให้บริษัทประกันภัยทราบถึงสถานการณ์ทั้งหมดที่ทราบซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการประเมินความเสี่ยง⁸³

- 1) แจ้งการเกิดเหตุความเสียหายหรืออุบัติเหตุภายในระยะเวลาสูงสุดเจ็ดวันนับแต่ทราบ
- 2) ให้ข้อมูลทุกประเภทเกี่ยวกับสถานการณ์และผลที่ตามมาของความเสียหาย

3.1.8 การชำระเบี้ยประกัน

ผู้ถือกรรมธรรม์ประกันภัยมีหน้าที่ชำระค่างวดแรกในเวลาที่ทำสัญญาและอาจตกลงชำระเงินเป็นระยะเวลาน้อยกว่าหนึ่งปี กรณีต่ออายุจะต้องชำระเงินต่อเนื่องกันในช่วงต้นปีของแต่ละปี เว้นแต่จะมีข้อตกลงที่จะชำระในเงื่อนไขที่สั้นกว่าสามารถชำระเงินด้วยเงินสด เช็ค การหักบัญชีธนาคาร และบัตรเครดิต

⁸² Form Santalucia Seguros, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 78.

⁸³ Form Santalucia Seguros, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 78.

3.1.9 ตัวอย่างแผนประกันกันภัยในราชอาณาจักรสเปน

การเริ่มต้นประกันภัยจะเป็นไปตามที่ระบุไว้ในเงื่อนไขเฉพาะของสัญญาการประกันภัย จะสมบูรณ์โดยได้รับความยินยอมจากคู่สัญญา ณ เวลาที่จัดทำสัญญาประกันภัยอย่างเป็นทางการ แต่ถึงอย่างไร การประกันตามสัญญาและการแก้ไขจะไม่มีความหมายว่าจะได้รับความพึงพอใจตามราคา

ในกรณีที่การชำระราคาประกันล่าช้า ภาระผูกพันของผู้ประกันตนจะเริ่มดำเนินการตลอด 24 ชั่วโมงเมื่อมีการชำระเงิน โดยการประกันภัยนี้ทำสัญญาเป็นระยะเวลาหนึ่งปีเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา ดังกล่าว จะมีการขยายเวลาออกไปอีกหนึ่งปี เว้นแต่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะตกลงคัดค้านการขยายเวลา โดยแจ้งเป็นหนังสือหากผู้คัดค้านการขยายเวลาเป็นคู่สัญญาประกันภัยต้องแจ้งดังกล่าวภายใน ระยะเวลาอย่างน้อยหนึ่งเดือนก่อนที่จะสรุปเงินงวดประกันภัยในปัจจุบัน หากผู้คัดค้านการขยายเวลา เป็นผู้ประกันตนต้องแจ้งดังกล่าวทำล่วงหน้าอย่างน้อยสองเดือน⁸⁴

Santalucia Pet Insuranceครอบคลุมข้อกำหนดทางกฎหมายในปัจจุบัน เนื่องจากตามกฎหมาย สวัสดิภาพสัตว์ จำเป็นต้องทำประกันความรับผิดชอบทางแพ่งสำหรับสุนัขโดยไม่คำนึงถึงสายพันธุ์หรือ ขนาดของสุนัข

การคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยงสามารถขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยง ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยงของคุณ ต่อไปนี้เป็นหลายปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราเบี้ยประกันภัย

สถานะสุขภาพของสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงที่มีประวัติการป่วยหรือมีภาวะสุขภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคจะมีความเสี่ยงที่สูงขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้อัตราเบี้ยเพิ่มขึ้น

ประเภทของสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงที่มีราคาสูงหรือเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีความหายากอาจมีอัตรา เบี้ยที่สูงขึ้น

อายุของสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงที่มีอายุที่มากขึ้นอาจมีความเสี่ยงในการเกิดภาวะสุขภาพที่แย่ง ซึ่งสามารถส่งผลให้อัตราเบี้ยเพิ่มขึ้น

⁸⁴ Form Santalucia Seguros, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 78.

ประวัติการทำประกัน ประวัติการทำประกันของสัตว์เลี้ยง หรือประวัติการเคลมกับบริษัท ประกันก่อนหน้านี้ สามารถมีผลต่ออัตราเบี้ยที่คุณได้รับ

ระยะเวลาประกัน ระยะเวลาที่เลือกทำประกันสัตว์เลี้ยง (เช่น 1 ปี, 2 ปี) ส่งผลต่ออัตราเบี้ย ความคุ้มครอง การเลือกแผนประกันที่มีความคุ้มครองที่สูง อาจส่งผลให้อัตราเบี้ยเพิ่มขึ้น

3.1.10 ความรับผิดชอบแพ่งหากไม่ปฏิบัติ (บทกำหนดโทษ)

หากเจ้าของไม่มีการประกันภัยความรับผิดชอบแพ่งสำหรับการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยมีตั้งแต่การเดือนเบียดเบียนไปจนถึงค่าปรับ 500 ยูโร (ประมาณ 19,144 บาท) หรือสูงสุด 10,000 ยูโร (ประมาณ 382,866 บาท) หากไม่มีไมโครชิปจะมี ค่าปรับตั้งแต่ 500 ยูโรถึง 10,000 ยูโร⁸⁵ (ประมาณ 19,144 - 382,866 บาท)⁸⁶

3.1.11 การอนุญาตให้นำสัตว์ต่างถิ่นมาเลี้ยงจะต้องมีการทำประกันภัย

การจะซื้อสัตว์ต่างถิ่นเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะส่วนใหญ่จะมีการซื้อขายสัตว์จากทาง อินเทอร์เน็ตหรือจากผู้ขายส่วนตัวโดยไม่ได้ตรวจสอบใบอนุญาต การละเมิดประเภทนี้อาจเป็นที่มาของ อาชญากรรมการค้าสัตว์ชนิดที่ผิดกฎหมาย เมื่อพิจารณาจากปัจจัยเหล่านี้แล้วเอกสารที่จำเป็น ในการรับเลี้ยงสัตว์เลี้ยงต่างแดน ก่อนที่สัตว์จะ ไปถึงบ้านใหม่จะต้องได้รับใบอนุญาตส่งออกสัตว์ จากประเทศต้นทาง เมื่อได้รับเอกสารก่อนหน้านี้แล้ว จะต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้า อีกฉบับหนึ่ง จากประเทศที่พำนักของเจ้าของในอนาคต บนเว็บไซต์ CITES นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีใบรับรองสัตว์⁸⁷

⁸⁵ Form *Cuándo entra en vigor la nueva ley animal: estas son las multas por no tener el seguro obligatorio para perros*, by elEconomista.es., 2023, Copyright 2023 by Editorial Ecoprensa, S.A. Retrieved from <https://www.eleconomista.es/actualidad/noticias/12432073/09/23/cuando-entra-en-vigor-la-nueva-ley-animal-estas-son-las-multas-por-no-tener-el-seguro-obligatorio-para-perros>.

⁸⁶ Form elEconomista.es., *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 85*.

⁸⁷ From *¿Cómo adoptar animales exóticos?*, by MAPFRE, 2024, Copyright 2024 by MAPFRE. Retrieved from <https://www.mapfre.es/particulares/seguros-animales/articulos/como-adoptar-animal-exotico-y-permisos-necesarios/>

ตามประเภทของสัตว์และการใช้งานที่จะทำ (สัตว์เลี้ยงในพื้นที่ส่วนตัว) เป็นใบรับรอง EU CITES ที่อนุญาตให้ซื้อและได้มาซึ่งสายพันธุ์ต่างถิ่น⁸⁸ และต้องมีการทำประกันภัย

3.2 สหรัฐอเมริกา

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในสหรัฐอเมริกาคือการคุ้มครองสัตว์เลี้ยงในกรณีที่เกิดความเสียหายที่ทำให้ละเมิดต่อบุคคลที่สามและการรักษาพยาบาล

3.2.1 ความเป็นมาเกี่ยวกับประกันภัยสัตว์เลี้ยงในสหรัฐอเมริกา

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงมีมาตั้งแต่ปี 1890 Claes Virgin ได้เขียนกรมธรรม์เป็นครั้งแรก โดยนโยบายของ Claes Virgin มุ่งเน้นไปที่ม้าและสุนัขตัว 89 และใช้เวลาอีก 100 ปี ก่อนที่สัตว์เลี้ยงขนาดเล็ก เช่น สุนัขและแมวจะเข้ามาอยู่ในส่วนของการประกันสัตว์เลี้ยง และเมื่อย้อนกลับไปได้มี Marley & Me ซึ่งเป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับสุนัขอีกเรื่องหนึ่งที่ตั้งชื่อตามดาราสุนัขชื่อ Lassie คอลลีจึงเป็นสุนัขชื่อดังและกลายเป็นสุนัขตัวแรกในสหรัฐอเมริกาที่มีประกัน จากจุดนั้น บริษัทต่าง ๆ ก็เริ่มให้บริการประกันสัตว์เลี้ยง เริ่มแรกมีไว้สำหรับสุนัขและแมว และในที่สุดประกันสัตว์เลี้ยงก็มีให้สำหรับสัตว์เลี้ยงทุกชนิด รวมทั้งนก หนูแฮมสเตอร์ ปลา และสัตว์เลี้ยงชนิดอื่น ๆ⁹⁰

ในปี 2018 สัตว์เลี้ยงกว่า 2 ล้านตัวในสหรัฐอเมริกาได้รับการคุ้มครองโดยประกันสุขภาพ เมื่อพิจารณาในปีเดียวกัน ชาวอเมริกันจ่ายเงินประมาณ 1.8 หมื่นล้านดอลลาร์กับการรักษาสัตว์เลี้ยง ค่ารักษาพยาบาลจึงสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

⁸⁸ From MAPFRE, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 87.

⁸⁹ From *A Brief History of Pet Insurance: What it is and How it Works*, by H. Monroe, 2023, Copyright 2023 by Agent Sync. Retrieved from <https://agentsync.io/blog/insurance-101/a-brief-history-of-pet-insurance-what-it-is-and-how-it-works>

⁹⁰ From H. Monroe, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 89.

ประวัติความเป็นมาของการประกันภัยสัตว์เลี้ยงในสหรัฐอเมริกา

ค.ศ. 1924 Veterinary Pet Insurance (VPI) ได้มีการก่อตั้งขึ้นในสหรัฐอเมริกา โดยเสนอ
กรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยงฉบับแรกสำหรับสุนัขโดยเฉพาะ

ค.ศ. 1980-1990 การประกันภัยสัตว์เลี้ยงยังคงเป็นตลาดเฉพาะกลุ่มในสหรัฐอเมริกา โดยรู้
และเข้าใจและตระหนักในหมู่เจ้าของสัตว์เลี้ยงเท่านั้น

ค.ศ. 1997 Veterinary Pet Insurance (VPI) เปิดตัวความคุ้มครองสำหรับแมว โดยขยาย
การให้บริการไปยังทั้งแมวและสุนัข

ค.ศ. 2000 การประกันภัยสัตว์เลี้ยงเริ่มได้รับความนิยมในสหรัฐอเมริกา เนื่องจากมีบริษัท
ต่าง ๆ เข้าสู่ตลาดมากขึ้น โดยเสนอทางเลือกความคุ้มครองที่หลากหลาย

ค.ศ. 2003 American Pet Products Association (APPA) รายงานว่ากรรมธรรม์ประกันภัย
สัตว์เลี้ยงที่จำหน่ายในสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น ซึ่งสะท้อนถึงความตระหนักรู้และความต้องการที่เพิ่มขึ้น
ในหมู่เจ้าของสัตว์เลี้ยง

ค.ศ. 2007 ตลาดประกันภัยสัตว์เลี้ยงในสหรัฐอเมริกาเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยมีบริษัทต่าง ๆ
เข้าสู่อุตสาหกรรมมากขึ้น และผู้ให้บริการปัจจุบันก็ได้เพิ่มความคุ้มครอง

ค.ศ. 2015 สมาคมประกันสุขภาพสัตว์เลี้ยงในอเมริกาเหนือ (NAPHIA) ก่อตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริม
และพัฒนาอุตสาหกรรมประกันภัยสัตว์เลี้ยงในอเมริกาเหนือรวมถึงสหรัฐอเมริกา

ค.ศ. 2017 ตลาดประกันภัยสัตว์เลี้ยงในสหรัฐอเมริกายังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมีบริษัท
ประกันจำนวนมากขึ้นที่เสนอทางเลือกความคุ้มครองที่ปรับแต่งได้และสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม

ค.ศ. 2020 การประกันภัยสัตว์เลี้ยงได้รับความนิยมมากขึ้นในสหรัฐอเมริกา โดยเจ้าของ
สัตว์เลี้ยงจำนวนมากขึ้นตระหนักถึงคุณค่าของการคุ้มครองทางการเงินสำหรับค่ารักษาพยาบาลของ
สัตว์เลี้ยง อุตสาหกรรมการเติบโตและมีนวัตกรรมเพิ่มเติม ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและ
การแนะนำตัวเลือกความคุ้มครองใหม่

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ตลาดประกันภัยสัตว์เลี้ยงในสหรัฐฯ ได้พัฒนาจากจุดเริ่มต้นจนกลายเป็น
อุตสาหกรรมที่สำคัญ โดยให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงมีทางเลือกมากมายเพื่อช่วยจัดการค่าใช้จ่ายในการดูแล
สัตว์เลี้ยง⁹¹

⁹¹ From H. Monroe, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 89.

3.2.2 ความหมายคำว่าสัตว์เลี้ยงในสหรัฐอเมริกา

คำว่า “สัตว์เลี้ยง” ปรากฏใน Restatement (Second) of Torts (Rest. 2D of Torts) ว่า “สัตว์เลี้ยง” (Domestic Animal) หมายถึงสัตว์ที่โดยปกติได้นำมาเพื่อใช้ประโยชน์ของมนุษย์ในเวลาและในสถานที่ซึ่งได้เลี้ยงมัน การให้คำจำกัดความดังกล่าวทำให้สัตว์ป่าในสถานที่หนึ่งอาจถือว่าเป็นสัตว์เลี้ยงในอีกสถานที่หนึ่งก็ได้ เช่นช้างอาจเป็นสัตว์ป่า

3.2.3 กฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยง (NAIC: Pet Insurance Model Act)

แบ่งออกเป็นกฎหมาย ข้อบังคับ แนวปฏิบัติ ถือเป็นต้นแบบของประกันภัยสัตว์เลี้ยง⁹²

ส่วนที่ 1 ชื่อย่อกฎหมายนี้เรียกว่า “กฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยง”

ส่วนที่ 2 ขอบเขตและวัตถุประสงค์

- 1) วัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้คือเพื่อส่งเสริมสวัสดิการสาธารณะโดยการสร้างกรอบกฎหมายที่ครอบคลุมซึ่งสามารถขายประกันภัยสัตว์เลี้ยงได้ในรัฐนี้
- 2) ข้อกำหนดของกฎหมายนี้จะใช้กับกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยงที่ออกให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนี้ และขาย ชักชวน เจจหรือเสนอในรัฐนี้ และนโยบายหรือใบรับรองที่ส่งมอบหรือออกเพื่อการส่งมอบในรัฐนี้ สถานะ
- 3) บทบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของกฎหมายประกันภัยของรัฐนี้จะยังคงใช้บังคับกับการประกันภัยสัตว์เลี้ยง เว้นแต่ว่ากฎหมายนี้จะมีผลแทนบทบัญญัติทั่วไปของกฎหมายที่อาจบังคับใช้กับการประกันภัยสัตว์เลี้ยง

ส่วนที่ 3 คำจำกัดความ⁹³

หากบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงใช้ข้อกำหนดข้อใดข้อหนึ่งในกฎหมายนี้ในกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะใช้คำจำกัดความของข้อกำหนดแต่ละข้อตามที่

⁹² From *Pet Insurance Model ACT* (p. 1), by National Association of Insurance Commissioners [NAIC], 2022, Copyright 2022 by NAIC. Retrieved from <https://content.naic.org/sites/default/files/model-law-633.pdf>

⁹³ From NAIC, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 92*, (p. 1)

กำหนดไว้ในกรมธรรม์นี้ และรวมคำจำกัดความของข้อกำหนดดังกล่าวไว้ในกรมธรรม์ด้วย บริษัทประกันสัตว์เลี้ยงจะต้องเผยแพร่คำจำกัดความผ่านลิงก์ที่ชัดเจนและเห็นได้ชัดเจนในหน้าหลักของบริษัทประกันสัตว์เลี้ยงหรือเว็บไซต์ผู้ดูแลโปรแกรมของบริษัทประกันสัตว์เลี้ยงไม่มีส่วนใดในกฎหมายนี้จะห้ามหรือจำกัดประเภทของข้อยกเว้นที่บริษัทประกันสัตว์เลี้ยงอาจใช้ในกรมธรรม์ของตนในทางใดทางหนึ่ง หรือกำหนดให้บริษัทประกันสัตว์เลี้ยงต้องมีข้อจำกัดหรือข้อยกเว้นใด ๆ ที่กำหนดไว้ด้านล่าง⁹⁴ ที่ใช้ในกฎหมายนี้

1) “ภาวะเรื้อรัง” หมายความว่า อาการที่สามารถรักษาหรือจัดการได้ แต่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้

2) “ความผิดปกติหรือความผิดปกติแต่กำเนิด” หมายความว่า อาการที่เกิดขึ้นตั้งแต่แรกเกิด ไม่ว่าจะสืบทอดมาหรือเกิดจากสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจก่อให้เกิดหรือมีส่วนทำให้เกิดความเจ็บป่วยหรือโรคได้

3) “ความผิดปกติทางพันธุกรรม” หมายความว่า ความผิดปกติที่มีการถ่ายทอดทางพันธุกรรมจากพ่อแม่สู่ลูกและอาจก่อให้เกิดความเจ็บป่วยหรือโรคได้

4) “กระดูกและข้อ” หมายถึง ภาวะที่ส่งผลต่อกระดูก กล้ามเนื้อ โครงสร้าง กระดูกอ่อน เส้นเอ็น เส้นเอ็น และข้อต่อ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงข้อศอกผิดปกติ สะโพกผิดปกติ การเสื่อมของหมอนรองกระดูกสันหลัง กระดูกสะบ้าเคลื่อน และเอ็นไขว้หน้ากะโหลกศีรษะ ไม่รวมถึงมะเร็งหรือโรคทางเมตาบอลิซึม โรคเม็ดเลือด หรือโรคมะเร็งด้านตนเอง

5) “ประกันภัยสัตว์เลี้ยง” หมายถึง กรมธรรม์ประกันภัยทรัพย์สินที่ให้ความคุ้มครองอุบัติเหตุและความเจ็บป่วยของสัตว์เลี้ยง

6) “เงื่อนไขที่มีอยู่แล้ว” หมายถึง เงื่อนไขใด ๆ ที่ตรงกับข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ก่อนวันที่กรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยงมีผลใช้บังคับหรือในระหว่างระยะเวลาออก⁹⁵

6.1) สัตวแพทย์ให้คำแนะนำทางการแพทย์

6.2) สัตว์เลี้ยงได้รับการรักษาก่อนหน้านี้ หรือ

6.3) จากข้อมูลจากแหล่งที่ตรวจสอบได้ สัตว์เลี้ยงมีอาการหรืออาการแสดงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสภาพที่มีการเรียกร้อง

เงื่อนไขที่ให้ความคุ้มครองในกรมธรรม์ไม่ถือเป็นเงื่อนไขที่มีอยู่แล้วในการต่ออายุกรมธรรม์ใด ๆ

⁹⁴ From NAIC, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 92*, (p. 1)

⁹⁵ From NAIC, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 92*, (p. 2)

7) “การต่ออายุ” หมายถึงการออกและส่งมอบเมื่อสิ้นสุดระยะเวลากรรมสิทธิ์ประกันภัย ซึ่งกรรมสิทธิ์จะมีผลแทนกรรมสิทธิ์ที่ออกและส่งมอบก่อนหน้านี้โดยบริษัทประกันสัตว์เลี้ยง รายเดียวกันหรือบริษัทประกันสัตว์เลี้ยงในเครือ และให้ประเภทและขีดจำกัดของความคุ้มครอง ที่คล้ายคลึงกันอย่างมากกับที่มีอยู่ ในนโยบายที่ถูกแทนที่

8) “สัตวแพทย์” หมายถึง บุคคลที่ถือใบอนุญาตที่ถูกต้องในการประกอบวิชาชีพด้าน สัตวแพทยศาสตร์จากหน่วยงานที่ได้รับใบอนุญาตที่เหมาะสมในเขตอำนาจศาลที่ประกอบวิชาชีพ

9) “ค่าใช้จ่ายด้านสัตวแพทย์” หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับคำแนะนำทางการแพทย์ การวินิจฉัย การดูแล หรือการรักษาที่สัตวแพทย์จัดไว้ให้ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงค่ายาที่สัตวแพทย์ สั่งจ่าย

10) “ระยะเวลารอคอย” หมายถึง ระยะเวลาที่ระบุไว้ในกรรมสิทธิ์ประกันภัยสัตว์เลี้ยงที่ต้อง ปรากฏก่อนที่ความคุ้มครองบางส่วนหรือทั้งหมดในกรรมสิทธิ์จะเริ่มขึ้น ระยะเวลารอคอยนี้อาจ นำไปใช้กับการต่ออายุความคุ้มครองที่มีอยู่ได้

11) “โปรแกรมความเป็นอยู่ที่ดี” หมายถึง โปรแกรมการสมัครสมาชิกหรือการชำระเงินคืน ที่แยกจากกรรมสิทธิ์ประกันภัยที่จัดหาสินค้าและบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพโดยทั่วไป ความปลอดภัย หรือความเป็นอยู่ที่ดีของสัตว์เลี้ยง หากโปรแกรมสุขภาพใด ๆ แทรกซึมจากกฎหมายหรือข้อบังคับ ของรัฐที่กำหนดทริกเกอร์สำหรับสัญญาประกันภัย ซึ่งอาจรวมถึงภาษาเช่น ดำเนินการเพื่อชดเชย ค่าเสียหายอื่น หรือ จ่ายตามจำนวนที่ระบุตามเหตุฉุกเฉินที่กำหนดได้] หรือ ให้ความคุ้มครอง สำหรับ เหตุบังเอิญ เป็นการทำธุรกรรมในธุรกิจประกันภัยและอยู่ภายใต้ประมวลกฎหมายประกันภัย คำจำกัดความนี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดประเภทสัญญาโดยตรงระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของ สัตว์เลี้ยงที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองฝ่ายเท่านั้นว่าเป็น “ธุรกิจประกันภัย” เว้นแต่มีข้อบ่งชี้อื่น ๆ ของ การประกันภัยด้วย

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยข้อมูล⁹⁶

1) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงที่ทำประกันสัตว์เลี้ยงจะต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้แก่ผู้บริโภค หากกรรมสิทธิ์ไม่รวมความคุ้มครองเนื่องจากข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- 1.1) สภาพที่มีอยู่แล้ว
- 1.2) ความผิดปกติทางพันธุกรรม
- 1.3) ความผิดปกติหรือความผิดปกติแต่กำเนิด; หรือ
- 1.4) ภาวะเรื้อรัง

⁹⁶ From NAIC, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 92*, (p. 2)

2) หากนโยบายรวมช้อยกเว้นอื่น ๆ ข้อความต่อไปนี้ “อาจมีช้อยกเว้นอื่น ๆ โปรดดูส่วนช้อยกเว้นของนโยบายสำหรับข้อมูลเพิ่มเติม”

3) ข้อกำหนดกรรมธรรม์ใด ๆ ที่จำกัดความคุ้มครองผ่านระยะเวลาหรือความร่วมมือการหักลดหย่อน การประกันเหรียญ หรือขีดจำกัดกรรมธรรม์รายปีหรือตลอดชีพ

4) ไม่ว่าบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวจะลดความคุ้มครองหรือเพิ่มเบี้ยประกันตามประวัติการเรียกร้องของผู้เอาประกันภัย อายุของสัตว์เลี้ยวที่ได้รับความคุ้มครอง หรือการเปลี่ยนแปลงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของผู้เอาประกันภัย

5) หากบริษัทรับประกันภัยแตกต่างจากชื่อแบรนด์ที่ใช้ทำการตลาดและขายสินค้า

6) สิทธิในการตรวจสอบและคืนกรรมธรรม์

6.1) เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยได้ยื่นคำร้องตามกรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยว ผู้ขอประกันสัตว์เลี้ยวมีสิทธิตรวจสอบและส่งคืนกรรมธรรม์ ใบรับรอง หรือสัญญาเพิ่มเติมใด ๆ ให้แก่บริษัทหรือตัวแทน/ผู้ผลิตประกันภัยของบริษัทได้ภายในสิบห้า (15) วันที่ได้รับและรับเบี้ยประกันภัยคืน หากหลังจากตรวจสอบกรรมธรรม์ ใบรับรอง หรือสัญญาเพิ่มเติมแล้ว ผู้ยื่นคำขอไม่พอใจไม่ด้วยเหตุใดก็ตาม⁹⁷

6.2) กรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยว ใบรับรอง และสัญญาเพิ่มเติมจะต้องมีประกาศพิมพ์ไว้อย่างชัดเจนในหน้าแรกหรือแนบมาด้วย รวมถึงคำแนะนำเฉพาะในการคืนสินค้า ข้อความ Free Look หรือภาษาที่คล้ายกันอย่างมากต่อไปนี้จะต้องรวมอยู่ด้วย

“ซึ่งมีเวลา 15 วันนับจากวันที่ได้รับกรรมธรรม์ ใบรับรอง หรือสัญญาเพิ่มเติมในการตรวจสอบและส่งคืนให้กับบริษัท หากตัดสินใจที่จะไม่เก็บไว้ ไม่จำเป็นต้องบอกบริษัทว่าทำไมถึงส่งคืนสินค้า หากตัดสินใจที่จะไม่เก็บมันไว้ เพียงแค่ส่งคืนให้กับบริษัทที่สำนักงานธุรการ หรืออาจส่งคืนให้กับตัวแทน ผู้ผลิตประกันภัยที่ซื้อมาตราใบใดที่ยังไม่ได้ยื่นคำร้อง ต้องส่งคืนภายใน 15 วันนับจากวันที่ได้รับครั้งแรก บริษัทจะคืนเงินเบี้ยประกันภัยที่ชำระไปเต็มจำนวนภายใน 30 วัน หลังจากได้รับกรรมธรรม์ ใบรับรอง หรือสัญญาเพิ่มเติมการคืน การคืนเงินเบี้ยประกันภัยจะถูกส่งตรงไปยังผู้ที่ชำระเงิน กรรมธรรม์ ใบรับรอง หรือสัญญาเพิ่มเติมจะถือเป็นโมฆะเสมือนไม่เคยออกกรรมธรรม์”

7) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวจะต้องเปิดเผยคำอธิบายโดยสรุปโดยสรุปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์หรือสูตรที่บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวใช้ในการกำหนดการชำระเงินค่าสินไหมทดแทนตามกรรมธรรม์

⁹⁷ From NAIC, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 92*, (p. 3)

ประกันภัยสัตว์เลี้ยวภายในกรรมธรรม์ ก่อนที่จะออกกรรมธรรม์ และผ่านลิงก์ที่ชัดเจนและเห็นได้ชัดเจนในหน้าหลักของ บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวหรือเว็บไซต์ของผู้ดูแลโปรแกรมของบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยว⁹⁸

8) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวที่ใช้ตารางผลประโยชน์เพื่อกำหนดการชำระค่าสินไหมทดแทนภายใต้กรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยวจะต้องดำเนินการทั้งสองอย่างต่อไปนี้

8.1) เปิดเผยตารางผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องไว้ในกรรมธรรม์อย่างชัดเจน

8.2) เปิดเผยตารางผลประโยชน์ทั้งหมดที่บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวใช้ภายใต้กรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยวของตนผ่านลิงก์ที่ชัดเจนและเห็นได้ชัดเจนในหน้าหลักของ บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวหรือเว็บไซต์ของผู้ดูแลโปรแกรมของบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยว

9) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวที่กำหนดการจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนภายใต้กรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยวตามค่าธรรมเนียมปกติและค่าธรรมเนียมตามธรรมเนียม หรือข้อจำกัดในการคืนเงินอื่น ๆ ตามค่าธรรมเนียมของผู้ให้บริการด้านสัตวแพทย์ จะต้องดำเนินการทั้งสองอย่างต่อไปนี้

9.1) รวมข้อกำหนดข้อจำกัดค่าธรรมเนียมปกติและตามธรรมเนียมไว้ในนโยบายที่อธิบายพื้นฐานของบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวในการกำหนดค่าธรรมเนียมปกติและค่าธรรมเนียมตามธรรมเนียมอย่างชัดเจน และวิธีการใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการคำนวณการชำระค่าสินไหมทดแทน

9.2) เปิดเผยพื้นฐานของบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวในการกำหนดค่าธรรมเนียมปกติและค่าธรรมเนียมตามธรรมเนียมผ่านลิงก์ที่ชัดเจนและเห็นได้ชัดเจนในหน้าหลักของ บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวหรือเว็บไซต์ของผู้ดูแลโปรแกรมของบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยว

10) หากจำเป็นต้องมีการตรวจสอบสุขภาพโดยสัตวแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตเพื่อให้ความคุ้มครองเกิดขึ้น บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวจะต้องเปิดเผยแง่มุมที่จำเป็นของการตรวจสอบอย่างชัดเจนและชัดเจนก่อนที่จะซื้อ และเปิดเผยว่าเอกสารการตรวจสอบอาจส่งผลให้เกิดการยกเว้นเงินไขที่มีอยู่ก่อน⁹⁹

11) ระยะเวลาและข้อกำหนดที่ใช้บังคับ จะต้องเปิดเผยอย่างชัดเจนและเด่นชัดต่อผู้บริโภคก่อนซื้อกรรมธรรม์

12) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวจะต้องรวมบทสรุปของข้อกำหนดนโยบายทั้งหมดที่จำเป็นในส่วนย่อย (A) ถึง (G) ซึ่งรวมถึงในเอกสารแยกต่างหากที่มีชื่อว่า “การเปิดเผยข้อมูลของผู้ประกันตนเกี่ยวกับข้อกำหนดนโยบายที่สำคัญ

⁹⁸ From NAIC, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 92, (p. 3)

⁹⁹ From NAIC, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 92, (p. 3)

13) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวจะโพสต์เอกสาร “การเปิดเผยข้อมูลของผู้รับประกันข้อกำหนดนโยบายที่สำคัญ” ที่จำเป็นในส่วนย่อย (H) ผ่านลิงก์ที่ชัดเจนและชัดเจนบนหน้าหลักของบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวหรือเว็บไซต์ผู้ดูแลโปรแกรมของบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยว

14) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยวฉบับใหม่ บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวจะต้องจัดเตรียมสำเนาเอกสาร “การเปิดเผยข้อมูลของผู้รับประกันข้อกำหนดนโยบายที่สำคัญ” ที่จำเป็นตามหมวดย่อย (H) ในรูปแบบอย่างน้อย 12 จุดแก่ผู้บริโภค เมื่อ มันส่งมอบนโยบาย¹⁰⁰

15) ในขณะที่ออกหรือส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยวให้กับผู้ถือกรมธรรม์ บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวจะต้องเปิดเผยข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมข้อมูลต่อไปนี้ พิมพ์ด้วยตัวหนา 12 จุด

15.1) ที่อยู่ทางไปรษณีย์ของใส่แผนกประกันภัยของรัฐ หมายเลขโทรศัพท์โทรฟรี และที่อยู่เว็บไซต์

15.2) ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์บริการลูกค้าของบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวหรือตัวแทนหรือนายหน้าของบันทึก

15.3) ถ้าตัวแทนหรือนายหน้าออกหรือส่งมอบกรมธรรม์ ให้ระบุข้อความแนะนำให้ผู้ถือกรมธรรม์ติดต่อกับนายหน้าหรือตัวแทนเพื่อขอความช่วยเหลือ

16) การเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นในส่วนนี้จะต้องเพิ่มเติมจากข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ ที่กำหนดโดยกฎหมายหรือข้อบังคับ

ส่วนที่ 5 เงื่อนไขนโยบาย

17) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวอาจออกกรมธรรม์ที่ไม่รวมความคุ้มครองตามเงื่อนไขที่มีอยู่แล้วอย่างน้อยหนึ่งเงื่อนไข โดยมีการเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมแก่ผู้บริโภค บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวมีหน้าที่ในการพิสูจน์ว่าการยกเว้นเงื่อนไขที่มีอยู่เดิมนั้นใช้กับเงื่อนไขที่มีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน¹⁰¹

18) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวอาจออกกรมธรรม์ที่กำหนดระยะเวลาการคอยเมื่อกรมธรรม์มีผลใช้บังคับไม่เกิน 30 วัน สำหรับการเจ็บป่วยหรือสภาพกระดูกและข้อที่ไม่ได้เกิดจากอุบัติเหตุห้ามรอเกิดอุบัติเหตุ

¹⁰⁰ From NAIC, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 92*, (p. 4)

¹⁰¹ From NAIC, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 92*, (p. 4)

18.1) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงที่ใช้ระยะเวลารอคอยที่ได้รับอนุญาตในหมวดย่อย 5B จะต้องรวมข้อกำหนดในสัญญาที่อนุญาตให้ยกเว้นระยะเวลารอคอยเมื่อการตรวจสอบสุขภาพเสร็จสิ้น บริษัทประกันสัตว์¹⁰² เลี้ยงอาจกำหนดให้มีการตรวจสอบโดยสัตวแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตหลังจากซื้อกรรมธรรม์แล้ว

18.2) ผู้ถือกรรมธรรม์จะต้องชำระค่าการตรวจสอบสุขภาพตามหมวดย่อย 5B(1) เว้นแต่กรรมธรรม์จะระบุว่าบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะจ่ายค่าตรวจสอบสุขภาพ

18.3) บริษัทประกันสัตว์เลี้ยงสามารถระบุองค์ประกอบที่จะรวมเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบและต้องมีเอกสารประกอบการตรวจสอบ โดยมีเงื่อนไขว่าข้อกำหนดดังกล่าวไม่ได้จำกัดความสามารถของผู้บริโภคในการสละระยะเวลารอคอยในหมวดย่อย 5B โดยไม่มีเหตุผล

18.4) ระยะเวลาและข้อกำหนดที่ใช้บังคับ จะต้องเปิดเผยให้ผู้บริโภคทราบอย่างชัดเจนและเด่นชัดก่อนซื้อกรรมธรรม์

19) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะต้องไม่กำหนดให้สัตว์ที่ได้รับความคุ้มครองได้รับการตรวจจากสัตวแพทย์เพื่อให้ผู้เอาประกันภัยสามารถต่ออายุกรรมธรรม์ได้

20) หากบริษัทประกันสัตว์เลี้ยงรวมผลประโยชน์ตามข้อกำหนด สุขภาพ หรือผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ประกันไว้ในแบบฟอร์มกรรมธรรม์ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสัญญากรรมธรรม์และต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในรหัสประกัน

21) สิทธิของผู้เอาประกันภัยในการซื้อกรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะต้องไม่ขึ้นอยู่กับ การเข้าร่วมหรือขาดการมีส่วนร่วมในโปรแกรมสุขภาพที่แยกต่างหาก

ส่วนที่ 6 แนวทางปฏิบัติในการขายสำหรับ โปรแกรมสุขภาพ

22) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงและ/หรือผู้ผลิตจะต้องไม่กระทำการดังต่อไปนี้

22.1) ทำการตลาดโปรแกรมสุขภาพเป็นการประกันภัยสัตว์เลี้ยง

22.2) ทำการตลาดโปรแกรมสุขภาพในระหว่างการขาย การชักชวน หรือการเจรจาประกันภัยสัตว์เลี้ยง¹⁰³

23) หากบริษัทประกันสัตว์เลี้ยงและ/หรือผู้ผลิตจำหน่ายโปรแกรมเพื่อสุขภาพ:

23.1) การซื้อโปรแกรมสุขภาพไม่จำเป็นต้องซื้อประกันภัยสัตว์เลี้ยง

¹⁰² From NAIC, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 92*, (p. 4)

¹⁰³ From NAIC, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 92*, (p. 5)

23.2) ค่าใช้จ่ายของโปรแกรมสุขภาพจะต้องแยกจากกันและสามารถระบุได้จาก
กรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยวใด ๆ ที่ขายโดยบริษัทประกันภัยและหรือผู้ผลิตสัตว์เลี้ยว

23.3) ข้อกำหนดและเงื่อนไขสำหรับโปรแกรมสุขภาพจะแยกจากกรรมธรรม์ประกันภัย
สัตว์เลี้ยวใด ๆ ที่ขายโดยบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวและหรือผู้ผลิต

23.4) ผลิตภัณฑ์หรือความคุ้มครองที่มีอยู่ในโปรแกรมสุขภาพจะต้องไม่ทำซ้ำ
ผลิตภัณฑ์หรือความคุ้มครองที่มีอยู่ในกรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยว และ

23.5) การโฆษณาโปรแกรมสุขภาพจะต้องไม่ทำให้เข้าใจผิดและจะต้องเป็นไปตาม
หมวดย่อยของโมเดลนี้

23.6) บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยวและหรือผู้ผลิตจะต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้แก่
ผู้บริโภคอย่างชัดเจน โดยพิมพ์ด้วยตัวหนา 12 จุด

23.7) โปรแกรมสุขภาพนั้นไม่ใช่การประกัน

23.8) ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์บริการลูกค้าของผู้ประกันภัยสัตว์เลี้ยวหรือผู้ผลิต
หรือนายหน้าบันทึก

23.9) ที่อยู่ทางไปรษณีย์ของใส่แผนกประกันภัยของรัฐหมายเลขโทรศัพท์โทรฟรี
และที่อยู่เว็บไซต์

24) ความคุ้มครองที่รวมอยู่ในสัญญากรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยวที่เรียกว่าสิทธิประโยชน์
ด้าน “สุขภาพ” คือประกันภัย

ส่วนที่ 7 การฝึกอบรมผู้ผลิตประกันภัย

25) ผู้ผลิตประกันภัยจะต้องไม่ขาย เรียกร้อง หรือเจรจาผลิตภัณฑ์ประกันภัยสัตว์เลี้ยว
จนกว่าผู้ผลิตจะได้รับใบอนุญาตอย่างเหมาะสมและเสร็จสิ้นการฝึกอบรมที่จำเป็นตามที่ระบุไว้
ในส่วนย่อยของส่วนนี้

26) ผู้ประกันตนจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ผลิตได้รับการฝึกอบรมภายใต้หมวดย่อย
C ของหมวดนี้ และผู้ผลิตได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับความครอบคลุมและเงื่อนไข
ของผลิตภัณฑ์ประกันภัยสัตว์เลี้ยว¹⁰⁴

27) การฝึกอบรมที่จำเป็นภายใต้หมวดย่อยนี้จะต้องรวมถึงข้อมูลในหัวข้อต่อไปนี้

27.1) เงื่อนไขที่มีอยู่และระยะเวลาออก

¹⁰⁴ From NAIC, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 92*, (p. 5)

27.2) ความแตกต่างระหว่างการประกันสัตว์เลี้ยงและโปรแกรมสุขภาพที่ไม่ใช่ประกัน

27.3) ความผิดปกติทางพันธุกรรม ความผิดปกติหรือความผิดปกติแต่กำเนิด และภาวะเรื้อรัง และวิธีที่กรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยงมีปฏิสัมพันธ์กับสถานะหรือความผิดปกติเหล่านั้น และ

27.4) การให้คะแนน การจัดจำหน่าย การต่ออายุ และหัวข้อการบริหารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องความพึงพอใจต่อข้อกำหนดการฝึกอบรมของรัฐอื่นที่มีความคล้ายคลึงอย่างมากกับบทบัญญัติของหมวดย่อย C จะถือว่าเป็นไปตามข้อกำหนดการฝึกอบรมในรัฐนี้

ส่วนที่ 8 ข้อบังคับ

กรมการอาชญากรรมใช้ระเบียบข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายนี้ก็ได้

ส่วนที่ 9 การละเมิด

การละเมิดกฎหมายนี้จะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย

3.2.4 การประกันภัยภาคบังคับรัฐอิลลินอย

สุนัขทุกตัวที่มีอายุตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไปต้องขึ้นทะเบียนกับทางเมือง โดยฝังไมโครชิพ และต้องซื้อประกันสุขภาพ รวมทั้งการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โดยเจ้าของสุนัขที่มีอายุตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปจะต้องให้สุนัขของตนได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าโดยสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาต การฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคพิษสุนัขบ้าและปกป้องสุนัขและประชาชนรวมทั้งฝังไมโครชิพเพื่อป้องกันสุนัขไม่ให้หลงทางหรือก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วย รวมทั้งจากการเกิดกรณีไปทำร้ายบุคคลที่สาม (Illinois General Assembly โดยในมาตรา 16 ของกฎหมายดังกล่าวมีการกำหนดให้การได้รับอันตรายที่เกิดจากสุนัขในสถานที่ที่โดนกัดต้องรับผิดชอบในทางแพ่งต่อความเสียหายต่อบุคคลที่ได้รับความเสียหายดังกล่าวเต็มจำนวนของการบาดเจ็บ¹⁰⁵)

¹⁰⁵ Sec. 16. Animal attacks or injuries. If a dog or other animal, without provocation, attacks, attempts to attack, or injures any person who is peaceably conducting himself or herself in any place where he or she may lawfully be, the owner of such dog or other animal is liable in civil damages to such person for the full amount of the injury proximately caused thereby.

3.2.5 เบี้ยประกันภัย

เบี้ยประกันภัยในสหรัฐอเมริกา North American Pet Health Insurance Association (NAPHI) คิดค่าเบี้ยประจำปีโดยประมาณ 584 ดอลลาร์ (สุนัข) และ 343 ดอลลาร์ (แมว) สุนัขประมาณ 49 ดอลลาร์ ต่อเดือนและแมวประมาณ 29 ดอลลาร์ ต่อเดือน หากชำระค่าใช้จ่ายต่อปีจะลดลงเหลือ 239 ดอลลาร์ (สุนัข) และ 130 ดอลลาร์ (แมว) ค่าใช้จ่ายอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับอายุและพันธุ์ของสัตว์เลี้ยง ค่าใช้จ่ายสัตว์แพทย์ที่อาศัยอยู่และสัญญาประกันภัยที่เลือก ทราบว่าอัตรานี้มักจะเพิ่มขึ้นเมื่อสัตว์เลี้ยงมีความก้าวหน้าในช่วงหลายปีและมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาทางการแพทย์มากขึ้น จากใบเสนอราคาที่รวบรวมมาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในการประกันสัตว์เลี้ยงในรัฐอิลลินอยส์คือ 54 ดอลลาร์ ค่าประกันสุนัขโดยเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 73 ดอลลาร์ และค่าประกันแมวโดยเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 36 ดอลลาร์

คำนวณต้นทุนเหล่านี้โดยการขอใบเสนอราคาตัวอย่างสำหรับสุนัขพันธุ์ผสมพันธุ์กลางอายุ 5 ปี โกลเด้นรีทรีฟเวอร์เพศเมียอายุ 2 ปี แมวตัวผู้พันธุ์ผสมอายุ 2 ปี และสุนัขพันธุ์ผสมอายุ 2 ปี แมวสยามเพศเมียแก่จากผู้ให้บริการ 11 รายในรัฐอิลลินอยส์ ซึ่งแผนจะแตกต่างออกเนื่องจากหลายปัจจัย รวมถึงสายพันธุ์ อายุ และที่ตั้งของสัตว์เลี้ยง มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของแผนเฉพาะ

เงื่อนไขที่เกิดขึ้นก่อนเริ่มกรมธรรม์สัตว์เลี้ยงรวมถึงเงื่อนไขที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาออกจะไม่มีสิทธิ์ได้รับความคุ้มครอง บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะไม่คุ้มครอง เงื่อนไขที่มีอยู่แล้วแม้ว่าบางแห่งจะคุ้มครองเงื่อนไขดังกล่าวในภายหลังหากสัตว์เลี้ยงป่วยช่วงระยะเวลาหนึ่งโดยไม่เกิดซ้ำ

ระยะเวลาของแผนคือจำนวนวันหลังจากลงทะเบียนที่ต้องรอก่อนยื่นคำร้อง บริษัทประกันภัยถือว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาของสัตว์เลี้ยงมีเงื่อนไขที่มีอยู่แล้วและจะไม่ครอบคลุมถึงเหตุการณ์เหล่านั้น

การประกันแบบพรีเมียมเบี้ยประกันภัยคือต้นทุนสำหรับความครอบคลุมของแผน ผู้ให้บริการส่วนใหญ่เสนอราคาเบี้ยประกันภัยรายเดือน แม้ว่าผู้ให้บริการบางรายจะอนุญาตให้ชำระเงินล่วงหน้าทั้งปี ดังนั้นจึงไม่ต้องเสียค่าบริการรายเดือน ผู้ซื้อสามารถลดเบี้ยประกันภัยได้โดยเลือกอัตราค่าเสียหายส่วนแรกที่สูงขึ้น อัตราการชำระเงินคืนที่ลดลง และวงเงินความคุ้มครองรายปีที่ลดลง

การหักลดหย่อนคือส่วนหนึ่งของค่าสัตวแพทย์ที่รับผิดชอบในการชำระก่อนที่ผู้ให้บริการประกันภัยจะเสนอการชำระเงินคืน ค่าเสียหายส่วนแรกจะแตกต่างกันไป โดยทั่วไปจะอยู่ระหว่าง 100 ถึง 1,000 เหรียญสหรัฐ และสามารถปรับเปลี่ยนได้เพื่อช่วยให้ได้รับเบี้ยประกันที่เหมาะสม การเลือกค่าเสียหายส่วนแรกที่สูงขึ้นจะลดการชำระเงินรายเดือน¹⁰⁶

อัตราการชำระเงินคืนเมื่อมีการตรวจสอบคุณสมบัติครบถ้วนแล้ว ประกันจะคืนเงินให้ตามเปอร์เซ็นต์ของบิลที่เหลือ บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่มีตัวเลือกการเบิกจ่ายร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 90 โดยขีดจำกัดความคุ้มครองผู้ให้บริการส่วนใหญ่กำหนดจำนวนเงินที่จะจ่ายสำหรับค่าใช้จ่ายที่เข้าเกณฑ์ของสัตว์เลี้ยง ในกรมธรรม์ส่วนใหญ่มีขีดจำกัดรายปีซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงทุกปี แต่บางกรมธรรม์กำหนดความคุ้มครองสูงสุดตลอดชีพ¹⁰⁷

3.2.6 ความคุ้มครองของประกันภัย

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะคุ้มครองความเสียหายหรือการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นกับสัตว์เลี้ยง รวมถึงค่ารักษาพยาบาลค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่สัตว์เลี้ยงถูกขโมยหรือสูญหายหรือไปทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม กรมธรรม์ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบางส่วนของแผนที่ครอบคลุมสำหรับสุนัขและแมวในรัฐอิลลินอยส์โดยสามารถนำสัตว์เลี้ยงไปหาสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตทั่วสหรัฐอเมริกา และส่งคำร้องไปที่ Healthy Paws เพื่อขอเงินคืนได้สูงสุด 90%

- 1) โรคภัยไข้เจ็บ
- 2) อุบัติเหตุ
- 3) เงื่อนไขทางพันธุกรรม
- 4) ภาวะที่มีมาแต่กำเนิด
- 5) ภาวะเรื้อรัง
- 6) มะเร็ง
- 7) การวินิจฉัยการรักษา
- 8) เอกซเรย์ การตรวจเลือด อัลตราซาวนด์

¹⁰⁶ From *A Regulator's Guide to Pet Insurance*, by NAIC, 2019, United States of America: NAIC. Copyright 2019 by NAIC. Retrieved from <https://content.naic.org/sites/default/files/publication-pin-op-pet-insurance.pdf>

¹⁰⁷ From NAIC, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 106*

- 9) การผ่าตัด
- 10) การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล
- 11) ยาที่ต้องสั่งโดยแพทย์
- 12) การดูแลฉุกเฉิน

การคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลสัตว์เลี้ยงแบ่งออกเป็น 4 ประเภท¹⁰⁸

- 1) การตรวจสอบสุขภาพประจำปีหรือครึ่งปี การฉีดวัคซีนตามความจำเป็น การตรวจหาหนอน ไหมหัวใจและพยาธิในลำไส้, ยาป้องกันโรคไข้เดือนฝอยหัวใจ, ผลิตภัณฑ์ควบคุมหมัดและเห็บราย เดือน, การทำความสะอาดฟืน, การตรวจเลือดและปัสสาวะที่ดีต่อสุขภาพ, การทำหมัน
- 2) อุบัติเหตุเฉียบพลันเล็กน้อยและการเจ็บป่วย การติดเชื้อที่หู, การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ, ท้องร่วง, แมลงต่อย, แผลฉีกขาด
- 3) อุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยเฉียบพลันที่สำคัญ ภาวะใด ๆ เฉียบพลันที่ต้องผ่าตัด หรือการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล
- 4) โรคเรื้อรัง โรคภูมิแพ้, โรคเบาหวาน, โรคข้ออักเสบ, โรคแอดิซิส (เป็นโรคต่อมไร้ท่อ เรื้อรังที่เกิดขึ้นเมื่อต่อมหมวกไตล้มเหลวที่จะผลิตฮอร์โมนที่จำเป็นเพียงพอในการดำรงชีวิต) โรคไตวาย ภาวะหัวใจล้มเหลว ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาตลอดชีวิตของสัตว์เลี้ยง ความผิดพลาดของ คนส่วนใหญ่คือการคิดว่าโรคเรื้อรังจะเกิดขึ้นกับสัตว์เลี้ยงที่มีอายุเยอะ

กรณีเช่นสันนิษฐานว่าถ้าแมวมีอาการชัก (ซึ่งพบได้บ่อยที่สุดในแมว) ค่าใช้จ่ายในการรักษา อาจเกิน 2,000 ดอลลาร์ 25 ดอลลาร์ ต่อเดือนจะจ่ายเบี้ยประกัน 300 ดอลลาร์ ต่อปี ค่าเสียหายส่วนแรก คือ 500 ดอลลาร์ ในขณะที่ระดับการชำระคืนคือ ร้อยละ 80 จะประหยัด 900 ดอลลาร์¹⁰⁹

นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอเพิ่มเติมนอกเหนือจากอุบัติเหตุและโรคร้ายไข้เจ็บ สัญญาประกันภัย สัตว์เลี้ยงบางฉบับยังครอบคลุมถึงการลักทรัพย์หรือการสูญเสียสัตว์เลี้ยง การเดินทางไปต่างประเทศ และความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกในกรณีที่สัตว์เลี้ยงทำร้ายหรือทำลายบุคคลที่สามหรือทำให้ ทรัพย์สินเสียหาย

¹⁰⁸ From NAIC, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 106

¹⁰⁹ From NAIC, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 106

3.2.7 ข้อยกเว้นการคุ้มครอง

สหรัฐอเมริกามีข้อยกเว้นในการไม่ต้องรับผิดชอบทางประกันภัยซึ่งถูกใช้เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายค่าสินไหมทดแทนในสถานการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง ดังนี้ แผน Healthy Paws ไม่ครอบคลุมถึงอาการที่มีอยู่เดิม ค่าธรรมเนียมการตรวจหรือการดูแลป้องกัน โดยมีระยะเวลารอ 15 วันในการยื่นคำร้องหลังจากลงทะเบียนสัตว์เลี้ยงในรัฐอิลลินอยส์

3.2.8 เงื่อนไขพิเศษการรับประกันภัย

การทารุณกรรมสัตว์เป็นสิ่งผิดกฎหมายในทุกรัฐ โดยเฉพาะกฎหมายของรัฐอิลลินอยส์เกี่ยวกับการทารุณกรรมสัตว์นั้นเข้มงวดเป็นพิเศษ รัฐผ่านกฎหมายในปี 2022 ห้ามการเป็นเจ้าของสัตว์เลี้ยงสำหรับใครก็ตามที่มีความผิดฐานทารุณกรรมสัตว์ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป กรมธรรม์ประกันภัยของเจ้าของบ้านและผู้เช่าในรัฐอิลลินอยส์ในปี 2024 ไม่สามารถปฏิเสธความคุ้มครองหรือเรียกเก็บเงินเพิ่มสำหรับการประกันสุนัขบางสายพันธุ์ได้ อย่างไรก็ตาม กฎหมายอนุญาตให้บริษัทประกันภัยยกเลิกกรมธรรม์ได้ หากสุนัขได้รับการพิจารณาว่าเป็นสุนัขดุร้ายหรือเป็นอันตราย นอกจากกฎหมายของรัฐแล้ว เทศบาลอิลลินอยส์หลายแห่งยังมีกฎหมายเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

กฎหมายทารุณกรรมสัตว์ของรัฐอิลลินอยส์กำหนดบทลงโทษสำหรับการทารุณกรรม การทรมาน และการละทิ้งสัตว์ที่กำหนดความทารุณกรรมสัตว์

การทารุณกรรมสัตว์ในทางใดทางหนึ่งถือเป็นอาชญากรรม ซึ่งรวมถึง การทุบตี ทรมาน ให้อดอาหาร หรือทำงานหนักเกินไปกับสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าละทิ้งสัตว์ซึ่งอาจได้รับบาดเจ็บ

การวางยาพิษสัตว์โดยเจตนา และปล่อยสุนัขหรือแมวที่เลี้ยงไว้เป็นเวลานานภายใต้สภาวะที่สัมผัสกับความร้อนหรือความเย็นจัด และส่งผลให้เสียชีวิต ได้รับบาดเจ็บ อุณหภูมิร่างกายต่ำกว่าปกติ อุณหภูมิร่างกายสูงเกินไป หรือความเย็นกด

3.2.9 ข้อยกเว้นของกฎหมายว่าด้วยการทารุณกรรมสัตว์

การทารุณกรรมสัตว์ไม่รวมถึงการปฏิบัติบางประการที่ได้รับอนุญาต ซึ่งหมายถึงการล่าสัตว์ การตกปลา หรือการวางกับดักการทำหมันและการการุณยฆาตกระทำด้วยเหตุผลอันชอบด้วยกฎหมาย

การทารุณกรรมสัตว์ถือเป็นสิ่งผิดกฎหมายในรัฐอิลลินอยส์ เนื่องจากการกระทำที่ผิดกฎหมายทั่วประเทศ แต่กฎหมายเกี่ยวกับการทารุณกรรมสัตว์ในรัฐอิลลินอยส์นั้นครอบคลุมและมีรายละเอียดเป็นพิเศษ โดยครอบคลุมพฤติกรรม สถานการณ์ และประเภทของสัตว์เฉพาะที่หลากหลาย ตั้งแต่สุนัขรับใช้และสุนัขตำรวจ ไปจนถึงสัตว์เลี้ยง

3.2.10 บทลงโทษสำหรับการทารุณกรรมสัตว์ในรัฐอิลลินอยส์

การทารุณกรรมสัตว์โดยทั่วไปถือเป็นความผิดทางอาญาประเภท A อย่างไรก็ตาม จะเข้าข่ายเป็นความผิดทางอาญาหาก บุคคลนั้นเคยต้องโทษคดีอาญาเดียวกันมาก่อนการทารุณกรรมเป็นการกระทำโดยเจตนาและนำไปสู่การบาดเจ็บสาหัสหรือการเสียชีวิตของสัตว์สัตว์ถูกทรมานหรือใครก็ตามที่ไม่ใช่สัตวแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตจงใจฆ่าสัตว์เลี้ยงด้วยก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์

ในรัฐอิลลินอยส์ บุคคลที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดประเภทโทษประเภท A มีโทษจำคุกสูงสุด 1 ปี และปรับ 2,500 ดอลลาร์ การละเมิดความผิดทางอาญาอาจเป็นความผิดประเภท 3 หรือ 4 ซึ่งมีโทษจำคุกระหว่างหนึ่งถึงห้าปี ผู้พิพากษาอาจสั่งให้ผู้กระทำผิดเข้ารับการประเมินและรักษาทางจิตเวช ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์

3.2.11 ข้อกำหนดประกันภัยสัตว์เลี้ยงสหรัฐอเมริกา

กฎหมายประกันภัยสหรัฐอเมริกาโดยคณะกรรมการกำกับดูแลการประกันภัยของสหรัฐอเมริกา (National Association of Insurance Commissioners: NAIC) จากการสำรวจโดย American Pet Products Association (APPA)¹ ในปี 2560 ประมาณ ร้อยละ 68 ของครัวเรือนในสหรัฐอเมริกา หรือ 84.65 ล้านครอบครัว เป็นเจ้าของสัตว์เลี้ยงอย่างน้อยหนึ่งตัว (สุนัข แมว หรืออื่น ๆ) หกสิบล้านครัวเรือนเหล่านี้เลี้ยงสุนัขอย่างน้อยหนึ่งตัว และอีก 47 ล้านครัวเรือนเลี้ยงแมวอย่างน้อยหนึ่งตัว

มีโอกาสสำคัญสำหรับการเติบโตในตลาดประกันภัยสัตว์เลี้ยง โดยมีสุนัขประมาณ 90 ล้านตัวและแมว 95 ล้านตัวในสหรัฐอเมริกา¹¹⁰

จากข้อมูลของ สุนัขประมาณ 1.5 ล้านตัวและแมว 300,000 ตัวได้รับการประกันในปี 2560 ซึ่งหมายความว่า สุนัขและแมวน้อยกว่า ร้อยละ 2 และแมวน้อยกว่า ร้อยละ 0.5 ในสหรัฐอเมริกา ได้รับการทำประกันในปี 2560 จำนวนสุนัขและแมวที่ทำประกันเพิ่มขึ้น ร้อยละ 17.5 จากปี 2559 ถึง 2560¹¹¹ โดยนโยบาย “การประกันสัตว์เลี้ยง” 2 ฉบับแรกออกในปี พ.ศ. 2433

ปัจจุบันมีกฎหมายควบคุมการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ ถูกสร้างขึ้นในปี 2014 กฎหมายกำหนดให้บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงต้องเปิดเผยข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ การเบิกคืน ข้อจำกัดของการเจ็บป่วยที่มีอยู่ก่อนและคำอธิบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อจำกัดการประกันภัย ซึ่งรวมถึงการประกันภัยร่วม ระยะเวลารอคอย ค่าเสียหายส่วนแรกและปีหรืออายุขัย หน่วยงานยังรับผิดชอบในฐานะผู้ดูแลระบบบุคคลที่สาม (TPA) สำหรับการดำเนินการเรียกร้องและตอบคำถามของผู้บริโภค

ความคุ้มครองหลัก 2 ประเภท ได้แก่ แผนอุบัติเหตุ หรือ แผนอุบัติเหตุและเจ็บป่วย นโยบายที่ครอบคลุมอาจครอบคลุมค่าใช้จ่ายด้านสัตวแพทย์ที่สมเหตุสมผลและจำเป็นซึ่งเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลา นโยบายสำหรับการจัดการทางการแพทย์ การวินิจฉัย หรือการรักษาสภาพของสัตว์เลี้ยง ค่าใช้จ่ายหรือบริการด้านสัตวแพทย์รวมถึงคำแนะนำทางการแพทย์ การวินิจฉัย การดูแลหรือการรักษาโดยสัตวแพทย์ บริการและการรักษาพยาบาลอื่น ๆ ที่อาจครอบคลุมรวมถึงค่าใช้จ่ายในการเยี่ยมชม ขาดงานไปส่งแพทย์ อาหาร เสริมและอุปกรณ์ทางการแพทย์ ขั้นตอนการผ่าตัด ภาพถ่ายบำบัด และขั้นตอนทางทันตกรรมสุขภาพทางเลี้ยวและความคุ้มครองเชิงป้องกัน ความคุ้มครองดังกล่าวอาจมีให้ ซึ่งครอบคลุมค่าใช้จ่ายด้านสัตวแพทย์ในช่วงระยะเวลากรรมสิทธิ์สำหรับการรักษาเชิงป้องกันหรือการรักษาที่มีให้เพื่อรักษาหรือปรับปรุงโภชนาการหรือสุขภาพทั่วไปเมื่อไม่มีอาการพื้นฐานของสภาวะทางการแพทย์ที่ได้รับการวินิจฉัยที่เกี่ยวข้อง โดยทั่วไปจะรวมถึงการฉีดวัคซีน ยาแก้จืดหมัด และพยาธิหนอนหัวใจ การตรวจสุขภาพ การตรวจเลือด การถ่ายภาพรังสี การตรวจพยาธิหนอนหัวใจ การคัดกรอง การตรวจปัสสาวะ การถ่ายพยาธิ การระบุตัวสัตว์เลี้ยง (การฝังไมโครชิป) การทำหมัน

¹¹⁰ From NAIC, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 106*

¹¹¹ From NAIC, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 106*

การทำความสะอาดฟัน การรับรองพันธุ์กรรม ตัวเลือกแผนต่าง ๆ บริษัทประกันสุขภาพสัตว์เลี้ยง อาจเสนอตัวเลือกแผนหรือระดับชั้นที่แตกต่างกันโดยมีขีดจำกัดนโยบายที่แตกต่างกัน คำอธิบายของสัตวแพทย์และคลินิกที่อาจใช้ภายใต้แผนจำกัดซึ่งอาจเป็นรายปี ตลอดอายุการใช้งาน ต่อขั้นตอนต่อเหตุการณ์หรือรวมกัน ความคุ้มครองเพิ่มเติมอาจมีข้อจำกัดพิเศษ การจ่ายเงินร่วมที่ใช้กับค่าใช้จ่ายของแต่ละขั้นตอน วงเงินโดยรวม หรือเกณฑ์อื่น ๆ โดยทั่วไปมีร้อยละการประกันหรือหักลดหย่อนได้ ระยะเวลาการบาดเจ็บ เจ็บป่วย และการดูแลด้านกระดูกและข้อ โดยปกติระยะเวลาตรวจสอบสุขภาพสัตว์เลี้ยงจะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงสำหรับการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บ แต่บริษัทประกันสุขภาพสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ อาจเพิ่มระยะเวลาอนานขึ้นสำหรับความคุ้มครองเฉพาะ เช่น กระดูกหรือเอ็นไขว้หน้า เป็นต้น แม้ว่าคำจำกัดความส่วนใหญ่ในนโยบายสุขภาพสัตว์เลี้ยงสำหรับ ระยะเวลาเหล่านี้ได้รับการยกเว้นสำหรับการต่ออายุอย่างต่อเนื่อง ระยะเวลาอาจใช้อีกครั้งหากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการยกเว้นนโยบาย ซึ่งมักจะรวมถึงการยกเว้นสำหรับเงื่อนไขที่มีอยู่ก่อน บางกรณีอาจไม่รวมความคุ้มครองในกรรมต่ออายุสำหรับเงื่อนไขที่ได้รับการวินิจฉัยหรือปฏิบัติในช่วงความคุ้มครองก่อนหน้านี้

3.2.12 หลักเกณฑ์ประกันภัย

หลักเกณฑ์ของประกันภัยสามารถแบ่งออกเป็นหลักเกณฑ์หลักๆ ดังนี้

- 1) ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ สถานที่ที่อาศัยอยู่จะมีผลต่อเบี้ยประกันที่คุ้มครองสัตว์เลี้ยง ตัวอย่างเช่น เบี้ยประกันสัตว์เลี้ยงในแคลิฟอร์เนียมักจะสูงกว่าเทนเนสซี เนื่องจากเบี้ยสัตวแพทย์ในแคลิฟอร์เนียมักจะสูงกว่าเทนเนสซี
- 2) อายุของสัตว์เลี้ยง เมื่อทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง ยิ่งมีอายุมากเท่าไร เบี้ยประกันก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น เนื่องจากสัตว์เลี้ยงที่มีอายุมากกว่ามักจะมีปัญหาสุขภาพมากกว่าสัตว์เลี้ยงที่อายุน้อยกว่า สัตว์เลี้ยงที่มีอายุมากกว่ามักจะเป็นโรคเรื้อรังและต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงทุกแห่งจะเพิ่มเบี้ยประกันภัยสำหรับสัตว์เลี้ยงเนื่องจากอายุมากขึ้น แต่บางบริษัทก็ทำและเมื่อสัตว์เลี้ยงโตถึง 9-10 ปี เบี้ยประกันภัยจะเพิ่มขึ้น¹¹²

ประกันพฤติกรรมบำบัด ซึ่งเหล่านี้เป็นโรควิตกกังวลการกลัวเสียง (พายุฝนฟ้าคะนองหรือดอกไม้ไฟ), ก้าวร้าว, โรคย้ำคิดย้ำทำ ปัญหาพฤติกรรมถูกย้ายไปยังที่พักพิง เป็นสาเหตุที่พบมากที่สุด

¹¹² From *Cook County Pet Laws*, by Metropolitan Veterinary Center, 2023, Copyright 2023 by Metropolitan Veterinary Center. Retrieved from <https://www.metrovetchicago.com/resources/life-in-the-city/cook-county-pet-laws>

ของสัตว์เลี้ยงถูกย้ายไปยังที่พักรับและการอนุญาต จะมีสัตวแพทย์ที่เชี่ยวชาญในการวินิจฉัยและรักษา ความผิดปกติของพฤติกรรม ประกันโรคพันธุกรรม การรักษาเชิงป้องกันเช่นการทำความสะอาดฟืน และการตรวจสอบโดยสัตวแพทย์ภายใต้การดมยาสลบเป็นสิ่งสำคัญสำหรับสุขภาพโดยรวมของ สัตว์เลี้ยง¹¹³

ประกันอาหารตามใบสั่งแพทย์ สัตวแพทย์บางครั้งใช้อาหารที่แพ้ง่ายในการวินิจฉัย “การทดสอบ” เมื่อทำการทดสอบอาหารเพื่อกำจัดการแพ้อาหาร ปัจจุบันเป็นการทดสอบที่เชื่อถือได้ เพียงอย่างเดียวในการวินิจฉัยการแพ้อาหาร อาหารบำบัดเหล่านี้จำนวนมากยังมีสูตรพิเศษเพื่อช่วยในการควบคุมรักษาโรคบางอย่าง ดังนั้นจึงเห็นว่ามีเหตุผลที่ควรครอบคลุม อาหารเหล่านี้มักจะมี ราคาแพงกว่าอาหารสุนัขหรืออาหารแมวที่เจ้าของสัตว์เลี้ยงมักจะจ่ายประกันสุขภาพ ประกันสุขภาพซึ่ง รวมถึงการตรวจสอบสุขภาพการฉีดวัคซีนการทดสอบ cardiofilaments การป้องกัน cardiofilaments การป้องกันหมัดการทำความสะดวกสบายการทดสอบสุขภาพการทำหมัน

3.2.13 บทกำหนดโทษ

เจ้าของสุนัขอายุหกเดือนขึ้นไปจะต้องมีใบอนุญาตสำหรับสุนัขของตน สามารถออกค่าปรับ 300 ดอลลาร์ให้กับเจ้าของที่ไม่ควบคุมสุนัข สุนัขและแมวที่ไม่เคยได้รับการฉีดวัคซีนและสัมผัสกับ สัตว์ที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้าต้องได้รับการอนุญาตทันที หากเจ้าของไม่เต็มใจที่จะทำเช่นนี้ สัตว์ จะถูกแยกออกจากกันอย่างเข้มงวดเป็นเวลา 6 เดือน การแยกตัวในบริบทนี้หมายถึงการกักขังในกรง ที่ป้องกันไม่ให้มีการสัมผัสโดยตรงกับผู้คนและสัตว์อื่น ๆ (เช่น การดูแลและควบคุมสัตว์) ควรฉีด วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเมื่อเข้าสู่การแยกตัวหรือโดยทั่วไปไม่เกิน 28 วันก่อนปล่อยเพื่อให้เป็นไป ตามคำแนะนำในการฉีดวัคซีนก่อนการสัมผัส ปัจจุบันไม่มีสารชีวภาพที่ได้รับอนุญาตจาก USDA สำหรับการป้องกันหลังการสัมผัสสัตว์เลี้ยงที่ไม่ได้รับการฉีดวัคซีนก่อนหน้านี้ และมีหลักฐานว่า การใช้วัคซีนเพียงอย่างเดียวไม่สามารถป้องกันโรคในสัตว์เหล่านี้ได้อย่างน่าเชื่อถือ สัตว์ที่ครบกำหนด ฉีดวัคซีนเสริมควรได้รับการประเมินเป็นราย ๆ ไป โดยพิจารณาจากความรุนแรงของการสัมผัส เวลาที่ผ่านไปนับตั้งแต่การฉีดวัคซีนครั้งล่าสุด จำนวนครั้งของการฉีดวัคซีนครั้งก่อน สถานะสุขภาพ ในปัจจุบัน และระดับความวิตกกังวลของโรคพิษสุนัขบ้าในท้องถิ่น เพื่อพิจารณาความจำเป็นในการการอนุญาต หรือการฉีดวัคซีนซ้ำทันที และการสังเกตสุนัขและแมวที่ได้รับการฉีดวัคซีนอยู่ในปัจจุบันควรได้รับ

¹¹³ From Metropolitan Veterinary Center, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 112

การฉีดวัคซีนซ้ำทันที โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าของ และสังเกตอาการเป็นเวลา 45 วัน เจ้าของสัตว์เลี้ยงที่สุนัขกัดหรือทำร้ายบุคคลหรือสัตว์อื่นโดยไม่มีการยั่วยุ จะถูกปรับ 175 ดอลลาร์สำหรับการละเมิดครั้งแรก และ 1,000 ดอลลาร์สำหรับการละเมิดครั้งที่สอง การละเมิดครั้งที่สามและครั้งต่อไป อาจส่งผลให้มีการห้ามการเป็นเจ้าของสัตว์เลี้ยงเป็นเวลาสองปี สัตว์เลี้ยงจะต้องถูกควบคุมโดยรั้วหรือโครงสร้างที่มีความสูงเพียงพอหรืออยู่ในสายจูงที่ปลอดภัยเสมอ¹¹⁴

3.3 นิวซีแลนด์

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในประเทศนิวซีแลนด์ให้ความคุ้มครองค่าใช้จ่ายด้านสัตวแพทย์ที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย และการดูแลเชิงป้องกันในบางครั้งสำหรับสัตว์เลี้ยง ช่วยให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงจัดการค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและคุ้มครองต่อบุคคลที่สาม การประกันภัยสัตว์เลี้ยงได้กลายเป็นการประกันภัยภาคบังคับในช่วงเดือนกันยายนที่ผ่านมาเพื่อเป็นการยกระดับการประกันภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.3.1 ความหมายคำว่าสัตว์เลี้ยงในประเทศนิวซีแลนด์

ภายใต้กฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยงปี 1999 (Code of Welfare: Temporary Housing of Companion Animals) ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่ควบคุมสวัสดิภาพสัตว์ในนิวซีแลนด์ สัตว์เลี้ยงถือเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการด้านสวัสดิภาพโดยธรรมชาติ ซึ่งหมายความว่าเจ้าของหรือผู้ดูแลมีภาระผูกพันตามกฎหมายในการดูแลสัตว์เลี้ยงให้มีความเป็นอยู่ที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงการให้อาหาร น้ำ ที่พักพิง การดูแลจากสัตวแพทย์¹¹⁵

ในนิวซีแลนด์ การประกันภัยสัตว์เลี้ยงให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของสัตว์เลี้ยงจากค่าใช้จ่ายด้านสัตวแพทย์ที่ไม่คาดคิด ประกันภัยสัตว์เลี้ยงให้ความคุ้มครองสำหรับสถานการณ์ต่าง ๆ ตั้งแต่อุบัติเหตุไปจนถึงการเจ็บป่วย โดยมีกฎหมาย ดังนี้

¹¹⁴ From Metropolitan Veterinary Center, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 112*

¹¹⁵ From Metropolitan Veterinary Center, *อ่าวแล้วเชิงอรรถที่ 112*

Microchip transponder must be implanted in certain dogs

(2) The owner of the dog must, for the purpose of providing permanent identification of the dog, arrange for the dog to be implanted with a functioning microchip transponder of the prescribed type and in the prescribed manner.¹¹⁶

ต้องฝังไมโครชิปในสุนัข

(2) เพื่อวัตถุประสงค์ในการระบุตัวตนของสุนัข เจ้าของสุนัขต้องจัดให้มีการฝังทรานสปอนเดอร์ไมโครชิปที่ใช้งานได้ตามประเภทที่กำหนดและในลักษณะที่กำหนด¹¹⁷

3.3.2 เบี้ยประกันภัย

ในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงประเภทนิวซีแลนด์ การประเมินเบี้ยประกันเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะช่วยให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงเลือกแผนประกันที่เหมาะสมและคุ้มค่าต่อการใช้จ่าย เบี้ยประกันจะถูกประเมินโดยสุขภาพและอายุของสัตว์เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการประเมินเบี้ยประกัน สัตว์ที่มีอายุน้อยและไม่มีประวัติการเจ็บป่วยหรือโรคเรื้อรังมักจะมีเบี้ยประกันที่ต่ำกว่า สายพันธุ์ของสัตว์เลี้ยงมีผลต่อความเสี่ยงในการเป็นโรคหรือปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น สุนัขหรือแมวที่มีประวัติของโรคหรือปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยมักจะมีเบี้ยประกันที่สูงขึ้น การเลือกแผนประกันที่มีความคุ้มค่าสูงขึ้น หรือมีการคุ้มครองที่ครอบคลุมมากขึ้นเช่น ความคุ้มครองต่อการรักษาโรคร้ายแรงหรือการเจ็บป่วยอาจทำให้เบี้ยประกันเพิ่มขึ้น สถานที่อยู่อาศัยของเจ้าของสัตว์เลี้ยงอาจมีผลต่อเบี้ยประกัน เช่น ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงจากโรคหรืออุบัติเหตุสูง เบี้ยประกันอาจมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ประวัติการเคลื่อนย้ายหรือปัญหาทางจิตใจของสัตว์เลี้ยงอาจมีผลต่อการประเมินเบี้ยประกัน สัตว์ที่มีประวัติการเคลื่อนย้ายบ่อย ๆ หรือมีปัญหาทางจิตใจอาจมีเบี้ยประกันที่สูงขึ้น เบี้ยประกันมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเมื่อแมวมีอายุมากขึ้น¹¹⁸

¹¹⁶ Dog Control Act 1996 Public Act 1996 No 13 Date of assent 2 May 1996 see section 1(2)

¹¹⁷ From *Pet Health Insurance*, by Illinois Department of Insurance [IDOI], 2023, Copyright 2023 by Illinois Department of Insurance. Retrieved from <https://doi.illinois.gov/consumers/consumerinsurance/pets>

¹¹⁸ From IDOI, *อ้าวแล้วเชิงจรดที่ 117*

3.3.3 ความคุ้มครอง

คุ้มครองการบาดเจ็บจากสุนัขในการประสบอุบัติเหตุ มีการทานอาหารที่แปลกปลอมเข้าไป หรือสภาพผิวหนังที่ผิดปกติ อาการบาดเจ็บที่เอ็นไขว้หน้า หรือการได้รับการผ่าตัดอย่างค่าใช้จ่ายในการรักษาในโรงพยาบาล การผ่าตัด การตรวจทางห้องปฏิบัติการและการวินิจฉัย และการรักษา โรคมะเร็งโดยครอบคลุมร้อยละ 80 ของบิลสัตว์แพทย์ จนถึงขีดจำกัดผลประโยชน์ประจำปีที่มีการชำระเงินร่วมร้อยละ 20 ต่อการเรียกร้อง และอาจมีค่าธรรมเนียมส่วนเกินหนึ่งรายการต่อเงื่อนไขในแต่ละปีกรมธรรม์ หากทำการเรียกร้องหลายครั้งสำหรับเงื่อนไขต่อเนื่องเดียวกัน หากแมวมีอาการป่วยเรื้อรัง จะไม่มีความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาการแต่ทั้งนี้สามารถขอให้มีการตรวจสอบอาการอื่น ๆ ที่มีอยู่ก่อนได้ หากแมวของไม่มีอาการเป็นเวลา 18 เดือนสิทธิประโยชน์บางอย่างมีระยะเวลาหมายความว่าต้องรอเป็นระยะเวลาหนึ่งก่อนจึงจะสามารถขอรับสิทธิได้ ระยะเวลาจะแตกต่างกันไปตามสิทธิประโยชน์และเงื่อนไขที่ระบุไว้ สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้รวมทั้งการฝังไมโครชิป การควบคุมหมัดเห็บ การควบคุมพยาธิหัวใจการทดสอบพยาธิหนอนหัวใจ การฉีดวัคซีน การตัดเล็บ การตรวจปีสสาวะ การตรวจเลือดและคัดกรองการเผาผลหรือการฝังศพ¹¹⁹

3.3.4 วงเงินเอาประกันภัย

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในประเทศนิวซีแลนด์มีวงเงินเอาประกันภัยให้กับผู้เอาประกันภัยในกรณีที่เกิดความเสียหาย หรือสูญเสียตามเงื่อนไขที่ระบุในกรมธรรม์ประกันภัย ดังนี้

1) เกล็ดไขว้ของเอ็นไขว้หน้า	3,200 ดอลลาร์
2) ค่าธรรมเนียมการให้คำปรึกษาจำกัดย่อย	300 ดอลลาร์
3) วงเงินย่อยการเจ็บป่วยทางทันตกรรม	600 ดอลลาร์
4) ขีดจำกัดย่อยการขึ้นเครื่องฉุกเฉิน	1,500 ดอลลาร์
5) โรคหมอนรองกระดูกสันหลัง	4,000 ดอลลาร์

¹¹⁹ From IDOI, อ้างแล้วเชิงบรรณที่ 117

3.3.5 ข้อยกเว้นในการเอาประกันภัย

ประเทศนิวซีแลนด์มีข้อยกเว้นในการไม่ต้องรับผิดชอบทางประกันภัยซึ่งถูกใช้เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายค่าสินไหมทดแทนในสถานการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง ดังนี้ AA Pet Insurance มีข้อยกเว้นบางประการสำหรับสัตว์ในช่วงอายุหนึ่ง ๆ รวมถึงสัตว์บางชนิดที่มีอาการอยู่ก่อนแล้ว นโยบายไม่ครอบคลุมถึงความเสี่ยงหายต่อทรัพย์สินผู้คน หรือสัตว์อื่น ๆ ที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง หรือการรักษาอันเป็นผลมาจากพฤติกรรมของเจ้าของที่ประมาทเลินเล่อ อาจได้รับการคุ้มครองหลังจาก 18 เดือน หากสัตว์เลี้ยงมีอาการชั่วคราวที่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นก่อนที่จะยกเลิกกรมธรรม์ (หรือเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง) แต่ไม่มีอาการใด ๆ เป็นเวลา 18 เดือน สามารถสมัครให้สัตว์เลี้ยงได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไขดังกล่าวภายใต้กรมธรรม์¹²⁰ ได้แก่ การบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นก่อนเริ่มความคุ้มครอง มีการตรวจดูอาการของสัตว์เลี้ยงที่ถือว่ารักษาได้ (อาการที่มีอยู่แล้วคงที่หรือควบคุมได้) หรือรักษาไม่หาย (อาการที่มีอยู่) สำหรับอาการที่มีอยู่แล้วซึ่งถือว่ารักษาได้ บริษัทอาจเลือกที่จะบังคับใช้ระยะเวลาก่อนที่จะเริ่มความคุ้มครองอาการที่ถือว่ารักษาไม่หาย เช่น โรคเบาหวาน หรือมะเร็ง อาจถูกยกเว้นทั้งหมดหรืออาจได้รับการคุ้มครองโดยมีข้อจำกัด บริษัทอาจให้ความคุ้มครองสำหรับอาการชั่วคราวที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าหายขาดและไม่ต้องรักษาเป็นเวลานานอย่างน้อยหกเดือน เงื่อนไขทางพันธุกรรม บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงส่วนใหญ่พิจารณาว่าภาวะทางพันธุกรรมนั้นมีอยู่แล้วและไม่ครอบคลุมถึงเงื่อนไขดังกล่าว เงื่อนไขทางพันธุกรรมหรือทางพันธุกรรมคือความผิดปกติหรือโรคที่สืบทอดมาหรือที่สัตว์เลี้ยงของมีแนวโน้ม¹²¹

3.3.6 เงื่อนไขการรักษาโรคเรื้อรัง

เงื่อนไขของการรักษาโรคเรื้อรังคือเมื่อมีอาการบางอย่างที่มีอยู่แล้วสามารถรักษาให้หายขาดได้ ดังนั้น ภาวะที่เป็นอยู่ก่อนจึงได้รับการประเมินแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับว่าภาวะดังกล่าวถือเป็นภาวะเรื้อรังหรือภาวะชั่วคราวสามารถครอบคลุมเงื่อนไขชั่วคราว บาง อย่างที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ก่อนที่จะยกเลิกกรมธรรม์ (หรือที่เกิดขึ้นในระหว่างระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง) トラバใดที่สัตว์เลี้ยง

¹²⁰ From *Pet Insurance: AA Pet Insurance*, by Canstar, 2023, Copyright 2023 by Canstar New Zealand.

Retrieved from <https://www.canstar.co.nz/pet-insurance/#AA>

¹²¹ From Canstar, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 120*

ไม่แสดงอาการใด ๆ สำหรับเงื่อนไขนั้นเป็นเวลาอย่างน้อย 18 เดือน โดยส่วนมากหากมีอาการเรื้อรัง จะถูกยกเว้นหากสัตว์เลี้ยงมีภาวะชั่วคราวคือภาวะที่ปกติจะหายเองด้วยการรักษา เช่น การติดเชื้อที่ตา หรือกระเพาะและลำไส้อักเสบ อย่างไรก็ตามมีเงื่อนไขบางประการที่สามารถแก้ไขได้ด้วยการรักษา ซึ่งถือว่าเป็นภาวะชั่วคราว เช่น ภาวะเอ็นไขว้หน้าและสะโพกผิดปกติ ภาวะเรื้อรังคืออาการเรื้อรังเกิดขึ้น เป็นเวลานานหรือเกิดซ้ำ และส่งผลต่อสัตว์เลี้ยงนานกว่าสามเดือน (ซึ่งไม่จำเป็นต้องติดต่อกัน) อาการเรื้อรังอาจรวมถึงอาการที่เกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ หรือได้รับการจัดการโดยการไชยา โดยมีช่วงระยะการบรรเทาอาการ ตัวอย่างของภาวะเรื้อรัง ได้แก่ โรคเบาหวานและโรคภูมิแพ้ตามฤดูกาล หากสัตว์เลี้ยงมีอาการเรื้อรังก่อนที่จะเริ่มใช้กรรมธรรม์ หรือหากเกิดขึ้นภายในระยะเวลารอที่เกี่ยวข้อง จะไม่ครอบคลุมภายใต้กรรมธรรม์แต่หากสัตว์เลี้ยงมีภาวะเรื้อรัง ยังสามารถสมัครประกันสัตว์เลี้ยง ได้แม้ว่าสัตว์เลี้ยงได้มีอาการเรื้อรัง อย่างไรก็ตาม อาการเรื้อรังของสัตว์เลี้ยงจะไม่ได้รับการคุ้มครอง ภายใต้กรรมธรรม์ ตัวอย่างเช่น หากสัตว์เลี้ยงเป็นโรคเบาหวาน จะไม่สามารถเรียกร้องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาโรคเบาหวานได้ แต่ยังสามารถได้รับความคุ้มครองสำหรับการเจ็บป่วยและอุบัติเหตุ ได้โดยความคุ้มครองสำหรับภาวะชั่วคราวหากสัตว์เลี้ยงไม่แสดงอาการใด ๆ เป็นเวลา 18 เดือน สามารถสมัครเพื่อรับความคุ้มครองตามเงื่อนไขได้ หมายความว่า หากสัตว์เลี้ยงมีอาการชั่วคราว (เช่น โรคกระเพาะและลำไส้อักเสบที่เกี่ยวข้องกับอาหาร) ก่อนที่จะเริ่มใช้กรรมธรรม์ แต่ได้รับการแก้ไข ด้วยยาแล้ว สัตว์เลี้ยงจะได้รับการคุ้มครองภายใต้กรรมธรรม์ จากโรคเดียวกันภายในระยะเวลา 18 เดือน หากสัตว์เลี้ยงมีอาการป่วยชั่วคราวซึ่งปัจจุบันไม่รวมอยู่ในกรรมธรรม์ เมื่อประเมินข้อเรียกร้อง โดยจะพิจารณาระยะเวลาระหว่างอาการ และจะลบอาการชั่วคราวออกโดยอัตโนมัติตามความเหมาะสม¹²²

3.3.7 ความรับผิดชอบหากไม่ปฏิบัติตาม (บทกำหนดโทษ)¹²³

หากไม่มีการฝังไมโครชิป ทุกคนกระทำความผิดและต้องรับผิดชอบระวางโทษปรับไม่เกิน 3,000 เหยียสหรัฐซึ่งมีเจตนาหลอกลวง

- 1) ถอดปลอกคอที่มีฉลากหรือแผ่นดิสก์ที่ออกตามกฎหมายออกจากสุนัข หรือ
- 2) นำฉลากหรือแผ่นดิสก์ที่ติดอยู่กับปลอกคอที่สุนัขสวมใส่ออก หรือ

¹²² From Hästförsäkring: En komplett jämförelse av alla hästförsäkringar i Sverige, by Djurförsäkringen, 2023, Copyright 2023 by Djurförsäkringen. Retrieved from <https://xn--djurforskringen-cib9z.se/hastforsakring/>

¹²³ From Djurförsäkringen, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 122

3) ติดไว้กับสุนัขตัวใดตัวหนึ่งหรือมีสุนัขตัวใดสวมฉลากหรือแผ่นดิสก์ที่ออกให้สำหรับสุนัขตัวอื่นอยู่ในคอกของบุคคลนั้น หรือ

4) ทำหรือปลอมแปลง หรือรู้เหมือนกันว่าเป็นเท็จหรือปลอม ชื่อ ใช้ หรือมีไว้ในครอบครองของบุคคลนั้น ฉลากหรือแผ่นใด ๆ ที่มีลักษณะคล้ายหรือแสดงเจตนาให้คล้ายหรือส่งต่อสำหรับฉลากหรือแผ่นที่ออกตามกฎหมายนี้

(2) ในกรณีที่บุคคลถูกตัดสินว่ามีความผิดต่อข้อหา (a) หรือข้อหา (b) ของหมวดย่อย (1) และสุนัขถูกกักขังอันเป็นผลมาจากการถอดปลอกคอ ฉลาก หรือแผ่นดิสก์ออก ศาลอาจสั่งบุคคลนั้นได้ เพื่อชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เจ้าของต้องชำระเกี่ยวกับการกักสุนัขไว้แก่เจ้าของ และหากสุนัขถูกขายหรือทำลาย ให้เต็มมูลค่าของสุนัขตัวนั้นตามที่ศาลกำหนด¹²⁴

3.4 ราชอาณาจักรสวีเดน

การประกันภัยสัตว์เลี้ยวในสวีเดนมีแนวคิดของการประกันภัยสัตว์เลี้ยวเกิดขึ้นจากการตอบสนองต่อค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการดูแลด้านสัตวแพทย์ และความต้องการของเจ้าของสัตว์เลี้ยวที่จะจัดหาการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุดให้กับสัตว์ของตน ในช่วงทศวรรษที่ 1980 และ 1990 เมื่อการเลี้ยงสัตว์เลี้ยวกลายเป็นเรื่องปกติมากขึ้น และการรักษาโดยสัตวแพทย์ก็มีความก้าวหน้ามากขึ้น

¹²⁴ 51 Offences relating to collars, labels, and discs

(1) Every person commits an offence and is liable on conviction to a fine not exceeding \$3,000 who, with intent to deceive,

(a) removes from a dog a collar bearing a label or disc issued under this Act; or

(b) removes any such label or disc attached to any collar worn by any dog; or

(c) attaches to any dog or has in that person's keep any dog wearing any such label or disc issued in respect of another dog; or

(d) makes or counterfeits or, knowing the same to be false or counterfeit, purchases, uses, or has in that person's possession, any label or disc resembling or apparently intended to resemble or pass for a label or disc issued under this Act.

(2) Where a person is convicted of an offence against paragraph (a) or paragraph (b) of subsection (1), and the dog has been impounded in consequence of the removal of that collar, label, or disc, the court may order that person to pay to the owner any fees payable by the owner relating to the impounding of the dog and, if the dog has been sold or destroyed, the full value of that dog as determined by the court.

เจ้าของสัตว์เลี้ยงชาวสวีเดนจึงเริ่มมองหาวิธีที่จะแบ่งเบาภาระทางการเงินของคำรักษาพยาบาลที่ไม่คาดคิดสำหรับสัตว์เลี้ยงของตน สิ่งนี้นำไปสู่การเกิดขึ้นของบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงแห่งแรกในประเทศ โดยเสนอกรมธรรม์ที่ครอบคลุมคำรักษาพยาบาลสำหรับอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย และบางครั้งการดูแลเชิงป้องกัน โดยการประกันสัตว์เลี้ยงแบ่งออกเป็นประกันภัยม้าและประกันภัยสัตว์เลี้ยง¹²⁵

3.4.1 ความหมายคำว่าสัตว์เลี้ยงในราชอาณาจักรสวีเดน

ในสวีเดน คำว่า “สัตว์เลี้ยง” โดยทั่วไปหมายถึงสัตว์ที่เลี้ยงไว้เป็นเพื่อนมากกว่าใช้เพื่อประโยชน์ใช้สอย ประเด็นทางกฎหมายเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงในสวีเดนอยู่ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ โดยหลักแล้วเกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพสัตว์และความรับผิดชอบในการเป็นเจ้าของ

3.4.2 กฎหมายสัตว์เลี้ยง (Djurskyddslagen)

กฎหมายสัตว์เลี้ยง (Djurskyddslagen) กฎหมายนี้ระบุความรับผิดชอบของเจ้าของสัตว์เลี้ยงในการดูแลสวัสดิภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ของตน ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ เช่น ที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม โภชนาการ การรักษาพยาบาล และการป้องกันความทุกข์ทรมานกฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ (Djurskyddsförordningen) กฎนี้ทำให้รายละเอียดและข้อบังคับเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดูแลและการรักษาสัตว์ รวมถึงบทบัญญัติเฉพาะสำหรับสายพันธุ์ต่าง ๆ ที่มีกึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงการระบุดัตตนและการลงทะเบียนสัตว์เลี้ยงในสวีเดนมักจะต้องมีไมโครชิปและลงทะเบียนกับฐานข้อมูลสัตว์แห่งชาติซึ่งช่วยให้แน่ใจว่าสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ และอำนวยความสะดวกในการกลับมารวมตัวกับเจ้าของอีกครั้งในกรณีที่สูญหายหรือหลบหนี

การออกใบอนุญาตและการอนุญาต สัตว์เลี้ยงบางสายพันธุ์อาจต้องมีใบอนุญาตพิเศษสำหรับการเป็นเจ้าของ โดยเฉพาะสัตว์แปลกหรือสัตว์ที่ถือว่ามีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของสาธารณะหรือความสมดุลของสิ่งแวดล้อมข้อกำหนดด้านสุขภาพและการฉีดวัคซีนโดยทั่วไปแล้วเจ้าของสัตว์เลี้ยงจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าสัตว์ของตนได้รับการฉีดวัคซีนและการดูแลรักษาทางการแพทย์ที่จำเป็นเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคและรักษาสุขภาพของประชาชนความรับผิดชอบต่อความเสียหาย

¹²⁵ From Djurförsäkringen, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 122

โดยทั่วไปแล้วเจ้าของสัตว์เลี้ยงจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายหรือการบาดเจ็บใด ๆ ที่เกิดจากสัตว์ของตน ไม่ว่าจะเป็นต่อสัตว์อื่น คน หรือทรัพย์สิน

สวีเดนมีข้อกำหนดที่เจ้าของสุนัขต้องรับรักษาและความรับผิดชอบและเป็นผลให้ประชาชนร้อยละ 70 ของเจ้าของสัตว์เลี้ยง ทำประกันสัตว์เลี้ยง¹²⁶

บริษัทประกันภัยธุรกิจที่บริษัทประกันภัยดำเนินการนั้นถูกล้อมรอบด้วยกฎระเบียบที่กว้างขวาง เหตุผลพื้นฐานคือการประกันภัยมีความสำคัญต่อบุคคลและบริษัทเอกชนที่เอาประกันออกและด้วยเหตุนี้สำหรับเศรษฐกิจโดยรวม โดยพื้นฐานแล้วมีกฎหมายสองฉบับที่แตกต่างกันซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการประกันเอกชนทั้งหมด กฎหมายการประกันภัย (2010:2043) ซึ่งควบคุมการดำเนินการประกันภัยและสัญญาประกันภัย (2005:104) ซึ่งควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับประกันภัยและผู้ถือกรมธรรม์ การประกันภัยมีทั้งกฎหมายธุรกิจเฉพาะสำหรับการดำเนินการประกันภัยและกฎพิเศษสำหรับกฎหมายสมาคม

กฎของกฎหมายการค้าแยกความแตกต่างระหว่างการดำเนินการประกันวินาศภัยและการประกันชีวิต การดำเนินการที่ต้องดำเนินการโดยหลักการในบริษัทแยกต่างหาก พการประกอบธุรกิจประกันภัยมีบทบัญญัติพื้นฐานสามประการที่แสดงหลักการสำคัญสามประการ หลักความมั่นคง หลักความโปร่งใส และหลักมาตรฐานการประกันที่ดี¹²⁷

หลักความมั่นคง หมายความว่า บริษัทประกันตาม มาตรา 1 ของกฎหมายการประกอบธุรกิจประกันภัยต้องดำเนินการเพื่อให้คำมั่นที่มีต่อผู้ถือกรมธรรม์และบุคคลอื่นที่มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากการประกันภัยสามารถบรรลุผลได้ ซึ่งหมายความว่าธุรกิจจะต้องดำเนินการอย่างมั่นคง สภาพคล่อง และการควบคุมความเสี่ยงด้านการประกัน ความเสี่ยงด้านการลงทุน และความเสี่ยงด้านการดำเนินงานที่น่าพอใจสำหรับขอบเขตและลักษณะของธุรกิจนั้น ๆ¹²⁸

¹²⁶ From Djurförsäkringen, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 122*

¹²⁷ From Djurförsäkringen, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 122*

¹²⁸ From Djurförsäkringen, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 122*

หลักความโปร่งใสในข้อ 4 กฎหมายการประกอบธุรกิจประกันภัย มาตรา 2¹²⁹ กำหนดให้ข้อมูลที่ให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ต้องปรับให้เข้ากับลักษณะของการประกันภัยและแสดงเงื่อนไขของการประกันภัยอย่างชัดเจนหลักการของมาตรฐานการประกันภัยที่ดี หมายถึง การดำเนินงานของบริษัทประกันภัยจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานการประกันภัยที่ดี สิ่งที่ดีเป็นมาตรฐานการประกันภัยที่ดีนั้นถูกกำหนดโดยการตัดสินใจกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงินและการปฏิบัติตามกฎหมาย นี่หมายความว่าบริษัทประกันภัยต้องมีการบริหารงานที่ดี นอกจากกฎของกฎหมายธุรกิจแล้ว การประกันภัยยังประกอบด้วยกฎของกฎหมายสมาคมที่มีความสำคัญต่อการจัดตั้งบริษัทประกันภัยอีกด้วย กฎเหล่านี้ยังล้อมรอบไปด้วยข้อกำหนดในการขออนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัย ซึ่งดูได้ในประกอบธุรกิจประกันภัย มาตรา 1 ไม่มีคำจำกัดความของแนวคิดการประกอบธุรกิจประกันภัย แต่อนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันภัยได้ เฉพาะบริษัทจำกัด บริษัทประกันภัยร่วม 2 หรือสมาคมประกันภัย รูปแบบสมาคมเหล่านี้รวมเรียกว่าบริษัทประกันภัยตามข้อ 2 และ ของกฎหมายประกันภัย มาตรา 3 มาตรา 4 การประกอบธุรกิจประกันภัยที่ห้ามประกอบธุรกิจอื่นใดนอกจากธุรกิจประกันภัย และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ในการขออนุญาตดำเนินการประกันภัย การดำเนินการของบริษัทต้องเป็นไปตามข้อบังคับของบริษัทหรือข้อบังคับของบริษัท โดยต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายการประกอบธุรกิจประกันภัย นอกจากนี้ตาม มาตรา 2 พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจประกันภัย มาตรา 4 การประเมินความเหมาะสมของผู้เช่น ตั้งใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการบริษัท แต่รวมถึงบุคคลสำคัญอื่น ๆ ในบริษัทด้วยการยื่นขออนุญาตตามกฎหมายการประกอบธุรกิจประกันภัยได้รับการตัดสินใจโดยหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงิน ซึ่งกำกับดูแลบทบัญญัติของกฎหมายด้วย หากการดำเนินงานของบริษัทประกันภัยไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในกฎหมายการประกอบธุรกิจประกันภัย หน่วยงานกำกับดูแลทางการเงินจึงมีโอกาสดำเนินการได้หลายวิธี บริษัทประกันภัยยังต้องรายงานข้อมูลจำนวนมากต่อหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงิน ข้อมูลถูกรวบรวมเพื่อวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลและสถิติ และหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงินใช้ข้อมูลที่รวบรวมเมื่อตามภารกิจหน่วยงานที่ประเมินสถานการณ์ทางการเงินของแต่ละบริษัทและ 2 โดยทั่วไปบริษัทประกันภัยร่วมกันสามารถอธิบายได้ว่าเป็นสมาคมที่สมัครใจและเปิดกว้างสำหรับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลโดยมีวัตถุประสงค์หลักในการตอบสนองความต้องการด้านการประกันภัยของบุคคลเหล่านี้ บริษัทประกันภัยร่วมมีความคล้ายคลึงกับสมาคมที่ไม่แสวงหาผลกำไรในแง่ที่ไม่มีผู้ถือหุ้นและจุดประสงค์คือการส่งเสริมผลประโยชน์ส่วนรวม แต่การส่งเสริมนี้เกิดขึ้น เช่น ในกรณีของสมาคมเศรษฐกิจ โดยการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยสรุป มีการเสนอว่าบริษัทประกันภัยร่วมควรจัดตั้งรูปแบบ

¹²⁹ From Djurförsäkringen, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 122

สมาคมของตนเองต่อไป และกฎหมายการประกอบการประกันภัยถือเป็นกรอบการกำกับดูแลทั่วไปสำหรับกฎหมายสมาคมที่มีการอ้างอิง กฎหมายว่าด้วยสมาคมเศรษฐกิจจะเป็นกรอบการกำกับดูแลทั่วไปสำหรับกฎหมายสมาคมที่มีการอ้างอิงข้อเสนอ¹³⁰

การดูแลสัตว์และส่วนประกันชีวิตบริษัทประกันภัยมีกฎที่แตกต่างกันสำหรับอายุของสัตว์ที่สามารถเอาออกจากรมธรรม์ประกันชีวิตได้ เป็นเรื่องปกติที่ไม่สามารถทำประกันชีวิตให้กับสุนัขหรือแมวที่มีอายุครบเจ็ดขวบได้ ค่าสินไหมทดแทนจะลดลงเสมอหลังจากที่สัตว์ถึงอายุที่กำหนด เช่น เจ็ดหรือแปดปี เมื่ออายุสิบปี ประกันชีวิตจะสิ้นสุดลงอย่างสมบูรณ์ โดยทั่วไปแล้วค่าสินไหมทดแทนจากการประกันชีวิตไม่ควรให้ผลกำไรแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ แต่จะให้ค่าชดเชยสำหรับการซื้อสุนัขหรือแมวที่เกี่ยวข้องเท่านั้น การคำนวณจะขึ้นอยู่กับมูลค่าตลาดของสัตว์ ซึ่งโดยปกติจะเป็นต้นทุนในการซื้อสัตว์ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาจากอายุและสายพันธุ์¹³¹

3.4.3 การประกันภัยม้า

การประกันม้าสามารถชดเชยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับม้าที่อาจป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ จากนั้นต้องไปพบสัตวแพทย์ การประกันม้ายังรวมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น การบำบัด การสูญเสียประโยชน์ และค่าใช้จ่ายของการการุณฆาต ขอบเขตของการประกันภัยจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับตัวเลือกประกันภัยและบริษัท นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายเหล่านี้แล้วยังประกันชีวิตเพื่อชดเชยหากม้าเสียชีวิต ถูกขโมย หรือสูญหาย¹³²

3.4.4 ความคุ้มครองของประกันภัย

การดูแลด้านสัตวแพทย์ การดูแลด้านสัตวแพทย์เป็นพื้นฐานของการประกันม้า และจะชดเชยค่าใช้จ่ายการดูแลด้านสัตวแพทย์สำหรับการดูแลและการรักษา การผ่าตัดที่ดำเนินการโดยสัตวแพทย์

¹³⁰ From Djurförsäkringen, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 122

¹³¹ From Djurförsäkringen, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 122

¹³² From Djurförsäkringen, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 122

1) สถานบำบัด โดยปกติแล้วสถานบำบัดจะรวมอยู่ในประกันการดูแลด้านสัตวแพทย์ที่มีขนาดใหญ่กว่าเล็กน้อย หรือมีให้เป็นประกันเพิ่มเติม ความคุ้มครองการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับม้าใช้กับการรักษาการฟื้นฟูสมรรถภาพที่กำหนดหรือส่งต่อโดยสัตวแพทย์ผู้ให้การรักษาหลังจากได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย ซึ่งอาจนำไปใช้กับอาการบาดเจ็บ ปัญหาเกี่ยวกับหลัง หรือการบาดเจ็บหลังเกิดอุบัติเหตุ

2) การคุ้มครองการการณขมาต การคุ้มครองการการณขมาตที่จะรวมไว้ด้วย เนื่องจากค่าใช้จ่ายอาจค่อนข้างสูง หากจำเป็นต้องการณขมาตม้า

3) การประกันภัยม้า หมายความว่ารวมถึงการโทรผ่านวิดีโอสามครั้งต่อปีกับสัตวแพทย์ดิจิทัล FirstVet (เป็นบริษัทการแพทย์ทางไกลที่ให้คำปรึกษาผ่านวิดีโอระยะไกลและคำแนะนำจากสัตวแพทย์ธุรกิจในตลาดฮอล์แห่งนี้ถือเป็นคลินิกสัตวแพทย์ดิจิทัล บริษัทดำเนินธุรกิจในสวีเดน นอร์เวย์ ฟินแลนด์ เดนมาร์ก และสหราชอาณาจักร¹³³) รวมอยู่ในประกันม้าสำหรับแผนประกันภัย

4) ประกันภัยสำหรับทารกในครรภ์และลูกอ่อน หากมีแม่ม้าที่ตั้งท้อง สามารถทำประกันลูกในท้องได้ในระหว่างตั้งครรภ์ จะมีค่าคุ้มครองหากลูกในครรภ์มีการแท้ง นอกจากนี้การประกันการดูแลยังรวมโดยตรงตั้งแต่แรกเกิดหากลูกป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ

5) ค่าชดเชยหากลูกเสียชีวิต หากทารกในครรภ์แท้งหรือคลอดออกมาแล้วเสียชีวิต จะได้รับการชดเชยสำหรับค่าใช้จ่ายที่ครอบคลุม

6) การดูแลสัตวแพทย์สำหรับลูก ค่าชดเชยสำหรับการดูแลสัตวแพทย์มีค่าใช้จ่ายสูงถึง 60,000 โครนาสวีเดน (ประมาณ 203,287 บาท) หากลูกป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ ใช้ได้จนถึงลูกอายุ 30 วัน รวมถึงการประกันทารกในครรภ์และลูกใช้กับค่ารักษาพยาบาลหากลูกป่วยหรือประสบอุบัติเหตุและได้รับบาดเจ็บ โดยลูกเป็นผู้ประกันตนโดยตรงตั้งแต่แรกเกิด คุ้มครองค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นสำหรับความคุ้มครอง หากลูกป่วยหรือบาดเจ็บ ไม่จำเป็นต้องใช้ประกันของแม่ม้า ไม่มีระยะเวลาผ่อนผัน หากทำประกันม้าเองสำหรับลูกม้าภายใน 30 วันเกิด¹³⁴

¹³³ From *First Vet*, by My Dog is a Robot, 2023, Copyright 2023 by My Dog is a Robot. Retrieved from <https://www.mydogisarobot.com/companies/firstvet/>

¹³⁴ From My Dog is a Robot, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 133*

3.4.5 เบี้ยประกันภัยม้า

อัตราการคิดเบี้ยประกันภัยจะแตกต่างกันไปอาจอยู่ระหว่าง 250 ถึง 2,000 โครนสวีเดน ต่อเดือน เบี้ยประกันรายปีสำหรับการประกันม้าในช่วงต่ำสุดคือประมาณ 3,000 โครนสวีเดน และในช่วงที่สูงกว่าประมาณ 24,000 โครนสวีเดน มีหลายปัจจัยที่กำหนดราคาประกัน เช่น ระดับค่าชดเชยค่ารักษาพยาบาล ส่วนเกิน พันธุ์ม้า และมูลค่าชีวิต หากมูลค่าตลอดอายุของม้า (ราคาซื้อ) สูง เบี้ยประกันก็จะแพงขึ้น ราคาประกันม้ายังขึ้นอยู่กับว่าเป็นม้าแข่ง ม้าไอซ์แลนด์ ม้าผสมพันธุ์ ม้าควม ตัวอย่างเช่น หากเลือกจำนวนเงินค่าดูแลสัตว์แพทย์ 50,000 โครนสวีเดน หมายความว่าสามารถได้รับค่าชดเชยสูงสุด 50,000 โครนสวีเดนต่อปีประกันสำหรับค่ารักษาพยาบาลที่รวมอยู่ในประกัน

3.4.6 การประกันภัยสุนัขและแมว

ประกัน ICA ให้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับสุนัขบางสายพันธุ์ที่มีอายุไม่เกิน 12 ปี และสำหรับแมวอายุไม่เกิน 13 ปี หากประกันชีวิตสำหรับแมวสิ้นสุดลงเมื่ออายุ 12 ปี ราคาเฉลี่ยของประกันภัยสุนัขในสวีเดนอยู่ที่ 12,000 โครนาสวีเดน (ประมาณ 46,040 บาท) และสำหรับแมวสายพันธุ์ 7,000 โครนาสวีเดน (ประมาณ 23,710 บาท) ในปี 2559 ตามรายงานจาก SLU, Dogs and cats in Sweden, 2017¹³⁵ ส่วนลดการสมัครสมาชิกใหม่อย่างน้อย ร้อยละ 25 ในปีแรกก่อนที่ลูกสุนัขจะมีอายุครบ 1 ปี หักค่าเสียหายส่วนแรกคงที่ได้เพียงครั้งเดียวต่อปี โดยหักค่าเสียหายส่วนแรกเพิ่มเข้าไปไม่จำกัด วงเงินสูงสุดสำหรับการเอ็กซเรย์เช่น MRI, CT และ Scintigraphy ตลอดจนค่ายาและกายภาพบำบัดในประกันภัยสุนัขขนาดกลางและขนาดใหญ่¹³⁶

แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

- 1) ความรับผิดชอบ หากสัตว์ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บส่วนบุคคล หรือทรัพย์สินเสียหาย
- 2) ความคุ้มครองอุบัติเหตุและความเสียหาย ครอบคลุมอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บใด ๆ ที่สัตว์อาจประสบขณะอยู่ในความดูแล

¹³⁵ From *Animal Insurance*, by Pohjola Insurance, 2023, Copyright 2023 by OP Financial Group. Retrieved from <https://www.op.fi/private-customers/insurance/animal-insurance>

¹³⁶ From Pohjola Insurance, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 135*

2.1) เบี้ยประกัน

ประกันภัยสัตว์จะขึ้นอยู่กับข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์และขอบเขตความคุ้มครอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาประกันสัตว์เลี้ยง ได้แก่ สายพันธุ์ของสัตว์และจำนวนเงินประกัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาประกันสุขภาพสัตว์ ได้แก่ อายุของสัตว์ ค่าชดเชยสูงสุดและส่วนเกินที่เลือกไว้ในประกัน ค่าดูแลและสถานที่อยู่อาศัยของผู้ถือกรรมธรรม¹³⁷

การประกันภัยความรับผิดชอบต่อสัตว์เป็นความคุ้มครองเพิ่มเติมในการประกันภัยสัตว์ที่ชดเชยความเสียหายที่เกิดจากสัตว์ต่อบุคคลที่สามสูงสุด 85,000 ยูโร การประกันภัยความรับผิดชอบต่อสัตว์จะชดเชยในกรณีที่เจ้าของ ผู้ดูแล หรือผู้ดูแลสัตว์ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายตามกฎหมายสามารถทำประกันสัตว์เลี้ยงได้ โดยไม่มีการคุ้มครองอื่นใด ถ้าต้องการการคุ้มครองหลังจากนั้นจะต้องเลือกประกันสัตว์เลี้ยงจะชดเชยหากสัตว์เลี้ยงหรือม้าของเสียชีวิตเนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ สูญหาย ถูกขโมย ตามจำนวนเงินที่ต้องชำระขึ้นอยู่กับจำนวนเงินประกันที่เลือก¹³⁸ การดูแลสัตว์และส่วนประกันชีวิต¹³⁹ บริษัทประกันภัยมีกฎที่แตกต่างกันสำหรับอายุของสัตว์ที่สามารถเอาออกกรรมธรรมประกันชีวิตได้ เป็นเรื่องปกติที่ไม่สามารถทำประกันชีวิตให้กับสุนัขหรือแมวที่มีอายุครบเจ็ดขวบได้ เมื่อพูดถึงการประกันชีวิต ค่าสินไหมทดแทนจะลดลงเสมอหลังจากที่สัตว์ถึงอายุที่กำหนด เช่น เจ็ดหรือแปดปี ไปจนถึงอายุที่แน่นอน เมื่ออายุสิบขวบเป็นเรื่องปกติที่ประกันชีวิตจะสิ้นสุดลงอย่างสมบูรณ์ โดยทั่วไปแล้วค่าสินไหมทดแทนจากการประกันชีวิตไม่ควรให้ผลกำไรแก่ผู้ถือกรรมธรรม แต่จะให้ค่าชดเชยสำหรับการซื้อสุนัขหรือแมวที่เกี่ยวข้องเท่านั้น การคำนวณจะขึ้นอยู่กับมูลค่าตลาดของสัตว์ ซึ่งโดยปกติจะเป็นต้นทุนในการซื้อสัตว์ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาจากอายุและสายพันธุ์¹⁴⁰

3.4.7 ตัวอย่างแผนประกันบริษัทในราชอาณาจักรสวีเดน

ประกันสุนัขที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อให้เหมาะกับสุนัขทุกประเภทโดยไม่คำนึงถึงสายพันธุ์และพื้นที่การใช้งาน สุนัขเป็นประกันที่ยืดหยุ่น ซึ่งสามารถเลือกระดับส่วนเกินและค่าชดเชยที่เหมาะสมกับความต้องการได้ดีที่สุด ประกันการดูแลสัตว์แพทย์ เบิกค่ารักษาพยาบาลได้สูงสุด

¹³⁷ From Pohjola Insurance, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 135*

¹³⁸ From Pohjola Insurance, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 135*

¹³⁹ From Pohjola Insurance, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 135*

¹⁴⁰ From Pohjola Insurance, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 135*

หากสุนัขได้รับบาดเจ็บหรือป่วย ค่าลดหย่อนแบบคงที่เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งและค่าลดหย่อนแบบผันแปรเพิ่มเติมจะจ่ายที่ ร้อยละ 15 หรือ ร้อยละ 25 โดยระยะเวลาการรักษาคือ 125 วัน กล่าวคือภายในเวลานี้จะใช้การหักลดหย่อนได้เท่านั้นโดยไม่คำนึงถึงการเจ็บป่วยการบาดเจ็บ การประกันชีวิต และการใช้งาน การประกันชีวิตเป็นทางเลือกและมูลค่าชีวิตต้องไม่เกินมูลค่าตลาด

ปัจจุบันประกันจะจ่ายค่าชดเชยหากสุนัขเสียชีวิตเนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ ส่วนหนึ่งของจำนวนเงินประกันชีวิตสามารถจ่ายเป็นค่าสินไหมทดแทนได้ เมื่อสุนัขที่จดทะเบียนสูญเสียความสามารถในการผสมพันธุ์เนื่องจากการเจ็บป่วย กรณีสูญเสียประโยชน์หรือทรัพย์สินสามารถจ่ายค่าทดแทนได้ การรักษาโรคและการบาดเจ็บมีความสำคัญมากเพื่อให้สัตว์ที่ได้รับผลกระทบฟื้นตัวเร็วขึ้นและมีภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประกันภัยจะชดเชยให้สูงสุดตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย ประกันสุขภาพเลือกได้ ประกันนี้ใช้แทนยาตามใบสั่งแพทย์ที่กำหนดโดยสัตวแพทย์ที่รักษาในกรณีบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยด้วยวงเงินสูงสุดสำหรับสุนัขอายุสั้น โดยส่วนลดสูงสุดถึง ร้อยละ 20 โดยสามารถเลือกทำประกันชีวิตได้ โดยสุนัขอายุสั้นที่ทำประกันใหม่สำหรับสุนัขทุกตัวที่มีอายุระหว่างสี่ถึงสิบหกเดือน ประกันการดูแลสัตวแพทย์ เบิกค่ารักษาพยาบาลเป็นได้หากสุนัขได้รับบาดเจ็บหรือป่วย ค่าลดหย่อนคงที่และค่าปรับที่หักได้ ร้อยละ 15 หรือ ร้อยละ 25 ของค่ารักษาพยาบาล ระยะเวลาการรักษาคือ 125 วัน กล่าวคือ ภายในเวลานี้จะใช้เฉพาะการหักลดหย่อนแบบคงที่โดยไม่คำนึงถึงการเจ็บป่วยการบาดเจ็บ หลังจากโรคและการบาดเจ็บบางอย่างมีความสำคัญมากขึ้น เพื่อให้สัตว์ที่ได้รับผลกระทบฟื้นตัวเร็วขึ้นและมีภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประกันภัยจะชดเชยให้สูงสุดตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย

ประกันสุขภาพ - ประกันนี้ใช้แทนยาตามใบสั่งแพทย์ที่กำหนดโดยสัตวแพทย์ที่รักษาในกรณีบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยด้วยวงเงินสูงสุด ส่วนลดสูงสุด ร้อยละ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องได้รับใบรับรองสัตวแพทย์ธรรมดาในเวลาซื้อ PRO Pet Insurance - Dog Junior ถือเป็นประกันที่ดีที่สุดของสำหรับลูกสุนัขและถูกนำออกไปก่อนสุนัขอายุสี่เดือน ประกันการดูแลสัตวแพทย์ จ่ายค่ารักษาพยาบาลคืนหากลูกสุนัขได้รับบาดเจ็บหรือป่วย การหักลดหย่อนแบบคงที่และมีการจ่ายเงินเพิ่มเติมสำหรับการหักลดหย่อนร้อยละ 15 หรือร้อยละ 25 ระยะเวลาการรักษาคือ 125 วัน เมื่อประกันรุ่นจูเนียร์หมดลงจะมีการคุ้มครองเพิ่มเติมสำหรับค่ารักษาพยาบาลในกรณีที่มีฟันน้ำนมแท้และโรคเกี่ยวกับข้อหรือกระดูก (หากลูกสุนัขต้องทนทุกข์ทรมานกับปัญหานี้ในภายหลัง) ประกันชีวิต รวมประกันชีวิตสำหรับลูกสุนัข มูลค่าประกันชีวิตต้องไม่เกินราคาซื้อ สามารถเลือกทำประกันชีวิตได้ หลังจากโรคและ

การบาดเจ็บบางอย่างมีความสำคัญมากขึ้น เพื่อให้สัตว์ที่ได้รับผลกระทบฟื้นตัวเร็วขึ้นและมีภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประกันภัยจะชดเชยให้สูงสุดตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย รวมอยู่ในประกันเจนีว¹⁴¹

3.4.8 การยกเว้นการรับผิดชอบของบริษัทประกันภัย¹⁴²

ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงิน Sveland Djurförsäkringar ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่มีอยู่และจำกัดความเสียหายต่อสัตว์ (กล่าวคือห้ามทำทารุณกรรมสัตว์) ค่าสินไหมทดแทนอาจลดลงหรือสูญหายโดยสิ้นเชิงหากไม่ปฏิบัติตามข้างต้น รวมถึงหากความเสียหายเกิดขึ้นโดยเจตนาหรือโดยความประมาทเลินเล่อ หากสัตว์ป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ ต้องติดต่อสัตวแพทย์เมื่อสัตว์แสดงอาการป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ ราคาประกันเมื่อกำหนดราคาประกัน จะทำการประเมินตามความเสี่ยง ปัจจัยบางอย่างที่พิจารณาว่าสำคัญและใช้ได้แก่ สายพันธุ์ของสัตว์ อายุ และขอบเขตของประกันที่เลือกพร้อมค่าสินไหมทดแทนที่เลือกไว้และระดับการชดเชยที่เลือก พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่มีการอ้างสิทธิ์มากกว่าค่าเฉลี่ยจะมีส่วนแบ่งค่าใช้จ่ายที่สูงกว่า การชำระเบี้ยประกัน เลือกวิธีชำระที่เหมาะสมที่สุด วันที่ชำระเงินครั้งสุดท้ายจะระบุไว้ในใบแจ้งหนี้ หากไม่ชำระค่าประกันภายในเวลาที่กำหนด ระบบจะส่งการแจ้งเตือนพร้อมกำหนดชำระเงินใหม่และแจ้งว่าประกันจะถูกยกเลิกหากไม่ได้รับการชำระเงิน การยกเลิกประกันก่อนกำหนดสามารถยกเลิกการประกันได้ในระหว่างระยะเวลาประกัน เช่น ถ้าความต้องการประกันสิ้นสุดลงเพราะสัตว์ถูกขายไปแล้ว การยกเลิกจะนับจากวันที่รายงานให้ทราบ เบี้ยประกันภัยที่จ่ายสำหรับงวดหลังเลิกจ้างจะได้รับคืน การเปลี่ยนไปใช้บริษัทประกันอื่นในช่วงระยะเวลาประกันปัจจุบันไม่นับว่าไม่ต้องทำประกันอีกต่อไป สิทธิในการยกเลิก เมื่อทำประกัน เช่น ผ่านทางโทรศัพท์หรือบนเว็บไซต์ของ มีสิทธิ์ที่จะยกเลิกการซื้อภายใน 14 วันนับจากสรุปข้อตกลง กฎหมายการขาย หากต้องการยกเลิกการซื้อ ต้องแจ้งให้ทราบด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร Prescription Sveland Djurförsäkringar ไม่ชดเชยความเสียหายที่รายงานภายหลังกว่าสามปีนับจากเวลาที่ผู้ถือกรมธรรม์ทราบถึงสิทธิในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน Sveland Djurförsäkringar ยังไม่ชดใช้ความเสียหายที่รายงานภายหลังจากความเสียหายเกิดขึ้นเกิน 10 ปี หากมีการรายงานเหตุการณ์ความเสียหายทันเวลา สามารถดำเนินการฟ้องร้องต่อศาลได้ภายในหกเดือนหลังจากที่ Sveland Djurförsäkringar การลงทะเบียนและข้อมูล

¹⁴¹ From Sveland Djurförsäkringar, by Sveland, 2023, Copyright 2023 by Sveland. Retrieved from <https://www.sveland.se/>

¹⁴² From Sveland, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 141

ส่วนบุคคล ข้อมูลทั้งหมดที่ให้กับได้รับการประมวลผลตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลส่วนบุคคล (PUL) การลงทะเบียนข้อมูลส่วนบุคคลจะเกิดขึ้นในขอบเขตที่จำเป็นสำหรับการบริหารการประกันภัย ข้อมูลจะถูกนำไปใช้ในการประเมิน วิเคราะห์ และเมื่อมีหน้าที่ต้องให้ข้อมูลแก่หน่วยงาน มีการให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่หุ้นส่วนของ Sveland Djurförsäkringar เช่น การระงับข้อเรียกร้อง ผู้ถือกรรมธรรม์มีสิทธิขอข้อมูลเกี่ยวกับและแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลที่ถือ¹⁴³ ครองโดย Sveland Djurförsäkringar การอ้างอิง การร้องเรียน การอุทธรณ์ การปฏิเสธมักหมายความว่าสิ่งที่ยื่นขอค่าสินไหมทดแทนไม่ครอบคลุมอยู่ในประกัน การประเมินทางการแพทย์ของสัตวแพทย์ในกรณีของการเจ็บป่วยหรือการบาดเจ็บ มักจะเป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิเสธ การตัดสินใจเรื่องค่าสินไหมทดแทนบางอย่างอาจขึ้นอยู่กับความเข้าใจผิดหรือความคลุมเครือในการระงับข้อเรียกร้อง เช่น การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนไม่สมบูรณ์ ส่งผลให้ค่าสินไหมทดแทนถูกปฏิเสธ หากผู้ถือกรรมธรรม์ไม่พอใจกับการประเมินค่าสินไหมทดแทน แผนกสินไหมได้รับการติดต่อเพื่อเคลียร์ความคลุมเครือหรือความเข้าใจผิด หากความขัดแย้งยังคงอยู่หลังจากนี้ หากมีการร้องขอ สามารถพิจารณาคดีในคณะกรรมการพิจารณาการเรียกร้องของ Sveland Djurförsäkringar สิ่งนี้ทำได้ผ่านการอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งจะต้องระบุว่าควรเปลี่ยนคำตัดสินอย่างไรและทำไม การอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษรถูกส่งไปที่ Sveland Djurförsäkringar Skadeprövningsnämnm Box Hässleholm Tel1 จะต้องได้รับคำอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษรไม่เกินหกเดือน¹⁴⁴

¹⁴³ From Sveland, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 141

¹⁴⁴ From Sveland, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 141

บทที่ 4

วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกันวินาศภัยสัตว์เลี้ยง

เมื่อทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวัตถุประสงค์ของการศึกษาและประโยชน์ของการศึกษาในบทที่ 1 กับทั้งแนวคิดทฤษฎีรวมทั้งหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครอง การประกันภัยในบทที่ 2 และมาตรการเกี่ยวกับการประกันภัยตามกฎหมายในประเทศไทยและต่างประเทศในบทที่ 3 บทมาแล้วนั้น สำหรับบทนี้ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ศึกษามาดังกล่าวข้างต้นมาทำการวิเคราะห์ในประเด็นสำคัญให้เห็นถึงการประกันภัยสัตว์เลี้ยงตามกฎหมาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประกันวินาศภัยของบริษัทประกันภัยในปัจจุบันที่เป็นปัญหาทางกฎหมายที่สำคัญของประเทศไทยประการหนึ่งและยังเกิดผลกระทบต่อสิทธิของปัจเจกชนด้วย โดยรายละเอียดมีดังต่อไปนี้

4.1 ปัญหาและแนวทางแก้ไขของคำนิยามความหมายของคำว่าสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาพบว่าในประเทศไทย มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 มีทั้งหมด 8 หมวด โดยขอบเขตของพระราชบัญญัตินี้ คือ การป้องกันและจัดสวัสดิภาพสัตว์ ซึ่งตามพระราชบัญญัติฯ ในหมวด 3 ตามมาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่โดยปกติเลี้ยงไว้เพื่อเป็นสัตว์บ้าน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้งาน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นพาหนะ สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นเพื่อน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นอาหาร สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ในการแสดงหรือสัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ในการอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีเจ้าของหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงสัตว์ที่อาศัยอยู่ในธรรมชาติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หากพิจารณาบทบัญญัติตามมาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ ได้บัญญัติคำว่าสัตว์ไว้โดยรวมทั้งหมด ไม่ได้มีการให้คำนิยามคำว่าสัตว์เลี้ยงไว้โดยเฉพาะและหากพิจารณาถึงคำพิพากษาศาลฎีกาของศาล ซึ่งมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ว่า¹⁴⁵ การที่จำเลยให้อาหารสุนัขจรจัดมาหลายปีเท่ากับว่าจำเลยเป็นเจ้าของสุนัขนั้น โดยการเลี้ยงดูแล้ว เมื่อสุนัขไปกัดเด็ก ถึงแก่ความตาย

¹⁴⁵ จาก คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1639/2565, โดย ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้อง และคำวินิจฉัยศาลฎีกา, 2566, ลิขสิทธิ์ 2566 โดย ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในศาลฎีกา. สืบค้นจาก <https://deka.supremecourt.or.th/>

เท่ากับว่า จำเลยประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59 วรรคสี่ และ การกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่น ถึงแก่ความตาย จึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 ถือว่า ผู้เลี้ยงอาหารสุนัขจรจัดเป็นประจำ ปล่อยปละละเลยให้สัตว์นั้นเที่ยวไปโดยลำพัง จนเกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น จึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 377 นอกจากนี้ เมื่อจำเลยปล่อยปละละเลยจนสัตว์นั้นได้ไปกัดผู้อื่นถึงแก่ความตายเช่นนี้ จึงถือว่าความเสียหายเกิดขึ้นเพราะสุนัขจรจัดดังกล่าว จำเลย ซึ่งเป็นบุคคลผู้ให้อาหารสุนัขจรจัดนั้น จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ฝ่ายเด็กที่ถึงแก่ความตาย จะเห็นได้ชัดจากฎีกาข้างต้น แม้เป็นสุนัขจรจัดแต่หากให้อาหารอยู่เป็นประจำ ผู้ให้อาหารก็ถือว่าเป็นเจ้าของและต้องรับผิดชอบการทำละเมิดของสัตว์เลี้ยงและจะต้องรับผิดชอบเมื่อสัตว์เลี้ยงไปทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม ซึ่งมีความแตกต่างจากประเทศอื่น ที่มีการบัญญัตินิยามคำว่าสัตว์เลี้ยงไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสามารถเปรียบเทียบจากนิยามคำว่าสัตว์เลี้ยงของแต่ละประเทศ ดังนี้

ในราชอาณาจักรสเปนจะเห็นได้ว่าปรากฏบทนิยามความหมายตามกฎหมายในนิยามคำว่า สัตว์เลี้ยงเป็นสมาชิกที่ถูกต้องตามกฎหมายของครอบครัว ตามกฎหมายแพ่งของราชอาณาจักรสเปน ได้เปลี่ยนสถานะของสัตว์เลี้ยง โดยกฎหมายใหม่ที่เน้นสวัสดิภาพสัตว์หมายความว่าสัตว์เลี้ยงในสเปนตอนนี้ถือเป็นสมาชิกในครอบครัว สุนัขและสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ จะไม่ถือว่าเป็น “วัตถุ” แต่เป็น “สิ่งมีชีวิตที่มีสติ” ซึ่งหมายความว่ามีความสามารถในการสัมผัสความรู้สึกและอารมณ์ ซึ่งหมายความว่าจากนี้ไปสัตว์จะกลายเป็นสมาชิกในครอบครัวที่ถูกต้องตามกฎหมายและจะมีสถานะที่แตกต่างจากทางกายภาพและถูกยกระดับให้เท่าเทียมกับมนุษย์

ส่วนในสหรัฐอเมริกาคำว่า “สัตว์เลี้ยง” ปรากฏใน Restatement (Second) of Torts (Rest. 2D of Torts) ว่า “สัตว์เลี้ยง” (Domestic Animal) หมายถึงสัตว์ที่โดยปกติได้นำมาเพื่อใช้ประโยชน์ของมนุษย์ในเวลาและในสถานที่ซึ่งได้เลี้ยงมัน การให้คำจำกัดความดังกล่าวทำให้สัตว์ป่าในสถานที่หนึ่งอาจถือว่าเป็นสัตว์เลี้ยงในอีกสถานที่หนึ่งก็ได้

สำหรับประเทศนิวซีแลนด์ภายใต้กฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ปี ค.ศ. 1999 (Code of Welfare: Temporary Housing of Companion Animals) ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่ควบคุมสวัสดิภาพสัตว์ในประเทศนิวซีแลนด์ สัตว์เลี้ยงถือเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการด้านสวัสดิภาพโดยธรรมชาติ ซึ่งหมายความว่าเจ้าของหรือผู้ดูแลมีภาระผูกพันตามกฎหมายในการดูแลสัตว์เลี้ยงให้มีความเป็นอยู่ที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงการให้อาหาร น้ำ ที่พักพิง การดูแลจากสัตวแพทย์ด้วย

วิเคราะห์แล้วเห็นได้ว่าการมีคำว่าเป็นเจ้าของหรือผู้ดูแลทำให้มีผลผูกพันตามกฎหมาย และราชอาณาจักรสวีเดนได้มีนิยาม คำว่า “สัตว์เลี้ยง” ไว้ว่า โดยทั่วไปหมายถึงสัตว์ที่เลี้ยงไว้เป็นเพื่อน มากกว่าใช้เพื่อประโยชน์ใช้สอย ประเด็นทางกฎหมายเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงในสวีเดนอยู่ภายใต้กฎหมาย และข้อบังคับต่าง ๆ โดยหลักแล้วเกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพสัตว์และความรับผิดชอบในการเป็นเจ้าของ จะเห็นได้ชัดว่าทางราชอาณาจักรสเปน สหรัฐอเมริกา ประเทศนิวซีแลนด์ และราชอาณาจักรสวีเดน ได้มีการนิยามและอยู่ในกฎหมายสวัสดิภาพของสัตว์ไว้อย่างชัดเจน ถ้าเทียบกับประเทศไทยใน พระราชบัญญัติสวัสดิภาพสัตว์ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ได้กล่าวข้างต้น เมื่อนำข้อมูลของแต่ละประเทศ มาทำตารางเปรียบเทียบนิยามสัตว์เลี้ยงตามกฎหมายปรากฏตาม ตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงเปรียบเทียบนิยามคำว่าสัตว์เลี้ยง

ประเทศ	นิยามสัตว์เลี้ยงตามกฎหมาย
1. ราชอาณาจักรสเปน	สัตว์เลี้ยงในราชอาณาจักรสเปนกลายเป็นสมาชิกที่ถูกต้องตามกฎหมาย ของครอบครัว กฎหมายแพ่งของสเปนได้เปลี่ยนสถานะของสัตว์เลี้ยง โดยกฎหมายใหม่ที่เน้นสวัสดิภาพสัตว์หมายความว่าสัตว์เลี้ยงในสเปน ตอนนี้ถือเป็นสมาชิกในครอบครัว สุนัขและสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ จะไม่ถือว่าเป็น “วัตถุ” แต่เป็น “สิ่งมีชีวิต” ซึ่งหมายความว่าจากนี้ไปสัตว์จะกลายเป็น สมาชิกในครอบครัวที่ถูกต้องตามกฎหมายและจะมีสถานะที่แตกต่าง จากทางกายภาพ
2. สหรัฐอเมริกา	คำว่า “สัตว์เลี้ยง” ปรากฏใน Restatement (Second) of Torts (Rest. 2D of Torts) ว่า “สัตว์เลี้ยง” (Domestic Animal) หมายถึงสัตว์ที่โดยปกติ ได้นำมาเพื่อใช้ประโยชน์ของมนุษย์ในเวลาและในสถานที่ซึ่งได้เลี้ยงมัน การให้คำจำกัดความดังกล่าวทำให้สัตว์ป่าในสถานที่หนึ่งอาจถือว่าเป็น สัตว์เลี้ยงในอีกสถานที่หนึ่งก็ได้ เช่น ช้างอาจเป็นสัตว์ป่าในสหรัฐอเมริกา
3. ประเทศนิวซีแลนด์	ภายใต้กฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ปี 1999 (Code of Welfare: Temporary Housing of Companion Animals) ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่ควบคุม สวัสดิภาพสัตว์ในนิวซีแลนด์ สัตว์เลี้ยงถือเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการ ด้านสวัสดิภาพโดยธรรมชาติ ซึ่งหมายความว่าเจ้าของหรือผู้ดูแลมีภาระผูกพันตามกฎหมายในการดูแลสัตว์เลี้ยงให้มีความเป็นอยู่ที่ดีทั้งทาง ร่างกายและจิตใจ รวมถึงการให้อาหาร น้ำ ที่พักพิง การดูแลจาก สัตวแพทย์

ตารางที่ 4.1 แสดงเปรียบเทียบนิยามคำว่าสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ประเทศ	นิยามสัตว์เลี้ยงตามกฎหมาย
4. ราชอาณาจักรสวีเดน	ในสวีเดน คำว่า “สัตว์เลี้ยง” โดยทั่วไปหมายถึงสัตว์ที่เลี้ยงไว้เป็นเพื่อนมากกว่าใช้เพื่อประโยชน์ใช้สอย ประเด็นทางกฎหมายเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงในสวีเดนอยู่ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ โดยหลักแล้วเกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพสัตว์และความรับผิดชอบในการเป็นเจ้าของ

จากตารางข้างต้นจะเป็นการเปรียบเทียบคำว่าสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศไว้อย่างชัดเจน ทำให้เห็นว่าเมื่อประเทศไทยไม่มีการนิยามคำว่าสัตว์เลี้ยงไว้อย่างชัดเจน การรับผิดชอบเมื่อสัตว์ทำละเมิดต่อบุคคลที่สามจึงยังคงเป็นปัญหาต่อการว่าผู้ใดจะเป็นผู้รับผิดชอบและผู้เสียหายและเมื่อสัตว์ป่วยไม่มีความรับผิดชอบว่าผู้ใดเป็นเจ้าของทำให้เกิดเป็นปัญหาคอรั้มจรัจรัจ ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าประเทศไทยควรมีการบัญญัติคำว่า “สัตว์เลี้ยง” ในพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์พ.ศ. 2557 ไว้อย่างชัดเจน

เนื่องจากคำจำกัดความของคำว่าสัตว์เลี้ยงมีผลต่อการคุ้มครองทางกฎหมาย โดยกฎหมายสามารถให้ความคุ้มครองและสิทธิเฉพาะแก่สัตว์เหล่านี้ได้โดยการกำหนดสิ่งที่ถือเป็นสัตว์เลี้ยง ซึ่งหมายถึงข้อบังคับเกี่ยวกับการดูแล การรักษา และสวัสดิการ ตลอดจนการขอความช่วยเหลือทางกฎหมายในกรณีที่มีการละเมิดหรือละเลยความเป็นเจ้าของและความรับผิดชอบ การกำหนดสัตว์เลี้ยงจะชี้แจงสิทธิในการเป็นเจ้าของและความรับผิดชอบ โดยจะกำหนดว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบตามกฎหมายในการดูแลและความเป็นอยู่ที่ดีของสัตว์ รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการดูแล การรับเลี้ยง และความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสัตว์เลี้ยงรวมถึงข้อบังคับเกี่ยวกับเขตและที่อยู่อาศัย คำจำกัดความที่ชัดเจนช่วยกำหนดสถานที่ที่อนุญาตให้สัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่ ไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่อยู่อาศัยหรือพื้นที่เชิงพาณิชย์ และยังอาจจะบ่งชี้จำนวนหรือประเภทของสัตว์เลี้ยงที่อนุญาตด้วยสาธารณสุขและความปลอดภัย รวมถึงสวัสดิภาพสัตว์โดยคำจำกัดความทางกฎหมายของสัตว์เลี้ยงมักจะรวมการพิจารณาสวัสดิภาพสัตว์เข้าด้วยกัน เพื่อให้มั่นใจว่าสัตว์ที่เลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยงจะได้รับการดูแล ที่อยู่อาศัย และการป้องกันที่เพียงพอจากอันตรายโดยรวมแล้ว คำจำกัดความที่ชัดเจนของคำว่า “สัตว์เลี้ยง” ในกฎหมายช่วยสร้างแนวปฏิบัติและมาตรฐานสำหรับการรักษาและการจัดการสัตว์ในสังคม สร้างความสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของเจ้าของสัตว์เลี้ยง ชุมชน และตัวสัตว์เอง

4.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง

จากทฤษฎีหลักส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย หรือหลักส่วนได้เสียที่เอาประกันภัยได้ (Principle of Insurable Interest) เป็นประกันภัยเป็นหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่สำคัญที่สุด ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 บัญญัติว่า “อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้นั้นไซ้ ท่านว่ายอมไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด” เช่น ไม่ใช่เจ้าของบ้านแต่เอาบ้านของผู้อื่นไปทำประกันอัคคีภัยโดยไม่มีส่วนได้เสีย สัญญาประกันภัยนั้น ย่อมไม่ผูกพันคู่กรณีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 ใช้กับสัญญาประกันภัยทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการประกันวินาศภัยซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัย หรือการประกันชีวิตซึ่งผู้เอาประกันภัยต้องมีส่วนได้เสียในชีวิตของบุคคลที่เอาประกันภัยนั้น โดยความหมายของส่วนได้เสียนั้นส่วนได้เสียเป็นสิทธิตามกฎหมายในการเอาประกันภัยที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางการเงินระหว่าง ผู้เอาประกันภัยและวัตถุที่เอาประกันภัย (Subject Matter of Insurance) หากวัตถุที่เอาประกันภัยยังคงมีอยู่ ตามปกติ ผู้เอาประกันภัยจะได้ประโยชน์ใช้สอยจากการคงอยู่ของวัตถุ สิทธิ หรือกรรมสิทธิ์ดังกล่าวได้ตลอดไป แต่หากวัตถุที่เอาประกันภัย สิทธิ หรือกรรมสิทธิ์นั้นได้รับความสูญเสียหรือเสียหาย ผู้เอาประกันภัยจะได้รับความสูญเสียทางการเงินด้วย

การเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการประกันภัยจึงเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในสัญญาประกันภัยที่ให้ผลว่าผู้เอาประกันภัยจะมีผลผูกพันตามสัญญาประกันภัยกับวัตถุที่เอาประกันภัยหรือไม่

เมื่อพิจารณาจากหลักส่วนได้เสียในเหตุเอาประกันภัยกับคำพิพากษาศาลฎีกาของของศาล มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ว่า การที่จำเลยให้อาหารสุนัขจรจัด มาหลายปีเท่ากับว่า จำเลยเป็นเจ้าของสุนัขนั้น โดยการเลี้ยงดูแล้ว เมื่อสุนัขไปกัดเด็ก ถึงแก่ความตาย เท่ากับว่า จำเลยประมาทตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59 วรรคสี่ และ การกระทำนั้น เป็นเหตุให้ผู้อื่น ถึงแก่ความตาย จึงเป็นความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 ถือว่า ผู้เลี้ยงอาหารสุนัขจรจัดเป็นประจําปล่อยปละละเลย ให้สัตว์นั้น เทียวไปโดยลำพัง จนเกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น จึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 377 นอกจากนี้ เมื่อจำเลย ปล่อยปละละเลย จนสัตว์นั้น ได้ไปกัดผู้อื่นถึงแก่ความตายเช่นนี้ จึงถือว่า ความเสียหายเกิดขึ้น เพราะสุนัขจรจัดดังกล่าว จำเลย ซึ่งเป็นบุคคล ผู้ให้อาหารสุนัขจรจัดนั้น

จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ฝ่ายเด็กที่ถึงแก่ความตาย¹⁴⁶ จะเห็นได้ชัดจากฎีกาข้างต้น แม้เป็น
 สุนัขจรจัดแต่หากให้อาหารอยู่เป็นประจำ ผู้ให้อาหารจะถือว่าเป็นเจ้าของสัตว์เลี้ยงไปโดยปริยายและ
 จะต้องรับผิดชอบเมื่อสัตว์เลี้ยงไปทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม และเมื่อพิเคราะห์จากคำพิพากษาดังกล่าว
 พบว่า ฎีกาว่าการขัดต่อหลักทฤษฎีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย เนื่องจากตามหลักประกันภัย
 ผู้มีส่วนได้เสียสามารถจำแนกแยกย่อยได้ ดังนี้

- 1) เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์
- 2) เป็นผู้มีสิทธิครอบครอง
- 3) เป็นบุคคลที่จะได้รับความเสียหาย หากมีภัยเกิดแก่ทรัพย์สิน

ดังนั้นเมื่อมีคำพิพากษาดังกล่าวจึงเป็นการขัดกันกับหลักส่วนได้เสียของเหตุที่เอาประกันภัย
 เนื่องจากผู้ที่รับผิดชอบไม่ได้เป็นเจ้าของที่แท้จริงที่เป็นไปตามหลักกฎหมายแพ่ง

จากการเปรียบเทียบหลักกฎหมายกับราชอาณาจักรสเปนผู้ที่ต้องรับผิดชอบการประกันภัย
 สัตว์เลี้ยงจะครอบคลุมและรับภาระผูกพันในการชดเชยความเสียหายที่เกิดกับบุคคลที่สาม (บุคคลและ
 หรือทรัพย์สิน) โดยไม่คำนึงถึงบุคคลที่รับผิดชอบสัตว์นั้นการรับประกันสุนัขสายพันธุ์อันตรายการ
 ชดเชยแก่บุคคลที่สามโดยจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายตามค่าชดเชยที่เกิดขึ้นจากความรับผิดชอบทางแพ่ง
 การดำเนินคดีทางกฎหมายอันเป็นผลมาจากการเรียกร้องความรับผิดชอบทางแพ่งที่เกิดจากเหตุการณ์ที่
 รับประกันรับผิดชอบการชำระค่าใช้จ่ายทางกฎหมายค่าใช้จ่ายทางกฎหมายหรือการการุณยฆาต
 และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง

จากการเปรียบเทียบกับหลักกฎหมายของสหรัฐอเมริกา ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้มีส่วนได้เสียคือ
 เจ้าของในกรณีที่ต้องทำวัคซีนและการฝังไมโครชิป นั่นคือการเป็นเจ้าของที่แท้จริงการประกันภัย
 ภาควัคซีนรัฐอิลลินอยสุนัขทุกตัวที่มีอายุตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไปต้องขึ้นทะเบียนกับทางเมือง โดยฝัง
 ไมโครชิป และต้องซื้อประกันสุขภาพ รวมทั้งการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โดยเจ้าของสุนัข
 ที่มีอายุตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปจะต้องให้สุนัขของตนได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า
 โดยสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาต การฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคพิษสุนัขบ้าและปกป้อง
 สุนัขและประชาชนรวมทั้งฝังไมโครชิปเพื่อป้องกันสุนัขไม่ให้หลงทางหรือก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วย
 รวมทั้งจากการเกิดกรณีไปทำร้ายบุคคลที่สาม (Illinois General Assembly) โดยในมาตรา 16 ของกฎหมาย

¹⁴⁶ จาก ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้อง และคำวินิจฉัยศาลฎีกา, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 145

ดังกล่าวมีการกำหนดให้การได้รับอันตรายที่เกิดจากสุนัขในสถานที่ที่โดนกีดต้องรับผิดชอบในทางแพ่งต่อความเสียหายต่อบุคคลที่ได้รับ ความเสียหายดังกล่าวเต็มจำนวนของการบาดเจ็บ

ในสหรัฐอเมริกาได้มีกฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยงโดยประเทศไทยสามารถนำโครงสร้างของการประกันภัยมาใช้ได้ดังนี้ โดยแบ่งออกให้เป็น 9 หมวด

ส่วนที่ 1 ชื่อกฎหมายนี้เรียกว่า “กฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยง”

ส่วนที่ 2 ขอบเขตและวัตถุประสงค์

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยข้อมูล

ส่วนที่ 5 เงื่อนไขนโยบาย

ส่วนที่ 6 แนวทางปฏิบัติในการขายสำหรับโปรแกรมสุขภาพ

ส่วนที่ 7 การฝึกอบรมผู้ผลิตประกันภัย

ส่วนที่ 8 ข้อบังคับ

ส่วนที่ 9 การละเมิด

จากการเปรียบเทียบกับประเทศนิวซีแลนด์ ผู้วิจัยเห็นว่า ในพระราชสวัสดิภาพสัตว์ก็ต้องมีความเป็นเจ้าของที่แท้จริงคุ้มครองการบาดเจ็บจากสุนัขในการประสบอุบัติเหตุ มีการทานอาหารที่แปลกปลอมเข้าไป หรือสภาพผิวหนังที่ผิดปกติ อาการบาดเจ็บที่เอ็นไขว้หน้า หรือการได้รับการผ่าตัดอย่างค่าใช้จ่ายในการรักษาในโรงพยาบาล การผ่าตัด การตรวจทางห้องปฏิบัติการและการวินิจฉัย และการรักษาโรคมะเร็งโดยครอบคลุมร้อยละ 80 ของใบเสร็จเรียกเก็บเงินของสัตว์แพทย์ จนถึงขีดจำกัดผลประโยชน์ประจำปีที่มีการชำระเงินร่วมร้อยละ 20 ต่อการเรียกร้อง และอาจมีค่าธรรมเนียมส่วนเกินหนึ่งรายการต่อเงื่อนไขในแต่ละปีกรมธรรม์ หากทำการเรียกร้องหลายครั้งสำหรับเงื่อนไขต่อเนื่องเดียวกัน หากแมวมีอาการป่วยเรื้อรัง จะไม่มีความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาการแต่ทั้งนี้สามารถขอให้มีการตรวจสอบอาการอื่น ๆ ที่มีอยู่ก่อนได้ หากแมวไม่มีอาการเป็นเวลา 18 เดือนสิทธิประโยชน์บางอย่างมีระยะเวลาหมายความว่าต้องรอเป็นระยะเวลาหนึ่งก่อนจึงจะสามารถขอรับสิทธิได้ ระยะเวลาอาจจะแตกต่างกันไปตามสิทธิประโยชน์และเงื่อนไขที่ระบุไว้สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ รวมทั้งการฝังไมโครชิป การควบคุมหมัด เห็บ การควบคุมพยาธิหัวใจการทดสอบพยาธิหนอนหัวใจ การฉีดวัคซีน การตัดเล็บ การตรวจปัสสาวะ การตรวจเลือด และคัดกรองการเผาผลาญหรือการฝังศพ

จากการเปรียบเทียบกับราชอาณาจักรสวีเดน ส่วนได้เสียของผู้เอาประกันภัยสัตว์เลี้ยงเกี่ยวข้องกับผลกระทบในความรับผิดชอบได้แบ่งออกเป็น 2 กรณี

- 1) ความรับผิดชอบ หากสัตว์ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บส่วนบุคคล หรือทรัพย์สินเสียหาย
- 2) ความคุ้มครองอุบัติเหตุและความเสียหาย ครอบคลุมอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บใด ๆ ที่สัตว์อาจประสบขณะอยู่ในความดูแล

ตารางที่ 4.2 แสดงเปรียบเทียบผู้มีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง

ประเทศ	ผู้มีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง
1. ราชอาณาจักรสเปน	การทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงจะครอบคลุมและรับภาระผูกพันในการชดเชยความเสียหายที่เกิดกับบุคคลที่สาม (บุคคลและหรือทรัพย์สิน) โดยไม่คำนึงถึงบุคคลที่รับผิดชอบสัตว์นั้นการรับประกันสุนัขสายพันธุ์อันตรายการชดเชยแก่ บุคคลที่สามโดยจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายตามค่าชดเชยที่เกิดขึ้นจากความรับผิดทางแพ่ง การดำเนินคดีทางกฎหมายอันเป็นผลมาจากการเรียกร้องความรับผิดทางแพ่งที่เกิดจากเหตุการณ์ที่รับประกันรับผิดชอบการชำระค่าใช้จ่ายทางกฎหมายค่าใช้จ่ายทางกฎหมายหรือการรณฆฆาตและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง
2. สหรัฐอเมริกา	ความรับผิดชอบของผู้มีส่วนได้เสียในกรณีไปทำร้ายบุคคลที่สาม (Illinois General Assembly) โดยในมาตรา 16 ของกฎหมายดังกล่าวมีการกำหนดให้การได้รับอันตรายที่เกิดจากสุนัขในสถานที่ที่โดนกัดต้องรับผิดชอบในทางแพ่งต่อความเสียหายต่อบุคคลที่ได้รับการเสียหายดังกล่าวเต็มจำนวนของการบาดเจ็บ
3. ประเทศนิวซีแลนด์	ผู้มีส่วนได้เสียในความคุ้มครองการบาดเจ็บจากสุนัขในการประสบอุบัติเหตุ มีการทานอาหารที่แปลกปลอมเข้าไป หรือสภาพผิวหนังที่ผิดปกติ อาการบาดเจ็บที่เอ็นไขว้หน้า หรือการได้รับการผ่าตัดอย่างค่าใช้จ่ายในการรักษาในโรงพยาบาล การผ่าตัด การตรวจทางห้องปฏิบัติการและการวินิจฉัย และการรักษาโรคมะเร็งโดยครอบคลุมร้อยละ 80 ของใบเสร็จเรียกเก็บเงินของสัตวแพทย์ จนถึงขีดจำกัดผลประโยชน์ประจำปีที่มีการชำระเงินร่วมร้อยละ 20 ต่อการเรียกร้องและอาจมีค่าธรรมเนียมส่วนเกินหนึ่งรายการต่อเงื่อนไขในแต่ละปี

ตารางที่ 4.2 แสดงเปรียบเทียบผู้มีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ประเทศ	ผู้มีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง
	กรรมธรรม์ หากทำการเรียกร้องหลายครั้งสำหรับเงื่อนไขต่อเนื่องเดียวกัน หากแมวมีอาการป่วยเรื้อรัง จะไม่มีความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแต่ทั้งนี้สามารถขอให้มีการตรวจสอบอาการอื่น ๆ ที่มีอยู่ก่อนได้ หากแมวไม่มีอาการเป็นเวลา 18 เดือนสิทธิประโยชน์บางอย่างมีระยะเวลาหมายความว่าต้องรอเป็นระยะเวลาหนึ่งก่อนจึงจะสามารถขอรับสิทธิได้ ระยะเวลาจะแตกต่างกันไปตามสิทธิประโยชน์และเงื่อนไขที่ระบุไว้ สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ รวมทั้งการฝังไมโครชิป การควบคุมหมัด เห็บ การควบคุมพยาธิหัวใจการทดสอบพยาธิหนอนหัวใจ การฉีดวัคซีน การตัดเล็บ การตรวจปัสสาวะ การตรวจเลือดและคัดกรองการเผาผลาญหรือการฝังศพ
4. ราชอาณาจักรสวีเดน	ส่วนได้เสียของผู้เอาประกันภัยสัตว์เลี้ยงเกี่ยวข้องกับผลกระทบในความรับผิดชอบได้แบ่งออกเป็น 2 กรณี 1. ความรับผิดชอบ หากสัตว์ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บส่วนบุคคลหรือทรัพย์สินเสียหาย 2. ความคุ้มครองอุบัติเหตุและความเสียหาย ครอบคลุมอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บใด ๆ ที่สัตว์อาจประสบขณะอยู่ในความดูแล

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าในแต่ละประเทศมีการใช้หลักส่วนได้เสียของประกันภัยอย่างชัดเจน โดยเป็นลำดับขั้นจากการมีค่านิยมมาสู่การทำประกันภัย ทำให้มีการใช้หลักของส่วนได้เสียโดยไม่ขัดต่อกฎหมายและทำให้มีการยกระดับกฎหมายและการประกันภัยที่ชัดเจน ดังนั้นความชัดเจนในนิยามความหมายของคำว่า “สัตว์เลี้ยง” ในหัวข้อ 4.1 จึงมีความสำคัญมากในการแสดงความเป็นเจ้าของในลักษณะที่กฎหมายแพ่งรับรอง เช่น ในเรื่องกรรมสิทธิ หรือสิทธิครอบครอง อันมีผลนำไปสู่การพิจารณาความเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัตว์เลี้ยงนั้น ๆ ที่จะทำประกันภัยว่าสามารถทำประกันภัยแล้วมีผลผูกพันตามสัญญาประกันภัยหรือไม่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863

4.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับหลักเกณฑ์สัตว์เลี้ยงที่ต้องทำประกัน

ในประเทศไทย โดยสมาคมประกันวินาศภัยไทยได้ให้เพียงนิยามว่าการประกันภัยสัตว์เลี้ยง (Pet Insurance) เป็นการประกันภัยที่คุ้มครองสัตว์เลี้ยง ได้แก่ สุนัข และแมว สำหรับการเสียชีวิต เนื่องจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วย ค่ารักษาพยาบาลจากอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วย ความรับผิดชอบต่อชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากสัตว์เลี้ยง ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาและการประกาศเพื่อติดตามสัตว์เลี้ยงที่สูญหาย บางบริษัทคุ้มครองถึงค่าวัคซีนป้องกันโรคและค่าใช้จ่ายในการจัดการงานศพการประกันภัยนี้เหมาะสำหรับเจ้าของสุนัข และแมว ซึ่งมีสุขภาพสมบูรณ์ ไม่พิการ บาดเจ็บ หรือเจ็บป่วย ซึ่งยังไม่มี ความชัดเจนและแนวการบังคับในทาง การประกันวินาศภัย ดังเช่นในประเทศต่าง ๆ ที่ทำการศึกษ

การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในราชอาณาจักรสเปน ได้ยกระดับเป็นการประกันภัยภาคบังคับ (Ley De Bienestar Animal) ที่กำหนดให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงทุกตัวจะต้องทำประกันภัย นอกจากนี้ กฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ซึ่งกำหนดให้เจ้าของสุนัขทุกคนต้องทำประกัน ความรับผิดชอบต่อสังคม เนื่องจากการมีสัตว์เลี้ยงเป็นเรื่องปกติมากขึ้นในสเปน ข้อมูลจากสมาคม Afaac ในปี 2566 จำนวนสุนัขและแมวที่จดทะเบียนจะสูงถึง 15 ล้านตัว โดยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 38 ในช่วง 3 ปี

จากการวิจัยผู้วิจัยพบว่า การประกันภัยความรับผิดชอบต่อสังคมของราชอาณาจักรสเปน เป็นกรอบที่ครอบคลุมความเสียหายที่สัตว์เลี้ยงอาจก่อให้เกิดต่อบุคคลที่สาม โดยสิ่งเหล่านี้ อาจเป็นความเสียหายต่อวัตถุหรือการบาดเจ็บทางร่างกายของบุคคลอื่น ตามข้อมูลของ บริษัทประกัน การประกันภัยนี้ครอบคลุมทั้งความรับผิดชอบต่อสังคมของเจ้าของสัตว์เลี้ยงและของเจ้าของเป็นครั้งคราว กล่าวคือหากบุคคลที่ไม่ใช่เจ้าของพาสัตว์เลี้ยงไปเดินเล่น การประกันยังคุ้มครองจากความเสียหาย ที่อาจเกิดขึ้นอีกด้วย หากสุนัขกัดเด็ก ครอบครัวสามารถแจ้งเจ้าของได้โดยการประกันภัยความรับ รับผิดชอบต่อสังคมจะดูแลค่าชดเชย ซึ่งนอกเหนือจากความรับผิดชอบต่อสังคมแล้ว โดยทั่วไปจะครอบคลุมถึง การดูแลด้านสัตวแพทย์ ค่าชดเชยสำหรับการสูญเสียหรือถูกขโมยสัตว์เลี้ยง ซึ่งกฎหมายใหม่กำหนดให้ เจ้าของสุนัขทุกคนต้องประกันความรับผิดชอบต่อสาธารณะ สำหรับสัตว์เลี้ยงกฎหมายฉบับนี้จะมี ภาระผูกพันนี้จะมีผลบังคับใช้ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2023 โดยกฎหมายเพื่อการคุ้มครองสิทธิและ สวัสดิภาพของสัตว์เป็นข้อบังคับที่ออกแบบมาเพื่อป้องกันการทอดทิ้งสัตว์ ลงโทษการทารุณกรรม และตาม มาตรา 30 ของกฎหมายระบุไว้อย่างชัดเจนว่าบุคคลที่เป็นเจ้าของสุนัขจะต้องมีส่วนร่วม และรักษาความคุ้มครองการประกันความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคล

ที่ตามตลอดอายุขัยของสัตว์ ความคุ้มครองที่ครอบคลุมนี้ไม่เพียงครอบคลุมถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับสุนัขเท่านั้น แต่ยังทำให้เจ้าของต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของสัตว์ด้วย จุดมุ่งหมายคือเพื่อให้แน่ใจว่ามีการคุ้มครองทางการเงินที่เพียงพอเพื่อจัดการกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น การประกันภัยสำหรับสุนัขจะมีผลบังคับใช้ในภูมิภาคต่าง ๆ เช่น มาดริด แคว้นบาสก์ และลาริโอคา ซึ่งรับรองสัตว์เป็นสิทธิและควบคุมการคุ้มครอง

ในราชอาณาจักรสเปนกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพสัตว์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กฎหมายของชุมชนปกครองตนเองสอดคล้องกัน ตามพระราชกฤษฎีกา 287/2545 ลงวันที่ 22 มีนาคม ซึ่งพัฒนากฎหมาย 50/2542 ลงวันที่ 23 ธันวาคม ว่าด้วยระบอบกฎหมายสำหรับการครอบครองสัตว์ที่อาจเป็นอันตราย ระบุว่า “การได้รับหรือต่ออายุใบอนุญาตสำหรับการครอบครองสัตว์ที่อาจเป็นอันตราย” จำเป็นต้องมีข้อกำหนดหลายประการ ได้แก่ “การรับรองให้มีการประกันความรับผิดชอบทางการเงินเป็นทางการ สำหรับความเสียหายต่อบุคคลที่สามที่มีความคุ้มครองไม่น้อยกว่า 120,000 ยูโร” ที่เจ้าของสัตว์เลี้ยงต้องทำประกันที่ครอบคลุมความรับผิดชอบทางการเงิน “ไม่ว่าสุนัขจะเป็นอันตรายหรือไม่ก็ตาม เช่น ชุมชนมาดริด โดยสุนัขสายพันธุ์ที่อาจเป็นอันตรายที่ถูกระบุสามารถจำแนกได้ดังนี้

- 1) พิตบูลเทอร์เรียร์
- 2) สแตฟฟอร์ดเชียร์ บูล เทอร์เรียร์
- 3) อเมริกันสตาร์ฟฟอร์ดเชียร์เทอร์เรียร์
- 4) บราซิลเลียนมาสทิฟ (Fila brasileiro)
- 5) อาร์เจนตินา โดโก
- 6) อากิตะ อินุ
- 7) โทสะ อินุ
- 8) รอตไวเลอร์
- 9) โดเบอร์แมน

ในส่วนของการคุ้มครองทางด้านสุขภาพเมื่อมีการรักษาตัวในโรงพยาบาลของผู้เอาประกันภัยรวมการเบิกค่าใช้จ่ายในการเข้าพักรักษาของสุนัขหรือแมวในบ้านพักหรือศูนย์สุนัขกรณีเจ้าของเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล การทำพิธีศพเนื่องจากอุบัติเหตุ ชราภาพ หรือเจ็บป่วยให้บริการข้อมูลด้านการรักษาทางโทรศัพท์ ที่อนุญาตให้เลี้ยงสัตว์ สมาคมคุ้มครอง ศูนย์ฝึกอบรม ผู้เพาะพันธุ์ การจัดนิทรรศการและ

การประกวด และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง รวมถึงการให้คำปรึกษาด้านสัตวแพทย์ในการจัดการ การฉีดวัคซีนต่าง ๆ

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า การประกันภัยของทางราชอาณาจักรสเปน ได้แบ่งออกเป็น การประกันทางด้านสุขภาพและการประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม ซึ่งการประกันทั้งสองประเภท ในเวลาของการทำประกันจะครอบคลุมทั้งสองอย่าง และราชอาณาจักรสเปน ได้เปลี่ยนแปลงการคุ้มครอง ให้สัตว์เลี้ยงต้องทำประกันภัยทั้งหมด

ในส่วนของการประกันภัยภาคบังคับกับรัฐอิตาลีนั้นสุนัขทุกตัวที่มีอายุตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไป ต้องขึ้นทะเบียนกับทางเมือง โดยฝังไมโครชิป และต้องซื้อประกันสุขภาพ รวมทั้งการฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า โดยเจ้าของสุนัขที่มีอายุตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปจะต้องให้สุนัขของตนได้รับการฉีดวัคซีน ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าโดยสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาต การฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของ โรคพิษสุนัขบ้าและปกป้องสุนัขและประชาชนรวมทั้งฝังไมโครชิปเพื่อป้องกันสุนัขไม่ให้หลงทางหรือ ก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วย รวมทั้งจากการเกิดกรณีไปทำร้ายบุคคลที่สาม (Illinois General Assembly โดยในมาตรา 16 ของกฎหมายดังกล่าวมีการกำหนดให้การได้รับอันตรายที่เกิดจากสุนัขในสถานที่ ที่ถูกกีดต้องรับผิดชอบในทางแพ่งต่อความเสียหายต่อบุคคลที่ได้รับการได้รับความเสียหายดังกล่าวเต็มจำนวน ของการบาดเจ็บ)

ส่วนในประเทศนิวซีแลนด์ การประกันภัยสัตว์เลี้ยงให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของสัตว์เลี้ยง จากค่าใช้จ่ายด้านสัตวแพทย์ที่ไม่คาดคิด ประกันภัยสัตว์เลี้ยงให้ความคุ้มครองสำหรับสถานการณ์ ต่าง ๆ ตั้งแต่อุบัติเหตุไปจนถึงการเจ็บป่วย เพื่อวัตถุประสงค์ในการระบุตัวตนของสุนัข เจ้าของสุนัข ต้องจัดให้มีการฝังทรานสปอนเดอร์ไมโครชิปที่ใช้งานได้ตามประเภทที่กำหนดและในลักษณะที่ กำหนด โดยการประกันภัยสัตว์เลี้ยงในสวีเดนมีแนวคิดของการประกันภัยสัตว์เลี้ยงเกิดขึ้นจาก การตอบสนองต่อค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการดูแลด้านสัตวแพทย์ และความต้องการของเจ้าของ สัตว์เลี้ยงที่จะจัดหาการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุดให้กับสัตว์ ในช่วงทศวรรษที่ 1980 และ 1990 เมื่อการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงกลายเป็นเรื่องปกติมากขึ้น และการรักษาโดยสัตวแพทย์ก็มีความก้าวหน้ามากขึ้น เจ้าของสัตว์เลี้ยงชาวสวีเดนจึงเริ่มมองหาวิธีที่จะแบ่งเบาภาระทางการเงินของค่ารักษาพยาบาล ที่ไม่คาดคิดสำหรับสัตว์เลี้ยงของตน สิ่งนี้นำไปสู่การเกิดขึ้นของบริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงแห่งแรก ในประเทศ โดยเสนอกรมธรรม์ที่ครอบคลุมค่ารักษาพยาบาลสำหรับอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย และ การดูแลเชิงป้องกัน โดยการประกันสัตว์เลี้ยงแบ่งออกเป็นประกันภัยม้าและประกันภัยสัตว์เลี้ยง

สำหรับราชอาณาจักรสวีเดนกฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ (Djurskyddslagen) กฎหมายนี้ระบุความรับผิดชอบของเจ้าของสัตว์เลี้ยงในการดูแลสวัสดิภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ของตน ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ เช่น ที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม โภชนาการ การรักษาพยาบาล และการป้องกันความทุกข์ทรมานตามกฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ (Djurskyddsförordningen) ได้ให้รายละเอียดและข้อบังคับเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดูแลและการรักษาสัตว์ รวมถึงบทบัญญัติเฉพาะสำหรับสายพันธุ์ต่าง ๆ ที่มักเลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยง การระบุตัวตนและการลงทะเบียนสัตว์เลี้ยงในสวีเดนมักจะต้องมีไมโครชิปและลงทะเบียนกับฐานข้อมูลสัตว์แห่งชาติ ซึ่งช่วยให้แน่ใจว่าสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ และอำนวยความสะดวกในการกลับมาพบกับเจ้าของอีกครั้งในกรณีที่สูญหายหรือหลบหนี การออกใบอนุญาตและการอนุญาต สัตว์เลี้ยงบางสายพันธุ์อาจต้องมีใบอนุญาตพิเศษสำหรับการเป็นเจ้าของ โดยเฉพาะสัตว์แปลกหรือสัตว์ที่ถือว่ามีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของสาธารณะหรือความสมดุลของสิ่งแวดล้อม ข้อกำหนดด้านสุขภาพและการฉีดวัคซีนโดยทั่วไปแล้วเจ้าของสัตว์เลี้ยงจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าสัตว์ของตนได้รับการฉีดวัคซีนและการดูแลรักษาทางการแพทย์ที่จำเป็นเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคและรักษาสุขภาพของประชาชนความรับผิดชอบต่อความเสียหาย โดยทั่วไปแล้วเจ้าของสัตว์เลี้ยงจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายหรือการบาดเจ็บใด ๆ ที่เกิดจากสัตว์ของตน ไม่ว่าจะเป็นต่อสัตว์อื่น คนหรือทรัพย์สิน สวีเดนมีข้อกำหนดที่เจ้าของสุนัขต้องรับรักษาและความรับผิดชอบเป็นผลให้ประชาชนร้อยละ 70 ของเจ้าของสัตว์เลี้ยง ทำประกันสัตว์เลี้ยง

รวมทั้งราชอาณาจักรสวีเดนได้มี กฎหมายการประกันภัย (2010:2043) ซึ่งควบคุมการดำเนินการประกันภัยและกฎหมายสัญญาประกันภัย (2005:104) ซึ่งควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับประกันภัยและผู้ถือกรมธรรม์ กฎหมายการประกันภัยมีทั้งกฎหมายธุรกิจเฉพาะสำหรับการดำเนินการประกันภัยและกฎพิเศษสำหรับกฎหมายสมาคม

อีกทั้งทางสหรัฐอเมริกาได้มีกฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยงโดยประเทศไทยสามารถนำโครงสร้างของการประกันภัยมาใช้ได้ดังนี้ โดยแบ่งออกให้เป็น 9 หมวด

ส่วนที่ 1 ชื่อนี้เรียกว่า “กฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยง”

ส่วนที่ 2 ขอบเขตและวัตถุประสงค์

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยข้อมูล

ส่วนที่ 5 เงื่อนไขนโยบาย

ส่วนที่ 6 แนวทางปฏิบัติในการขายสำหรับ โปรแกรมสุขภาพ

ส่วนที่ 7 การฝึกอบรมผู้ผลิตประกันภัย

ส่วนที่ 8 ข้อบังคับ

ส่วนที่ 9 การละเมิด

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงเปรียบเทียบหลักเกณฑ์สัตว์เลี้ยงที่ต้องทำประกัน

ประเทศ	หลักเกณฑ์สัตว์เลี้ยงที่ต้องทำประกัน
1. ราชอาณาจักรสเปน	มีการกำหนดชนิดและสายพันธุ์ สุนัขสายพันธุ์ที่อาจเป็นอันตรายที่ถูกระบุสามารถจำแนกได้ดังนี้ (1) พิทบูลเทอร์เรียร์ (2) สเตฟฟอร์ดเชียร์ บูล เทอร์เรียร์ (3) อเมริกันสแตร์ฟฟอร์ดเชียร์เทอร์เรีย (4) บราซิลเลียนมาสทิฟ (Fila brasileiro) (5) อาร์เจนตินา โดโก (6) อากิตะ อินุ (7) โทสะ อินุ (8) รอตไวเลอร์ (9) โคเบอร์แมน ในส่วนของการคุ้มครองทางด้านสุขภาพเมื่อมีการรักษาตัวในโรงพยาบาลของผู้เอาประกันภัยรวมการเบิกค่าใช้จ่ายในการเข้าพักของสุนัขหรือแมวในบ้านพักหรือศูนย์สุนัขกรณีเจ้าของเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล การทำพิธีศพเนื่องจากอุบัติเหตุ ชราภาพ หรือเจ็บป่วยให้บริการข้อมูลด้านการรักษาทางโทรศัพท์ ที่อนุญาตให้เลี้ยงสัตว์ สมาคมคุ้มครอง ศูนย์ฝึกอบรม ผู้เพาะพันธุ์ การจัดนิทรรศการและการประกวด และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง รวมถึงการให้คำปรึกษาด้านสัตวแพทย์ในการจัดการ การฉีดวัคซีนต่าง ๆ
2. สหรัฐอเมริกา	การประกันภัยภาคบังคับรัฐอิลลินอยสุนัขทุกตัวที่มีอายุตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไปต้องขึ้นทะเบียนกับทางเมือง โดยฝังไมโครชิปและต้องซื้อประกันสุขภาพ รวมทั้งการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โดยเจ้าของสุนัขที่มีอายุตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปจะต้องให้สุนัขของตนได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าโดยสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาต การฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคพิษสุนัขบ้าและปกป้องสุนัข

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงเปรียบเทียบหลักเกณฑ์สัตว์เลี้ยงที่ต้องทำประกัน (ต่อ)

ประเทศ	หลักเกณฑ์สัตว์เลี้ยงที่ต้องทำประกัน
	และประชาชนรวมทั้งฝั่งไมโครชิปเพื่อป้องกันสุนัขไม่ให้หลงทางหรือก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วย รวมทั้งจากการเกิดกรณีไปทำร้ายบุคคลที่สาม (Illinois General Assembly โดยในมาตรา 16 ของกฎหมายดังกล่าวมีการกำหนดให้การได้รับอันตรายที่เกิดจากสุนัขในสถานที่ที่โดนกัดต้องรับผิดชอบในทางแพ่งต่อความเสียหายต่อบุคคลที่ได้รับความเสียหาย ดังกล่าวเต็มจำนวนของการบาดเจ็บ)
3. ประเทศนิวซีแลนด์	การประกันภัยสัตว์เลี้ยงให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของสัตว์เลี้ยงจากค่าใช้จ่ายด้านสัตวแพทย์ที่ไม่คาดคิด ประกันภัยสัตว์เลี้ยงให้ความคุ้มครองสำหรับสถานการณ์ต่าง ๆ ตั้งแต่อุบัติเหตุไปจนถึงการเจ็บป่วย เพื่อวัตถุประสงค์ในการระบุตัวตนของสุนัข เจ้าของสุนัขต้องจัดให้มีการฝังทรานสปอนเดอร์ไมโครชิปที่ใช้งานได้ตามประเภทที่กำหนดและในลักษณะที่กำหนด
4. ราชอาณาจักรสวีเดน	สำหรับราชอาณาจักรสวีเดนกฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ ระบุความรับผิดชอบของเจ้าของสัตว์เลี้ยงในการดูแลสวัสดิภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ของตน ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ เช่น ที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม โภชนาการ การรักษาพยาบาล รวมถึงบทบัญญัติเฉพาะสำหรับสายพันธุ์ต่าง ๆ ที่มักเลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยงการระบุตัวตนและการลงทะเบียนสัตว์เลี้ยงในสวีเดน มักจะต้องมีไมโครชิปและลงทะเบียนกับฐานข้อมูลสัตว์แห่งชาติ ซึ่งช่วยให้แน่ใจว่าสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ และอำนวยความสะดวกในการกลับมาพบกับเจ้าของอีกครั้งในกรณีที่สูญหายหรือหลบหนี การออกใบอนุญาตและการอนุญาต สัตว์เลี้ยงบางสายพันธุ์อาจต้องมีใบอนุญาตพิเศษสำหรับการเป็นเจ้าของ โดยเฉพาะสัตว์แปลกหรือสัตว์ที่ถือว่ามีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของสาธารณะหรือความสมดุลของสิ่งแวดล้อมข้อกำหนดด้านสุขภาพและการฉีดวัคซีนโดยทั่วไปแล้วเจ้าของสัตว์เลี้ยงจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าสัตว์ของตนได้รับการฉีดวัคซีนและการดูแลรักษาทางการแพทย์ที่จำเป็นเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคและรักษาสุขภาพของประชาชน ความรับผิดชอบต่อความเสียหาย โดยทั่วไปแล้วเจ้าของสัตว์เลี้ยงจะต้องรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงเปรียบเทียบหลักเกณฑ์สัตว์เลี้ยงที่ต้องทำประกัน (ต่อ)

ประเทศ	หลักเกณฑ์สัตว์เลี้ยงที่ต้องทำประกัน
	ต่อความเสียหายหรือการบาดเจ็บใด ๆ ที่เกิดจากสัตว์ของตน ไม่ว่าจะเป็น ต่อสัตว์อื่น คน หรือทรัพย์สิน สวีเดนมีข้อกำหนดที่เจ้าของสุนัขต้อง รับรักษาและความรับผิดชอบและเป็นผลให้ประชาชนร้อยละ 70 ของเจ้าของ สัตว์เลี้ยง ทำประกันสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าในแต่ละประเทศมีการวางหลักเกณฑ์และแบบแผนที่ชัดเจน แตกต่างจากประเทศไทยที่ยังไม่สามารถควบคุมการออกกรมธรรม์การประกันภัยสัตว์เลี้ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและการวางหลักเกณฑ์ที่เป็นขั้นพื้นฐาน จึงควรนำกฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยง (NAIC: Pet Insurance Model Act) กฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยงที่แบ่งออกเป็นกฎหมาย ข้อบังคับ แนวปฏิบัติ ถือเป็นต้นแบบของประกันภัยสัตว์เลี้ยง ที่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ รายละเอียดต่าง ๆ เช่น ชนิด ประเภท สายพันธุ์ การคุ้มครอง ได้เหมาะสมกับสภาพสังคมตามบริบทของสังคมของประเทศไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4.4 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง

บริษัทประกันภัยในประเทศไทยยังคงไม่มีการแยกการรับประกันภัยสัตว์เลี้ยงออกมาทั้งในส่วนของความคุ้มครองและกรมธรรม์ไม่ได้ลงรายละเอียดต่าง ๆ ไว้ การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในประเทศไทยยังไม่มีกรวางกรอบและกฎหมายที่ชัดเจน มีแต่เพียงการวางกรมธรรม์ออกมาโดยความคุ้มครอง 4 บริษัทประกันวินาศภัยที่ออกแบบประกันภัยสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะสุนัขและแมว

ซึ่งถ้ามีการเปรียบเทียบกับอาณาจักรสเปนจะมีรายละเอียดในการคุ้มครองโดยแบ่งออกเป็น

1) ความรับผิดชอบทางแพ่ง ความรับผิดชอบทางแพ่งมีการคุ้มครองความรับผิดชอบทางแพ่งของเจ้าของสำหรับความเสียหายทางวัตถุและส่วนบุคคลที่เกิดจากสัตว์เลี้ยงต่อบุคคลที่สาม และหากเป็นของการประกันภัยสัตว์เลี้ยงของ “Santalucía” จะครอบคลุมและรับภาระผูกพันในการชดเชยความเสียหายที่เกิดกับบุคคลที่สาม (บุคคลและหรือทรัพย์สิน) โดยไม่คำนึงถึงบุคคลที่รับผิดชอบสัตว์นั้น การรับประกันสุนัขสายพันธุ์อันตรายการชดเชยแก่บุคคลที่สามโดยจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายตามค่าชดเชยที่เกิดขึ้นจากความรับผิดชอบทางแพ่ง การดำเนินคดีทางกฎหมายอันเป็นผลมาจากการเรียกร้องความรับผิดชอบทางแพ่งที่เกิดจากเหตุการณ์ที่รับประกันรับผิดชอบการชำระค่าใช้จ่ายทางกฎหมาย

ค่าใช้จ่ายทางกฎหมายหรือการการณขมาตและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดจากสัตว์เลี้ยงและหากผู้ใดจะนำสัตว์ต่างถิ่นมาเลี้ยงจะต้องมีการทำประกันภัยเนื่องจากการจะซื้อสัตว์ต่างถิ่นเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะส่วนใหญ่จะมีการซื้อขายสัตว์จากทางอินเทอร์เน็ตหรือจากผู้ขายส่วนตัวโดยไม่ได้ตรวจสอบใบอนุญาต การละเมิดประเภทนี้อาจเป็นที่มาของอาชญากรรมการลักลอบค้าสัตว์ชนิดที่ผิดกฎหมายเมื่อพิจารณาจากปัจจัยเหล่านี้แล้วเอกสารที่จำเป็นในการรับเลี้ยงสัตว์เลี้ยงต่างแดน ก่อนที่สัตว์จะไปถึงบ้านใหม่จะต้องได้รับใบอนุญาตส่งออกสัตว์จากประเทศต้นทาง เมื่อได้รับเอกสารก่อนหน้านี้แล้วจะต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้า อีกฉบับหนึ่ง จากประเทศที่พำนักของเจ้าของในอนาคต บนเว็บไซต์ CITES นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีใบรับรองสัตว์ ตามประเภทของสัตว์และการใช้งานที่จะทำ (สัตว์เลี้ยงในพื้นที่ส่วนตัว) เป็นใบรับรอง EU CITES ที่อนุญาตให้ซื้อและได้มาซึ่งสายพันธุ์ต่างถิ่น และต้องมีการทำประกันภัยที่บ้าน

2) ความรับผิดชอบแห่งเหตุประกันภัย ดังนี้

2.1) ความเสียหายต่อสัตว์ (อุบัติเหตุ การโจรกรรม และการสูญหาย) ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุกับสัตว์บริษัทประกันภัยในราชอาณาจักรสเปน (MAPFRE) รับประกันการชดเชยตามมูลค่าของสัตว์ในกรณีที่สัตว์เสียชีวิตและค่าดูแลสัตว์แพทย์ที่จำเป็น เช่น ค่าปรึกษา ค่ายา การตรวจวินิจฉัย หรือการผ่าตัด นอกจากนี้บริษัทประกันภัยในราชอาณาจักรสเปน (MAPFRE) รับประกันการชดเชยตามมูลค่าของสัตว์ในกรณีที่ถูกขโมย นอกจากนี้ยังรวมถึงการชดใช้ค่าใช้จ่ายในการแทรกโฆษณาในสื่อสิ่งพิมพ์หรือวิทยุในกรณีที่สูญหาย

2.2) การชดใช้ค่าเสียหายเมื่อสัตว์เลี้ยงไปทำละเมิดแก่บุคคลที่สามซึ่งผู้เอาประกันภัยมีส่วนร่วมในฐานะเจ้าของสัตว์

2.3) เมื่อมีการรักษาตัวในโรงพยาบาลของผู้เอาประกันภัยรวมการเบิกค่าใช้จ่ายในการเข้าพักของสุนัขหรือแมวในบ้านพักหรือศูนย์สุนัขกรณีเจ้าของเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล

2.4) การทำพิธีศพเนื่องจากอุบัติเหตุ ขราภาพ หรือเจ็บป่วย

2.5) ให้บริการข้อมูลด้านการรักษาทางโทรศัพท์ ที่อนุญาตให้เลี้ยงสัตว์ สมาคมคุ้มครอง ศูนย์ฝึกอบรม ผู้เพาะพันธุ์ การจัดนิทรรศการและการประกวด และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง รวมถึงการให้คำปรึกษาด้านสัตวแพทย์ในการจัดการ การให้อาหาร หรือการฉีดวัคซีน

2.6) ความคุ้มครองเพิ่มเติม ความช่วยเหลือด้านสัตวแพทย์เนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ รวมถึงค่าให้คำปรึกษา การตรวจวินิจฉัย การวิเคราะห์ใน ห้องปฏิบัติการ การผ่าตัด ค่ารักษาตัวในโรงพยาบาล และค่าช่วยเหลือสัตวแพทย์หากต้องมีการพบที่บ้าน รวมทั้งค่าใช้จ่ายสำหรับสัตวแพทย์ นอกจากการตรวจร่างกายแล้ว สัตว์อาจจำเป็นต้องใช้บริการห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาล

หรือเข้ารับการผ่าตัดที่ซับซ้อน ซึ่งเหตุการณ์ประเภทนี้เกิดขึ้นบ่อย ในช่วงฤดูร้อนมีสาเหตุมาจาก อุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วย โดยเฉพาะร้อยละ 42 เกิดจากการเจ็บป่วย นอกจากนี้ประกันสุนัขยังมี ประโยชน์ประเภทอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบทางแพ่งพร้อมความคุ้มครองความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับ บุคคลที่สาม

2.7) บริการด้านข้อมูล โรงแรมที่รับเลี้ยงสัตว์เลี้ยง สถานรับเลี้ยงและสถานสงเคราะห์ ชมรมสัตว์เลี้ยง การฝึกอบรมสัตว์เลี้ยง

2.8) บริการให้คำปรึกษา การเดินทางไปต่างประเทศ ขึ้นตอน พร้อมฝ่ายธุรการ และให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย (หากต้องมีการเดินทางต่างประเทศและมีใบตรวจโรคโดยขึ้นเครื่อง พร้อมเจ้าของ)

2.9) บริการสัตวแพทย์ ฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง การจองคำปรึกษาในศูนย์สัตวแพทย์ การเข้าใช้ศูนย์รักษาในโรงพยาบาลเนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ ความเห็นสัตวแพทย์ครั้งที่สอง คำแนะนำในการป้องกัน การให้การดูแลสัตว์ การรวบรวม และการขนส่งสัตว์เลี้ยง และอาหาร

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าทางราชอาณาจักรสเปนได้วางขอบเขตของการทำประกันภัยไว้ อย่างชัดเจนทั้งในด้านสุขภาพและการคุ้มครองการทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม รวมทั้งหากมีการนำสัตว์ ต่างถิ่นเข้ามาจะต้องสำแดงใบอนุญาตอย่างชัดเจนซึ่งแตกต่างจากประเทศไทยที่สามารถซื้อขายได้ อย่างเสรีทำให้เกิดปัญหาสัตว์อันตรายบางชนิดหลุดเข้ามาในประเทศและสร้างความเสียหายให้กับ สังคม

สำหรับสหรัฐอเมริกา ความคุ้มครองของประกันภัยกรรมธรรม์ต่อไปนี้คือตัวอย่างบางส่วน ของแผนที่ครอบคลุมสำหรับสุนัขและแมวในรัฐอิลลินอยส์โดยสามารถนำสัตว์เลี้ยงไปหาสัตวแพทย์ ที่มีใบอนุญาตทั่วสหรัฐอเมริกา และส่งคำร้องไปที่ Healthy Paws เพื่อขอเงินคืนได้สูงสุด ร้อยละ 90%

การคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลสัตว์เลี้ยงแบ่งออกเป็น 4 ประเภท

1) การตรวจสุขภาพประจำปีหรือครึ่งปี การฉีดวัคซีนตามความจำเป็น การตรวจหา หนองในใหม่หัวใจและพยาธิในลำไส้, ยาป้องกันโรคไส้เดือนฝอยหัวใจ, ผลิตภัณฑ์ควบคุมหมัดและ เห็บรายเดือน, การทำความสะอาดฟัน, การตรวจเลือดและปัสสาวะที่ดีต่อสุขภาพ, การทำหมัน

2) อุบัติเหตุเฉียบพลันเล็กน้อยและการเจ็บป่วย - การติดเชื้อที่หู การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ ท้องร่วง แมลงตอย แผลฉีกขาด

3) อุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยเฉียบพลันที่สำคัญ - ภาวะใด ๆ เฉียบพลันที่ต้องผ่าตัด หรือ การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

4) โรคเรื้อรัง - โรคภูมิแพ้ โรคเบาหวาน โรคข้ออักเสบ โรคแอดิซัน (เป็นโรคต่อมไร้ท่อ เรื้อรังที่เกิดขึ้นเมื่อต่อมหมวกไตล้มเหลวที่จะผลิตฮอร์โมนที่จำเป็นเพียงพอในการดำรงชีวิต) โรคไตวาย ภาวะหัวใจล้มเหลว ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาตลอดชีวิตของสัตว์เลี้ยง ความผิดพลาดของคนส่วนใหญ่คือการคิดว่าโรคเรื้อรังจะเกิดขึ้นกับสัตว์เลี้ยงที่มีอายุเยอะ

กรณีเช่น สันนิษฐานว่าถ้าแมวมีอาการชัก (ซึ่งพบได้บ่อยที่สุดในแมว) ค่าใช้จ่ายในการรักษา อาจเกิน 2,000 ดอลลาร์ 25 ดอลลาร์ ต่อเดือนจะจ่ายเบี้ยประกัน 300 ดอลลาร์ ต่อปี ค่าเสียหายส่วนแรก คือ 500 ดอลลาร์ ในขณะที่ระดับการชำระคืนคือ ร้อยละ 80 จะประหยัด 900 ดอลลาร์ นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอเพิ่มเติมนอกเหนือจากอุบัติเหตุและโรคร้ายไข้เจ็บ สัญญาประกันภัยสัตว์เลี้ยงบางฉบับ ยังครอบคลุมถึงการלקטרพีหรือการสูญเสียสัตว์เลี้ยง การเดินทางไปต่างประเทศและความรับผิดชอบ ต่อบุคคลภายนอกในกรณีที่สัตว์เลี้ยงทำร้ายหรือทำลายบุคคลที่สามหรือทำให้ทรัพย์สินเสียหาย

ในส่วนของการพิจารณาการตัดสินใจความคุ้มครองของประกันภัย ในการดูแลด้านสัตวแพทย์ การดูแลด้านสัตวแพทย์เป็นพื้นฐานของการประกันภัย และจะชดเชยค่าใช้จ่ายการดูแลด้านสัตวแพทย์ สำหรับการดูแลและการรักษา การผ่าตัดที่ดำเนินการโดยสัตวแพทย์ สถานบำบัด โดยปกติแล้ว สถานบำบัดจะรวมอยู่ในประกันการดูแลด้านสัตวแพทย์ที่มีขนาดใหญ่กว่าเล็กน้อย หรือมีให้ เป็นประกันเพิ่มเติม ความคุ้มครองการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับม้าใช้กับการรักษาการฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่กำหนดหรือส่งต่อโดยสัตวแพทย์ผู้ให้การรักษาหลังจากได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย ซึ่งอาจนำไปใช้ กับอาการบาดเจ็บ ปัญหาเกี่ยวกับหลัง หรือการบาดเจ็บหลังเกิดอุบัติเหตุ การคุ้มครองการการุณยฆาต การคุ้มครองการการุณยฆาตที่จะรวมไว้ด้วย เนื่องจากค่าใช้จ่ายอาจค่อนข้างสูง หากจำเป็นต้อง การุณยฆาตม้า

การประกันภัยม้า หมายความว่ารวมถึงการโทรผ่านวิดีโอสามครั้งต่อปีกับสัตวแพทย์ดิจิทัล First Vet (เป็นบริษัทการแพทย์ทางไกลที่ให้คำปรึกษาผ่านวิดีโอระยะไกลและคำแนะนำจากสัตวแพทย์ ธุรกิจ ในสตอกโฮล์มแห่งนี้ถือเป็นคลินิกสัตวแพทย์ดิจิทัล บริษัทดำเนินธุรกิจในสวีเดน นอร์เวย์ ฟินแลนด์ เดนมาร์ก และสหราชอาณาจักร) รวมอยู่ในประกันม้าสำหรับแผนประกันภัย ประกันภัย สำหรับทารกในครรภ์และลูกอ่อน หากมีแม่ม้าที่ตั้งท้อง สามารถทำประกันลูกในท้องได้ในระหว่าง

ตั้งครรภ์ จะมีค่าคุ้มครองหากลูกในครรภ์มีการแท้ง นอกจากนี้การประกันการดูแลยังรวมโดยตรงตั้งแต่แรกเกิดหากลูกป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ

ค่าชดเชยหากลูกเสียชีวิต หากทารกในครรภ์แท้งหรือคลอดออกมาแล้วเสียชีวิต จะได้รับการชดเชยสำหรับค่าใช้จ่ายที่ครอบคลุม

การดูแลสัตวแพทย์สำหรับลูก ค่าชดเชยสำหรับการดูแลสัตวแพทย์มีค่าใช้จ่ายสูงถึง 60,000 โครนาสวีเดน (ประมาณ 203,287 บาท) หากลูกป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ ใช้ได้จนถึงลูกอายุ 30 วัน รวมถึงการประกันทารกในครรภ์และลูกใช้กับค่ารักษาพยาบาลหากลูกป่วยหรือประสบอุบัติเหตุและได้รับบาดเจ็บ โดยลูกเป็นผู้ประกันตนโดยตรงตั้งแต่แรกเกิด คุ้มครองค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นสำหรับความคุ้มครอง หากลูกป่วยหรือบาดเจ็บ ไม่จำเป็นต้องใช้ประกันของแม่มี ไม่มีระยะเวลาผ่อนผัน หากทำประกันตัวเองสำหรับลูกมีภายใน 30 วันแรกเกิด

การประกันภัยสุนัขและแมว ซึ่งความคุ้มครองของประกัน ICA ให้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับสุนัขบางสายพันธุ์ที่มีอายุไม่เกิน 12 ปี และสำหรับแมวอายุไม่เกิน 13 ปี หากประกันชีวิตสำหรับแมวลิ้นสุดลงเมื่ออายุ 12 ปี ราคาเฉลี่ยของประกันภัยสุนัขในสวีเดนอยู่ที่ 12,000 โครนาสวีเดน (ประมาณ 46,040 บาท) และสำหรับแมวสายพันธุ์ 7,000 โครนาสวีเดน (ประมาณ 23,710 บาท) ในปี 2559 ตามรายงานจาก SLU, Dogs and cats in Sweden, 2017 ส่วนลดการสมัครสมาชิกใหม่อย่างน้อยร้อยละ 25 ในปีแรกก่อนที่ลูกสุนัขจะมีอายุครบ 1 ปี หักค่าเสียหายส่วนแรกคงที่ได้เพียงครั้งเดียวต่อปี โดยหักค่าเสียหายส่วนแรกเพิ่มเข้าไปไม่จำกัดวงเงินสูงสุดสำหรับการเอ็กซเรย์เช่น MRI, CT และ Scintigraphy ตลอดจนค่ายาและกายภาพบำบัดในประกันภัยสุนัขขนาดกลางและขนาดใหญ่

ประกันภัยสัตว์จะขึ้นอยู่กับข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์และขอบเขตความคุ้มครอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาประกันสัตว์เลี้ยง ได้แก่ สายพันธุ์ของสัตว์และจำนวนเงินประกัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาประกันสุขภาพสัตว์ ได้แก่ อายุของสัตว์ ค่าชดเชยสูงสุดและส่วนเกินที่เลือกไว้ในประกันค่าดูแลและสถานที่อยู่อาศัยของผู้ถือกรมธรรม์

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าราชอาณาจักรสวีเดนไม่ได้มีเพียงการคุ้มครองเฉพาะสัตว์เลี้ยงที่เป็นสัตว์เลี้ยงเท่านั้น ยังรวมถึงการประกันภัยม้า เนื่องจากม้ามักมีค่าใช้จ่ายในการรักษาค่อนข้างสูงและต้องการการได้รับการดูแลเป็นอย่างมาก ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีมารับประกันภัยม้าหากประเทศไทย

มีการรับประกันภัยในส่วนนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าจะเป็นการเป็นประโยชน์อย่างมาก นอกจากนี้ การประกันภัยสุนัขและแมวมีค่าเบี้ยที่ชัดเจนและการคุ้มครองที่ชัดเจนจึงสามารถนำมาเป็นต้นแบบ ในการปรับปรุงการประกันของประเทศไทยได้

ในประเทศนิวซีแลนด์ความคุ้มครองคุ้มครองการบาดเจ็บจากสุนัขในการประสบอุบัติเหตุ มีการทานอาหารที่แปลกปลอมเข้าไป หรือสภาพผิวหนังที่ผิดปกติ อาการบาดเจ็บที่เอ็นไขว้หน้าหรือ การได้รับการผ่าตัดอย่างค่าใช้จ่ายในการรักษาในโรงพยาบาล การผ่าตัด การตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการวินิจฉัย และการรักษาโรคมะเร็งโดยครอบคลุมร้อยละ 80 ของใบเสร็จเรียกเก็บเงินของ สัตวแพทย์ จนถึงขีดจำกัดผลประโยชน์ประจำปีที่มีการชำระเงินร่วมร้อยละ 20 ต่อการเรียกร้อง และอาจมีค่าธรรมเนียมส่วนเกินหนึ่งรายการต่อเงื่อนไขในแต่ละปีกรมธรรม์ หากทำการเรียกร้อง หลายครั้งสำหรับเงื่อนไขต่อเนื่องเดียวกัน หากแมวมีอาการป่วยเรื้อรัง จะไม่มีความคุ้มครองสำหรับ ค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาการแต่ทั้งนี้สามารถขอให้มีการตรวจสอบอาการอื่น ๆ ที่มีอยู่ก่อนได้ หากแมวของไม่มีอาการเป็นเวลา 18 เดือนสิทธิประโยชน์บางอย่างมีระยะเวลาหมายความว่าต้องรอเป็น ระยะเวลาหนึ่งก่อนจึงจะสามารถขอรับสิทธิได้ ระยะเวลาจะแตกต่างกันไปตามสิทธิประโยชน์ และเงื่อนไขที่ระบุไว้ สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ รวมทั้งการฝังไมโครชิป การควบคุมหมัด เห็บ การควบคุมพยาธิหัวใจการทดสอบพยาธิหนอนหัวใจ การฉีดวัคซีน การตัดเล็บ การตรวจปีสภาวะ การตรวจเลือดและคัดกรองการเผาผลาญหรือการฝังศพ ซึ่งจะมีวงเงินเอาประกันภัยที่ชัดเจน ดังนี้

1) เงื่อนไขของเอ็นไขว้หน้า	3,200	ดอลลาร์
2) ค่าธรรมเนียมการให้คำปรึกษาจำกัดย่อย	300	ดอลลาร์
3) วงเงินย่อยการเจ็บป่วยทางทันตกรรม	600	ดอลลาร์
4) ขีดจำกัดย่อยการขึ้นเครื่องฉุกเฉิน	1,500	ดอลลาร์
5) โรคหมอนรองกระดูกสันหลัง	4,000	ดอลลาร์

ในส่วนของข้อยกเว้นในการเอาประกันภัย AA Pet Insurance มีข้อยกเว้นบางประการ สำหรับสัตว์ในช่วงอายุหนึ่ง ๆ รวมถึงสัตว์บางตัวที่มีอาการอยู่ก่อนแล้ว นโยบายไม่ครอบคลุมถึง ความเสียหายต่อทรัพย์สิน ผู้คน หรือสัตว์อื่น ๆ ที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง หรือการรักษาอันเป็นผลมาจาก พฤติกรรมของเจ้าของที่ประมาทเลินเล่อ อาจได้รับการคุ้มครองหลังจาก 18 เดือน หากสัตว์เลี้ยง มีอาการชั่วคราวที่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นก่อนที่จะยกเลิกกรมธรรม์ (หรือเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาอ ที่เกี่ยวข้อง) แต่ไม่มีอาการใด ๆ เป็นเวลา 18 เดือน สามารถสมัครให้สัตว์เลี้ยงได้รับความคุ้มครอง

ตามเงื่อนไขดังกล่าวภายใต้กรรมธรรม์ ได้แก่ การบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นก่อนเริ่มความคุ้มครอง มีการตรวจดูอาการของสัตว์เลี้ยงที่ถือว่ารักษาได้ (อาการที่มีอยู่แล้วคงที่หรือควบคุมได้) หรือรักษาไม่หาย (อาการที่มีอยู่) สำหรับอาการที่มีอยู่แล้วซึ่งถือว่ารักษาได้ บริษัทอาจเลือกที่จะบังคับใช้ระยะเวลาก่อนที่จะเริ่มความคุ้มครอง อาการที่ถือว่ารักษาไม่หาย เช่น โรคเบาหวาน หรือมะเร็ง อาจถูกยกเว้นทั้งหมดหรืออาจได้รับการคุ้มครองโดยมีข้อจำกัด บริษัทอาจให้ความคุ้มครองสำหรับอาการชั่วคราวที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าหายขาดและไม่ต้องรักษาเป็นเวลานานอย่างน้อยหกเดือน เงื่อนไขทางพันธุกรรม บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงส่วนใหญ่พิจารณาว่าภาวะทางพันธุกรรมนั้นมีอยู่แล้วและไม่ครอบคลุมถึงเงื่อนไขดังกล่าว เงื่อนไขทางพันธุกรรมหรือทางพันธุกรรมคือความผิดปกติหรือโรคที่สืบทอดมาหรือที่สัตว์เลี้ยงของมีแนวโน้ม

โดยในรายละเอียดจะมีเงื่อนไขการรักษาโรคเรื้อรัง เมื่ออาการบางอย่างที่มีอยู่แล้วสามารถรักษาให้หายขาดได้ ดังนั้น ภาวะที่เป็นอยู่ก่อนจึงได้รับการประเมินแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับว่าภาวะดังกล่าวถือเป็นภาวะเรื้อรังหรือภาวะชั่วคราวสามารถครอบคลุมเงื่อนไขชั่วคราว บางอย่างที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ก่อนที่จะยกเลิกกรรมธรรม์ (หรือที่เกิดขึ้นในระหว่างระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง) ครอบคลุมที่สัตว์เลี้ยงไม่แสดงอาการใด ๆ สำหรับเงื่อนไขนั้นเป็นเวลานานอย่างน้อย 18 เดือน โดยส่วนมากหากมีอาการเรื้อรังจะถูกยกเว้นหากสัตว์เลี้ยงมีภาวะชั่วคราวคือภาวะที่ปกติจะหายเองด้วยการรักษา เช่น การติดเชื้อที่ตาหรือกระเพาะและลำไส้อักเสบ อย่างไรก็ตามมีเงื่อนไขบางประการที่สามารถแก้ไขได้ด้วยการรักษาซึ่งถือว่าเป็นภาวะชั่วคราว เช่น ภาวะเอนไซม์หัวใจและสโทคผิดปกติ ภาวะเรื้อรังคืออาการเรื้อรังเกิดขึ้นเป็นเวลานานหรือเกิดซ้ำ และส่งผลต่อสัตว์เลี้ยงนานกว่าสามเดือน (ซึ่งไม่จำเป็นต้องติดต่อกัน) อาการเรื้อรังอาจรวมถึงอาการที่เกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ หรือได้รับการจัดการโดยการใช้ยา โดยมีช่วงระยะการบรรเทาอาการ ตัวอย่างของภาวะเรื้อรัง ได้แก่ โรคเบาหวานและโรคภูมิแพ้ตามฤดูกาล หากสัตว์เลี้ยงมีอาการเรื้อรังก่อนที่จะเริ่มใช้กรรมธรรม์ หรือหากเกิดขึ้นภายในระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง จะไม่ครอบคลุมภายใต้กรรมธรรม์แต่หากสัตว์เลี้ยงมีภาวะเรื้อรัง ยังสามารถสมัครประกันสัตว์เลี้ยงได้แม้ว่าสัตว์เลี้ยงได้มีอาการเรื้อรัง อย่างไรก็ตาม อาการเรื้อรังของสัตว์เลี้ยงจะไม่ได้รับการคุ้มครองภายใต้กรรมธรรม์ ตัวอย่างเช่น หากสัตว์เลี้ยงเป็นโรคเบาหวาน จะไม่สามารถเรียกร้องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาโรคเบาหวานได้ แต่ยังสามารถได้รับความคุ้มครองสำหรับการเจ็บป่วยและอุบัติเหตุได้โดยความคุ้มครองสำหรับภาวะชั่วคราวหากสัตว์เลี้ยงไม่แสดงอาการใด ๆ เป็นเวลา 18 เดือน สามารถสมัครเพื่อรับความคุ้มครองตามเงื่อนไขได้ หมายความว่า หากสัตว์เลี้ยงมีอาการชั่วคราว (เช่น โรคกระเพาะและลำไส้อักเสบที่เกี่ยวข้องกับอาหาร) ก่อนที่จะเริ่มใช้กรรมธรรม์ แต่ได้รับการแก้ไขด้วยยาแล้ว สัตว์เลี้ยงจะได้รับการคุ้มครองภายใต้กรรมธรรม์ จากโรคเดียวกัน

ภายในระยะเวลา 18 เดือน หากสัตว์เลื้อยมีอาการป่วยชั่วคราวซึ่งปัจจุบันไม่รวมอยู่ในกรมธรรม์เมื่อประเมินข้อเรียกร้อง โดยจะพิจารณาระยะเวลาระหว่างอาการ และจะลบอาการชั่วคราวออกโดยอัตโนมัติตามความเหมาะสม

ตารางที่ 4.4 แสดงเปรียบเทียบความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลื้อย

ประเทศ	ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลื้อย
1. ราชอาณาจักรสเปน	1) ความรับผิดชอบทางแพ่ง ความรับผิดชอบทางแพ่งมีการคุ้มครองความรับผิดชอบทางแพ่งของเจ้าของสำหรับความเสียหายทางวัตถุและส่วนบุคคลที่เกิดจากสัตว์เลื้อยต่อบุคคลที่สาม และหากเป็นของการประกันภัยสัตว์เลื้อยของ “Santalucía” จะครอบคลุมและรับภาระผูกพันในการชดเชยความเสียหายที่เกิดกับบุคคลที่สาม (บุคคลและหรือทรัพย์สิน) โดยไม่คำนึงถึงบุคคลที่รับผิดชอบสัตว์นั้นการรับประกันสุนัขสายพันธุ์อันตรายการชดเชยแก่บุคคลที่สามโดยจ่ายค่าชดเชยแก่ ผู้เสียหายตามค่าชดเชยที่เกิดขึ้นจากความรับผิดชอบทางแพ่ง การดำเนินคดีทางกฎหมายอันเป็นผลมาจากการเรียกร้องความรับผิดชอบทางแพ่งที่เกิดจากเหตุการณ์ที่รับประกันรับผิดชอบการชำระค่าใช้จ่ายทางกฎหมายค่าใช้จ่ายทางกฎหมายหรือการรณฆฆาตและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดจากสัตว์เลื้อยและหากผู้ใดจะนำสัตว์ต่างถิ่นมาเลี้ยงจะต้องมีการทำประกันภัยเนื่องจาก การจะซื้อสัตว์ต่างถิ่นเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะส่วนใหญ่จะมีการซื้อขายสัตว์จากทางอินเทอร์เน็ตหรือจากผู้ขายส่วนตัวโดยไม่ได้ตรวจสอบใบอนุญาต การละเมิดประเภทนี้อาจเป็นที่มาของอาชญากรรมการค้าก่อกบค้าสัตว์ชนิดที่ผิดกฎหมาย เมื่อพิจารณาจากปัจจัยเหล่านี้แล้วเอกสารที่จำเป็นในการรับเลี้ยงสัตว์เลื้อยต่างแดน ก่อนที่สัตว์จะไปถึงบ้านใหม่จะต้องได้รับใบอนุญาตส่งออกสัตว์จากประเทศต้นทาง เมื่อได้รับเอกสารก่อนหน้านี้แล้ว จะต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้า อีกฉบับหนึ่ง จากประเทศที่พำนักของเจ้าของในอนาคต บนเว็บไซต์ CITES นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีใบรับรองสัตว์ ตามประเภทของสัตว์และการใช้งานที่จะทำ (สัตว์เลื้อยในพื้นที่ส่วนตัว) เป็นใบรับรอง EU CITES ที่อนุญาตให้ซื้อและได้มาซึ่งสายพันธุ์ต่างถิ่น และต้องมีการทำประกันภัยที่บ้าน

ตารางที่ 4.4 แสดงเปรียบเทียบความคุ้มครองตามกรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ประเทศ	ความคุ้มครองตามกรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง
	2. ความรับผิดชอบแห่งเหตุประกันภัย ดังนี้ 2.1 ความเสียหายต่อสัตว์ (อุบัติเหตุ การโจรกรรม และการสูญหาย) ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุกับสัตว์บริษัทประกันภัยในราชอาณาจักรสเปน (MAPFRE) รับประกันการชดเชยตามมูลค่าของสัตว์ในกรณีที่สัตว์เสียชีวิตและค่าดูแลสัตว์แพทย์ที่ครอบคลุมและรับภาระผูกพันในการชดเชยความเสียหายที่เกิดกับบุคคลที่สาม (บุคคลและหรือทรัพย์สิน) โดยไม่คำนึงถึงบุคคลที่รับผิดชอบสัตว์นั้นการรับประกันสุนัขสายพันธุ์อันตรายการชดเชยแก่บุคคลที่สามโดยจ่ายค่าชดเชยแก่แทรกโฆษณาในสื่อสิ่งพิมพ์หรือวิทยุในกรณีที่สูญหาย 2.2 การชดใช้ค่าเสียหายเมื่อสัตว์เลี้ยงไปทำละเมิดแก่บุคคลที่สามซึ่งผู้เอาประกันภัยมีส่วนร่วมในฐานะเจ้าของสัตว์ 2.3 เมื่อมีการรักษาตัวในโรงพยาบาลของผู้เอาประกันภัยรวมการเบิกค่าใช้จ่ายในการเข้าพักรักษาของสุนัขหรือแมวในบ้านพักหรือศูนย์สุนัขกรณีเจ้าของเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล 2.4 การทำพิธีศพเนื่องจากอุบัติเหตุ ชราภาพ หรือเจ็บป่วย 2.5 ให้บริการข้อมูลด้านการรักษาทางโทรศัพท์ ที่อนุญาตให้เลี้ยงสัตว์สมาคมคุ้มครอง ศูนย์ฝึกอบรม ผู้เพาะพันธุ์ การจัดนิทรรศการและการประกวด และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง รวมถึงการให้คำปรึกษาด้านสัตวแพทย์ในการจัดการ การให้อาหาร หรือการฉีดวัคซีน 2.6 ความคุ้มครองเพิ่มเติม ความช่วยเหลือด้านสัตวแพทย์เนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ รวมถึงค่าให้คำปรึกษา การตรวจวินิจฉัย การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ การผ่าตัด การรักษาตัวในโรงพยาบาล และค่าช่วยเหลือสัตวแพทย์หากต้องมีการพบที่บ้าน รวมทั้งค่าใช้จ่ายสำหรับสัตวแพทย์ นอกจากการตรวจร่างกายแล้ว สัตว์อาจจำเป็นต้องใช้บริการห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาล หรือเข้ารับการรักษาที่ซับซ้อน ซึ่งเหตุการณ์ประเภทนี้เกิดขึ้นบ่อย ในช่วงฤดูร้อนมีสาเหตุมาจากอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วย โดยเฉพาะร้อยละ 42 เกิดจากการเจ็บป่วย นอกจากนี้ประกันสุนัขยังมีประโยชน์ประเภทอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบทางแพ่งพร้อมความคุ้มครองความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่สาม

ตารางที่ 4.4 แสดงเปรียบเทียบความคุ้มครองตามกรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ประเทศ	ความคุ้มครองตามกรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง
	2.7 บริการด้านข้อมูล โรงแรมที่รับเลี้ยงสัตว์เลี้ยง สถานรับเลี้ยงและสถานสงเคราะห์ ชมรมสัตว์เลี้ยง การฝึกอบรมสัตว์เลี้ยง 2.8 บริการให้คำปรึกษา การเดินทางไปต่างประเทศ ขั้นตอน พร้อมฝ่ายธุรการและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย เลี้ยงและสถานสงเคราะห์ ชมรมสัตว์เลี้ยง การฝึกอบรมสัตว์เลี้ยง 2.9 บริการให้คำปรึกษา การเดินทางไปต่างประเทศ ขั้นตอน พร้อมฝ่ายธุรการและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย (หากต้องมีการเดินทางต่างประเทศและมีใบตรวจโรคโดยขึ้นเครื่องพร้อมเจ้าของ) 2.10 บริการสัตวแพทย์ ฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง การจองคำปรึกษาในศูนย์สัตวแพทย์ การเข้าใช้ศูนย์รักษาในโรงพยาบาลเนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ ความเห็นสัตวแพทย์ครั้งที่สอง คำแนะนำในการป้องกัน การให้การดูแลสัตว์ การรวบรวม และการขนส่งสัตว์เลี้ยง และอาหาร
2. สหรัฐอเมริกา	ความคุ้มครองของประกันภัยกรรมธรรม์ต่อไปนี้คือตัวอย่างบางส่วนของแผนที่ครอบคลุมสำหรับสุนัขและแมวในรัฐอิลลินอยส์โดยสามารถนำสัตว์เลี้ยงไปหาสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตทั่วสหรัฐอเมริกา และส่งคำร้องไปที่ Healthy Paws เพื่อขอเงินคืนได้สูงสุด 90% การคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลสัตว์เลี้ยงแบ่งออกเป็น 4 ประเภท 1. การตรวจสอบสุขภาพประจำปีหรือครึ่งปี การฉีดวัคซีนตามความจำเป็น การตรวจหาหนอน ไหม หัวใจ และพยาธิในลำไส้, ยาป้องกันโรคไส้เดือน ฝอยหัวใจ, ผลิตภัณฑ์ควบคุมหมัดและเห็บรายเดือน, การทำความสะอาด ฟัน, การตรวจเลือดและปัสสาวะที่ดีต่อสุขภาพ, การทำหมัน 2. อุบัติเหตุเฉียบพลันเล็กน้อยและการเจ็บป่วย - การติดเชื้อที่หู, การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ, ท้องร่วง, แมลงต่อย, แผลฉีกขาด 3. อุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยเฉียบพลันที่สำคัญ - ภาวะใด ๆ เฉียบพลันที่ต้องผ่าตัด หรือการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล 4. โรคเรื้อรัง - โรคมะเร็ง, โรคเบาหวาน, โรคข้ออักเสบ, โรคเอดส์ (เป็นโรคต่อมไร้ท่อเรื้อรังที่เกิดขึ้นเมื่อต่อมหมวกไตล้มเหลวที่จะผลิตฮอร์โมนที่จำเป็นเพียงพอในการดำรงชีวิต), โรคไตวาย, ภาวะหัวใจล้มเหลว ซึ่งจำเป็นต้อง

ตารางที่ 4.4 แสดงเปรียบเทียบความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ประเทศ	ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง
	ได้รับการรักษาตลอดชีวิตของสัตว์เลี้ยง ความผิดพลาดของคนส่วนใหญ่ คือ การคิดว่าโรคเรื้อรังจะเกิดขึ้นกับสัตว์เลี้ยงที่มีอายุเยอะ
3. ประเทศนิวซีแลนด์	ในประเทศนิวซีแลนด์ความคุ้มครองคุ้มครองการบาดเจ็บจากสุนัขในการประสบอุบัติเหตุ มีการทานอาหารที่แปลกปลอมเข้าไป หรือสภาพผิวหนังที่ผิดปกติ อาการบาดเจ็บที่เอ็นไขว้หน้า หรือการได้รับการผ่าตัดอย่างค่าใช้จ่ายในการรักษาในโรงพยาบาล การผ่าตัด การตรวจทางห้องปฏิบัติการและการวินิจฉัย และการรักษาโรคมะเร็งโดยครอบคลุมร้อยละ 80 ของใบเสร็จเรียกเก็บเงินของสัตว์แพทย์ จนถึงขีดจำกัดผลประโยชน์ประจำปีที่มีการชำระเงินร่วมร้อยละ 20 ต่อการเรียกร้อง และอาจมีค่าธรรมเนียมส่วนเกินหนึ่งรายการต่อเงื่อนไขในแต่ละปี กรมธรรม์ หากทำการเรียกร้องหลายครั้งสำหรับเงื่อนไขต่อเนื่องเดียวกัน หากแมวมีอาการป่วยเรื้อรัง จะไม่มีความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาการแต่ทั้งนี้สามารถขอให้มีการตรวจสอบอาการอื่น ๆ ที่มีอยู่ก่อนได้ หากแมวของไม่มีอาการเป็นเวลา 18 เดือนสิทธิประโยชน์บางอย่างมีระยะเวลาหมายความว่าต้องรอเป็นระยะเวลาหนึ่งก่อนจึงจะสามารถขอรับสิทธิได้ ระยะเวลาจะแตกต่างกันไปตามสิทธิประโยชน์ และเงื่อนไขที่ระบุไว้ สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ รวมทั้งการฝังไมโครชิป การควบคุมหมัด เห็บ การควบคุมพยาธิหัวใจการทดสอบพยาธิหนอนหัวใจ การฉีดวัคซีน การตัดเล็บ การตรวจปัสสาวะ การตรวจเลือดและคัดกรองการเผาผลาญหรือการฝังศพ ซึ่งจะมีวงเงินเอาประกันภัยที่ชัดเจน ดังนี้ - เงื่อนไขย่อยของเอ็นไขว้หน้า 3,200 ดอลลาร์ - ค่าธรรมเนียมการให้คำปรึกษาจำกัดย่อย 300 ดอลลาร์ - วงเงินย่อยการเจ็บป่วยทางทันตกรรม 600 ดอลลาร์ - ขีดจำกัดย่อยการขึ้นเครื่องฉุกเฉิน 1,500 ดอลลาร์ - โรคหมอนรองกระดูกสันหลัง 4,000 ดอลลาร์

ตารางที่ 4.4 แสดงเปรียบเทียบความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ประเทศ	ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง
	ในส่วนของการชดเชยเงินในการเอาประกันภัย AA Pet Insurance มีข้อยกเว้นบางประการสำหรับสัตว์ในช่วงอายุหนึ่งๆ รวมถึงสัตว์บางชนิดที่มีอาการอยู่ก่อนแล้ว นโยบายไม่ครอบคลุมถึงความเสียหายต่อทรัพย์สิน ผู้คน หรือสัตว์อื่น ๆ ที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง หรือการรักษาอันเป็นผลมาจากพฤติกรรมของเจ้าของที่ประมาทเลินเล่อ อาจได้รับการคุ้มครองหลังจาก 18 เดือน หากสัตว์เลี้ยงมีอาการชั่วคราวที่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นก่อนที่จะยกเลิกกรมธรรม์ (หรือเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง) แต่ไม่มีอาการใด ๆ เป็นเวลา 18 เดือน สามารถสมัครให้สัตว์เลี้ยงได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไขดังกล่าวภายใต้กรมธรรม์ ได้แก่ การบาดเจ็บ หรือการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นก่อนเริ่มความคุ้มครอง มีการตรวจดูอาการของสัตว์เลี้ยงที่ถือว่ารักษาได้ (อาการที่มีอยู่แล้วคงที่หรือควบคุมได้) หรือรักษาไม่หาย (อาการที่มีอยู่) สำหรับอาการที่มีอยู่แล้วซึ่งถือว่ารักษาได้ บริษัทอาจเลือกที่จะบังคับใช้ระยะเวลาก่อนที่จะเริ่มความคุ้มครอง อาการที่ถือว่ารักษาไม่หาย เช่น โรคมะเร็ง หรือมะเร็ง อาจถูกยกเว้นทั้งหมดหรืออาจได้รับการคุ้มครองโดยมีข้อจำกัด บริษัทอาจให้ความคุ้มครองสำหรับอาการชั่วคราวที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าหายขาด และไม่ต้องรักษาเป็นเวลาอย่างน้อยหกเดือน เงื่อนไขทางพันธุกรรม บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงส่วนใหญ่พิจารณาว่าภาวะทางพันธุกรรมนั้นมีอยู่แล้วและไม่ครอบคลุมถึงเงื่อนไขดังกล่าว เงื่อนไขทางพันธุกรรมหรือทางพันธุกรรมคือความผิดปกติหรือโรคที่สืบทอดมา
4. ราชอาณาจักรสวีเดน	ในราชอาณาจักรสวีเดน มีการประกันภัยแบ่งออกเป็นประกันภัยม้า และการประกันภัยสัตว์เลี้ยง รายละเอียด ดังนี้ ในการดูแลด้านสัตวแพทย์ การดูแลด้านสัตวแพทย์เป็นพื้นฐานของการประกันม้า และจะชดเชยค่าใช้จ่ายการดูแลด้านสัตวแพทย์สำหรับการดูแลและการรักษา การผ่าตัดที่ดำเนินการโดยสัตวแพทย์ สถานบำบัดโดยปกติแล้วสถานบำบัดจะรวมอยู่ในประกันการดูแลด้านสัตวแพทย์ ที่มีขนาดใหญ่กว่าเล็กน้อย หรือมีให้เป็นประกันเพิ่มเติม ความคุ้มครองการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับม้าใช้กับการรักษาการฟื้นฟูสมรรถภาพ

ตารางที่ 4.4 แสดงเปรียบเทียบความคุ้มครองตามกรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ประเทศ	ความคุ้มครองตามกรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง
	ที่กำหนดหรือส่งต่อโดยสัตวแพทย์ผู้ให้การรักษาหลังจากได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย ซึ่งอาจนำไปใช้กับอาการบาดเจ็บ ปัญหาเกี่ยวกับหลัง หรือการบาดเจ็บหลังเกิดอุบัติเหตุ การคุ้มครองการการุณยฆาต การคุ้มครองการการุณยฆาตที่จําแนกไว้ด้วย เนื่องจากค่าใช้จ่ายอาจค่อนข้างสูง หากจําเป็นต้องการการุณยฆาตม้า การประกันภัยม้า หมายความว่ารวมถึงการโทรผ่านวิดีโอสามครั้งต่อปีกับสัตวแพทย์ดิจิทัล FirstVet (เป็นบริษัทการแพทย์ทางไกลที่ให้คำปรึกษาผ่านวิดีโอระยะไกลและคำแนะนำจากสัตวแพทย์ ธุรกิจนี้สต็อกโฮล์มแห่งนี้ถือเป็นคลินิกสัตวแพทย์ดิจิทัล บริษัทดำเนินธุรกิจในสวีเดน นอร์เวย์ ฟินแลนด์ เดนมาร์ก และสหราชอาณาจักร) รวมอยู่ในประกันม้าสำหรับแผนประกันภัย การประกันภัยสุนัขและแมว ซึ่งความคุ้มครองของประกัน ICA ให้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับสุนัขบางสายพันธุ์ที่มีอายุไม่เกิน 12 ปี และสำหรับแมวอายุไม่เกิน 13 ปี หากประกันชีวิตสำหรับแมวสิ้นสุดลงเมื่ออายุ 12 ปี ราคาเฉลี่ยของประกันภัยสุนัขในสวีเดนอยู่ที่ 12,000 โครนาสวีเดน (ประมาณ 46,040 บาท) และสำหรับแมวสายพันธุ์ 7,000 โครนาสวีเดน (ประมาณ 23,710 บาท) ในปี 2559 ตามรายงานจาก SLU, Dogs and cats in Sweden, 2017 ส่วนลดการสมัครสมาชิกใหม่อย่างน้อย ร้อยละ 25 ในปีแรกก่อนที่ลูกสุนัขจะมีอายุครบ 1 ปี หักค่าเสียหายส่วนแรกคงที่ได้เพียงครั้งเดียวต่อปีโดยหักค่าเสียหายส่วนแรกเพิ่มเข้าไปไม่จำกัดวงเงินสูงสุดสำหรับการเอ็กซเรย์เช่น MRI, CT และ Scintigraphy ตลอดจนค่ายาและกายภาพบำบัดในประกันภัยสุนัขขนาดกลางและขนาดใหญ่

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าในแต่ละประเทศ จะแบ่งการคุ้มครองออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- 1) ความรับผิดชอบ หากสัตว์ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บส่วนบุคคล หรือทรัพย์สินเสียหาย
- 2) ความคุ้มครองอุบัติเหตุและความเสียหาย ครอบคลุมอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บใด ๆ

ที่สัตว์อาจประสบขณะอยู่ในความดูแล

ผู้วิจัยวิเคราะห์แล้วจึงมีความคิดเห็นว่าควรจะให้มีการศึกษาและกำหนดรายละเอียดที่ชัดเจน โดยแบ่งรายละเอียดออกเป็นการประกันสุขภาพของสัตว์เลี้ยงและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหากสัตว์ทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม รวมทั้งเขียนข้อยกเว้นและคุณสมบัติการรักษาโรคเรื้อรังของสัตว์เลี้ยงไว้ อย่างชัดเจนเพื่อประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและสัตว์เลี้ยง

4.5 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าในประเทศไทยยังไม่มีแนวทางในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยงออกมาอย่างมาตรฐานทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ชัดเจนดังเช่นประเทศต่าง ๆ ที่ทำการศึกษา ดังนี้

การประกันภัยราชอาณาจักรสเปนเป็นการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยงสามารถขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง โดยปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราเบี้ยประกันภัยมีดังนี้ สถานะสุขภาพของสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงที่มีประวัติการป่วยหรือมีภาวะสุขภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคจะมีความเสี่ยงที่สูงขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้อัตราเบี้ยเพิ่มขึ้น ประเภทของสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงที่มีราคาสูงหรือเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีความหายากอาจมีอัตราเบี้ยที่สูงขึ้น อายุของสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงที่มีอายุที่มากขึ้นอาจมีความเสี่ยงในการเกิดภาวะสุขภาพที่แย่ลง ซึ่งสามารถส่งผลให้อัตราเบี้ยเพิ่มขึ้น ประวัติการทำประกัน ประวัติการทำประกันของสัตว์เลี้ยง หรือประวัติการเคลมกับบริษัทประกัน ก่อนหน้านี้ สามารถส่งผลต่ออัตราเบี้ยที่ได้รับและระยะเวลาประกัน ระยะเวลาที่เลือกทำประกันสัตว์เลี้ยง (เช่น 1 ปี, 2 ปี) สามารถส่งผลต่ออัตราเบี้ยความคุ้มครองและการเลือกแผนประกันที่มีความคุ้มครองที่สูง อาจส่งผลให้อัตราเบี้ยเพิ่มขึ้น

จากการศึกษาวิจัยจะเห็นว่าราชอาณาจักรสเปนได้มีแนวทางในการคิดเบี้ยประกันภัยไว้ 5 ประการและหากต้องการความคุ้มครองเพิ่มเติมก็จะมีการคิดเบี้ยประกันไว้ในส่วนของการซื้อประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคสมัครใจเพิ่มเติมได้

สำหรับสหรัฐอเมริกาจะใช้ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ สถานที่ที่อาศัยอยู่จะมีผลต่อเบี้ยประกันที่คุ้มครองสัตว์เลี้ยง ตัวอย่างเช่น เบี้ยประกันสัตว์เลี้ยงในแคลิฟอร์เนียมักจะสูงกว่าเทนเนสซี เนื่องจากเบี้ยสัตวแพทย์ในแคลิฟอร์เนียมักจะสูงกว่าเทนเนสซี

อายุของสัตว์เลี้ยง เมื่อทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง ยิ่งมีอายุมากเท่าไร เบี้ยประกันก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น เนื่องจากสัตว์เลี้ยงที่มีอายุมากกว่ามักจะมีปัญหาสุขภาพมากกว่าสัตว์เลี้ยงที่อายุน้อยกว่า สัตว์เลี้ยงที่มีอายุมากกว่ามักจะเป็นโรคเรื้อรังและต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงทุกแห่งจะเพิ่มเบี้ยประกันภัยสำหรับสัตว์เลี้ยงเนื่องจากอายุมากขึ้น แต่บางบริษัทก็ทำและเมื่อสัตว์เลี้ยงโตถึง 9-10 ปี เบี้ยประกันภัยจะเพิ่มขึ้น

จากการศึกษาวิจัยพบว่าสหรัฐอเมริกาได้มีการใช้ ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ด้วย เนื่องจากสภาพภูมิอากาศที่สัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่นั้นต่างกัน

ในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงประเทศนิวซีแลนด์ การประเมินเบี้ยประกันเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะช่วยให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงเลือกแผนประกันที่เหมาะสมและคุ้มค่าต่อการใช้จ่าย เบี้ยประกันจะถูกประเมินโดยสุขภาพและอายุของสัตว์เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการประเมินเบี้ยประกัน สัตว์ที่มีอายุน้อยและไม่มีประวัติการเจ็บป่วยหรือโรคเรื้อรังมักจะมีเบี้ยประกันที่ต่ำกว่า สายพันธุ์ของสัตว์เลี้ยงมีผลต่อความเสี่ยงในการเป็นโรคหรือปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น สุนัขหรือแมวที่มีประวัติของโรคหรือปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยมักจะมีเบี้ยประกันที่สูงขึ้น การเลือกแผนประกันที่มีความคุ้มค่าสูงขึ้น หรือมีการคุ้มครองที่ครอบคลุมมากขึ้นเช่น ความคุ้มครองต่อการรักษาโรคร้ายแรงหรือการเจ็บป่วยอาจทำให้เบี้ยประกันเพิ่มขึ้น สถานที่อยู่อาศัยของเจ้าของสัตว์เลี้ยงอาจมีผลต่อเบี้ยประกัน เช่น ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงจากโรคหรืออุบัติเหตุสูง เบี้ยประกันอาจมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ประวัติการเคลื่อนย้ายหรือปัญหาทางจิตใจของสัตว์เลี้ยงอาจมีผลต่อการประเมินเบี้ยประกัน สัตว์ที่มีประวัติการเคลื่อนย้ายบ่อย ๆ หรือมีปัญหาทางจิตใจอาจมีเบี้ยประกันที่สูงขึ้น เบี้ยประกันมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเมื่อแมวมีอายุมากขึ้น

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ประเทศนิวซีแลนด์ไม่ใช้การคิดเบี้ยแค่เพียงเฉพาะในด้านกายภาพ แต่รวมทั้งปัญหาทางด้านความรู้สึกเนื่องจากหากสัตว์เลี้ยงมีการเคลื่อนย้ายที่อยู่ในการอาศัยบ่อย จะส่งผลทางจิตใจ ทำให้เบี้ยประกันจะสูงขึ้นตามลำดับ

ในราชอาณาจักรสวีเดนเบี้ยประกัน จะทำการประเมินตามความเสี่ยง ปัจจัยบางอย่างที่พิจารณาว่าสำคัญ ได้แก่ สายพันธุ์ของสัตว์ อายุ และขอบเขตของประกันที่เลือกพร้อมค่าสินไหมทดแทนที่เลือกไว้และระดับการชดเชยที่เลือก พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่มีการอ้างสิทธิ์มากกว่าค่าเฉลี่ยจะมีส่วนแบ่งค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าในการชำระเบี้ยประกัน

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยพบว่าในราชอาณาจักรสวีเดนมีความประเมิณสัตว์เลี้ยงในทุกด้านพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่มีการอ้างสิทธิ์มากกว่าค่าเฉลี่ยจะมีส่วนแบ่งค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าทำให้เบี่ยเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 4.5 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการคิดอัตราเบี่ยประกันภัยสัตว์เลี้ยง

ประเทศ	การคิดอัตราเบี่ยประกันภัยสัตว์เลี้ยง
1. ราชอาณาจักรสเปน	การคิดอัตราเบี่ยประกันภัยสัตว์เลี้ยงสามารถขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยงของคุณ ต่อไปนี้เป็นหลายปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราเบี่ยประกันภัย สถานะสุขภาพของสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงที่มีประวัติการป่วยหรือมีภาวะสุขภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคจะมีความเสี่ยงที่สูงขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้อัตราเบี่ยเพิ่มขึ้น ประเภทของสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงที่มีราคาสูงหรือเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีความหายากอาจมีอัตราเบี่ยที่สูงขึ้น อายุของสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงที่มีอายุที่มากขึ้นอาจมีความเสี่ยงในการเกิดภาวะสุขภาพที่แย่ง ซึ่งสามารถส่งผลให้อัตราเบี่ยเพิ่มขึ้น ความคุ้มครอง การเลือกแผนประกันที่มีความคุ้มครองที่สูงอาจส่งผลให้อัตราเบี่ยเพิ่มขึ้น
2. สหรัฐอเมริกา	- การคิดอัตราเบี่ยประกันภัยสัตว์เลี้ยงสามารถขึ้นอยู่กับตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ - สถานที่ที่อาศัยอยู่จะมีผลต่อเบี่ยประกันที่คุ้มครองสัตว์เลี้ยง ตัวอย่างเช่น เบี่ยประกันสัตว์เลี้ยงในแคลิฟอร์เนียมักจะสูงกว่าเทนเนสซี เนื่องจากเบี่ยสัตว์แพทยในแคลิฟอร์เนียมักจะสูงกว่าเทนเนสซี - อายุของสัตว์เลี้ยง เมื่อทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง ยิ่งมีอายุมากเท่าไร เบี่ยประกันก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น เนื่องจากสัตว์เลี้ยงที่มีอายุมากกว่ามักจะมีปัญหาสุขภาพมากกว่าสัตว์เลี้ยงที่อายุน้อยกว่า สัตว์เลี้ยงที่มีอายุมากกว่ามักจะเป็นโรคเรื้อรังและต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่บริษัทประกันภัยสัตว์เลี้ยงทุกแห่งจะเพิ่มเบี่ยประกันภัยสำหรับสัตว์เลี้ยงเนื่องจากอายุมากขึ้น แต่บางบริษัทก็ทำและเมื่อสัตว์เลี้ยงโตถึง 9-10 ปี เบี่ยประกันภัยจะเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.5 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ประเทศ	การคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยง
3. ประเทศนิวซีแลนด์	ในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงประเทศนิวซีแลนด์ การประเมินเบี้ยประกันเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะช่วยให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงเลือกแผนประกันที่เหมาะสมและคุ้มค่าต่อการใช้จ่าย เบี้ยประกันจะถูกประเมินโดยสุขภาพและอายุของสัตว์เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการประเมินเบี้ยประกันสัตว์ที่มีอายุน้อยและไม่มีประวัติการเจ็บป่วยหรือโรคเรื้อรังมักจะมีเบี้ยประกันที่ต่ำกว่า สายพันธุ์ของสัตว์เลี้ยงมีผลต่อความเสี่ยงในการเป็นโรคหรือปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น สุนัขหรือแมวที่มีประวัติของโรคหรือปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยมักจะมีเบี้ยประกันที่สูงขึ้น การเลือกแผนประกันที่มีความคุ้มค่าสูงขึ้น หรือมีการคุ้มครองที่ครอบคลุมมากขึ้น เช่น ความคุ้มครองต่อการรักษาโรคร้ายแรงหรือการเจ็บป่วยอาจทำให้เบี้ยประกันเพิ่มขึ้น สถานที่อยู่อาศัยของเจ้าของสัตว์เลี้ยงอาจมีผลต่อเบี้ยประกัน เช่น ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงจากโรคหรืออุบัติเหตุสูง เบี้ยประกันอาจมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ประวัติการเคลื่อนย้ายหรือปัญหาทางจิตใจของสัตว์เลี้ยงอาจมีผลต่อการประเมินเบี้ยประกัน สัตว์ที่มีประวัติการเคลื่อนย้ายบ่อย ๆ หรือมีปัญหาทางจิตใจอาจมีเบี้ยประกันที่สูงขึ้น เบี้ยประกันมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเมื่อแมวมีอายุมากขึ้น
4. ราชอาณาจักรสวีเดน	การคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยงสามารถขึ้นอยู่กับการรับประกันเมื่อกำหนดราคาประกัน จะทำการประเมินตามความเสี่ยง ปัจจัยบางอย่างที่พิจารณาว่าสำคัญและใช้ ได้แก่ สายพันธุ์ของสัตว์ อายุ และขอบเขตของประกันที่เลือกพร้อมค่าสินไหมทดแทนที่เลือกไว้และระดับการชดเชยที่เลือก พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่มีการอ้างสิทธิ์มากกว่าค่าเฉลี่ยจะมีส่วนแบ่งค่าใช้จ่ายที่สูงกว่า การชำระเบี้ยประกัน

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าในแต่ละประเทศมีการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยงจากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ทางบริษัทประกันภัยและนักคณิตศาสตร์ประกันภัยคิดอัตราเบี้ยประกันภัย เนื่องจาก การคิดอัตราเบี้ยในประกันภัยเป็นวิธีที่บริษัทประกันใช้เพื่อประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย และจะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดค่าเบี้ยประกันที่ต้องชำระเพื่อรับความคุ้มครอง โดยที่การประกันภัยเป็นการเฉลี่ยความเสี่ยงภัยร่วมกัน หากมีภัยเกิดขึ้นความสูญเสียมีเท่าใดก็เฉลี่ยกันไป

ระหว่างผู้เสี่ยงภัย ค่าสูญเสียที่เฉลี่ยกันไปในนี้แสดงออกในรูปของเบี้ยประกันภัย ถ้าเบี้ยประกันภัยต่ำ ก็จะมีผู้ทำประกันภัยมาก การที่จะทำให้เบี้ยประกันภัยมีอัตราที่ต่ำได้ คือการรวมกลุ่มผู้เสี่ยงภัยให้ได้ จำนวนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้การเฉลี่ยค่าสูญเสียผลในระหว่างผู้เสี่ยงภัยด้วยกันในอัตราต่ำเท่าที่จะทำได้ จากทฤษฎีกฎของการเฉลี่ยการประกันภัยดำเนินการบนหลักการของการรวมความเสี่ยง โดยที่บุคคลจ่ายเบี้ยประกันภัยลงในกลุ่มเดียวกันและไม่ใช่ว่าผู้ถือกรรมธรรม์ทุกคนจะประสบกับความสูญเสียพร้อมกัน เป็นหลักของการกระจายความเสี่ยงไปยังบุคคลจำนวนมากทำให้ภาระทางการเงินเวลาที่ทางบริษัทต้องจ่ายจึงสามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ กฎของการค่าเฉลี่ย เมื่อจำนวนผู้ถือกรรมธรรม์เพิ่มขึ้น ผู้ประกันตนสามารถคาดการณ์จำนวนการเรียกร้องโดยเฉลี่ย ที่น่าจะได้รับได้ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยในการกำหนดความเหมาะสมเพื่อครอบคลุมการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น โดยบริษัทประกันภัยใช้หลักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการคำนวณเบี้ยประกันภัย นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะวิเคราะห์ข้อมูลในอดีตในแบบจำลองทางสถิติ และปัจจัยเสี่ยงเพื่อกำหนดความน่าจะเป็นและต้นทุนของการเรียกร้องที่อาจเกิดขึ้น เบี้ยประกันภัยได้รับการตั้งค่าให้ครอบคลุมต้นทุนที่คาดการณ์ไว้ ค่าใช้จ่ายในการบริหาร และเพื่อสร้างอัตรากำไร บริษัทประกันภัยมักใช้อัตราร้อย การสูญเสียเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรของการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์อัตราร้อยการสูญเสียที่เกิดขึ้นต่อเบี้ยประกันภัยที่ได้รับ ดังนั้นอัตรการสูญเสียที่ต่ำกว่าบ่งบอกถึงประสิทธิภาพการรับประกันภัยตามทฤษฎีกฎของการเฉลี่ย (Law of Average)

4.6 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการทำประกันภัยภาคบังคับกับภาคสมัครใจในประกันภัยสัตว์เลี้ยง

ในประเทศไทยพบว่า การประกันภัยสัตว์เลี้ยงยังคงเป็นการประกันภัยภาคสมัครใจมีทั้งหมด 4 บริษัท โดยอายุสัตว์เลี้ยงที่รับประกันส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 3 เดือน ถึง 7 ปี เป็นความคุ้มครองพื้นฐาน ทั้ง 4 บริษัท โดยแต่ละบริษัทมีข้อกำหนดและเงื่อนไขแตกต่างกันไป และไม่ได้เป็นไปแนวทางขึ้นพื้นฐานเดียวกัน

เมื่อเปรียบเทียบกับราชอาณาจักรสเปน มาตรา 30 ของกฎหมายระบุไว้อย่างชัดเจนว่าบุคคลที่เป็นเจ้าของสุนัขจะต้องมีส่วนร่วมและรักษาความคุ้มครองการประกันความรับผิดชอบทางแพ่งสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่สามตลอดอายุขัยของสัตว์และยังมีการทำประกันภัยเพิ่มเติมให้เป็นประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคสมัครใจ เช่น ความคุ้มครองเพิ่มเติม ความช่วยเหลือด้านสัตวแพทย์ เนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ รวมถึงค่าให้คำปรึกษา การตรวจวินิจฉัย การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ

การผ่าตัด ค่ารักษาตัวในโรงพยาบาลและค่าช่วยเหลือสัตว์แพทย์หากต้องมีการพบที่บ้าน และหากจะซื้อสัตว์ต่างถิ่นเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะส่วนใหญ่จะมีการซื้อขายสัตว์จากทางอินเทอร์เน็ตหรือจากผู้ขายส่วนตัวโดยไม่ได้ตรวจสอบใบอนุญาต การละเมิดประเภทนี้อาจเป็นที่มาของอาชญากรรม การลักลอบค้าสัตว์ชนิดที่ผิดกฎหมาย เมื่อพิจารณาจากปัจจัยเหล่านี้แล้วเอกสารที่จำเป็นในการรับเลี้ยงสัตว์เลี้ยงต่างแดน ก่อนที่สัตว์จะไปถึงบ้านใหม่จะต้องได้รับใบอนุญาตส่งออกสัตว์จากประเทศต้นทาง เมื่อได้รับเอกสารก่อนหน้านั้นแล้ว จะต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้า อีกฉบับหนึ่ง จากประเทศที่พำนักของเจ้าของในอนาคต

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ทางราชอาณาจักรสเปน ได้มีการระบุไว้ในกฎหมายว่าสัตว์เลี้ยงทุกตัวต้องทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงรวมทั้งการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงต่างถิ่นที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรสเปน

สหรัฐอเมริกาสุนัขทุกตัวที่มีอายุตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไปต้องขึ้นทะเบียนกับทางเมือง โดยฝังไมโครชิป และต้องซื้อประกันสุขภาพ รวมทั้งการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โดยเจ้าของสุนัขที่มีอายุตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปจะต้องให้สุนัขของตนได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าโดยสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาต การฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคพิษสุนัขบ้าและปกป้องสุนัขและประชาชนรวมทั้งฝังไมโครชิปเพื่อป้องกันสุนัขไม่ให้หลงทางหรือก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วย รวมทั้งจากการเกิดกรณีไปทำร้ายบุคคลที่สาม (Illinois General Assembly) โดยในมาตรา 16 ของกฎหมายดังกล่าวมีการกำหนดให้การได้รับอันตรายที่เกิดจากสุนัขในสถานที่ที่โดนกัดต้องรับผิดชอบในทางแพ่งต่อความเสียหายต่อบุคคลที่ได้รับความเสียหายดังกล่าวเต็มจำนวนของการบาดเจ็บและมีการประกันภัยภาคสมัครใจไว้คอยบริการเพิ่มเติมในด้านสุขภาพและการรักษาสัตว์เลี้ยงของสัตวแพทย์

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าสัตว์เลี้ยงจะต้องมีการฝังไมโครชิปในสัตว์เลี้ยงก่อนและฉีดวัคซีนป้องกันการพิษสุนัขบ้า รวมทั้งทำประกันในกรณีที่สัตว์เลี้ยงไปทำร้ายบุคคลที่สามและการดูแลด้านสุขภาพ

ส่วนของประเทศนิวซีแลนด์เพื่อวัตถุประสงค์ในการระบุตัวตนของสุนัข เจ้าของสุนัขต้องจัดให้มีการฝังทรานสปอนเดอร์ไมโครชิปที่ใช้งานได้ตามประเภทที่กำหนดและในลักษณะที่กำหนด และในส่วนของการประกันภัยภาคสมัครใจมีการคุ้มครองการบาดเจ็บจากสุนัขในการประสบอุบัติเหตุ มีการทานอาหารที่แปลกปลอมเข้าไป หรือสภาพผิวหนังที่ผิดปกติ อาการบาดเจ็บที่เอ็นไขว้หน้า

หรือการได้รับการผ่าตัดอย่างค่าใช้จ่ายในการรักษาในโรงพยาบาล การผ่าตัด การตรวจทางห้องปฏิบัติการและการวินิจฉัย และการรักษาโรคมะเร็ง

จากการศึกษาวิจัยพบว่าประเทศนิวซีแลนด์มีการให้สุนัขฝังไมโครชิปและทำวัคซีนและมีการทำประกันสุขภาพสำหรับสัตว์เลี้ยง

ส่วนของราชอาณาจักรสวีเดนมีการประกันม้าสามารถชดเชยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับม้าที่อาจป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ จากนั้นต้องไปพบสัตวแพทย์ การประกันม้ายังรวมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น การบำบัด การสูญเสียประโยชน์ และค่าใช้จ่ายของการการุณฆาต ขอบเขตของการประกันก็จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับตัวเลือกประกันภัยและบริษัท นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายเหล่านี้แล้วยังประกันชีวิตเพื่อชดเชยหากม้าเสียชีวิต ถูกขโมย หรือสูญหาย รวมทั้งการประกันภัยสุนัขและแมว

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มีการทำประกันภัยภาคสมัครใจในของม้าและการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงในภาคสมัครใจ โดยในประเทศไทยยังไม่มีมีการประกันภัยม้า ซึ่งการประกันภัยม้ามีความสำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากการดูแลม้าจะต้องดูแลเป็นพิเศษ และมีการประกันภัยสุนัขและแมวในการทำประกันภัยสุนัขภาพและรับผิดชอบเมื่อสัตว์เลี้ยงไปทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม

ตารางที่ 4.6 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการทำประกันภัยภาคบังคับกับภาคสมัครใจในประกันภัยสัตว์เลี้ยง

ประเทศ	การทำประกันภัยภาคบังคับกับภาคสมัครใจในประกันภัยสัตว์เลี้ยง
1. ราชอาณาจักรสเปน	- ประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับ ตามมาตรา 30 ของกฎหมายระบุไว้อย่างชัดเจนว่าบุคคลที่เป็นเจ้าของสุนัขจะต้องมีส่วนร่วมและรักษาความคุ้มครองการประกันความรับผิดชอบทางแพ่งสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่สามตลอดอายุขัยของสัตว์ - ประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคสมัครใจ เช่น ความคุ้มครองเพิ่มเติม ความช่วยเหลือด้านสัตวแพทย์เนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ รวมถึงค่าให้คำปรึกษา การตรวจวินิจฉัย การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ การผ่าตัด ค่ารักษาตัวในโรงพยาบาลและค่าช่วยเหลือสัตวแพทย์ หากต้องมีการพบที่บ้าน และหากจะซื้อสัตว์ต่างถิ่นเป็นสิ่งสำคัญมาก

ตารางที่ 4.6 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการทำประกันภัยภาคบังคับกับภาคสมัครใจในประกันภัยสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ประเทศ	การทำประกันภัยภาคบังคับกับภาคสมัครใจในประกันภัยสัตว์เลี้ยง
	เพราะส่วนใหญ่จะมีการซื้อขายสัตว์จากทางอินเทอร์เน็ตหรือจากผู้ขายส่วนตัวโดยไม่ได้ตรวจสอบใบอนุญาต การละเมิดประเภทนี้อาจเป็นที่มาของอาชญากรรมการค้าสัตว์ชนิดที่ผิดกฎหมาย เมื่อพิจารณาจากปัจจัยเหล่านี้แล้วเอกสารที่จำเป็นในการรับเลี้ยงสัตว์เลี้ยงต่างแดน ก่อนที่สัตว์จะไปถึงบ้านใหม่จะต้องได้รับใบอนุญาตส่งออกสัตว์จากประเทศต้นทาง เมื่อได้รับเอกสารก่อนหน้านี้แล้ว จะต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้า อีกฉบับหนึ่ง จากประเทศที่พำนักของเจ้าของในอนาคต
2. สหรัฐอเมริกา	- ประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับของสหรัฐอเมริกาสุนัขทุกตัวที่มีอายุตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไปต้องขึ้นทะเบียนกับทางเมือง โดยฝังไมโครชิปและต้องซื้อประกันสุขภาพ รวมทั้งการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โดยเจ้าของสุนัขที่มีอายุตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปจะต้องให้สุนัขของตนได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าโดยสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาต การฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคพิษสุนัขบ้าและปกป้องสุนัขและประชาชนรวมทั้งฝังไมโครชิปเพื่อป้องกันสุนัขไม่ให้หลงทางหรือก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วย รวมทั้งจากการเกิดกรณีไปทำร้ายบุคคลที่สาม (Illinois General Assembly โดยในมาตรา 16 ของกฎหมายดังกล่าวมีการกำหนดให้การได้รับอันตรายที่เกิดจากสุนัขในสถานที่ที่โดนกีดกันต้องรับผิดชอบในทางแพ่งต่อความเสียหายต่อบุคคลที่ได้รับความเสียหายดังกล่าวเต็มจำนวนของการบาดเจ็บ - ประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคสมัครใจ ในด้านสุขภาพและการรักษา สัตว์เลี้ยงของสัตวแพทย์
3. ประเทศนิวซีแลนด์	- ประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับส่วนของประเทศนิวซีแลนด์เพื่อวัตถุประสงค์ในการระบุตัวตนของสุนัข เจ้าของสุนัขต้องจัดให้มีการฝังทรานสปอนเดอร์ไมโครชิปที่ใช้งานได้ตามประเภทที่กำหนดและในลักษณะที่กำหนด

ตารางที่ 4.6 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการทำประกันภัยภาคบังคับกับภาคสมัครใจใน ประกันภัยสัตว์เลี้ยง (ต่อ)

ประเทศ	การทำประกันภัยภาคบังคับกับภาคสมัครใจในประกันภัยสัตว์เลี้ยง
	- ประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคสมัครใจ มีการคุ้มครองการบาดเจ็บจาก สุนัขในการประสบอุบัติเหตุมีการทานอาหารที่แปลกปลอมเข้าไปหรือ สภาพผิวหนังที่ผิดปกติ อาการบาดเจ็บที่เอ็นไขว้หน้า หรือการได้รับการผ่าตัดอย่างค่าใช้จ่ายในการรักษาในโรงพยาบาล การผ่าตัด การตรวจทางห้องปฏิบัติการและการวินิจฉัย และการรักษาโรคมะเร็ง
4. ราชอาณาจักรสวีเดน	ประกันภัยภาคสมัครใจ - การทำประกันภัยม้า - การทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ประกันภัยภาคบังคับ (Compulsory Insurance) การทำประกัน มีข้อบังคับใช้ที่ต้องทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงตามที่กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับกำหนด ความคุ้มครอง มีข้อตกลงและเงื่อนไขคุ้มครองที่เป็นมาตรฐานตามที่กำหนดค่าใช้จ่าย ค่าประกันภัยมีการกำหนด โดยหน่วยงานหรือกฎหมายและอาจมีการปรับเปลี่ยนได้การรับรอง มีการรับรองจากหน่วยงานหรือ องค์กรที่เกี่ยวข้องความยืดหยุ่น มีข้อจำกัดในการปรับเปลี่ยนรายละเอียดแผนประกัน การเลือก ทำประกันภัยแบบไหนขึ้นอยู่กับความต้องการและความสะดวกสบายของเจ้าของสัตว์เลี้ยง แต่ควร พิจารณาความคุ้มครอง ค่าใช้จ่าย และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับแต่ละประเภทของประกันภัยเพื่อ ทำการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม และควรมีประกันภัยภาคสมัครใจเพื่อการคุ้มครองสัตว์เลี้ยง เพิ่มเติมเพื่อความต้องการของเจ้าของสัตว์เลี้ยง รวมทั้งมีการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงในภาคสมัครใจ เพื่อทางเลือกที่เพิ่มขึ้นและการดูแลสัตว์เลี้ยงที่ดีขึ้น

4.7 ปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า บทกำหนดโทษของผู้ที่ฝ่าฝืนสำหรับเจ้าของสัตว์เลี้ยงใน ราชอาณาจักรสเปนหากเจ้าของไม่มีการประกันภัยความรับผิดชอบทางแพ่งและการประกันภัยด้านสุขภาพ ในเบื้องต้นจะมีการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยมีตั้งแต่การตกเดือนเบื้องต้นไปจนถึงค่าปรับ 500 ยูโร หรือ ประมาณ 19,144 บาท หรือสูงสุด 10,000 ยูโร หรือ ประมาณ 382,866 บาท และ หากไม่มีการฝังไมโครชิปจะมี ค่าปรับตั้งแต่ 500 ยูโรถึง 10,000 ยูโร หรือ ประมาณ 19,144 - 382,866 บาท

สำหรับสหรัฐอเมริกาได้มีบทกำหนดโทษ ดังนี้ เจ้าของสุนัขตั้งแต่อายุหกเดือนขึ้นไปจะต้องมีใบอนุญาตสำหรับสุนัขของตน หากเจ้าของสุนัขไม่มีใบอนุญาตเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถออกค่าปรับ 300 ดอลลาร์หรือ ประมาณ 11,000 บาท ให้กับเจ้าของที่ไม่ควบคุมสุนัขเพื่อมาชำระค่าปรับ ส่วนสุนัขและแมวที่ไม่เคยได้รับการฉีดวัคซีนและสัมผัสกับสัตว์ที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้าต้องได้รับการอนุญาตทันที หากเจ้าของไม่เต็มใจที่จะทำเช่นนี้ สัตว์จะถูกแยกออกเพื่อกักกันอย่างเข้มงวดเป็นเวลา 6 เดือน การแยกตัวในบริบทนี้หมายถึงการกักขังในกรงที่ป้องกันไม่ให้เกิดการสัมผัสโดยตรงกับผู้คนและสัตว์อื่น ๆ เช่น การดูแลและควบคุมสัตว์ และฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเมื่อเข้าสู่การแยกตัวโดยทั่วไปไม่เกิน 28 วัน ก่อนปล่อยกลับมาอยู่กับเจ้าของและอยู่ร่วมกับสาธารณะ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรการในการฉีดวัคซีนก่อนการสัมผัส ปัจจุบัน ไม่มีสารชีวภาพที่ได้รับอนุญาตจาก USDA สำหรับการป้องกันหลังการสัมผัสสัตว์เลี้ยงที่ไม่ได้รับการฉีดวัคซีนก่อนหน้านี้ และมีหลักฐานว่าการใช้วัคซีนเพียงอย่างเดียวไม่สามารถป้องกันโรคในสัตว์เหล่านี้ได้อย่างน่าเชื่อถือ สัตว์ที่ครบกำหนดฉีดวัคซีนเสริมควรได้รับการประเมินเป็นรายๆ ไป โดยพิจารณาจากความรุนแรงของการสัมผัส เวลาที่ผ่านมา นับตั้งแต่การฉีดวัคซีนครั้งล่าสุด จำนวนครั้งของการฉีดวัคซีนครั้งก่อน สถานะสุขภาพในปัจจุบัน และระดับวิทยาของโรคพิษสุนัขบ้าในท้องถิ่น เพื่อพิจารณาความจำเป็นในการการอนุญาตหรือการฉีดวัคซีนซ้ำทันที และการสังเกตสุนัขและแมวที่ได้รับการฉีดวัคซีนอยู่ในปัจจุบันควรได้รับการฉีดวัคซีนซ้ำทันที โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าของ และสังเกตอาการเป็นเวลา 45 วัน เจ้าของสัตว์เลี้ยงที่สุนัขกัดหรือทำร้ายบุคคลหรือสัตว์อื่น โดยไม่มีการขู่ จะถูกปรับ 175 ดอลลาร์สำหรับการละเมิดครั้งแรก และ 1,000 ดอลลาร์สำหรับการละเมิดครั้งที่สอง การละเมิดครั้งที่สามและครั้งต่อไปอาจส่งผลให้มีการห้ามการเป็นเจ้าของสัตว์เลี้ยงเป็นเวลาสองปี สัตว์เลี้ยงจะต้องถูกควบคุมโดยรั้วหรือโครงสร้างที่มีความสูงเพียงพอหรืออยู่ในสายจูงที่ปลอดภัยเสมอ และประเทศนิวซีแลนด์ความรับผิดชอบแห่งหากไม่ปฏิบัติตาม (บทกำหนดโทษ)

หากไม่มีการฝังไมโครชิป ทุกคนกระทำความผิดและต้องรับผิดชอบระวางโทษปรับไม่เกิน 3,000 เหรียญสหรัฐ

ตารางที่ 4.7 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน

ประเทศ	ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน
1. ราชอาณาจักรสเปน	การดักเตือนเบื้องต้นไปจนถึงค่าปรับ 500 ยูโร หรือ ประมาณ 19,144 บาท หรือสูงสุด 10,000 ยูโร หรือ ประมาณ 382,866 บาท และ หากไม่มีการฝังไมโครชิปจะมี ค่าปรับตั้งแต่ 500 ยูโรถึง 10,000 ยูโร หรือ ประมาณ 19,144 - 382,866 บาท
2. สหรัฐอเมริกา	หากเจ้าของสุนัขไม่มีใบอนุญาตเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถออกค่าปรับ 300 ดอลลาร์ หรือ ประมาณ 11,000 บาท ให้กับเจ้าของที่ไม่ควบคุมสุนัขเพื่อมาชำระค่าปรับ ส่วนสุนัขและแมวที่ไม่เคยได้รับการฉีดวัคซีนและสัมผัสกับสัตว์ที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้าต้องได้รับการขณขมาตันทันที หากเจ้าของไม่เต็มใจที่จะทำเช่นนี้ สัตว์จะถูกแยกออกเพื่อกักกันอย่างเข้มงวดเป็นเวลา 6 เดือน การแยกตัวในบริบทนี้หมายถึงการกักกันในกรงที่ป้องกันไม่ให้มีการสัมผัสโดยตรงกับผู้คนและสัตว์อื่นๆ
3. ประเทศนิวซีแลนด์	นิวซีแลนด์ ความรับผิดชอบทางแพ่งหากไม่ปฏิบัติตาม (บทกำหนดโทษ) หากไม่มีการฝังไมโครชิป ทุกคนกระทำความผิดและต้องรับผิดชอบระหว่างโทษปรับไม่เกิน 3,000 เหรียญสหรัฐ

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าแต่ละประเทศมีบทกำหนดโทษในการรับผิดชอบทางแพ่งไว้อย่างชัดเจน ประเทศไทยจึงควรมีกฎการกำหนดโทษโดยที่ครั้งแรกให้เป็นการดักเตือนรวมไปหลังจากนั้นเสียค่าปรับขั้นต่ำตั้งแต่ 1,000 บาท ขึ้นไป

ผู้วิจัยเห็นว่าบทกำหนดโทษเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการส่งเสริมความปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับประกันภัยสัตว์เลี้ยง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมาย บทกำหนดโทษจะช่วยส่งเสริมให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันความเสียหายเนื่องจากการมีบทกำหนดโทษที่เข้มงวดสามารถป้องกันการทำร้ายสัตว์เลี้ยง การละเมิดสิทธิของผู้อื่น หรือการเกิดความเสียหายต่อสังคม เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบโทษที่เกี่ยวกับการไม่ทำประกันสัตว์เลี้ยงและช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบของเจ้าของสัตว์เลี้ยงในการดูแลและป้องกันสัตว์เลี้ยง เพื่อส่งเสริมบทกำหนดโทษช่วยส่งเสริมให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงรับผิดชอบและดูแลการป้องกันและรักษาสุขภาพของสัตว์เลี้ยง

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

จากการศึกษาข้อมูลตั้งแต่บทที่ 1 ถึงบทที่ 4 ในเรื่องปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ในบทนี้ผู้วิจัยจะสรุปผลการศึกษาและเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1.1 ปัญหาคำนิยามความหมายของคำว่าสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาปัญหาการประกันภัยสัตว์เลี้ยง ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าในประเทศไทยมีพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ในหมวด 3 ตามมาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่โดยปกติเลี้ยงไว้เพื่อเป็นสัตว์บ้าน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้งาน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นพาหนะ สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นเพื่อน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นอาหาร สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ในการแสดงหรือสัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ในการอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีเจ้าของหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงสัตว์ที่อาศัยอยู่ในธรรมชาติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด แต่ไม่มีการนิยามคำว่าสัตว์เลี้ยงไว้ ดูได้จากคำพิพากษาศาลฎีกาของศาลที่ว่า¹⁴⁷ ผู้ให้อาหารสุนัขจรจัดนั้นจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ฝ่ายเด็กที่ถึงแก่ความตาย จะเห็นได้จากฎีกาข้างต้น แม้เป็นสุนัขจรจัดแต่หากให้อาหารอยู่เป็นประจำ ผู้ให้อาหารก็ถือว่าเป็นเจ้าของและต้องรับผิดชอบการทำละเมิดของสัตว์เลี้ยง หากมีการให้อาหารสัตว์เลี้ยงเป็นประจำจะถือว่าเป็นเจ้าของสัตว์เลี้ยงไปโดยปริยายทำให้เห็นว่าเมื่อประเทศไทยไม่มีการนิยามคำว่าสัตว์เลี้ยงไว้อย่างชัดเจน การรับผิดชอบเมื่อสัตว์ทำละเมิดต่อบุคคลที่สามจึงยังคงเป็นปัญหาว่าผู้ใดจะเป็นผู้รับผิดชอบผู้เสียหายเมื่อเกิดการกระทำละเมิดขึ้นและเมื่อสัตว์ป่วยทำให้ไม่มีความรับผิดชอบว่าผู้ใดเป็นเจ้าของทำให้เกิดเป็นปัญหาสุนัขจรจัดและถูกทอดทิ้ง เมื่อพิจารณาจะเห็นได้ว่าคำจำกัดความของคำว่าสัตว์เลี้ยงมีผลต่อการคุ้มครองทาง

¹⁴⁷ จาก ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่ง คำร้อง และคำวินิจฉัยศาลฎีกา, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 145

กฎหมาย โดยกฎหมายสามารถให้ความคุ้มครองและสิทธิเฉพาะแก่สัตว์เหล่านี้ได้โดยการกำหนดสิ่งที่ถือเป็นสัตว์เลี้ยง ซึ่งหมายถึงข้อบังคับเกี่ยวกับการดูแล การรักษา และสวัสดิการ ตลอดจนการขอความช่วยเหลือทางกฎหมายในกรณีที่มีการละเมิดหรือละเลยความเป็นเจ้าของและความรับผิดชอบ การกำหนดนิยามคำว่า “สัตว์เลี้ยง” จะชี้แจงสิทธิในการเป็นเจ้าของและความรับผิดชอบ โดยจะกำหนดว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบตามกฎหมายในการดูแลและความเป็นอยู่ที่ดีของสัตว์ รวมถึงการดูแลในด้านอื่น ๆ เช่น การรับเลี้ยง และความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสัตว์เลี้ยงรวมถึงข้อบังคับเกี่ยวกับเขตและที่อยู่อาศัย คำจำกัดความที่ชัดเจนช่วยกำหนดสถานที่ที่อนุญาตให้สัตว์เลี้ยงอาศัยอยู่และยังอาจระบุขีดจำกัดจำนวนหรือประเภทของสัตว์เลี้ยงที่อนุญาตด้วยสาธารณสุขและความปลอดภัย รวมถึงสวัสดิภาพสัตว์โดยคำจำกัดความทางกฎหมายของสัตว์เลี้ยงมักจะรวมการพิจารณาสวัสดิภาพสัตว์เข้าด้วยกัน เพื่อให้มั่นใจว่าสัตว์ที่เลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยงจะได้รับการดูแล ที่อยู่อาศัย และการป้องกันที่เพียงพอจากอันตรายโดยรวมแล้ว คำจำกัดความที่ชัดเจนของคำว่า “สัตว์เลี้ยง” ในกฎหมายช่วยสร้างแนวปฏิบัติและมาตรฐานสำหรับการรักษาและการจัดการสัตว์ในสังคม สร้างความสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของเจ้าของสัตว์เลี้ยง ชุมชน และตัวสัตว์เอง เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ในราชอาณาจักร สเปน สหรัฐอเมริกา ประเทศนิวซีแลนด์ และราชอาณาจักรสวีเดนล้วนแต่มีค่านิยมทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการนิยามคำว่าสัตว์เลี้ยงไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์พ.ศ. 2557 เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้บังคับในการประกันภัยสัตว์เลี้ยง

5.1.2 ปัญหาผู้มีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาหลักส่วนได้เสียที่เอาประกันภัยได้ (Principle of Insurable Interest) ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงปัญหาผู้มีส่วนได้เสียในการทำประกันภัยสัตว์เลี้ยง ความชัดเจนในนิยามความหมายของคำว่า “สัตว์เลี้ยง” ในหัวข้อ 4.1 จึงมีความสำคัญมากในการแสดงความเป็นเจ้าของในลักษณะที่กฎหมายแพ่งรับรอง เช่น ในเรื่องกรรมสิทธิ หรือสิทธิครอบครอง อันมีผลที่นำไปสู่การพิจารณาความเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัตว์เลี้ยงนั้นๆ ที่จะทำประกันภัยว่าสามารถทำประกันภัยแล้วมีผลผูกพันตามสัญญาประกันภัยหรือไม่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 หากเปรียบเทียบกับจากทฤษฎีหลักส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย หรือหลักส่วนได้เสียที่เอาประกันภัยได้ (Principle of Insurable Interest) หลักส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยเป็นหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่สำคัญที่สุด ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 บัญญัติว่า “อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้นั้นไซ้ ท่านว่ายอมไม่ผูกพัน

คู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด” เช่น ไม่ใช่เจ้าของบ้านแต่เอาบ้านของผู้อื่นไปทำประกันอัคคีภัยโดยไม่มีส่วนได้เสีย สัญญาประกันภัยนั้น ย่อมไม่ผูกพันคู่กรณี ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 ใช้กับสัญญาประกันภัยทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการประกันวินาศภัยซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัย หรือการประกันชีวิตซึ่งผู้เอาประกันภัยต้องมีส่วนได้เสียในชีวิตของบุคคลที่เอาประกันภัยนั้น โดยความหมายของส่วนได้เสียนั้น ส่วนได้เสียเป็นสิทธิตามกฎหมายในการเอาประกันภัยที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางการเงินระหว่าง ผู้เอาประกันภัยและวัตถุที่เอาประกันภัย (Subject Matter of Insurance) หากวัตถุที่เอาประกันภัยยังคงมีอยู่ ตามปกติ ผู้เอาประกันภัยจะได้ประโยชน์ใช้สอยจากการคงอยู่ของวัตถุ สิทธิ หรือกรรมสิทธิ์ดังกล่าวได้ตลอดไป แต่หากวัตถุที่เอาประกันภัย สิทธิ หรือกรรมสิทธิ์นั้นได้รับความสูญเสียหรือเสียหาย ผู้เอาประกันภัยจะได้รับความสูญเสียทางการเงินด้วย จึงเป็นการขัดกันกับหลักส่วนได้เสียของเหตุที่เอาประกันภัยเนื่องจากผู้ที่รับผิดชอบไม่ได้เป็นเจ้าของที่แท้จริงที่เป็นไปตามหลักกฎหมายแพ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรจะแก้ไขให้มีคำนิยามเพิ่มคำว่า “สัตว์เลี้ยง” เพื่อไม่ให้ขัดต่อหลักส่วนได้เสียที่เอาประกันภัยได้ (Principle of Insurable Interest)

5.1.3 ปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์สัตว์เลี้ยงที่ต้องทำประกัน

จากการศึกษาปัญหาทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าสมาคมประกันวินาศภัยไทยได้ให้เพียงนิยามว่าการประกันภัยสัตว์เลี้ยง (Pet Insurance) เป็นการประกันภัยที่คุ้มครองสัตว์เลี้ยง ได้แก่ สุนัข และแมว สำหรับการเสียชีวิตเนื่องจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วย ค่ารักษาพยาบาลจากอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วย ความรับผิดชอบต่อชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากสัตว์เลี้ยง ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาและการประกาศเพื่อติดตามสัตว์เลี้ยงที่สูญหาย บางบริษัทคุ้มครองถึงค่าวัคซีนป้องกันโรคและค่าใช้จ่ายในการจัดการงานศพการประกันภัยนี้เหมาะสำหรับเจ้าของสุนัข และแมวซึ่งมีสุขภาพสมบูรณ์ ไม่พิการ บาดเจ็บ หรือเจ็บป่วย แต่ยังไม่มีความชัดเจนและวางหลักเกณฑ์สัตว์เลี้ยงที่ต้องทำประกัน ดังเช่น ในประเทศต่างๆ ที่ทำการศึกษา การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในราชอาณาจักรสเปนได้ยกระดับเป็นการประกันภัยภาคบังคับ (Ley De Bienestar Animal) ที่กำหนดให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงทุกตัวจะต้องทำประกันภัย นอกจากนั้นกฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ซึ่งกำหนดให้เจ้าของสุนัขทุกคนต้องทำประกันความรับผิดชอบต่อสาธารณะ เนื่องจากการมีสัตว์เลี้ยงเป็นเรื่องปกติมากขึ้นในสเปน และตามมาตรา 30 ของกฎหมายระบุไว้อย่างชัดเจนว่าบุคคลที่เป็นเจ้าของสุนัขจะต้องมีส่วนร่วมและรักษาความคุ้มครองการประกันความรับผิดชอบต่อสาธารณะสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่สามตลอดอายุขัยของสัตว์ ส่วนการประกันภัยภาคบังคับรัฐอิตาลีอนุญาตให้ทุกตัวที่มีอายุตั้งแต่

4 เดือนขึ้นไปต้องขึ้นทะเบียนกับทางเมือง โดยฝังไมโครชิป และต้องซื้อประกันสุขภาพ รวมทั้งการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โดยเจ้าของสุนัขที่มีอายุตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปจะต้องให้สุนัขของตนได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าโดยสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาต การฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคพิษสุนัขบ้าและปกป้องสุนัขและประชาชนรวมทั้งฝังไมโครชิปเพื่อป้องกันสุนัขไม่ให้หลงทางหรือก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วย รวมทั้งจากการเกิดกรณีไปทำร้ายบุคคลที่สาม ส่วนในประเทศนิวซีแลนด์การประกันภัยสัตว์เลี้ยงให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของสัตว์เลี้ยงจากค่าใช้จ่ายด้านสัตวแพทย์ที่ไม่คาดคิด ประกันภัยสัตว์เลี้ยงให้ความคุ้มครองสำหรับสถานการณ์ต่าง ๆ ตั้งแต่อุบัติเหตุไปจนถึงการเจ็บป่วย เพื่อวัตถุประสงค์ในการระบุตัวตนของสุนัข เจ้าของสุนัขต้องจัดให้มีการฝังทรานสปอนเดอร์ไมโครชิปที่ใช้งานได้ตามประเภทที่กำหนดและในลักษณะที่กำหนด โดยการประกันภัยสัตว์เลี้ยงในสวีเดนมีแนวคิดของการประกันภัยสัตว์เลี้ยงเกิดขึ้นจากการตอบสนองต่อค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการดูแลด้านสัตวแพทย์ และความต้องการของเจ้าของสัตว์เลี้ยงที่จะจัดการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุดให้กับสัตว์ของตน โดยมีกรรมธรรม์ที่ครอบคลุมค่ารักษาพยาบาลสำหรับอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย สำหรับราชอาณาจักรสวีเดน กฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ ระบุความรับผิดชอบของเจ้าของสัตว์เลี้ยงในการดูแลสวัสดิภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ของตน ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ เช่น ที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม โภชนาการ การรักษาพยาบาล รวมถึงบทบัญญัติเฉพาะสำหรับสายพันธุ์ต่าง ๆ ที่มักเลี้ยงเป็นสัตว์เลี้ยงการระบุตัวตนและการลงทะเบียนสัตว์เลี้ยงในสวีเดนมักจะต้องมีไมโครชิปและลงทะเบียนกับฐานข้อมูลสัตว์แห่งชาติ จากการศึกษาผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าในแต่ละประเทศมีหลักเกณฑ์และแบบแผนที่ชัดเจนแตกต่างจากประเทศไทยที่ยังไม่สามารถควบคุมการออกกรรมธรรม์การประกันภัยสัตว์เลี้ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและการวางหลักเกณฑ์ จึงควรนำกฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยง (NAIC: Pet Insurance Model Act) กฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยง โดยแบ่งออกเป็นกฎหมาย ข้อบังคับ แนวปฏิบัติ ถือเป็นต้นแบบของประกันภัยสัตว์เลี้ยง ที่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ รายละเอียดต่าง ๆ เช่น ชนิด ประเภท สายพันธุ์ การคุ้มครอง ให้ได้เหมาะสมกับสภาพสังคมของประเทศไทยได้

5.1.4 ปัญหาเกี่ยวกับความคุ้มครองตามกรรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยง

ในบริษัทประกันภัยในประเทศไทยยังคงไม่มีการแยกการรับประกันภัยสัตว์เลี้ยงออกมาทั้งในส่วนของความคุ้มครองและกรรมธรรม์ไม่ได้ลงรายละเอียดต่าง ๆ ไว้ การประกันภัยสัตว์เลี้ยงในประเทศไทยยังไม่มีกรวางกรอบและกฎหมายที่ชัดเจน มีแต่เพียงการวางกรรมธรรม์ออกมาโดย

ความคุ้มครอง 4 บริษัทประกันวินาศภัยที่ออกแบบประกันภัยสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะสุนัขและแมว ซึ่งถ้ามีการเปรียบเทียบกับอาณาจักรสเปนจะมีรายละเอียดในการคุ้มครองโดยแบ่งออกเป็น

ความรับผิดชอบทางแพ่ง ความรับผิดชอบทางแพ่งมีการคุ้มครองความรับผิดชอบทางแพ่งของเจ้าของสำหรับความเสียหายทางวัตถุและส่วนบุคคลที่เกิดจากสัตว์เลี้ยงต่อบุคคลที่สาม และหากเป็นของการประกันภัยสัตว์เลี้ยงของ “Santalucia” จะครอบคลุมและรับประกันการชดเชยความเสียหายที่เกิดกับบุคคลที่สาม (บุคคลและหรือทรัพย์สิน) โดยไม่คำนึงถึงบุคคลที่รับผิดชอบสัตว์นั้น การรับประกันสุนัขสายพันธุ์อันตรายการชดเชยแก่บุคคลที่สาม โดยจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายตามค่าชดเชยที่เกิดขึ้นจากความรับผิดชอบทางแพ่ง การดำเนินคดีทางกฎหมายอันเป็นผลมาจากการเรียกร้องความรับผิดชอบทางแพ่งที่เกิดจากเหตุการณ์ที่รับประกันรับผิดชอบการชำระค่าใช้จ่ายทางกฎหมายค่าใช้จ่ายทางกฎหมายหรือการรณฆฆาตและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดจากสัตว์เลี้ยงและหากผู้ใดจะนำสัตว์ต่างถิ่นมาเลี้ยงจะต้องมีการทำประกันภัยเนื่องจากการจะซื้อสัตว์ต่างถิ่นเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะส่วนใหญ่จะมีการซื้อขายสัตว์จากทางอินเทอร์เน็ตหรือจากผู้ขายส่วนตัวโดยไม่ได้ตรวจสอบใบอนุญาต การละเมิดประเภทนี้อาจเป็นที่มาของอาชญากรรมการค้าสัตว์ชนิดที่ผิดกฎหมายเมื่อพิจารณาจากปัจจัยเหล่านี้แล้วเอกสารที่จำเป็นในการรับเลี้ยงสัตว์เลี้ยงต่างแดน ก่อนที่สัตว์จะไปถึงบ้านใหม่จะต้องได้รับใบอนุญาตส่งออกสัตว์จากประเทศต้นทาง เมื่อได้รับเอกสารก่อนหน้านี้แล้วจะต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้า อีกฉบับหนึ่ง จากประเทศที่พำนักของเจ้าของในอนาคต บนเว็บไซต์ CITES นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีใบรับรองสัตว์ ตามประเภทของสัตว์และการใช้งานที่จะทำ (สัตว์เลี้ยงในพื้นที่ส่วนตัว) เป็นใบรับรอง EU CITES ที่อนุญาตให้ซื้อและได้มาซึ่งสายพันธุ์ต่างถิ่น และต้องมีการทำประกันภัยที่บ้านในส่วนนอกเหนือจากนี้การทำประกันภัยด้านสุขภาพอีกด้วย สำหรับสหรัฐอเมริกา ความคุ้มครองของประกันภัยกรรมธรรม์ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบางส่วนของแผนที่ครอบคลุมสำหรับสุนัขและแมวในรัฐอิลลินอยส์โดยสามารถนำสัตว์เลี้ยงไปหาสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตทั่วสหรัฐอเมริกา และส่งคำร้องไปที่ Healthy Paws เพื่อขอเงินคืนได้สูงสุดร้อยละ 90

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าราชอาณาจักรสเปนไม่ได้มีเพียงการคุ้มครองเฉพาะสัตว์เลี้ยงที่เป็นสัตว์เลี้ยงเท่านั้น ยังรวมถึงการประกันภัยม้า เนื่องจากม้ามีค่าใช้จ่ายในการรักษาค่อนข้างสูงและต้องการการได้รับการดูแลเป็นอย่างมาก ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีมีการรับประกันภัยม้า หากประเทศไทยมีการรับประกันภัยในส่วนนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าจะเป็นการเป็นประโยชน์อย่างมาก นอกจากนี้การประกันภัยสุนัขและแมวมีค่าเบี้ยที่ชัดเจนและการคุ้มครองที่ชัดเจนจึงสามารถนำมาเป็นต้นแบบในการปรับปรุงการประกันของประเทศไทยได้ ในส่วนของราชอาณาจักรสเปน

ความคุ้มครองของประกันภัยในการดูแลด้านสัตวแพทย์ การดูแลด้านสัตวแพทย์เป็นพื้นฐานของการประกันภัยม้า และจะชดเชยค่าใช้จ่ายการดูแลด้านสัตวแพทย์สำหรับการดูแลและการรักษา การผ่าตัดที่ดำเนินการโดยสัตวแพทย์ สถานบำบัด ซึ่งการประกันภัยม้ามีความจำเป็นอย่างมากเนื่องจากม้าเป็นสัตว์ที่ต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่เป็นการเฉพาะรวมทั้งลูกในครรภ์ของม้า ดังนั้นประเทศไทยควรมีการเพิ่มประกันภัยม้าด้วย ส่วนในประเทศนิวซีแลนด์ได้มีความคุ้มครองการบาดเจ็บจากสุนัขในการประสบอุบัติเหตุ มีการทานอาหารที่แปลกปลอมเข้าไป หรือสภาพผิวหนังที่ผิดปกติ อาการบาดเจ็บที่เอ็นไขว้หน้า หรือการได้รับการผ่าตัดอย่างค่าใช้จ่ายในการรักษาในโรงพยาบาล การผ่าตัด การตรวจทางห้องปฏิบัติการและการวินิจฉัย และการรักษาโรคมะเร็ง

ผู้วิจัยพิจารณาแล้วจึงมีความคิดเห็นว่าจะให้มีการศึกษาและกำหนดรายละเอียดที่ชัดเจน โดยแบ่งรายละเอียดออกเป็นประกันสุขภาพของสัตว์เลี้ยงและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหากสัตว์เลี้ยงทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม รวมทั้งเขียนข้อกำหนดและคุณสมบัติการรักษาโรคเรื้อรังของสัตว์เลี้ยงไว้อย่างชัดเจนเพื่อประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและสัตว์เลี้ยงรวมทั้งให้มีการทำประกันภัยม้า

5.1.5 ปัญหาเกี่ยวกับการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยง

ในประเทศไทยพบว่ายังไม่มีแนวทางในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลี้ยงออกมาดังเช่นประเทศต่าง ๆ ที่ทำการศึกษา ในประเทศไทยยังไม่มีมีการประเมิน สถานะสุขภาพของสัตว์เลี้ยง ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ โดยไม่มีการคำนวณอัตราเบี้ยประกันเป็นรายตัวและแต่ละประเภทของสัตว์เลี้ยง เนื่องจากการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยเป็นวิธีที่บริษัทประกันใช้เพื่อประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย และจะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดค่าเบี้ยประกันที่ต้องชำระเพื่อรับความคุ้มครอง โดยที่การประกันภัยเป็นการเฉลี่ยความเสี่ยงภัยร่วมกัน หากมีภัยเกิดขึ้น ความสูญเสียมีเท่าใดก็เฉลี่ยกันไประหว่างผู้เสี่ยงภัย ค่าสูญเสียที่เฉลี่ยกันไปในนี้แสดงออกในรูปของเบี้ยประกันภัย ถ้าเบี้ยประกันภัยต่ำก็จะมีผู้ทำประกันภัยมาก การที่จะทำให้เบี้ยประกันภัยมีอัตราที่ต่ำได้ คือการรวมกลุ่มผู้เสี่ยงภัยให้ได้จำนวนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้การเฉลี่ยค่าสูญเสียผลในระหว่างผู้เสี่ยงภัยด้วยกัน ในอัตราต่ำเท่าที่จะทำได้ จากทฤษฎีกฎของการเฉลี่ยการประกันภัยดำเนินการบนหลักการของการรวมความเสี่ยง โดยที่บุคคลจ่ายเบี้ยประกันภัยลงในกลุ่มเดียวกันและไม่ใช้ผู้ถือกรรมสิทธิ์ทุกคนจะประสบกับความสูญเสียพร้อมกัน เป็นหลักของการกระจายความเสี่ยงไปยังบุคคลจำนวนมากทำให้ภาระทางการเงินเวลาที่ทางบริษัทต้องจ่ายจึงสามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ กฎของการค่าเฉลี่ยเมื่อจำนวนผู้ถือกรรมสิทธิ์เพิ่มขึ้น ผู้ประกันตนสามารถคาดการณ์จำนวนการเรียกร้องโดยเฉลี่ย

ที่น่าจะได้รับได้ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยในการกำหนดความเหมาะสมเพื่อครอบคลุมการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น โดยบริษัทประกันภัยใช้หลักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการคำนวณเบี้ยประกันภัย นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะวิเคราะห์ข้อมูลในอดีตในแบบจำลองทางสถิติ และปัจจัยเสี่ยงเพื่อกำหนดความน่าจะเป็นและต้นทุนของการเรียกร้องที่อาจเกิดขึ้น เบี้ยประกันภัยได้รับการตั้งค่าให้ครอบคลุมต้นทุนที่คาดการณ์ไว้ ค่าใช้จ่ายในการบริหาร และเพื่อสร้างอัตรากำไร บริษัทประกันภัยใช้อัตราส่วนการสูญเสียเพื่อวัดความสามารถในการทำกำไรของการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์อัตราส่วนการสูญเสียที่เกิดขึ้นต่อเบี้ยประกันภัยที่ได้รับ อัตราการสูญเสียที่ต่ำกว่าบ่งบอกถึงประสิทธิภาพการรับประกันภัย ดังนั้นการคิดอัตราเบี้ยประกันภัยของสัตว์เลี้ยงควรระบุให้ชัดเจน และผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรจะมีการเขียนไว้เป็นกฎระเบียบในกลุ่มมือสมาคมวินาศภัย

5.1.6 ปัญหาเกี่ยวกับการทำประกันภัยภาคบังคับกับภาคสมัครใจในประกันภัยสัตว์เลี้ยง

ในประเทศไทยพบว่า การประกันภัยสัตว์เลี้ยงยังคงเป็นการประกันภัยภาคสมัครใจมีทั้งหมด 4 บริษัท โดยอายุสัตว์เลี้ยงที่รับประกันส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 3 เดือน ถึง 7 ปี เป็นความคุ้มครองพื้นฐานทั้ง 4 บริษัท โดยแต่ละบริษัทมีข้อกำหนดและเงื่อนไขแตกต่างกันไป และไม่ได้เป็นไปแนวทางขึ้นพื้นฐานเดียวกัน

ประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับในราชอาณาจักรสเปน ตามมาตรา 30 ของกฎหมายระบุไว้ อย่างชัดเจนว่าบุคคลที่เป็นเจ้าของสุนัขจะต้องมีส่วนร่วมและรักษาความคุ้มครองการประกันความรับผิดชอบทางแพ่งสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่สามตลอดอายุขัยของสัตว์ ประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคสมัครใจ เช่น ความคุ้มครองเพิ่มเติม ความช่วยเหลือด้านสัตวแพทย์เนื่องจากการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุรวมถึงค่าให้คำปรึกษา การตรวจวินิจฉัย การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ การผ่าตัด ค่ารักษาตัวในโรงพยาบาลและค่าช่วยเหลือสัตวแพทย์หากต้องมีการพบที่บ้าน และหากจะซื้อสัตว์เลี้ยงต่างถิ่นเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะส่วนใหญ่จะมีการซื้อขายสัตว์จากทางอินเทอร์เน็ตหรือจากผู้ขายส่วนตัวโดยไม่ได้ตรวจสอบใบอนุญาต การละเมิดประเภทนี้อาจเป็นที่มาของอาชญากรรมการค้าสัตว์ที่ผิดกฎหมาย เมื่อพิจารณาจากปัจจัยเหล่านี้แล้วเอกสารที่จำเป็นในการรับเลี้ยงสัตว์เลี้ยงต่างแดน ก่อนที่สัตว์จะไปถึงบ้านใหม่จะต้องได้รับใบอนุญาตส่งออกสัตว์จากประเทศต้นทาง เมื่อมีเอกสารแล้วจะต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้าอีกฉบับหนึ่ง จากประเทศที่พำนักของเจ้าของในอนาคต ในส่วนประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับของสหรัฐอเมริกาสุนัขทุกตัวที่มีอายุตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไปต้องขึ้นทะเบียนกับทางเมือง โดยฝังไมโครชิปและต้องซื้อประกันสุขภาพ รวมทั้งการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

โดยเจ้าของสุนัขที่มีอายุตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปจะต้องให้สุนัขของตนได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าโดยสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาต การฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคพิษสุนัขบ้าและปกป้องสุนัขและประชาชนรวมทั้งฝูงไมโครชิปเพื่อป้องกันสุนัขไม่ให้หลงทางหรือก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วย รวมทั้งจากการเกิดกรณีไปทำร้ายบุคคลที่สาม ในมาตรา 16 ของกฎหมาย (Illinois General Assembly) ดังกล่าวมีการกำหนดให้การได้รับอันตรายที่เกิดจากสุนัขในสถานที่ที่โดนกักต้องรับผิดชอบในทางแพ่งต่อความเสียหายต่อบุคคลที่ได้รับความเสียหายดังกล่าวเต็มจำนวนของการบาดเจ็บประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคสมัครใจ ในด้านสุขภาพและการรักษาสัตว์เลี้ยงของสัตวแพทย์ การประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคบังคับส่วนของประเทศนิวซีแลนด์เพื่อวัตถุประสงค์ในการระบุตัวตนของสุนัข เจ้าของสุนัขต้องจัดให้มีการฝังทรานสปอนเดอร์ไมโครชิปที่ใช้งานได้ตามประเภทที่กำหนดและในลักษณะที่กำหนด ส่วนประกันภัยสัตว์เลี้ยงภาคสมัครใจ มีการคุ้มครองการบาดเจ็บจากสุนัขในการประสบอุบัติเหตุ มีการทานอาหารที่แปลกปลอมเข้าไป หรือสภาพผิวหนังที่ผิดปกติ อาการบาดเจ็บที่เอ็นไขว้หน้าหรือการได้รับการผ่าตัดอย่างค่าใช้จ่ายในการรักษาในโรงพยาบาล การผ่าตัด การตรวจทางห้องปฏิบัติการและการวินิจฉัย และการรักษาโรคมะเร็ง ส่วนประกันภัยภาคสมัครใจ จะมีการทำประกันภัยม้าและลูกในครรภ์ของม้า ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าควรมีการทำประกันภัยภาคบังคับให้กับสัตว์เลี้ยงเหมือนกับราชอาณาจักรสเปน สหรัฐอเมริกา ประเทศนิวซีแลนด์ และมีให้เลือกในการทำประกันภัยภาคสมัครใจเป็นส่วนเสริมเหมือนในราชอาณาจักรสวีเดน

5.1.7 ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน

จากการศึกษาในประเทศไทยไม่มีการประกันภัยภาคบังคับและเมื่อหากมีการประกันภัยภาคบังคับย่อมต้องมีบทกำหนดโทษ โดยการจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า บทกำหนดโทษของผู้ที่ฝ่าฝืนสำหรับเจ้าของสัตว์เลี้ยงในราชอาณาจักรสเปนหากเจ้าของไม่มีการประกันภัยความรับผิดชอบทางแพ่งและการประกันภัยด้านสุขภาพ ในเบื้องต้นจะมีการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยมีตั้งแต่การดักเตือนเบื้องต้นไปจนถึงค่าปรับ 500 ยูโร หรือ ประมาณ 19,144 บาท หรือสูงสุด 10,000 ยูโร หรือประมาณ 382,866 บาท และ หากไม่มีการฝังไมโครชิปจะมี ค่าปรับตั้งแต่ 500 ยูโรถึง 10,000 ยูโร หรือประมาณ 19,144 - 382,866 บาท สำหรับสหรัฐอเมริกาได้มีบทกำหนดโทษ ดังนี้ เจ้าของสุนัขตั้งแต่อายุหกเดือนขึ้นไปจะต้องมีใบอนุญาตสำหรับสุนัขของตน หากเจ้าของสุนัขไม่มีใบอนุญาตเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถออกค่าปรับ 300 ดอลลาร์ หรือ ประมาณ 11,000 บาท กับเจ้าของที่ไม่ควบคุมสุนัขเพื่อมาชำระค่าปรับ ส่วนสุนัขและแมวที่ไม่เคยได้รับการฉีดวัคซีนและสัมผัสกับสัตว์ที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้าต้องได้รับการคุมขังทันที หากเจ้าของไม่เต็มใจที่จะทำเช่นนั้น สัตว์จะถูกแยกออกเพื่อกักกัน

อย่างเข้มงวดเป็นเวลา 6 เดือน การแยกตัวในบริบทนี้หมายถึงการกักขังในกรงที่ป้องกันไม่ให้มีการสัมผัสโดยตรงกับผู้คนและสัตว์อื่นๆ เช่น การดูแลและควบคุมสัตว์ และฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเมื่อเข้าสู่การแยกตัวโดยทั่วไปไม่เกิน 28 วัน ก่อนปล่อยกลับมาอยู่กับเจ้าของและอยู่ร่วมกับสาธารณะ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรการในการฉีดวัคซีนก่อนการสัมผัส ส่วนสัตว์ที่ครบกำหนดฉีดวัคซีนเสริมควรได้รับการประเมินเป็นรายๆ ไป โดยพิจารณาจากความรุนแรงของการสัมผัส เวลาที่ผ่านไปนับตั้งแต่การฉีดวัคซีนครั้งล่าสุด จำนวนครั้งของการฉีดวัคซีนครั้งก่อน สถานะสุขภาพในปัจจุบัน และระดับวิทยาของโรคพิษสุนัขบ้าในท้องถิ่น เพื่อพิจารณาความจำเป็นในการการกักขังหรือการฉีดวัคซีนซ้ำ โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าของ และสังเกตอาการเป็นเวลา 45 วัน เจ้าของสัตว์เลี้ยงที่สุนัขกัดหรือทำร้ายบุคคลหรือสัตว์อื่น โดยไม่มีการขู่จะถูกรับ 175 ดอลลาร์สำหรับการละเมิดครั้งแรก และ 1,000 ดอลลาร์สำหรับการละเมิดครั้งที่สอง การละเมิดครั้งที่สามและครั้งต่อไปอาจส่งผลให้มีการห้ามการเป็นเจ้าของสัตว์เลี้ยงเป็นเวลาสองปี สัตว์เลี้ยงจะต้องถูกควบคุมโดยรั้วหรือโครงสร้างที่มีความสูงเพียงพอหรืออยู่ในสายจูงที่ปลอดภัยเสมอ และประเทศนิวซีแลนด์มีความรับผิดชอบหากไม่ปฏิบัติตาม (บทกำหนดโทษ) หากไม่มีการฝังไมโครชิป ทุกคนกระทำความผิดและต้องรับผิดชอบต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 3,000 เหรียญสหรัฐ ผู้วิจัยเห็นว่าบทกำหนดโทษเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการส่งเสริมความปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับประกันภัยสัตว์เลี้ยง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมาย บทกำหนดโทษจะช่วยส่งเสริมให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันความเสียหายเนื่องจากการมีบทกำหนดโทษที่เข้มงวดสามารถป้องกันการทำร้ายสัตว์เลี้ยง การละเมิดสิทธิของผู้อื่น หรือการเกิดความเสียหายต่อสังคม เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบโทษที่เกี่ยวข้องกับการไม่ทำประกันสัตว์เลี้ยง ช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบของเจ้าของสัตว์เลี้ยงในการดูแลและป้องกันสัตว์เลี้ยง เพื่อส่งเสริมบทกำหนดโทษช่วยส่งเสริมให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงรับผิดชอบและดูแลการป้องกันและรักษาสุขภาพของสัตว์เลี้ยง บทกำหนดโทษเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการส่งเสริมความปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อป้องกันความเสียหายและส่งเสริมความรับผิดชอบของ การไม่ทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงอาจมีบทกำหนดโทษตามกฎหมายหรือข้อบังคับของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยบางประเทศหรือพื้นที่อาจมีกฎหมายหรือข้อบังคับที่กำหนดให้เจ้าของสัตว์เลี้ยงต้องทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงเป็นภาคบังคับ

บทกำหนดโทษที่ควรเพิ่มเติมคือค่าปรับ เจ้าของสัตว์เลี้ยงที่ไม่ทำประกันภัยอาจถูกปรับเงินเป็นจำนวนที่กำหนดโดยกฎหมายหรือข้อบังคับ ค่าเสียหาย ในกรณีที่สัตว์เลี้ยงของทำซ้ำหรือเป็นภัยต่อสังคมเจ้าของสัตว์เลี้ยงอาจต้องรับผิดชอบค่าเสียหายทั้งหมด การจำคุก อาจมีการใช้กฎหมายเพื่อดำเนินการของคุ้มครองสัตว์เลี้ยงและป้องกันความเสียหายต่อสังคม ซึ่งสามารถนำไปสู่การจำคุกหรือ

การดำเนินการทางกฎหมายอื่น ๆ การทำประกันภัยสัตว์เลี้ยงไม่เพียงแต่ช่วยป้องกันความเสียหายทางการเงินแต่ยังเป็นการรักษาสัตว์เลี้ยงให้ได้รับการดูแลและรักษาสุขภาพที่ดี ทำให้มีความสุขภาพที่ดีขึ้นและสร้างความสบายใจให้กับเจ้าของสัตว์เลี้ยงด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรมีการแก้ปัญหาดังกล่าวทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัยสัตว์เลี้ยง โดยผู้เขียนมีข้อเสนอแนะเป็นประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

5.2.1 ให้มีการนิยามคำว่าสัตว์เลี้ยง ในพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 โดยมีคำนิยาม ดังนี้ “สัตว์เลี้ยงเป็นสมาชิกที่ถูกต้องตามกฎหมายของครอบครัว สัตว์เลี้ยงต้องได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมและไม่ถูกทารุณกรรม การเลี้ยงสัตว์ควรเป็นการรับผิดชอบการที่มีความเข้าใจและเคารพต่อสิทธิของสัตว์เลี้ยงและจะไม่ถือว่าสัตว์เลี้ยงเป็น ‘วัตถุ’ แต่เป็น ‘สิ่งมีชีวิต’ ซึ่งหมายความว่าจากนี้ไปสัตว์จะกลายเป็นสมาชิกในครอบครัวที่ต้องตามกฎหมายและจะมีสถานะที่เทียบเท่าพลเมือง” โดยเพิ่มให้อยู่ในมาตรา 3/1

5.2.2 จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าในแต่ละประเทศมีการมีหลักเกณฑ์และแบบแผนที่ชัดเจนแตกต่างจากประเทศไทยที่ยังไม่สามารถควบคุมการออกกรมธรรม์การประกันภัยสัตว์เลี้ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและวางหลักเกณฑ์อย่างเป็นธรรม จึงควรมีการนำกฎหมายการประกันภัยสัตว์เลี้ยง (NAIC: Pet Insurance Model Act) ของสหรัฐอเมริกาโดยแบ่งออกเป็นกฎหมาย ข้อบังคับ แนวปฏิบัติ ที่ถือเป็นต้นแบบของประกันภัยสัตว์เลี้ยง ที่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ และรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ชนิด ประเภท สายพันธุ์ การคุ้มครอง ได้เหมาะสมกับสภาพสังคมของประเทศไทยได้ โดยเพิ่มเติมในสมาคมประกันวินาศภัยเป็นส่วนแนบท้าย

5.2.3 ผู้วิจัยวิเคราะห์แล้วจึงมีความคิดเห็นว่าควรจะให้มีการกำหนดรายละเอียดที่ชัดเจนโดยแบ่งรายละเอียดออกเป็นการประกันสุขภาพของสัตว์เลี้ยงและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหากสัตว์ทำละเมิดต่อบุคคลที่สาม รวมทั้งเขียนข้อยกเว้นและคุณสมบัติการรักษาโรครื้อรังของสัตว์เลี้ยงไว้อย่างชัดเจนเพื่อประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและสัตว์เลี้ยงในสมาคมประกันวินาศภัยเป็นส่วนแนบท้าย

5.2.4 ผู้วิจัยวิเคราะห์แล้วจึงมีความคิดเห็นว่าให้คิดอัตราเบี้ยประกันภัยสัตว์เลื้อย โดยขึ้นอยู่กับ ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ สถานที่ที่อาศัยอยู่จะมีผลต่อเบี้ยประกันที่คุ้มครองสัตว์เลื้อย และอายุของสัตว์เลื้อย เมื่อทำประกันภัยสัตว์เลื้อย ยิ่งมีอายุมากเท่าไร เบี้ยประกันก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น เนื่องจากสัตว์เลื้อยที่มีอายุมากกว่ามักจะมีปัญหาสุขภาพมากกว่าสัตว์เลื้อยที่อายุน้อยกว่า สัตว์เลื้อยที่มี อายุมากกว่ามักจะเป็นโรคเรื้อรังและต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่บริษัทประกันภัยสัตว์เลื้อย ทุกแห่งจะเพิ่มเบี้ยประกันภัยสำหรับสัตว์เลื้อยเนื่องจากอายุมากขึ้น แต่บางบริษัทก็ทำและเมื่อสัตว์เลื้อย โตถึง 9-10 ปี เบี้ยประกันภัยจะเพิ่มขึ้น โดยให้สมาคมประกันวินาศภัยเพิ่มเติมลงในส่วนท้ายของ คู่มือสมาคมประกันวินาศภัย

5.2.5 ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าให้มีการทำประกันภัยภาคบังคับในสัตว์เลื้อยโดยเพิ่มลงใน พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 มาตรา... ระบุว่า “บุคคลที่เป็นเจ้าของสัตว์เลื้อยจะต้องมีส่วนร่วมและรักษาความคุ้มครองการประกันความรับผิดชอบทางแพ่ง สำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่สามตลอดอายุขัยของสัตว์และดูแลสุขภาพของสัตว์เลื้อย”

5.2.6 ให้มีการกำหนดโทษของผู้ไม่ทำประกันภัยสัตว์เลื้อยลงในพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 โดยให้มีการกำหนดโทษโดยที่ครั้งแรก ให้เป็นการตักเตือนรวมไปหลังจากนั้นเสียค่าปรับขั้นต่ำตั้งแต่ 1,000 บาท ขึ้นไป โดยลงเป็นประกาศ แนนท้ายในพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 และมีการกำหนดโทษในทางอาญาโดยการจำคุกเป็นเวลา 1 เดือน สำหรับผู้ที่ปล่อยปละละเลยสัตว์เลื้อย

บรรณานุกรม

- จารุจรรย์ ลาภพานิช. (2565). ทำไมคนรุ่นใหม่นิยมเลี้ยง ‘สัตว์เลี้ยง’ แทนมี ‘ลูก’. สืบค้นจาก <https://urbancreature.co/owning-pets-vs-having-kids/>
- จิรพงศ์ ทรัพย์ชุมทอง. (2562). ทฤษฎีความเป็นพลเมืองสัตว์กับหลักการการพิจารณาอย่างเท่าเทียม. *วารสารสมาคมปรัชญาและศาสนาแห่งประเทศไทย*, 14(1), 86-120.
- จุเลียบ ชูเชื้อหิง. (2557). กฎหมายลักษณะประกันภัย. ปทุมธานี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
- ชุตินันท์ สงวนประสิทธิ์. (2562). อยากซื้อประกันหมา-แมว แต่ไทยมี 4 บริษัทประกันภัยซื้อแบบไหนดี?. สืบค้นจาก <https://brandinside.asia/pet-insurance-thailand/>
- ธวัช จารุศิริกุล. (2565). ข้อพิพาทคดีสัตว์เลี้ยง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บัณฑิตอักษร.
- ธานี วรภัทร์. (2555). กฎหมายว่าด้วยประกันภัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- วรินทร์ วาริ. (2563). มาตรการทางกฎหมายคุ้มครองผู้ซื้อสัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขและแมว (Master's thesis). สืบค้นจาก <https://e-research.siam.edu/wp-content/uploads/2019/07/LLM-2017-Thesis-Legal-Measure-for-Purchaser-Protection-in-Sale-of-Domestic-Dogs-and-Cat-compressed.pdf>
- วันเพ็ญ พัทธนันต์. (2566). คนไทยกว่า 49% เลี้ยงสัตว์เลี้ยงแทนลูก ยอมจ่ายค่าดูแลเฉลี่ยปีละ 1-2 หมื่น/ตัว. สืบค้นจาก <https://www.thebangkokinsight.com/news/business/1025275/>
- วิลาวัลย์ วัฒนธรรม. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อประกันภัยสัตว์เลี้ยงของผู้เลี้ยงในกรุงเทพมหานครศึกษาเฉพาะกรณีประกันภัยสัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขและแมว (Master's thesis). สืบค้นจาก <https://searchlib.utcc.ac.th/library/onlinethesis/303141.pdf>
- วิวัฒน์ชัย อมรกุล. (2566). กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนประกันวินาศภัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย.
- ศุภโชค บุญเจริญ. (2556). มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมจัดการมิให้สัตว์เลี้ยงตกเป็นสัตว์เลี้ยงไม่มีเจ้าของ (Master's thesis, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต). สืบค้นจาก สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- สมาคมประกันวินาศภัยไทย. (2564). คู่มือประกันวินาศภัยไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย. (ม.ป.ป.). ความหมายของการประกันวินาศภัย. สืบค้นจาก <https://www.oic.or.th/th/education>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุธรรม พงศ์สำราญ, พิงใจ พิงพานิช และวิรัช ณ สงขลา. (2542). *หลักการประกันชีวิต*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุภาพ เสรีพิมพ์. (2544). *คู่มือกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อสนี จางเต็ม. (2554). *มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยง* (Master's thesis). สืบค้นจาก <https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/141277.pdf>
- Boletín Oficial Del Estado. (2021). *la Ley Hipotecaria y la Ley de Enjuiciamiento Civil, sobre el régimen jurídico de los animals*. Retrieved from <https://www.boe.es/boe/dias/2021/12/16/pdfs/BOE-A-2021-20727.pdf>
- Canstar. (2023). *Pet Insurance: AA Pet Insurance*. Retrieved from <https://www.canstar.co.nz/pet-insurance/#AA>
- EIEconomista.es. (2023). *Cuándo entra en vigor la nueva ley animal: estas son las multas por no tener el seguro obligatorio para perros*. Retrieved from <https://www.eleconomista.es/actualidad/noticias/12432073/09/23/cuando-entra-en-vigor-la-nueva-ley-animal-estas-son-las-multas-por-no-tener-el-seguro-obligatorio-para-perros>.
- Illinois Department of Insurance [IDOI]. (2023). *Pet Health Insurance*. Retrieved from <https://idoi.illinois.gov/consumers/consumerinsurance/pets>
- MAPFRE. (2023). *Ahora toda tu familia en las mejores manos gracias al seguro de mascotas de MAPFRE*. Retrieved from <https://www.mapfre.es/particulares/seguros-animales/seguro-mascotas/>
- MAPFRE. (2024). *¿Cómo adoptar animales exóticos?*. Retrieved from <https://www.mapfre.es/particulares/seguros-animales/articulos/como-adoptar-animal-exotico-y-permisos-necesarios/>
- Metropolitan Veterinary Center. (2023). *Cook County Pet Laws*. Retrieved from <https://www.metrovetchicago.com/resources/life-in-the-city/cook-county-pet-laws>
- Metropolitan Veterinary Center. (2023). *Cook County Pet Laws*. Retrieved from <https://www.metrovetchicago.com/resources/life-in-the-city/cook-county-pet-laws>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Monroe, H. (2023). *A Brief History of Pet Insurance: What it is and How it Works*. Retrieved from <https://agentsync.io/blog/insurance-101/a-brief-history-of-pet-insurance-what-it-is-and-how-it-works>
- My Dog is a Robot. (2023). *First Vet*. Retrieved from <https://www.mydogisarobot.com/companies/firstvet/>
- National Association of Insurance Commissioners [NAIC]. (2022). *Pet Insurance Model ACT*. Retrieved from <https://content.naic.org/sites/default/files/model-law-633.pdf>
- National Association of Insurance Commissioners [NAIC]. (2023). *A Regulator's Guide to Pet Insurance*. Retrieved from <https://www.readkong.com/page/a-regulator-s-guide-to-pet-insurance-national-association-2977132>
- Pereira, J. M., & Fonte, D. (2018). Pets enhance antidepressant pharmacotherapy effects in patients with treatment resistant major depressive disorder. *Journal of psychiatric research*, 104, 108-113.
- Pohjola Insurance. (2023). *Animal Insurance*. Retrieved from <https://www.op.fi/private-customers/insurance/animal-insurance>
- Revilla, D. (2023). *Ley de bienestar animal: cuánto cuesta el seguro obligatorio para perros, qué incluye y desde cuándo*. Retrieved from <https://cincodias.elpais.com/companias/2023-09-29/ley-de-bienestar-animal-cuanto-cuesta-el-seguro-obligatorio-para-perros-que-incluye-y-desde-cuando.html>
- Santalucia Seguros.(2023). *Seguro de Mascotas*. Retrieved from <https://www.santalucia.es/>
- SantéVet.(2024). *¿Es obligatorio contratar un seguro para perros?*. Retrieved from <https://www.santevet.es/articulo/seguro-obligatorio-perros>
- Wright, K. M. (2023). *Pet health insurance what it really is, what it costs, what it cover, is really worth it and benefits*. USA: Monee, IL.

ภาคผนวก ก

กฎหมายเรื่องการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพสัตว์ของราชอาณาจักรสเปน

กฎหมายที่ 7/2566 ลงวันที่ 28 มี.ค. เรื่องการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพสัตว์
ของราชอาณาจักรสเปน

Ley 7/2023, de 28 de marzo, de protección de los derechos y el bienestar de los animales.

TÍTULO PRELIMINAR

Disposiciones generales

Artículo 1. *Objeto y ámbito de aplicación.*

1. Esta ley tiene por objeto establecer el régimen jurídico básico en todo el territorio español para la protección, garantía de los derechos y bienestar de los animales de compañía y silvestres en cautividad, sin perjuicio de la sanidad animal que se regirá por la Ley 8/2003, de 24 de abril, de Sanidad Animal, y por las normas de la Unión Europea.
2. Se entiende por derechos de los animales su derecho al buen trato, respeto y protección, inherentes y derivados de su naturaleza de seres sintientes, y con las obligaciones que el ordenamiento jurídico impone a las personas, en particular a aquellas que mantienen contacto o relación con ellos.
3. Quedan excluidos del ámbito de aplicación de esta ley:
 - a) Los animales utilizados en los espectáculos taurinos previstos en los artículos 2 y 10 de la Ley 10/1991, de 4 de abril, sobre potestades administrativas en materia de espectáculos taurinos.
 - b) Los animales de producción, tal como se definen en la Ley 32/2007, de 7 de noviembre, para el cuidado de los animales, en su explotación, transporte, experimentación y sacrificio, en todo su ciclo vital, salvo el supuesto de que perdiendo su fin productivo el propietario decidiera inscribirlo como animal de compañía en el Registro previsto en la presente ley.
 - c) Los animales criados, mantenidos y utilizados de acuerdo con el Real Decreto 53/2013, de 1 de febrero, por el que se establecen las normas básicas aplicables para la protección de los animales utilizados en experimentación y otros fines científicos, incluyendo la docencia, y los animales utilizados en investigación clínica veterinaria, de acuerdo con el Real Decreto 1157/2021, de 28 de diciembre, por el que se regulan los medicamentos veterinarios fabricados industrialmente.
 - d) Los animales silvestres, que se rigen por lo establecido en la Ley 42/2007, de 13 de diciembre, de Patrimonio Natural y Biodiversidad, salvo que se encuentren en cautividad.

e) Los animales utilizados en actividades específicas (las deportivas reconocidas por el Consejo Superior de Deportes, las aves de cetrería, los perros pastores y de guarda del ganado) así como los utilizados en actividades profesionales (dedicados a una actividad o cometido concreto realizado conjuntamente con su responsable en un entorno profesional o laboral, como los perros de rescate, animales de compañía utilizados en intervenciones asistidas o los animales de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad o de las Fuerzas Armadas). Igualmente quedarán excluidos los perros de caza, rehalas y animales auxiliares de caza. Todos ellos se regulan y quedarán protegidos por la normativa vigente europea, estatal y autonómica correspondiente, y que les sea de aplicación al margen de esta ley.

Artículo 2. Finalidad.

1. La finalidad de esta ley es definir el marco normativo que permita alcanzar la máxima protección de los derechos y el bienestar de los animales, incluidos en su ámbito de aplicación.
2. Las acciones encaminadas a lograr dicha finalidad serán:
 - a) Promover la tenencia y convivencia responsable.
 - b) Fomentar entre la ciudadanía la protección de los derechos y el bienestar de los animales.
 - c) Luchar contra el maltrato y el abandono.
 - d) Impulsar la adopción y el acogimiento.
 - e) Desarrollar actividades formativas, divulgativas e informativas en materia de protección animal.
 - f) Promover campañas de identificación, vacunación, esterilización, cría y venta responsable.
 - g) Impulsar acciones administrativas de fomento de la protección animal.
 - h) Establecer un marco de obligaciones, tanto para las administraciones públicas como para la ciudadanía, en materia de protección de los derechos y el bienestar de los animales.
3. Las administraciones públicas cooperarán y colaborarán en materia de protección animal, y compartirán información que garantice el cumplimiento de los objetivos de esta ley.

Artículo 3. Definiciones.

A los efectos de esta ley, se entenderá por:

- a) Animal de compañía: animal doméstico o silvestre en cautividad, mantenido por el ser humano, principalmente en el hogar, siempre que se pueda tener en buenas condiciones de bienestar que respeten sus necesidades etológicas, pueda adaptarse a la cautividad y que su tenencia no tenga como destino su consumo o el aprovechamiento de sus producciones o cualquier uso industrial o cualquier

otro fin comercial o lucrativo y que, en el caso de los animales silvestres su especie esté incluida en el listado positivo de animales de compañía. En todo caso perros, gatos y hurones, independientemente del fin al que se destinen o del lugar en el que habiten o del que procedan, serán considerados animales de compañía. Los animales de producción sólo se considerarán animales de compañía en el supuesto de que, perdiendo su fin productivo, el propietario decidiera inscribirlo como animal de compañía en el Registro de Animales de Compañía.

- b) Animal doméstico: todo aquel incluido en la definición de la Ley 8/2003, de 24 de abril.
- c) Animal silvestre: todo aquel que forma parte del conjunto de especies, subespecies y poblaciones de fauna cuyo geno/fenotipo no se ha visto afectado por la selección humana, independientemente de su origen, natural o introducido, incluyendo ejemplares de especies autóctonas y alóctonas, ya se encuentren en cautividad o libres en el medio natural. No se considerarán animales silvestres los animales domésticos de compañía, aun en el caso de que hubieren vuelto a un estado asilvestrado.
- d) Animal silvestre en cautividad: todo aquel animal silvestre cuyo geno/fenotipo no se ha visto significativamente alterado por la selección humana y que es mantenido en cautividad por el ser humano. Puede ser animal de compañía si se incluye en el listado positivo de animales de compañía, de lo contrario, será considerado a los efectos de esta ley como silvestre en cautividad, sin perjuicio de la sujeción de los animales silvestres de producción a la Ley 32/2007, de 7 de noviembre, para el cuidado de los animales, en su explotación, transporte, experimentación y sacrificio.
- e) Animal abandonado: todo animal incluido en el ámbito de aplicación de esta ley, que vaga sin el acompañamiento o supervisión de persona alguna, estando o no identificado su origen o persona titular o responsable y no habiendo sido comunicada o denunciada su desaparición en la forma y plazos establecidos. Asimismo, serán considerados animales abandonados aquellos que permanezcan atados o en el interior de un recinto o finca sin ser atendidos en sus necesidades básicas por la persona titular o responsable, y todos aquellos que no fueren recogidos por sus titulares o responsables de los centros de recogida en el plazo establecido, así como de las residencias, centros veterinarios u otros establecimientos similares en los que los hubieran depositado previamente. Se exceptúan de esta categoría los gatos comunitarios pertenecientes a colonias felinas.

- f) **Animal desamparado:** todo aquel que dentro del ámbito de esta ley e, independientemente de su origen o especie, se encuentre en una situación de indefensión o enfermedad sin recibir atención o auxilio.
- g) **Animal extraviado:** todo aquel que dentro del ámbito de esta ley que, estando identificado o bien sin identificar, vaga sin destino y sin control, siempre que sus titulares o responsables hayan comunicado su extravío o pérdida en la forma y plazo establecidos a la autoridad competente.
- h) **Animal identificado:** aquel que porta el sistema de identificación establecido reglamentariamente para su especie por las autoridades competentes y que se encuentra dado de alta en el registro correspondiente.
- i) **Animal utilizado en actividades específicas:** aquellos animales de compañía que se dedican a una actividad o cometido concreto, como las aves de cetrería, los perros pastores y de guarda del ganado o los perros y hurones utilizados en actividades cinegéticas.
- j) **Animal utilizado en actividades profesionales:** aquellos animales de compañía que se dedican a una actividad o cometido concreto realizado conjuntamente con su responsable en un entorno profesional o laboral, como los perros de rescate, animales de compañía utilizados en intervenciones asistidas o los animales de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad o de las Fuerzas Armadas.
- k) **Bienestar animal:** estado físico y mental de un animal en relación con las condiciones en que vive y muere, en los términos definidos por la Organización Mundial de Sanidad Animal.
- L **Casa de acogida:** domicilio particular que, en colaboración formalizada con una administración pública, centro de protección animal o entidad de protección animal, mantiene animales abandonados o extraviados, desamparados o intervenidos para su custodia provisional, garantizando el cuidado, atención y mantenimiento en buenas condiciones higiénico-sanitarias.
- m) **Centro de protección animal:** establecimiento para el alojamiento y cuidado de los animales extraviados, abandonados, desamparados o incautados, sean de titularidad pública o privada, dotado de la infraestructura adecuada para su atención y de las autorizaciones legalmente aplicables.
- n) **CER:** método de gestión que incluye la captura, esterilización y retorno de gatos comunitarios a través de medios no lesivos para los animales.
- ñ) **Colonia felina:** a los efectos de esta ley y de su protección y control poblacional, se considera colonia felina a un grupo de gatos de la especie *Felis catus*, que viven en estado de libertad o semilibertad, que no pueden ser abordados o mantenidos con facilidad por los seres humanos debido a su bajo o nulo grado de socialización, pero que desarrollan su vida en torno a estos para su subsistencia.

- o) Criador/a registrado/a: persona responsable de la actividad de la cría e inscrita en el Registro de Criadores de Animales de Compañía.
- p) Cuidador/a de colonia felina: persona, debidamente autorizada, que atiende a los gatos pertenecientes a una colonia, siguiendo un método de gestión de colonias felinas, sin que pueda considerarse persona titular o responsable de los gatos de la misma.
- q) Entidades de protección animal: aquellas entidades sin ánimo de lucro, que desarrollen cualquier actividad de cuidado, rescate, rehabilitación, búsqueda de adopción de animales, gestión de colonias felinas, concienciación en tenencia responsable o defensa jurídica de los animales, inscritas en el Registro de entidades de protección animal de conformidad con lo dispuesto en esta ley.
- r) Entorno naturalizado: lugares alterados o degradados por el ser humano en los que se actúa introduciendo elementos con la finalidad de reducir su grado de antropización.
- s) Esterilización: método clínico practicado por profesionales veterinarios colegiados por el cual se realiza una intervención quirúrgica o medicamentosa sobre el animal con el objetivo de evitar su capacidad reproductora.
- t) Fauna urbana: todo animal vertebrado que pertenece a una especie sinantrópica y que, sin tener propietario o responsable conocido, vive compartiendo territorio con las personas, en los núcleos urbanos de ciudades y pueblos.
- u) Gato comunitario: a los efectos de esta ley y de su protección y control poblacional, se considera gato comunitario a aquel individuo de la especie *Felis catus*, que vive en libertad, pero vinculado a un territorio y que no puede ser abordado o mantenido con facilidad por los seres humanos debido a su bajo o nulo grado de socialización, pero que desarrolla su vida en torno a estos para su subsistencia.
- v) Gato merodeador: aquel gato que sale sin supervisión al exterior del hogar de su titular.
- w) Gestión de colonias felinas: procedimiento normalizado, acorde al desarrollo reglamentario establecido por la administración competente, mediante el cual un grupo de gatos comunitarios no adoptables, son alimentados, censados y sometidos a un programa sanitario y de control poblacional CER, controlando la llegada de nuevos individuos.
- x) Listado positivo de animales de compañía: relación de los animales que pueden ser objeto de tenencia como animales de compañía.

- y) **Maltrato:** cualquier conducta, tanto por acción como por omisión, que cause dolor, sufrimiento o lesión a un animal y perjudique su salud, o provoque su muerte, cuando no esté legalmente amparada.
- z) **Eutanasia:** muerte provocada a un animal por medio de valoración e intervención veterinaria y métodos clínicos no crueles e indolores, con el objetivo de evitarle un sufrimiento inútil que es consecuencia de un padecimiento severo y continuado sin posibilidad de cura, certificado por veterinarios.
- aa) **Núcleos zoológicos de animales de compañía:** establecimientos que son objeto de autorización y registro y que tienen como actividad el alojamiento temporal o definitivo de animales de compañía. Se excluyen de esta definición los centros veterinarios.
- bb) **Persona responsable:** aquella persona física o jurídica que sin ser titular se encuentre, de forma circunstancial o permanente, al cuidado, guarda o custodia del animal.
- cc) **Perro de asistencia:** el que tras superar un proceso de selección ha finalizado su adiestramiento en una entidad especializada y oficialmente reconocida u homologada por la administración competente, con la adquisición de las aptitudes necesarias para dar servicio y asistencia a personas con discapacidad, así como perros de aviso o perros para asistencia a personas con trastorno del espectro autista.
- dd) **Persona titular:** la que figure como tal en los registros oficiales constituidos para las distintas especies.
- ee) **Profesional de comportamiento animal:** veterinario o persona cualificada o acreditada a su cargo o bajo su responsabilidad, cuyo desempeño profesional esté relacionado con el adiestramiento, la educación o la modificación de conducta de animales.
- ff) **Protección animal:** conjunto de normas y actuaciones orientadas a amparar, favorecer y defender a los animales.
- gg) **Refugio definitivo para animales:** refugio o centro autorizado para la estancia permanente de animales que han sido abandonados, decomisados, cedidos voluntariamente, rescatados o circunstancia similar, en el que permanecen hasta su muerte sin que puedan ser en ningún caso objeto de utilización o venta.

hh) Tenencia responsable: conjunto de obligaciones y condiciones que debe asumir la persona titular o responsable de un animal para asegurar la protección y bienestar de los animales conforme a sus necesidades etológicas y fisiológicas.

ii) Veterinario acreditado en comportamiento animal: veterinario con formación acreditada en el ámbito del comportamiento animal y cuyo desempeño profesional incluye la prevención, diagnóstico y tratamiento de los problemas de conducta en los animales de compañía.

jj) Reubicación: método por el que, en las condiciones excepcionales recogidas en esta ley, se retira una colonia felina de un emplazamiento, trasladándose a uno nuevo acondicionado a tal efecto, con la supervisión de un profesional veterinario y respetando el bienestar salud de los gatos.

kk) Adopción de animales: transmisión de la titularidad de animales abandonados, desamparados o decomisados, realizada por un centro de protección animal o entidad de protección animal en favor de un tercero, formalizada como tal a través del correspondiente contrato, en los términos dispuestos en la presente ley.

TÍTULO I

Fomento de la protección animal

CAPÍTULO I

Órganos estatales de dirección, coordinación y participación

Artículo 4. *Impulso de la protección animal.*

Corresponde al departamento ministerial competente la formulación e impulso de las políticas de protección, bienestar y defensa de los derechos de los animales a nivel estatal, sin perjuicio de las competencias correspondientes a las comunidades autónomas establecidas en la legislación vigente.

Artículo 5. *Consejo Estatal de Protección Animal.*

1. Se crea el Consejo Estatal de Protección Animal como órgano colegiado de naturaleza interministerial e interterritorial y de carácter consultivo y de cooperación en el ámbito de la protección, derechos y bienestar de los animales objeto de esta ley, adscrito al departamento ministerial competente.

2. El Consejo estará presidido por una persona del departamento ministerial competente con rango de Director General y estará integrado por representantes de los departamentos ministeriales, las comunidades autónomas y las ciudades de Ceuta y Melilla, que, directa o indirectamente,

ejercen competencias relacionadas con los animales o el medio en que se desenvuelven, así como representación de las entidades locales a través de la Federación Española de Municipios y Provincias. Su composición concreta se determinará reglamentariamente, previa consulta con las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla, garantizándose, en todo caso, la participación de las organizaciones profesionales y de protección de los animales más representativas, incluyendo biólogos y veterinarios.

3. Sus funciones, que se desarrollarán reglamentariamente, abarcarán en todo caso:

- a) Evaluación y seguimiento de los avances en protección, derechos y bienestar de los animales en cooperación y respetando las competencias de las comunidades autónomas y las ciudades de Ceuta y Melilla en la elaboración de estadísticas e informes de valoración sobre las actuaciones previstas en la presente ley.
- b) Elaborar criterios genéricos de trabajo para la aplicación de la presente ley, así como fomentar las actividades necesarias especialmente en materia de lucha contra el abandono y tenencia responsable.
- c) Cuantas otras iniciativas surjan en el seno del Consejo relacionadas con el ámbito de aplicación de esta ley.

Artículo 6. Comité Científico y Técnico para la Protección y Derechos de los Animales.

1. Se crea el Comité Científico y Técnico para la Protección y Derechos de los Animales, como órgano colegiado consultivo y de asesoramiento dependiente del Consejo Estatal de Protección Animal.
2. El Comité estará presidido por una persona del Ministerio de Derechos Sociales y Agenda 2030 con rango de Director General y contará con un representante del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, un representante del Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico y un representante del Ministerio de Sanidad, todos ellos con rango de Director General.
3. Además el Comité podrá contar con la colaboración de otros profesionales del ámbito científico y profesional en campos relacionados con animales objeto de esta ley.
4. Sus funciones básicas son:
 - a) Asesorar al Consejo Estatal de Protección Animal en cuantas cuestiones les sean consultadas.
 - b) Resolver las solicitudes de inclusión, exclusión o revisión del listado positivo de animales de compañía a que se refiere el capítulo V del título II.
 - c) Elevar al Consejo Estatal cuantas propuestas se estimen necesarias para mejorar la protección y bienestar de los animales en el ámbito de esta ley.

5. El Comité se reunirá al menos una vez al año para revisar los avances científicos y técnicos relacionados con el contenido de esta ley.
6. El régimen de funcionamiento, así como la participación de otros profesionales en el Comité Científico y Técnico, se determinará reglamentariamente.

Artículo 7. *Presencia equilibrada de mujeres y hombres.*

La composición y régimen de funcionamiento de los órganos establecidos en el presente capítulo se desarrollarán reglamentariamente, atendiendo, en todo caso, al principio de presencia equilibrada de mujeres y hombres, salvo por razones fundadas y objetivas, debidamente motivadas.

Artículo 8. *No incremento de gasto.*

El funcionamiento de estos órganos será atendido con los medios personales, técnicos y presupuestarios asignados al departamento ministerial correspondiente.

CAPÍTULO II

Sistema Central de Registros para la Protección Animal

Artículo 9. *Creación del Sistema Central de Registros para la Protección Animal.*

1. Se crea el Sistema Central de Registros para la Protección Animal, que estará adscrito al departamento ministerial correspondiente. El objetivo de este sistema de registros es la coordinación entre los diferentes registros dependientes de las comunidades autónomas.
2. Dicho Sistema estará integrado por el Registro de Entidades de Protección Animal, el Registro de Profesionales de Comportamiento Animal, el Registro de Animales de Compañía, el Registro de Núcleos Zoológicos de Animales de Compañía y el Registro de Criadores de Animales de Compañía.
3. Las comunidades autónomas, en el ejercicio de sus competencias, incorporarán a cada Registro la información recogida en sus sistemas de información que deberán crear o actualizar con la información que se determine reglamentariamente y que estará limitada a la consecución de la finalidad perseguida en cada caso, conforme a los criterios de interoperabilidad que el departamento ministerial correspondiente determine. El registro se instrumentará mediante un sistema interoperable conforme a la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de Régimen Jurídico del Sector Público, y las comunidades autónomas podrán acceder al mismo para consulta en el ejercicio de sus competencias.

Artículo 10. *Naturaleza del Sistema Central de Registros para la Protección Animal.*

1. El Sistema Central de Registros para la Protección Animal constituye un sistema de información único, cuyo objetivo fundamental es servir de apoyo a las diferentes administraciones públicas en el ejercicio de sus competencias en materia de protección y derechos de los animales.
2. Su ámbito se extiende a todo el territorio español, sin perjuicio de lo dispuesto en los tratados internacionales suscritos por España en esta materia.
3. La base jurídica principal del tratamiento, de acuerdo con el objetivo y finalidad de la presente ley, es el cumplimiento de la misión de interés público consistente en procurar la protección y garantía de los derechos de los animales, de acuerdo con lo dispuesto en la letra e) del apartado primero del artículo 6 del Reglamento (UE) 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril de 2016, relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos.
4. Son datos de carácter personal objeto de su tratamiento para la consecución de las finalidades de interés público previstas en esta ley todos aquellos que resulten imprescindibles para procurar la protección y garantía de los derechos de los animales. Estos datos no podrán ser tratados ulteriormente de manera incompatible con dichos fines.
5. Son responsables del tratamiento de los datos obrantes en los registros el departamento ministerial correspondiente y las comunidades autónomas, de acuerdo con sus respectivos ámbitos competenciales.
6. Este sistema, integrado por la información que consta en los registros que a continuación se relacionan, tiene por objeto, en cada caso:
 - a) Registro de entidades de protección animal: la inscripción de asociaciones o fundaciones cuyos estatutos les habiliten para ejercer cualquier actividad que tenga por objeto la protección de los animales.

La finalidad de este registro es incluir información sobre las entidades que ejercen actividades relacionadas con la protección y bienestar animal en todo el territorio nacional, con el objetivo de facilitar el proceso de adopción de animales de compañía con máximas garantías, conocer el número de animales dados en adopción, el estado de saturación de las entidades protectoras, así como su distribución geográfica, y obtener datos fiables de abandono animal y estado de situación de colonias felinas, con el fin último de establecer las medidas protectoras necesarias.

Para ello, en este registro se incluirá el nombre de la entidad, razón social y dirección postal y datos identificativos de la persona física representante de dicha entidad.

b) Registro de Profesionales de Comportamiento Animal: la inscripción de cualquier persona que ejerza actividad profesional dirigida a la educación, adiestramiento, modificación de conducta o similares de los animales incluidos en el ámbito de aplicación de esta ley, las personas tituladas en veterinaria con formación acreditadas en comportamiento animal, las personas con Licenciatura o Grado universitario con formación complementaria en Etología y aquellas personas que posean como mínimo el Certificado de Profesionalidad de Adiestramiento de base y educación canina (SEAD0412), que acredita a la cualificación profesional SEA531_2 adiestramiento de base y educación canina, recogida en el Catálogo Nacional de Cualificaciones Profesionales, en sus correspondientes categorías sin perjuicio de otras que pudieran desarrollarse reglamentariamente. Este registro tiene por finalidad tener constancia de las personas profesionales que se dedican a estas actividades, para evitar situaciones de malas prácticas que repercuten en la salud de los animales o la utilización de métodos de adiestramiento no homologados. Para ello, en este registro se incluirán los datos identificativos, académicos y profesionales de las personas solicitantes para verificar sus cualificaciones.

Además, para poder inscribirse en este registro será necesario acreditar la titulación que habilite para el ejercicio de estas actividades, en la forma que se determine reglamentariamente.

c) Registro de Animales de Compañía: la inscripción de cualquier animal de compañía que, conforme a lo dispuesto en esta ley o en las disposiciones normativas de las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla, dispongan de un sistema de identificación obligatoria, así como la identidad de su propietarios o responsables.

Este registro tiene por finalidad facilitar la identificación y trazabilidad de cualquier animal abandonado en cualquier punto del territorio nacional, con independencia de la comunidad autónoma o ciudad autónoma en que hubiera sido registrado.

Para ello, en este registro se incluirán los datos identificativos y sanitarios del animal, si realizan actividades asociadas a actividades humanas, como la actividad cinegética, empleo por los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad o actividad de pastoreo, junto con los datos identificativos de la persona propietaria o responsable.

d) Registro de Núcleos Zoológicos de Animales de Compañía: la inscripción de los núcleos zoológicos de animales de compañía en los términos definidos en esta ley.

Este registro tiene por finalidad tener constancia de los establecimientos que mantienen animales de compañía de forma permanente o temporal.

Para ello en este registro se incluirán los datos identificativos de la persona titular del núcleo zoológico.

e) Registro de Criadores de Animales de Compañía: la inscripción de personas responsables de la actividad de la cría de animales de compañía.

Este registro tiene por finalidad tener constancia de las personas que se dedican a la cría de animales de compañía, en los términos establecidos en esta ley, tanto con el objetivo de cría comercial como para cría puntual u otros que se desarrollen reglamentariamente. Para ello en este registro se incluirán los datos identificativos de la persona criadora y de sus ejemplares reproductores.

7. Las personas físicas cuyos datos personales se conserven en estos registros serán informadas al respecto de conformidad con la normativa vigente en materia de protección de datos personales.

8. La inscripción en estos registros se realizará de oficio a partir de las declaraciones responsables presentadas por los interesados. Dichas declaraciones responsables permitirán el inicio de la actividad desde el día de su presentación, sin perjuicio de las facultades de comprobación, control e inspección que tengan atribuidas las administraciones públicas.

9. Reglamentariamente se determinará el tratamiento de la información contenida en los registros que forman parte del Sistema, así como las condiciones de acceso a dicha información.

Artículo 11. *Inhabilitaciones para el ejercicio de profesión, oficio o comercio relacionado con animales, así como para su tenencia.*

Para figurar inscrito en el Sistema Central de Registros para la Protección Animal será requisito ineludible no encontrarse inhabilitado, penal o administrativamente, para el ejercicio de profesión, oficio o comercio relacionado con animales, así como para su tenencia. Reglamentariamente se establecerá el procedimiento para acreditar el cumplimiento de este requisito en el momento de solicitar la inscripción en cualquiera de los registros que forman parte del sistema y el procedimiento para la transferencia de datos entre las administraciones públicas.

Artículo 12. Protección de datos.

1. De conformidad con lo dispuesto en el Reglamento (UE) 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril de 2016, relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos y por la Ley Orgánica 3/2018, de 5 de diciembre, de Protección de Datos Personales y garantía de los derechos digitales, el departamento ministerial competente, como responsable de la gestión del Sistema Central de Registros para la Protección Animal, aplicará las medidas técnicas y organizativas apropiadas para garantizar un nivel de seguridad adecuado al riesgo, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 24 del Reglamento de Protección de Datos, apoyándose para ello en el Esquema Nacional de Seguridad, en concordancia con el artículo 3 del Real Decreto 311/2022, de 3 de mayo, por el que se regula el Esquema Nacional de Seguridad, por el cual prevalecerán las medidas a implantar como consecuencia del citado análisis de riesgos.
2. Los interesados tendrán, en cuanto a sus datos personales, todos los derechos que les confiere tanto el Reglamento General de Protección de Datos (Reglamento UE 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de abril de 2016, relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos y por el que se deroga la Directiva 95/46/CE), como la Ley Orgánica 3/2018, de 5 de diciembre.
3. En todo caso, los datos recogidos se limitarán a los necesarios para el cumplimiento de las finalidades descritos en cada uno de los registros mencionados en el artículo 10, de acuerdo con el principio de minimización de datos.

CAPÍTULO III**Estadística de Protección Animal****Artículo 13. Objeto de la Estadística de Protección Animal.**

El departamento ministerial competente coordinará con los demás órganos competentes de la Administración General del Estado, las comunidades autónomas, ciudades de Ceuta y Melilla y entidades locales, la elaboración de la Estadística de Protección Animal, con objeto de conocer el estado de la protección animal en el conjunto de la sociedad española y tomar decisiones para su evaluación y mejora.

Artículo 14. *Contenido de la Estadística de Protección Animal.*

1. La Estadística de Protección Animal incluirá, al menos, datos y estadísticas procedentes de:
 - a) Sistema Central de Registros para la Protección Animal y, en su caso, otros archivos y registros obrantes en los ministerios implicados en la aplicación de la presente ley.
 - b) Listado positivo de animales de compañía.
 - c) Las comunidades autónomas, ciudades de Ceuta y Melilla y entidades locales, en el ámbito de sus competencias de protección y bienestar animal.
 - d) Entidades inscritas en el Registro de entidades de protección animal.
 - e) Colegios Oficiales Veterinarios.
 - f) Fiscalía Coordinadora de Medio Ambiente y Urbanismo.
 - g) Sistema de Estadística Nacional de Criminalidad.
2. Los órganos competentes en materia de protección y bienestar animal de las comunidades autónomas, ciudades de Ceuta y Melilla y las demás administraciones públicas proporcionarán al departamento ministerial competente la información en materia de protección animal de su ámbito de competencia, necesaria para elaborar la Estadística de Protección Animal y atender las demandas de información estadística de los organismos internacionales, así como para facilitar el acceso de la ciudadanía a dicha información. Para el cumplimiento de estas obligaciones, el departamento ministerial competente deberá coordinarse con el Instituto Nacional de Estadística.

Artículo 15. *Publicación de la Estadística de Protección Animal.*

1. El departamento ministerial competente elaborará, publicará y pondrá la información contenida en la Estadística de Protección Animal a disposición de las comunidades autónomas, ciudades de Ceuta y Melilla y entidades locales, entidades autorizadas de protección animal y demás agentes interesados, para la adopción de políticas públicas orientadas a la mejora de la calidad de vida de los animales en el marco de sus respectivas competencias.
2. Del mismo modo, con la periodicidad que se determine reglamentariamente, el departamento ministerial competente elaborará un Informe sobre el estado y evolución de la protección y derechos de los animales que contendrá una evaluación de los resultados alcanzados por las principales políticas adoptadas en esta materia. Este informe será presentado al Consejo Estatal de Protección Animal, con carácter previo a su publicación.

3. Los indicadores más significativos serán incorporados, si procede, al Plan Estadístico Nacional, de acuerdo con las normas establecidas para elaborar dicho plan, en coordinación con el Instituto Nacional de Estadística, de forma que muestren el estado de la protección animal al conjunto de la sociedad, y puedan ser tenidos en cuenta en la toma de decisiones. Estos indicadores se desarrollarán reglamentariamente.

CAPÍTULO IV

Planificación de las políticas públicas de protección animal

Artículo 16. *Plan Estatal de Protección Animal.*

1. El Plan Estatal de Protección Animal constituye, en el ámbito de competencias del Estado y sin perjuicio de las competencias de las comunidades autónomas un instrumento de planificación básico para el establecimiento y la definición de objetivos, acciones y criterios encaminados a erradicar de nuestra sociedad el maltrato animal en todas sus vertientes y promover la acción coordinada de las administraciones públicas para la adopción de medidas que promuevan la protección animal.
2. El Plan Estatal de Protección Animal incluirá, al menos:
 - a) Un diagnóstico de la situación de los animales de compañía y de centros de protección animal.
 - b) Objetivos cuantitativos y cualitativos que se deban alcanzar durante su periodo de vigencia.
 - c) Medidas para luchar contra el maltrato y el abandono animal, que incluirá un diagnóstico de la situación del maltrato y el abandono animal en España, objetivos a alcanzar durante su periodo de vigencia y medidas específicas a adoptar para la consecución de los objetivos marcados.
 - d) Las estimaciones presupuestarias necesarias para su ejecución, dentro de las disponibilidades presupuestarias existentes.
 - e) Otras acciones a desarrollar por la Administración General del Estado.

Artículo 17. *Elaboración y aprobación del Plan Estatal de Protección Animal.*

1. El departamento ministerial competente, en colaboración con el Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico, en lo que respecta a conservación de la biodiversidad, y con el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, en lo que respecta a la sanidad animal, así como al bienestar y protección de los animales de producción, elaborará el Plan Estatal de Protección Animal.

2. El procedimiento de elaboración del Plan incluirá trámites de información pública y consulta a los agentes económicos y sociales, administraciones públicas afectadas y organizaciones sin ánimo de lucro que persigan el logro de los objetivos de esta ley.
3. El Plan Estatal de Protección Animal se elaborará cada tres años, y deberá ser aprobado, por acuerdo del Consejo de Ministros, previo informe del Comité Científico y Técnico para la Protección y Derechos de los Animales e informe y del Consejo Estatal de Protección Animal, a fin de procurar el consenso sobre el mismo.

Artículo 18. *Programas territoriales de protección animal.*

1. Las administraciones públicas, en sus respectivos ámbitos competenciales, deberán aprobar sus respectivos programas territoriales de protección animal.
2. Los programas territoriales de protección animal deberán incluir medidas orientadas a eliminar el maltrato animal y a reducir el abandono de animales de compañía.
Asimismo, abordarán, al menos, los siguientes aspectos:
 - a) Difusión de campañas públicas de promoción de la esterilización, prevención de enfermedades e identificación de animales.
 - b) Concienciación ciudadana, en particular de las personas responsables de animales, en el respeto a los animales, así como contra su abandono o maltrato.
 - c) Potenciación de la adopción de animales de compañía.
 - d) Implementación de programas de gestión de colonias felinas.
 - e) Desarrollo de medidas educativas, formativas y de sensibilización ciudadana contra el maltrato animal y el abandono.
 - f) Desarrollo de programas de control de identificación y cría autorizada.
3. Los programas territoriales de protección animal podrán aprobarse de forma independiente o integrarse en otros planes y programas sociales o ambientales. Cuando los programas territoriales de protección animal se integren en otros planes y programas, las medidas de protección animal y su calendario de aplicación deberán distinguirse claramente.
4. Las administraciones competentes, con el fin de controlar y evaluar los avances en la aplicación de las medidas de protección animal, determinarán los instrumentos que permitan realizar evaluaciones periódicas de los progresos realizados y la eficacia de las medidas adoptadas, debiendo fijar objetivos e indicadores cualitativos y cuantitativos concretos.

5. Los programas territoriales de protección animal, así como los resultados de su evaluación serán públicos.
6. El importe de las sanciones económicas que pudieran imponerse por la comisión de infracciones previstas en esta ley se destinará preferentemente a la implementación de las medidas recogidas en los respectivos programas territoriales de protección animal previstos en este artículo.

CAPÍTULO V

Promoción de la Protección Animal y dotación de medios

Artículo 19. *Promoción de la Protección Animal y dotación de medios.*

1. El departamento ministerial competente, para el desarrollo de la presente ley, deberá:
 - a) Promover, a través de los incentivos adecuados, la inversión, gestión y ordenación de la protección animal, en particular, la elaboración de planes, instrumentos y proyectos de gestión de centros de protección animal.
 - b) Desarrollar otras acciones y crear otros instrumentos adicionales que contribuyan a la defensa de los derechos de los animales de compañía.
 - c) Contribuir a la ejecución de las medidas incluidas en los programas territoriales de protección animal.
 - d) Promover, a través de los incentivos adecuados, la inversión en la adopción de medidas para la protección animal.
 - e) Impulsar la implantación de modelos de gestión sostenible de colonias felinas.
 - f) Promover e impulsar iniciativas o estudios de protección animal mediante la educación y la sensibilización social.
 - g) Financiar y desarrollar acciones específicas relacionadas con la protección animal.
2. Para ello, contará con una dotación que se nutrirá de:
 - a) Las cantidades que anualmente se consignan en los Presupuestos Generales del Estado.
 - b) Cualesquiera otras fuentes de financiación que puedan establecerse.
3. Podrán ser destinatarios y beneficiarios de los recursos mencionados en el apartado anterior los organismos, instituciones y personas jurídicas siguientes:
 - a) Las comunidades autónomas, ciudades de Ceuta y Melilla y las entidades locales.
 - b) Las organizaciones no gubernamentales o entidades privadas sin ánimo de lucro cuya labor se desarrolle total o parcialmente en materia de protección animal.

- c) Los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad con competencias en materia de protección animal.
 - d) Investigadores o grupos de investigación del sistema universitario que trabajen en materias relevantes para el avance de la protección de los derechos y el bienestar de los animales.
4. Corresponde a la persona titular del departamento ministerial competente aprobar anualmente los criterios de distribución de los citados créditos presupuestarios.

CAPÍTULO VI

Colaboración entre administraciones públicas

Artículo 20. *Colaboración institucional.*

1. La información transmitida entre las instituciones públicas sobre las denuncias, diligencias y resoluciones relacionadas con lo previsto en el apartado 1 de este artículo, formará parte de la Estadística de Protección Animal.
2. Tanto el Servicio de Protección de la Naturaleza de la Guardia Civil como los órganos competentes del Cuerpo de la Policía Nacional, Cuerpos de Policías autonómicas y de las Policías locales, así como los agentes forestales y agentes medioambientales llevarán a cabo, en su ámbito competencial respectivo, cuantas actuaciones relativas al control, inspección y demás medidas incluidas en la presente ley sean precisas, sin perjuicio de las competencias atribuidas a las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla.
3. El departamento ministerial competente, respetando el ámbito competencial establecido por la legislación vigente, impulsará la elaboración de convenios con otras administraciones públicas orientados a la sensibilización de la sociedad contra cualquier forma de maltrato animal, y en particular en los siguientes ámbitos:
 - a) Formación y sensibilización del personal de las distintas administraciones públicas que ejerzan funciones relacionadas con la protección y los derechos de los animales.
 - b) Organización de programas formativos destinados a personas sancionadas o condenadas por infracciones o delitos contra la protección de la fauna y los animales.
 - c) Educación de los menores de edad en valores relativos al cuidado y protección de los animales.
 - d) Educación en tenencia responsable de animales para titulares o futuros titulares de cualquier animal de compañía.

CAPÍTULO VII

Protocolos en situaciones de emergencia

Artículo 21. *Planes de protección civil.*

Los Planes de protección civil contendrán medidas de protección de los animales, adecuadas a las disposiciones de esta ley.

CAPÍTULO VIII

Centros públicos de protección animal

Artículo 22. *Recogida y atención de animales.*

1. Corresponderá a los ayuntamientos la recogida de animales extraviados y abandonados y su alojamiento en un centro de protección animal. Para ello deberán contar con un servicio de urgencia para la recogida y atención veterinaria de estos animales, disponible las veinticuatro horas del día. Esta gestión podrá realizarse directamente por los servicios municipales competentes o por entidades privadas, sin perjuicio de que, siempre que sea posible, se realice en colaboración con entidades de protección animal.

En los términos que establezca la legislación autonómica, podrá derivarse esta responsabilidad a las agrupaciones de municipios, o, en su caso, a las diputaciones provinciales y forales, cabildos y consejos insulares o a las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla.

2. Para llevar a cabo esta gestión y cuidados, los municipios deberán de contar con un servicio propio, mancomunado o concertado, en los términos establecidos en el artículo 23.

3. Las poblaciones que no dispongan de medios propios para ejercer su competencia para la recogida y el mantenimiento de los animales podrán suscribir convenios de colaboración con centros mancomunados, pertenecientes a otras administraciones o contratados, que cumplirán las condiciones mínimas reguladas en la presente ley. En este caso se dispondrá de una instalación temporal municipal para albergar a los animales hasta su recogida por el servicio correspondiente, que reúna los requisitos de espacio, seguridad y condiciones para el bienestar de los animales alojados temporalmente.

4. En ausencia de otra previsión en la legislación autonómica, corresponde a la Administración local y, subsidiariamente, a la autonómica la gestión y cuidados de los animales desamparados o

cuyos titulares no puedan atenderlos debido a situaciones de vulnerabilidad, sin perjuicio de que puedan contar con la colaboración de entidades de protección animal debidamente registradas.

5. Las entidades locales antepondrán el control poblacional no letal de la fauna urbana en sus planes de actuación en materia de protección animal garantizando los derechos de los animales.

Artículo 23. *Obligaciones de los Centros públicos de protección animal.*

1. Los Centros públicos de protección animal están obligados a:

- a) Tratándose de perros, gatos y hurones, esterilizar al animal con carácter previo a su entrega en adopción o suscribir un compromiso de esterilización o no reproducción si no tuvieran la edad o las condiciones suficientes para realizar la cirugía, según criterios veterinarios. También estarán obligados a esterilizar animales de otras especies, siempre que ello sea viable según criterio veterinario.
- b) Cumplir con los requisitos mínimos veterinarios para la entrega de los animales y los correspondientes tratamientos mínimos estipulados que se establecerán reglamentariamente.
- c) Entregar los animales con un contrato de adopción e identificados según normativa vigente.
- d) Velar por las condiciones adecuadas de bienestar y condiciones higiénico-sanitarias de los animales alojados, adecuación de los espacios, medidas de seguridad, capacitación del personal, registro de animales y atención veterinaria.
- e) Poseer la correspondiente autorización o licencia para constituir núcleo zoológico legalmente establecido.
- f) Contar con programas de voluntariado y/o colaboración con entidades de protección animal, acorde con la legislación vigente sobre voluntariado y asociacionismo.
- g) Participar en los programas de sensibilización previstos en el artículo 18.
- h) Fomentar la adopción responsable de los animales.
- i) Disponer de espacios adecuados para el alojamiento de gatos comunitarios que, por circunstancias excepcionales, no hayan podido ser retornados a su ubicación original. Las características de estos espacios y las condiciones de excepcionalidad se desarrollarán reglamentariamente.
- j) Identificar y registrar, en el mismo momento de su entrada en el centro, a todos aquellos animales que sean recogidos sin portar identificación.
- k) Hacer un seguimiento de los animales entregados en adopción o acogimiento comprobando que se cumplen las condiciones de bienestar y condiciones higiénico-sanitarias de los animales.
- l) Disponer de un servicio de recogida de animales con plena disponibilidad horaria.

2. Sin perjuicio de las sanciones previstas en el título VI, los Centros públicos de protección animal serán responsables directos del incumplimiento de lo dispuesto en la letra a) del artículo 27. Tratándose de centros públicos de protección animal concertados, dicho incumplimiento conllevará en todo caso la resolución del concierto.
3. Los Centros públicos de protección animal o los que tengan convenios o acuerdos con las administraciones públicas, estará obligados a alojar y mantener, dentro de los límites de las capacidades para ello de cada centro, los animales para los cuales se instruya cuarentenas sanitarias obligatorias por parte de la autoridad competente en sanidad animal o de salud pública.

TÍTULO II

Tenencia y convivencia responsable con animales

CAPÍTULO I

Disposiciones comunes

Artículo 24. *Obligaciones generales con respecto a los animales de compañía y silvestres en cautividad.*

1. Todas las personas están obligadas a tratar a los animales conforme a su condición de seres sintientes.
2. En particular, sus tutores o responsables deberán observar las siguientes obligaciones respecto de los animales incluidos en el ámbito de aplicación de esta ley:
 - a) Mantenerlos en unas condiciones de vida dignas, que garanticen su bienestar, derechos y desarrollo saludable. En el caso de los animales que, por sus características y especie, vivan de forma permanente en jaulas, acuarios, terrarios y similares, deberán contar con espacios adecuados en tamaño, naturalización y enriquecimiento ambiental para su tenencia. Las condiciones para cada especie se desarrollarán reglamentariamente.
 - b) Educar y manejar al animal con métodos que no provoquen sufrimiento o maltrato al animal, ni le causen estados de ansiedad o miedo.
 - c) Ejercer sobre los animales la adecuada vigilancia y evitar su huida.
 - d) No dejarlos solos dentro de vehículos cerrados, expuestos a condiciones térmicas o de cualquier otra índole que puedan poner su vida en peligro.
 - e) Prestar al animal los cuidados sanitarios necesarios para garantizar su salud y, en todo caso, los estipulados como obligatorios según su normativa específica, así como facilitarles un

reconocimiento veterinario, con la periodicidad que se determine reglamentariamente, que deberá quedar debidamente documentado, en su caso, en el registro de identificación correspondiente.

- f) Mantener permanentemente localizado e identificado al animal conforme a la normativa vigente.
- g) Comunicar a la autoridad competente la pérdida o sustracción del animal en el plazo máximo de cuarenta y ocho horas desde que se produjo la misma.
- h) Recurrir a los servicios de un profesional veterinario, o veterinario acreditado en comportamiento animal, siempre que la situación del animal lo requiera.
- i) Colaborar con las autoridades, facilitando la identificación de los animales cuando así sea requerido y comunicando su cambio de titularidad, extravío o muerte.
- j) En general, cumplir con las obligaciones que se establecen en esta y otras normas.

3. La persona responsable de un animal será también responsable de los posibles daños, perjuicios o molestias que, sin mediar provocación o negligencia de un tercero, pudiera ocasionar a personas, otros animales o cosas, a las vías y espacios públicos y al medio natural, de conformidad con la legislación aplicable.

Artículo 25. *Prohibiciones generales con respecto a los animales de compañía y silvestres en cautividad.*

Quedan totalmente prohibidas las siguientes conductas o actuaciones referidas a los animales de compañía o silvestres en cautividad:

- a) Maltratarlos o agredirlos físicamente, así como someterlos a trato negligente o cualquier práctica que les pueda producir sufrimientos, daños físicos o psicológicos u ocasionar su muerte.
- b) Usar métodos y herramientas invasivas que causen daños y sufrimientos a los animales, sin perjuicio de los tratamientos veterinarios realizados por profesionales veterinarios colegiados y otras excepciones que se establezcan reglamentariamente.
- c) Abandonarlos intencionadamente en espacios cerrados o abiertos, especialmente en el medio natural donde pueden ocasionar daños posteriores por asilvestramiento o por su condición de especies exóticas potencialmente invasoras.
- d) Dejar animales sueltos o en condiciones de causar daños en lugares públicos o privados de acceso público especialmente en los parques nacionales, cañadas donde pastan rebaños o animales u otros espacios naturales protegidos donde puedan causar daños a las personas, al ganado o al medio natural.

- e) Utilizarlos en espectáculos públicos o actividades artísticas turísticas o publicitarias, que les causen angustia, dolor o sufrimiento, sin perjuicio de lo dispuesto en el título IV, y, en todo caso, en atracciones mecánicas o carruseles de feria, así como el uso de animales pertenecientes a especies de fauna silvestre en espectáculos circenses.
- f) Utilizarlos de forma ambulante como reclamo. Sin que este precepto cuestione el derecho de las personas sin hogar a ir acompañadas de sus animales de compañía.
- g) Someterlos a trabajos inadecuados o excesivos en tiempo o intensidad respecto a las características y estado de salud de los animales.
- h) La tenencia, cría y comercio de aves fringílicas capturadas del medio natural en tanto se infrinjan los requisitos del apartado primero, letra f), del artículo 61 y 4 de la Ley 42/2007, de 13 de diciembre.
- i) Alimentarlos con vísceras, cadáveres y otros despojos procedentes de animales que no hayan superado los oportunos controles sanitarios, de acuerdo con la normativa sectorial aplicable.
- j) Utilizar animales como reclamo recompensa, premio, rifa o promoción.
- k) La utilización de animales como reclamo publicitario, excepto para el ejercicio de actividades relacionadas con los mismos.
- l) Utilizar cualquier artilugio, mecanismo o utensilio destinado a limitar o impedir su movilidad en un punto fijo salvo por prescripción veterinaria atendiendo a su bienestar.
- m) Utilizarlos en peleas o su adiestramiento en el desarrollo de esta práctica y otras similares, así como instigar la agresión a otros animales o a otras personas fuera del ámbito de actividades regladas.
- n) Utilizar cualquier artilugio, mecanismo o utensilio destinado a limitar o impedir su movilidad salvo por prescripción veterinaria atendiendo a su bienestar.

CAPÍTULO II

Animales de compañía

Artículo 26. *Obligaciones específicas con respecto a los animales de compañía.*

Los titulares o personas que convivan con animales de compañía tienen el deber de protegerlos, así como la obligación de cumplir lo previsto en la presente ley y en la normativa que la desarrolle, y en particular:

- a) Mantenerlos integrados en el núcleo familiar, siempre que sea posible por su especie, en buen estado de salud e higiene.
- b) Los animales que, por razones incompatibles con su calidad de vida tamaño o características de su especie, no puedan convivir en el núcleo familiar, deberán disponer de un alojamiento adecuado, con habitáculos acordes a sus dimensiones y que los protejan de las inclemencias del tiempo, en buenas condiciones higiénico-sanitarias de forma que se facilite un ambiente en el que puedan desarrollar las características propias de su especie y raza; en el caso de animales gregarios se les procurará la compañía que precisen.
- c) Adoptar las medidas necesarias para evitar que su tenencia o circulación ocasione molestias, peligros, amenazas o daños a las personas, otros animales o a las cosas.
- d) Adoptar las medidas necesarias para evitar la reproducción incontrolada de los animales de compañía. La cría sólo podrá ser llevada a cabo por personas responsables de la actividad de la cría de animales de compañía inscritas como tales en el correspondiente Registro.
- e) Evitar que los animales depositen sus excrementos y orines en lugares de paso habitual de otras personas, como fachadas, puertas o entradas a establecimientos, procediendo en todo caso a la retirada o limpieza de aquéllos con productos biodegradables.
- f) Facilitarles los controles y tratamientos veterinarios establecidos como obligatorios por las administraciones públicas.
- g) En el caso de los animales de compañía que, por sus características y especie, vivan de forma permanente en jaulas, acuarios, terrarios y similares, deberán contar con espacios adecuados en tamaño, naturalización y enriquecimiento ambiental para su tenencia. Las condiciones para cada especie se desarrollarán reglamentariamente.
- h) Superar la formación en tenencia responsable reglamentada para cada especie de animal de compañía.
- i) Identificar mediante microchip y proceder a la esterilización quirúrgica de todos los gatos antes de los seis meses de edad salvo aquellos inscritos en el registro de identificación como reproductores y a nombre de un criador registrado en el Registro de Criadores de Animales de Compañía.
- j) Comunicar a la administración competente y a su titular, la retirada del cadáver de un animal de compañía identificado.

La baja de un animal de compañía por muerte deberá ir acompañada del documento que acredite que fue incinerado o enterrado por una empresa reconocida oficialmente para la realización de dichas actividades, haciendo constar el número de identificación del animal fallecido y el nombre y apellidos de su responsable o, en su defecto, que quede constancia en las bases de datos de la empresa que se ocupó del cadáver. En caso de imposibilidad de recuperar el cadáver, se deberá documentar adecuadamente.

Artículo 27. *Prohibiciones específicas respecto de los animales de compañía.*

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 25, quedan expresamente prohibidas las siguientes actividades sobre los animales de compañía:

a) Su sacrificio, salvo por motivos de seguridad de las personas o animales o de existencia de riesgo para la salud pública debidamente justificado por la autoridad competente.

Se prohíbe expresamente el sacrificio en los centros de protección animal, ya sean públicos o privados, clínicas veterinarias y núcleos zoológicos en general por cuestiones económicas, de sobrepoblación, carencia de plazas, imposibilidad de hallar adoptante en un plazo determinado, abandono del responsable legal, vejez, enfermedad o lesión con posibilidad de tratamiento, ya sea paliativo o curativo, por problemas de comportamiento que puedan ser reconducidos, así como por cualquier otra causa asimilable a las anteriormente citadas.

La eutanasia solamente estará justificada bajo criterio y control veterinario con el único fin de evitar el sufrimiento por causas no recuperables que comprometa seriamente la calidad de vida del animal y que como tal ha de ser acreditado y certificado por profesional veterinario colegiado. El procedimiento de eutanasia se realizará por personal veterinario colegiado o perteneciente a alguna Administración Pública con métodos que garanticen la condición humanitaria, admitidos por las disposiciones legales aplicables.

b) Practicarles todo tipo de mutilación o modificaciones corporales permanentes; se exceptúan de esta prohibición los sistemas de identificación mediante marcaje en la oreja de gatos comunitarios y las precisas por necesidad terapéutica para garantizar su salud o para limitar o anular su capacidad reproductiva, sin que pueda servir de justificación un motivo funcional o estético de cualquier tipo, y que deberá ser acreditada mediante informe de un profesional veterinario colegiado o perteneciente a alguna administración pública, del que quedará constancia en el registro de identificación correspondiente.

- c) Utilizarlos en peleas o su adiestramiento en el desarrollo de esta práctica u otras similares, así como instigar la agresión a otros animales de compañía o personas fuera del ámbito de actividades regladas.
- d) Mantenerlos atados o deambulando por espacios públicos sin la supervisión presencial por parte de la persona responsable de su cuidado y comportamiento.
- e) Mantener de forma habitual a perros y gatos en terrazas, balcones, azoteas, trasteros, sótanos, patios y similares o vehículos.
- f) Llevar animales atados a vehículos a motor en marcha.
- g) La puesta en libertad o introducción en el medio natural de animales de cualquier especie de animal de compañía que se desarrolla en la presente ley salvo los incluidos en programas de reintroducción.
- h) La eliminación de cadáveres de animales de compañía sin comprobar su identificación, cuando ésta sea obligatoria.
- i) Dejar sin supervisión a cualquier animal de compañía durante más de tres días consecutivos; en el caso de la especie canina, este plazo no podrá ser superior a veinticuatro horas consecutivas.
- j) Llevar a cabo actuaciones o prácticas de selección genética que conlleven problemas o alteraciones graves en la salud del animal.
- k) La cría comercial de cualquier especie de animal de compañía, así como cualquier tipo de cría de animales cuya identificación individual sea obligatoria por la normativa vigente, por criadores no inscritos en el Registro de Criadores de Animales de Compañía.
- l) La comercialización de perros, gatos y hurones en tiendas de animales, así como su exhibición y exposición al público con fines comerciales. Perros, gatos y hurones solo podrán venderse desde criadores registrados.
- m) La comercialización, donación o entrega en adopción de animales no identificados y registrados previamente a nombre del transmitente conforme a los métodos de identificación aplicables según la normativa vigente.
- n) Emplear animales de compañía para el consumo humano.
- ñ) Se prohíbe el uso de cualquier herramienta de manejo que pueda causar lesiones al animal, en particular collares eléctricos, de impulsos, de castigo o de ahogo.

Artículo 28. Animales de compañía en espacios abiertos.

1. En el caso de animales de compañía que deban alojarse en espacios abiertos, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, sus titulares o responsables deberán adoptar las siguientes medidas:

- a) Utilizar estancias que protejan a los animales de las inclemencias del tiempo.
 - b) Situar las estancias de tal forma que no estén expuestos directamente, de forma prolongada, a la radiación solar, la lluvia o frío extremo.
 - c) Emplear estancias acordes a las dimensiones y necesidades fisiológicas del animal.
 - d) Garantizar a los animales acceso a bebida y alimentación, así como adecuadas condiciones higiénico-sanitarias.
2. Los lugares y espacios privados en que se desenvuelven habitualmente los perros que, tras los test para valorar su aptitud para desenvolverse en el ámbito social previstos en el artículo 24.3, fueran calificados como de manejo especial deberán disponer de condiciones de seguridad suficientes para evitar fugas o posibles agresiones.

Artículo 29. *Acceso con animales de compañía a medios de transporte, establecimientos y espacios públicos.*

1. Los transportes públicos y privados facilitarán la entrada de animales de compañía que no constituyan un riesgo para las personas, otros animales y las cosas, sin perjuicio de lo dispuesto en la normativa sobre salud pública, en las ordenanzas municipales o normativa específica.

No obstante, los conductores y conductoras del servicio público del taxi o de vehículos de turismo con conductor facilitarán la entrada de animales de compañía en sus vehículos de manera discrecional, salvo circunstancias debidamente justificadas.

Los operadores ferroviarios de corta, media y larga distancia, así como las navieras y las compañías aéreas adoptarán las medidas necesarias para garantizar el transporte de animales de compañía en estos medios de transporte, siempre que se realicen en las condiciones de acceso establecidas por cada uno de los operadores, respetándose las condiciones higiénico-sanitarias y de seguridad exigidas por la ley.

2. Los establecimientos públicos y privados, alojamientos hoteleros, restaurantes, bares y en general cualesquiera otros en los que se consuman bebidas y comidas, podrán facilitar la entrada de animales de compañía que no constituyan un riesgo para las personas, otros animales y las cosas, a zonas no destinadas a la elaboración, almacenamiento o manipulación de alimentos, sin perjuicio de lo dispuesto en la normativa sobre salud pública, o de las ordenanzas municipales o normativa específica. En caso de no admitir la entrada y estancia del animal deberán mostrar un distintivo que lo indique, visible desde el exterior del establecimiento.

3. Salvo prohibición expresa, debidamente señalizada y visible desde el exterior, se permitirá el acceso de animales de compañía a edificios y dependencias públicas.
4. Los albergues, refugios, centros asistenciales y, en general, de aquellos establecimientos destinados a atender a personas en riesgo de exclusión social, personas sin hogar, víctimas de violencia de género y en general cualquier persona en situación similar, facilitarán el acceso de estas personas junto con sus animales de compañía a dichos establecimientos, salvo causa justificada expresamente motivada. En el caso de que el acceso con el animal de compañía no sea posible, se promoverán acuerdos con entidades de protección animal o proyectos de acogida de animales.
5. Las personas responsables de animales de compañía que puedan acceder a los transportes y establecimientos y lugares señalados en los apartados anteriores, deberán llevar al animal conforme a las condiciones higiénico-sanitarias y respetando las medidas de seguridad que se determinen por el propio establecimiento o medio de transporte, así como la legislación sectorial específica.
6. El acceso a medios de transporte, establecimientos y lugares previstos en este artículo, de perros de asistencia y pertenecientes a las Fuerzas Armadas o Fuerzas y Cuerpos de Seguridad no será discrecional ni se incluirán en los cupos de acceso en el caso de que los hubiera, llevándose a cabo conforme a su legislación específica. En todo caso los perros de asistencia podrán acceder a cualquier espacio acompañando a la persona a la que asistan.
7. Sin perjuicio de lo establecido en sus ordenanzas municipales, los Ayuntamientos promoverán el acceso a playas, parques y otros espacios públicos de aquellos animales de compañía que no constituyan riesgo para las personas, otros animales o las cosas. Sin perjuicio de su acceso a estos y otros espacios, los municipios determinarán en todo caso lugares específicamente habilitados para el esparcimiento de animales de compañía, particularmente los de la especie canina.

Artículo 30. Tenencia de perros.

1. Las personas que opten a ser titulares de perros deberán acreditar la realización un curso de formación para la tenencia de perros que tendrá una validez indefinida.
2. Dicho curso de formación será gratuito y su contenido se determinará reglamentariamente.
3. En el caso de la tenencia de perros y durante toda la vida del animal, la persona titular deberá contratar y mantener en vigor un seguro de responsabilidad civil por daños a terceros, que incluya en su cobertura a las personas responsables del animal, por un importe de cuantía suficiente para sufragar los posibles gastos derivados, que se establecerá reglamentariamente.

CAPÍTULO III

Animales silvestres en cautividad

Artículo 31. Objeto.

Serán objeto de las disposiciones contenidas en este capítulo todos aquellos animales silvestres en cautividad no incluidos en el listado positivo de animales de compañía.

Artículo 32. Condiciones específicas.

1. Queda prohibida la tenencia, cría y comercio de animales de fauna silvestre en cautividad fuera de los supuestos admitidos en esta ley.
2. Se exceptúa de la prohibición recogida en el apartado anterior, la tenencia, el intercambio y la cría en cautividad en parques zoológicos o similares en el marco de programas de alguno de los previstos en el artículo cuatro de la Ley 31/2003, de 27 de octubre, de conservación de la fauna silvestre en los parques zoológicos y en el marco de programas de conservación de especies amenazadas en los que participen las administraciones competentes.
3. Las autoridades competentes podrán exceptuar de la prohibición recogida en el apartado primero, si se dan las circunstancias excepcionales contempladas en el artículo 61 de la Ley 42/2007, de 13 de diciembre, y los artículos 9 y 12, respectivamente, de la Directiva 2009/147/CE, de 30 de noviembre, relativa a la conservación de las aves silvestres, y de la Directiva 92/43/CEE, de 21 de mayo, relativa a la conservación de los hábitats naturales y de la fauna y flora silvestre.
4. Reglamentariamente se determinarán los animales silvestres cuya cría, tenencia en cautividad o eventual cesión o venta se exceptúan de lo recogido en esta norma, previo informe favorable del Comité Científico y Técnico para la Protección y Derechos de los Animales.
5. Cuando las autoridades competentes tengan conocimiento de la existencia de animales silvestres en contra de lo dispuesto en esta ley, adoptarán las medidas necesarias para su intervención y puesta a disposición de centros de protección de animales silvestres, zoológicos o entidades de protección animal. En el caso de los parques zoológicos el depósito de ejemplares se realizará siempre que no afecte a su capacidad para cumplir con los programas previstos en el artículo cuatro de la Ley 31/2003.

6. En el caso de las especies de cetáceos, la cría y mantenimiento en cautividad estará limitada a finalidades de investigación y conservación. Su uso en espectáculos sólo podrá realizarse bajo supervisión de sus cuidadores y profesionales relacionados.

En el marco de la Comisión Estatal para el Patrimonio Natural y la Biodiversidad, previo informe del Comité Científico y Técnico, la Administración General del Estado junto con las comunidades autónomas elaborarán directrices de gestión y condiciones de cautividad de los ejemplares vinculados a las citadas finalidades.

CAPÍTULO IV

Fomento de la convivencia responsable con animales

Artículo 33. *Fomento de la convivencia responsable con animales.*

1. Corresponde a las administraciones públicas el fomento de la convivencia responsable con animales, mediante la realización de campañas dirigidas a promocionar la protección y defensa de los animales, la adopción de animales de compañía, el conocimiento del comportamiento animal y el perjuicio social relacionado con el maltrato animal, resaltando los beneficios que, para el desarrollo de la personalidad, conlleva la convivencia con animales.
2. A tal efecto, las administraciones públicas podrán suscribir convenios o acuerdos con organizaciones profesionales veterinarias y con las entidades colaboradoras en tenencia responsable que reúnan los siguientes requisitos:
 - a) Que fomenten la tenencia responsable, la integración de los animales en la sociedad y la prevención del abandono.
 - b) En el ámbito de la actividad de la cría, se comprometan con la cría moderada, responsable y que proteja la salud física y comportamental de los animales de compañía.
3. Las entidades colaboradoras previstas en el apartado anterior podrán participar en el desarrollo de campañas de protección y defensa de los animales, en particular aquellas dirigidas a evitar la proliferación incontrolada de los animales, así como su abandono.
4. Asimismo, podrán realizar actividades de concienciación destinadas a las personas propietarias o responsables de animales de compañía con el fin de obtener una óptima inserción y convivencia de los animales en la sociedad.

5. Las administraciones educativas promoverán la formación en valores que propicien el respeto hacia la condición de sintientes de los animales y sus derechos, mediante la inclusión de saberes relativos a la protección animal en los currículos educativos y en las acciones de formación profesional aplicables en su ámbito territorial de gestión.
6. En el ámbito de la convivencia responsable, las instituciones educativas y de formación no realizarán prácticas contrarias a la misma, tales como el uso de las aulas como lugar de residencia de animales, la distribución de animales entre el alumnado y cualquier otra práctica similar.

CAPÍTULO V

Listado Positivo de animales de compañía

Artículo 34. *Listado de especies de animales que pueden ser objeto de tenencia como animal de compañía.*

Solamente estará permitida la tenencia como animal de compañía de los siguientes animales:

- a) Perros, gatos y hurones.
- b) Aquellos pertenecientes a especies que tengan la consideración de animales domésticos tal como se definen en la Ley 8/2003, de 24 de abril, de Sanidad Animal. Para ello, el departamento ministerial competente, tras informe del Comité Científico y Técnico para la Protección y Derechos de los Animales, determinará el listado de especies domésticas de compañía.
- c) Animales pertenecientes a especies silvestres contenidas en el listado positivo de animales de compañía.
- d) Aquellos animales de producción que, perteneciendo a especies no silvestres y que, tal y como contempla el apartado a) del artículo 3, perdiendo su fin productivo se inscriban como animales de compañía por decisión de su titular.
- e) Las aves de cetrería y los animales de acuariofilia no incluidos en el catálogo de especies exóticas invasoras ni de especies silvestres protegidas, tanto en el ámbito estatal como autonómico, o especies silvestres de fauna no presentes de forma natural en España protegidas por el Derecho de la Unión Europea y/o los tratados internacionales ratificados por España.

Artículo 35. *Listado positivo de animales de compañía.*

1. Se crea el listado de especies silvestres que pueden ser objeto de tenencia como animales de compañía, en adelante listado positivo de animales de compañía.

2. El listado positivo de animales de compañía será abierto, de ámbito estatal, y dependerá del departamento ministerial competente que deberá mantenerlo actualizado y público de forma permanente. Estará compuesto por un conjunto de listados de grupos de animales silvestres: listado positivo de mamíferos, listado positivo de aves, listado positivo de reptiles, listado positivo de anfibios, listado positivo de peces y listado positivo de invertebrados -todos aquellos taxones no considerados vertebrados-, que podrán elaborarse de forma independiente.

Artículo 36. *Criterios generales para la inclusión de una especie en el listado positivo de animales de compañía.*

1. La inclusión de una especie en el listado positivo de animales de compañía se ajustará a los siguientes criterios generales:

- a) Los individuos de las especies deberán poder mantenerse adecuadamente en cautividad.
- b) Debe existir documentación científica de referencia o información bibliográfica disponible sobre el adecuado alojamiento, mantenimiento y cuidado en cautividad del animal en particular o de otra similar, así como de su cría en cautividad.
- c) No se incluirán en el listado positivo de animales de compañía especies para las que exista certeza de su carácter invasor en el ámbito territorial del lugar de tenencia o que, en caso de escape y ausencia de control, supongan o puedan suponer un riesgo grave para la conservación de la biodiversidad en dicho ámbito territorial.
- d) Sólo se incluirán en el listado positivo de animales de compañía especies de animales que no supongan riesgos para la salud o seguridad de las personas u otros animales, o ningún otro peligro razonable concreto.
- e) No se incluirán en el listado positivo de animales de compañía individuos de especies silvestres protegidas, especialmente las incluidas en el régimen de protección especial, tanto en el ámbito estatal como autonómico, o especies silvestres de fauna no presentes de forma natural en España protegidas por el Derecho de la Unión Europea y/o los tratados internacionales ratificados por España, sin perjuicio de lo señalado para las aves de cetrería utilizadas de acuerdo con lo estipulado en el apartado 4 del artículo 7 de la Directiva 2009/147/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 30 de noviembre de 2009, relativa a la conservación de las aves silvestres y siempre que el Comité Científico y Técnico para la Protección y Derechos de los Animales avale dicha excepción.

2. No se incluirán en el listado positivo de animales de compañía aquellas especies de animales respecto de los cuales existan dudas razonables acerca de la posibilidad de mantenerlas y cuidarlas adecuadamente en cautividad.
3. No podrán ser en ningún caso incluidas en el listado positivo de animales de compañía las especies exóticas invasoras en los términos definidos en el Real Decreto 630/2013, de 2 de agosto, por el que se regula el Catálogo español de especies exóticas invasoras.

Artículo 37. Inclusión de especies y actualización del listado positivo de animales de compañía.

1. El Gobierno, a propuesta del departamento ministerial competente, aprobará, mediante real decreto, el procedimiento para la aprobación de los listados de mamíferos, aves, reptiles, anfibios, peces e invertebrados que formarán parte del listado positivo de animales de compañía cuando exista información técnica o científica que así lo aconseje, así como la inclusión o exclusión de una especie en los mismos.
2. El procedimiento de inclusión o exclusión, que se desarrollará reglamentariamente, requerirá al menos presentar una solicitud al departamento ministerial competente en la que se incluirá el nombre científico del animal y la documentación científica y técnica en la que se basa lo solicitado. El departamento ministerial competente solicitará la evaluación del Comité Científico y Técnico sobre la documentación recibida, siendo preceptivo recabar informe de los ministerios competentes en materia de transición ecológica y reto demográfico, y agricultura, pesca y alimentación. El procedimiento se iniciará de oficio o a instancia de cualquier administración pública, entidad de protección animal o asociación pública o privada.
3. Reglamentariamente se establecerán los plazos para el trámite de evaluación de inclusión o exclusión de una especie en el listado positivo de animales de compañía, así como las posibles condiciones de tenencia de los animales no incluidos de forma definitiva, que en cualquier caso serán acordes con lo recogido en esta ley respecto a la protección de animales de compañía y, en ningún caso, conllevará su sacrificio.

CAPÍTULO VI

Colonias felinas

Artículo 38. *Principios generales.*

1. Las normas contenidas en el presente capítulo tienen por objeto el control poblacional de todos los gatos comunitarios, con el fin de reducir progresivamente su población manteniendo su protección como animales de compañía.
2. A los efectos previstos en el apartado anterior, será obligatoria la identificación mediante microchip, registrada bajo la titularidad de la Administración local competente, y la esterilización quirúrgica de todos los gatos comunitarios.

Artículo 39. *Funciones de la Administración local.*

1. En ausencia de otra previsión en la legislación autonómica, y respetando el ámbito competencial establecido por la legislación vigente, corresponde a las entidades locales la gestión de los gatos comunitarios, a cuyos efectos deberán desarrollar Programas de Gestión de Colonias Felinas que incluirán, al menos, los siguientes aspectos:
 - a) Fomento de la colaboración ciudadana para el cuidado de los gatos comunitarios, regulando, a través de sus normativas municipales, los procedimientos en los que se recogerán derechos y obligaciones de los cuidadores de colonias felinas.
 - b) La administración local podrá colaborar con entidades de Gestión de Colonias Felinas debidamente inscritas en el Registro de entidades de protección animal para la implantación y desarrollo de los Programas de Gestión de Colonias Felinas.
 - c) La asunción por parte de la entidad local de la responsabilidad de la atención sanitaria de los gatos comunitarios que así lo requieran, contando siempre con los servicios de un profesional veterinario colegiado.
 - d) El establecimiento de protocolos de actuación para casos de colonias felinas en ubicaciones privadas, de forma que se pueda realizar su gestión respetando las mismas especificaciones que en vía pública.
 - e) La implementación de campañas de formación e información a la población de los programas de gestión de colonias felinas que se implanten en el término municipal.

f) El establecimiento de planes de control poblacional de los gatos comunitarios, siguiendo los siguientes criterios:

1. Mapeo y censo de los gatos del término municipal, para una planificación y control en las esterilizaciones acorde al volumen de población que se desea controlar para que resulte eficiente e impida el aumento del número de gatos.

2. Programas de esterilización de los gatos mediante la intervención de veterinario habilitado para esta práctica, incluido el marcaje auricular.

3. Programa sanitario de la colonia, suscrito y supervisado por un profesional veterinario colegiado, incluyendo al menos la desparasitación, vacunación e identificación obligatoria mediante microchip con responsabilidad municipal.

4. Protocolos de gestión de conflictos vecinales.

g) Cualesquiera otros previstos en los protocolos marco de las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla a las que pertenezcan, debiendo en todo caso, elevar anualmente a las mismas un informe estadístico respecto de la implantación y evolución de los protocolos en su municipio.

h) El municipio deberá contar con un lugar adecuado con espacio suficiente y acondicionado para la retirada temporal de su colonia de los gatos comunitarios en caso de necesidad.

i) Las entidades locales deberán establecer mecanismos normativos y de vigilancia para llevar a cabo el control y la sanción a los responsables de gatos que no los tengan debidamente identificados y esterilizados y, por tanto, que no pongan las medidas necesarias para evitar la reproducción de sus animales con los gatos comunitarios.

2. La Administración General del Estado establecerá líneas de subvención en favor de las entidades locales para el cumplimiento de sus obligaciones con respecto a las colonias felinas.

3. Para el cumplimiento de las obligaciones establecidas en la presente ley, las administraciones locales podrán recabar el apoyo de las diputaciones provinciales, cabildos y consejos insulares en el ejercicio de las competencias que les corresponden en cuanto a la garantía de la prestación de servicios públicos municipales.

4. De acuerdo con los criterios que establezca la comunidad autónoma en los protocolos previstos en el artículo 40, se establecerán los procedimientos a realizar de forma que se eviten afecciones negativas sobre la biodiversidad de los ejemplares que habitan las mismas.

Artículo 40. Funciones de la Administración autonómica.

Corresponde a las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla:

Generar protocolos marco con los procedimientos y requisitos mínimos que sirvan de referencia para la implantación de programas de gestión de colonias felinas en los términos municipales. Estos protocolos deberán desarrollar, como mínimo, los siguientes aspectos:

- a) Métodos de captura para la esterilización, respetuosos con la naturaleza de los gatos comunitarios y conformes a las directrices de bienestar animal.
- b) Criterios de registro de las colonias y de los individuos que las componen.
- c) Criterios de alimentación, limpieza, atención mínima y cuidados sanitarios.
- d) Criterios de esterilización, siguiendo programas eficientes y ejecutados por profesionales veterinarios.
- e) Instalación de refugios, tolvas o cualquier elemento necesario para garantizar la calidad de vida de los gatos de las colonias.
- f) Formación y acreditación de las personas cuidadoras de las colonias y de los diferentes empleados y empleadas públicas que estén implicados en la gestión de las mismas.
- g) Formación de los miembros de las policías locales en gestión de colonias felinas.
- h) Protocolos de actuación en situaciones especiales, que incluyan el retorno posterior de los gatos comunitarios a su espacio natural.
- i) Protocolos de actuación sobre rescate y ayuda en casos de emergencia, tales como inclemencias climatológicas o desastres naturales.
- j) Criterios para la definición de procedimientos de gestión de colonias felinas para evitar los efectos significativos de los individuos que habitan dichas colonias sobre la biodiversidad circundante a las mismas.

Artículo 41. Obligaciones de los ciudadanos.

1. Las personas, en su convivencia natural con las colonias felinas, deberán respetar la integridad, seguridad y calidad de vida de los gatos comunitarios que las integran, así como las instalaciones de comida, y refugio propias del programa de gestión de gatos comunitarios.
2. Las personas titulares o responsables de perros deberán adoptar las medidas para evitar que la presencia de éstos pueda alterar o poner en riesgo la integridad de las colonias felinas y de los gatos comunitarios, así como de los recursos destinados a los mismos.

Artículo 42. Prohibiciones.

Quedan prohibidas, en relación con las colonias felinas, las siguientes actuaciones:

1. El sacrificio de los gatos, salvo por desórdenes que comprometan la salud del gato a largo plazo o en los supuestos excepcionales permitidos en esta ley para el sacrificio de animales de compañía. El sacrificio será debidamente certificado y realizado por un profesional veterinario.
2. El confinamiento de los gatos no socializados con el ser humano, en centros de protección animal, residencias o similares, salvo las actuaciones necesarias en los procesos de intervención de animales de las colonias para su tratamiento o reubicación.
3. El abandono de gatos en las colonias, sea cual sea su procedencia.
4. La suelta de gatos en colonias distintas a la propia de origen.
5. El aprovechamiento cinegético de los gatos.
6. La retirada de gatos comunitarios de su colonia, con las siguientes excepciones:
 - a) Gatos enfermos que no puedan seguir valiéndose por sí mismos en su entorno y territorio habituales. En estos casos se valorarán por un profesional veterinario las opciones más adecuadas para el gato, anteponiendo siempre los criterios de calidad de vida del animal.
 - b) Gatos totalmente socializados con el ser humano que vayan a ser adoptados.
 - c) Cachorros en edad de socialización que vayan a ser adoptados.
7. La reubicación o el desplazamiento de gatos comunitarios, con la excepción de los gatos cuya ubicación en libertad:
 - a) Sea incompatible con la preservación de su integridad y su calidad de vida.
 - b) Suponga un impacto negativo para las condiciones de biodiversidad en espacios naturales protegidos y en los espacios de la Red Natura 2000.
 - c) Suponga un impacto negativo para la fauna protegida.
 - d) Suponga un riesgo contra la salud y la seguridad de las personas.
8. Las acciones de retirada para la reubicación o desplazamiento en otro espacio preservarán el bienestar de los gatos comunitarios y las colonias felinas y se realizarán bajo supervisión veterinaria y previo informe preceptivo del órgano competente de la comunidad autónoma sobre el cumplimiento de las condiciones de protección de la biodiversidad donde se valorarán las situaciones descritas en las letras a), b) y c), se justificará la necesidad de retirada o desplazamiento y se valorarán y

planificarán las opciones más adecuadas para los gatos. En el caso de la letra d), la valoración de la situación descrita la realizará el órgano competente en la materia.

CAPÍTULO VII

Entidades de Protección Animal

Artículo 43. *Clasificación de las entidades de protección animal.*

1. A efectos de su inscripción en el Registro de entidades de protección animal, las entidades de protección animal podrán ser de los siguientes tipos: entidades de protección animal tipo RAC, entidades de protección animal tipo RAD y entidades de protección animal tipo RAS, entidades de protección animal tipo GCOF y entidades de protección animal tipo DEF.
2. Cualquier entidad de protección animal podrá estar incluida simultáneamente en varios de los tipos anteriores.

Artículo 44. *Entidades de protección animal tipo RAC.*

Son entidades Tipo RAC aquellas que llevan a cabo actividades de rescate, rehabilitación y búsqueda de adopción de animales de compañía en situación de abandono, maltrato, desamparo u otras situaciones. Estas entidades deberán cumplir las siguientes obligaciones:

- a) Presentar a la Administración competente una memoria anual en la que se incluya un resumen económico de su actividad, los recursos humanos empleados y las actividades formativas impartidas.
- b) Disponer de un registro de animales tutelados y dados en adopción.
- c) Tratándose de perros, gatos y hurones, esterilizar al animal con carácter previo a su entrega en adopción o suscribir un compromiso de esterilización si no tuvieran la edad suficiente para realizar la cirugía, según criterios veterinarios. También tienen la obligación de esterilizar a animales de otras especies, siempre que ello sea viable según criterio veterinario.
- d) Cumplir con los requisitos mínimos veterinarios para la entrega de los animales correspondientes y los tratamientos mínimos estipulados en relación con la esterilización, la identificación, la desparasitación y la vacunación obligatorias.
- e) Entregar los animales con un contrato de adopción en el que se especifiquen claramente los derechos y obligaciones por ambas partes.
- f) En el caso de que trabajen con casas de acogida, los derechos y obligaciones de ambas partes deberán reflejarse contractualmente.

- g) Identificar a los animales según normativa vigente.
- h) En el caso de tener centro de protección para alojar a los animales, deberán poseer la correspondiente autorización o licencia para constituir núcleo zoológico legalmente establecido.
- i) Velar por las condiciones de bienestar y condiciones higiénico-sanitarias de los animales alojados, adecuación de los espacios, medidas de seguridad, capacitación del personal, registro de animales y atención veterinaria.
- j) Ser titular de un seguro de responsabilidad civil en vigor y que cubra sus actividades.
- k) Al menos un miembro de la junta directiva u órgano rector de la entidad deberá estar en posesión de la titulación que se determine reglamentariamente.
- l) Disponer de autorización administrativa para la recogida de animales abandonados o extraviados en el ámbito territorial donde se realice.

Artículo 45. Entidades de protección animal tipo RAD.

Son entidades Tipo RAD aquellas que se dedican al rescate y rehabilitación de aquellos animales que aun siendo de producción no se destinen a un fin comercial o con ánimo de lucro. Estas entidades deberán cumplir las siguientes obligaciones:

- a) Presentar a la Administración competente una memoria anual en la que se incluya resumen económico de su actividad y registro de los animales tutelados.
- b) Poseer la correspondiente autorización o licencia para constituir núcleo zoológico legalmente establecido como refugio permanente de animales.
- c) Velar por las condiciones de bienestar y condiciones higiénico-sanitarias de los animales alojados, adecuación de los espacios, medidas de seguridad, capacitación del personal, registro de animales y atención veterinaria.
- d) Ser titular de un seguro de responsabilidad civil en vigor y que cubra sus actividades.
- e) Al menos un miembro de la junta directiva u órgano rector de la entidad deberá estar en posesión de la titulación que se determine reglamentariamente.
- f) Identificar a los animales de forma permanente.
- g) Tomar las medidas necesarias para evitar que los animales que vivan en ellos puedan reproducirse, teniendo en cuenta las características propias de cada especie.
- h) Proporcionar a los animales un espacio estable en el que convivir con otros animales hasta el momento de su muerte, salvo que sean cedidos a otra entidad tipo RAD.

- i) Comunicar en los primeros quince días naturales a la administración competente la situación de cada animal recogido.

Artículo 46. *Entidades de protección animal tipo RAS.*

Son entidades tipo RAS aquellas que se dedican al rescate y rehabilitación de animales silvestres procedentes de cautividad. Estas entidades deberán cumplir las siguientes obligaciones:

- a) Presentar a la Administración competente una memoria anual en la que se incluya resumen económico de su actividad y registro de los animales tutelados.
- b) Poseer la correspondiente autorización o licencia para constituir núcleo zoológico legalmente establecido.
- c) Ser titular de un seguro de responsabilidad civil en vigor y que cubra sus actividades.
- d) Tener incluido en sus estatutos la protección de animales silvestres procedentes de cautividad o que no puedan sobrevivir por sí mismos en su hábitat, debiendo permanecer en cautividad de forma indefinida.
- e) En el caso de mantener animales de especies incluidas en el catálogo de especies exóticas invasoras, evitar su reproducción y mantenerlos en cautividad hasta el momento de su muerte, en instalaciones que ofrezcan garantías para evitar su escape.
- f) Mantener a los animales en un entorno naturalizado y enriquecido respetando las características de su especie.
- g) Proporcionar a los animales un espacio estable en el que convivir con otros animales hasta el momento de su muerte, salvo que sean cedidos a otra entidad tipo RAS o, excepcionalmente, a entidades de conservación con las mismas garantías que las estipuladas para estas.
- h) Velar por las condiciones de bienestar y condiciones higiénico-sanitarias de los animales alojados, adecuación de los espacios, medidas de seguridad, capacitación del personal, registro de animales y atención veterinaria.

Artículo 47. *Entidades de protección animal tipo GCOF.*

Son entidades Tipo GCOF: aquellas entidades colaboradoras en gestión de colonias felinas de gatos comunitarios. Estas entidades deberán cumplir las siguientes obligaciones:

- a) Presentar a la Administración competente una memoria anual en la que se incluya memoria económica y de gestión.

- b) Colaborar con las entidades locales para la implantación y desarrollo de los programas de Gestión de Colonias Felinas, conforme a lo dispuesto en esta ley.
- c) Disponer de autorización administrativa para el ejercicio de dicha actividad en el ámbito territorial donde se realice.

Artículo 48. *Entidades de protección animal tipo DEF.*

Son entidades Tipo DEF aquellas entidades dedicadas a la concienciación, promoción de la adopción y defensa jurídica de los animales. Estas entidades deberán presentar anualmente una memoria económica y de actividad.

Artículo 49. *Inscripción en el Registro de entidades de protección animal.*

1. La inscripción de las entidades en el Registro de entidades de protección animal es obligatoria para poder acceder a las habilitaciones y programas previstos en el apartado 2 del presente artículo. Será de competencia autonómica en su desarrollo normativo y ejecución, en el marco de las bases que reglamentariamente establezca el Estado, sin perjuicio de que de cada inscripción deba darse cuenta a la Administración General del Estado a los efectos de la necesaria coordinación, para que, desde el momento de la incorporación al Registro del Estado de la anotación en el autonómico, las correspondientes inscripciones surtan efecto en toda España.
2. La inscripción en el Registro de entidades de protección animal habilita a las entidades para acceder al Sistema de Registros de Protección Animal, así como a los programas de apoyo a las mismas gestionados por las administraciones públicas.
3. Reglamentariamente se establecerán los requisitos que han de cumplir las entidades previstas en el artículo anterior para poder ser inscritas en el Registro de entidades de protección animal.

Artículo 50. *Personal al servicio de las entidades de protección animal.*

1. Las entidades de protección animal podrán contar con personal voluntario o contratado por cuenta ajena.
2. La relación entre el personal voluntario y la entidad de protección animal se ajustará a lo establecido en la Ley 45/2015, de 14 de octubre, de Voluntariado, y se regulará mediante un contrato de voluntariado en el que se expongan derechos y obligaciones de ambas partes, sin que, en ningún caso, pueda mediar retribución alguna. La formación del personal voluntario para el

contacto con los animales deberá ser impartida por el responsable de formación de la entidad de protección animal.

3. El personal contratado por cuenta ajena deberá cumplir las previsiones recogidas en la normativa laboral y de Seguridad Social, especialmente en el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores, aprobado por el Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre; en el texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social, aprobado por el Real Decreto Legislativo 8/2015, de 30 de octubre; en la Ley 31/1995, de 8 de noviembre, y en su normativa de desarrollo. El personal contratado por una entidad de protección animal que vaya a tener contacto con animales deberá cumplir los requisitos de titulación previstos en el artículo 35.

TÍTULO III

Cría, comercio, identificación, transmisión y transporte

CAPÍTULO I

Cría, comercio, identificación y transmisión de animales de compañía

Artículo 51. *Identificación de animales de compañía.*

1. Los animales de compañía se identificarán individualmente, por un veterinario o veterinaria habilitada, mediante un sistema y un procedimiento que se desarrollará reglamentariamente, en función de lo que se establezca para cada especie. La identificación inicial de los animales sólo podrá realizarse a nombre de una persona criadora registrada, entidad de protección animal o Administración Pública autorizados, pudiendo realizarse una transmisión posterior a otras personas físicas o jurídicas en los términos contemplados en esta ley.
2. Sin perjuicio de lo anterior, serán obligatoriamente objeto de identificación, mediante microchip, los perros, gatos y hurones, así como las aves, que serán identificadas mediante anillado desde su nacimiento. La inscripción de todos los animales de compañía se realizará en el Registro de Animales de Compañía de cada comunidad autónoma.
3. Los animales de compañía que se determinen reglamentariamente y en todo caso perros, gatos y hurones que se utilicen como reproductores por parte de una persona criadora registrada, deberán figurar inscritos como ejemplares reproductores en el Registro de Animales de Compañía.
4. Los perros, gatos y hurones procedentes de otros países de la Unión Europea deberán mantener el pasaporte original que recoja su código de identificación, no pudiendo sustituirse este pasaporte

por otra documentación acreditativa de identificación, sin perjuicio de la obligatoriedad de inscripción en el Registro de Animales de Compañía, en el mismo momento de su adquisición con los datos de la persona que se hace cargo de ellos.

Artículo 52. *Condiciones generales.*

1. Se prohíbe la cría o transmisión como animales de compañía de los animales no incluidos en el listado positivo de animales de compañía.
2. La persona criadora registrada, establecimiento de venta o entidad de protección animal, verificará a través del veterinario que inscriba la transmisión que el destinatario no está inhabilitado para la tenencia de animales.
3. En el caso de los perros, la persona criadora registrada, establecimiento de venta o entidad de protección animal, verificará también, en su caso, que el futuro titular ha realizado el curso de formación para la tenencia de animales de compañía al que se refiere el artículo 30.

Artículo 53. *Cría de animales de compañía.*

1. La actividad de la cría de animales de compañía solamente podrá llevarse a cabo por personas debidamente inscritas en el Registro de Criadores de Animales de Compañía.
2. Los titulares de animales de especies animales de compañía cuya identificación individual sea obligatoria por la normativa vigente y que deseen realizar una actividad de cría no comercial, como la cría puntual u otras que se desarrollen reglamentariamente, deberán inscribir obligatoriamente a los animales como reproductores en el Registro de Animales de Compañía. Esta inscripción supondrá de forma automática el alta del titular en el Registro de Criadores de Animales de Compañía en la categoría correspondiente.
3. Cualquier persona responsable de la actividad de cría de animales de compañía deberá acreditar la formación que reglamentariamente se determine para poder ejercer su actividad, según la categoría de criador en la que se inscriba.
4. Las condiciones para la autorización de la actividad de la cría, tipos de criadores autorizados, periodicidad y condiciones de los individuos reproductores se desarrollarán reglamentariamente.
5. Los espacios donde se críen animales de compañía respetarán, según su categoría, las condiciones de espacio y alojamiento recogidas en la normativa sobre núcleos zoológicos.

Artículo 54. *Inscripción en el Registro de Criadores de Animales de Compañía.*

1. La inscripción en el Registro de Criadores de Animales de Compañía supondrá la adquisición oficial de la condición y constituirá, una vez validada por la Administración competente, la autorización para el desarrollo de sus actividades. El Registro será de competencia autonómica en su ejecución, en el marco de las bases que reglamentariamente establezca el Estado, sin perjuicio de que de cada inscripción deba darse cuenta a la Administración General del Estado a los efectos de la necesaria coordinación, para que, desde el momento de la incorporación al Registro general de la anotación en el autonómico, las correspondientes inscripciones surtan efecto en toda España.
2. En el caso de los criadores de categorías no comerciales, como los criadores puntuales u otros que se determinen reglamentariamente, la inscripción como criador en el Registro de Criadores de Animales de Compañía se realizará de forma automática en el momento de la transmisión a nombre del titular del primer animal inscrito como reproductor, o tras la inscripción como reproductor del primer animal del que ya fuera titular, según lo recogido como obligatorio para animales reproductores en el artículo 51.3, y sin perjuicio de las obligaciones que les correspondan según su categoría.
3. La inscripción en el Registro de Criadores habilita a las personas responsables de la actividad de la cría y venta de animales de compañía para acceder a cualquier programa de apoyo dirigido a las mismas, de acuerdo con la normativa vigente.

Artículo 55. *Venta de animales de compañía.*

1. La venta, de perros, gatos y hurones solo podrá realizarse directamente desde la persona criadora registrada, sin la intervención de intermediarios.
2. La venta de cualquier animal de compañía deberá llevar aparejado un contrato escrito de compraventa, que contendrá las cláusulas mínimas que se establecerán reglamentariamente.
3. La persona responsable de la actividad de la venta de animales de compañía deberá entregar a los animales en buen estado sanitario y con los tratamientos obligatorios por edad y especie, sin perjuicio de su obligación de responder por los vicios o defectos ocultos del animal, en los términos establecidos en los artículos 1484 y siguientes del Código Civil.
4. Queda prohibida la venta de animales no identificados según la normativa vigente debiendo estar inscritos previamente a la transacción a nombre del vendedor. En el caso de animales que no dispongan de un sistema de identificación individual, solo estará permitida su venta en tiendas de animales de compañía.

5. Con carácter previo a la venta de un animal, la persona responsable de la venta deberá informar por escrito a la persona que lo recibe de todas las características fundamentales del animal transmitido: origen del animal, incluido el nombre y número de registro del criadero, raza, sexo, edad, sus características y necesidades para el cuidado y manejo, incluida la atención veterinaria, así como las responsabilidades que adquiere el comprador/a. El vendedor deberá conservar durante al menos tres años la documentación que permita acreditar que se ha efectuado esta comunicación.
6. La venta debe comunicarse en el Registro de Animales de Compañía en los tres días hábiles posteriores a la misma.
7. Los perros y gatos deberán tener una edad mínima de dos meses en el momento de la venta, siempre y cuando la venta se realice desde el núcleo zoológico declarado como su lugar de nacimiento. Podrán venderse desde un núcleo zoológico distinto al declarado como lugar de nacimiento a partir del momento en el que el animal cumpla los cuatro meses de edad. Reglamentariamente, se podrá restringir la edad en la venta de las crías de otras especies.

Artículo 56. *Venta en tiendas de animales de compañía.*

El establecimiento deberá disponer de separaciones físicas entre las zonas de paso y las instalaciones de animales, de forma que restrinja al público el acceso a estos, con los que solo tendrán contacto directo bajo la supervisión directa del personal del establecimiento.

Artículo 57. *Venta «online» y anuncios de venta de animales de compañía.*

1. Se prohíbe la venta directa de cualquier tipo de animal de compañía a través de internet, portales web o cualquier medio o aplicación telemáticos.
2. Para el anuncio de animales a través de medios de comunicación, revistas, publicaciones asimilables y demás sistemas de difusión, como Internet, deberá incluirse obligatoriamente en el anuncio el número de registro de criador o el núcleo zoológico del establecimiento de venta, así como el número de identificación del animal en su caso. Las plataformas verificarán la veracidad de los datos consignados por el vendedor.

Artículo 58. *Cesión y adopción de animales de compañía.*

1. Queda prohibida la cesión o adopción de animales no identificados en los términos establecidos en esta ley.

2. La cesión gratuita de cualquier animal de compañía debe ir acompañada de un contrato de cesión en el que se declare esta condición.
3. No se permitirá la cesión de perros, gatos y hurones de menos de ocho semanas de edad.
4. La entrega en adopción de animales de compañía solo puede realizarse por centros públicos de protección animal o entidades de protección animal registradas y debe ir acompañada de un contrato de adopción que contendrá unas cláusulas mínimas que se establecerán reglamentariamente.
5. En aquellos supuestos en los que la adopción se realice mediante la intermediación de un establecimiento comercial no se permitirá la permanencia y pernoctación de los animales en sus instalaciones.
6. En el caso de que una entidad de protección animal registrada mantenga un acuerdo de colaboración con una tienda de animales para el alojamiento y exposición de animales de compañía en adopción, podrán mantenerse alojados permanentemente en las instalaciones de la tienda con las siguientes condiciones:
 - a) Las instalaciones donde se alojen deben ser exclusivas para animales en adopción, dotadas de señalética que lo especifique claramente, en una estancia separada de la zona de venta de productos y que cumpla las condiciones mínimas que se determinen en la normativa de núcleos zoológicos de animales de compañía.
 - b) La adopción se llevará a cabo por la entidad de protección animal y bajo su responsabilidad, sin perjuicio de que la tienda pueda colaborar en el proceso de información e intercambio de información entre la entidad y el adoptante.
 - c) La tienda no podrá recibir pagos ni por la estancia ni por la adopción de los animales.
7. La adopción se llevará a cabo con la entrega al nuevo titular del animal de toda la información de que se disponga respecto al origen del mismo, de sus características y de un certificado emitido por el veterinario o la veterinaria responsable del centro en que se describan los tratamientos, pautas y cuidados que deberá recibir el animal, así como las responsabilidades que adquiere el adoptante.
8. Los animales objeto de adopción deben haber recibido los tratamientos preventivos o curativos preceptivos, estar identificados y esterilizados, o con compromiso de esterilización en un plazo determinado si hay razones sanitarias que no la hagan aconsejable en el momento de la adopción.
9. La adopción no será en ningún caso objeto de transacción comercial, sin perjuicio de que se pueda solicitar la compensación de los gastos veterinarios básicos.

CAPÍTULO II

Transporte de animales

Artículo 59. *Condiciones generales de transporte.*

1. Sin perjuicio de la aplicación de la legislación específica en la materia, cuando se transporten animales, el responsable de los mismos deberá garantizar el cumplimiento de las siguientes condiciones generales:

- a) Que los animales estén en condiciones de realizar el viaje previsto.
- b) Que se atienden todas las necesidades fisiológicas y etológicas de los animales.
- c) Que el medio de transporte o contenedor, incluso si se trata de vehículo particular, dispongan de un sistema de climatización y ventilación a efectos de mantener a los animales dentro de su rango de confort, disponiendo los contenedores de manera que todos los ejemplares dispongan de las mismas condiciones climáticas y de ventilación. Los medios deben ser adecuados en función de la especie, tamaño y necesidades fisiológicas del animal, disponiendo de espacio suficiente para evitar el hacinamiento, garantizando la seguridad vial y la seguridad de los animales durante su transporte.
- d) Que los medios de transporte y las instalaciones de carga y descarga se conciben, construyen, mantienen y utilizan adecuadamente, de modo que se eviten lesiones y sufrimiento a los animales y se garantice su seguridad.
- e) Que el animal está protegido de las condiciones adversas, y, en particular, se asegurará de que no se lo deje sin cuidados en el medio de transporte o contenedor en condiciones tales que puedan ser perjudiciales para su seguridad o salud.
- f) Que a los animales se les proporcione agua, alimento y períodos de descanso a intervalos suficientes y en condiciones cuantitativa y cualitativamente adecuadas a su especie y tamaño.

2. Toda actividad profesional de transporte de animales deberá contar con un plan de contingencia para el supuesto caso de que se produzcan accidentes o imprevistos que puedan afectar a su salud o integridad.

Artículo 60. *Transporte de animales de compañía.*

1. Se prohíbe el traslado de animales de compañía que no cumplan las condiciones establecidas en el artículo 59.

2. Cuando los animales de compañía deban permanecer en vehículos estacionados, se adoptarán las medidas pertinentes para que la aireación y la temperatura sean adecuadas.
3. Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, cuando se transporten animales de compañía en relación con una actividad económica o profesional y los mismos no vayan acompañados por su propietario, el conductor o conductora o la persona cuidadora deberá disponer de la documentación que acredite que aquél se hará cargo en destino del animal. Si, pese a ello, el animal no es recibido en destino o no se puede continuar el viaje por cualquier motivo, será obligación del transportista o de la persona que haya asumido la responsabilidad sobre el animal, tomar las medidas adecuadas para garantizar el debido cuidado del animal.
4. Cuando se trate de un transporte como el mencionado en el apartado anterior, con origen o destino en España o en otro Estado miembro de la Unión Europea, el titular deberá solicitar a la autoridad competente en materia de sanidad animal el correspondiente certificado de movimiento intracomunitario de animales.
5. Queda prohibido el envío de animales vivos por correo, mensajería o similares, excepto el transporte de animales realizado por las entidades dedicadas al transporte profesional de animales, que garanticen su cuidado durante el desplazamiento. Se exceptúa de esta prohibición el transporte de animales vivos aptos para enviarse en contenedores herméticos, siempre que el transportista y el vehículo estén registrados como transportistas de animales, los contenedores sean adecuados para mantener parámetros óptimos durante 48 horas, sean impermeables y aislantes y contengan medios para mantener una temperatura óptima y se envíen con un protocolo de devolución al origen de máximo de 48 horas desde el inicio del envío.
6. El transporte de animales de compañía deberá realizarse en habitáculos adaptados especialmente para ellos, salvo que viaje en el mismo espacio que su responsable, sin perjuicio de lo dispuesto en la normativa de seguridad vial.

Artículo 61. *Animales de compañía procedentes de la Unión Europea o de terceros países.*

1. En el momento de su entrada en el territorio nacional, el responsable de la importación de animales de compañía deberá disponer de la documentación que permita acreditar que el animal cumple los requisitos legales para su tenencia como animal de compañía, incluyendo las condiciones establecidas en la presente ley, así como el origen del animal y los datos del destinatario final, ya sea un titular particular, un establecimiento de venta de animales o una persona responsable

de la actividad de la cría y venta de animales de compañía inscrita en el Registro correspondiente, sin perjuicio de cualquier otro requisito legal. En el caso de tratarse de animales identificables según la normativa vigente, deben registrarse a nombre del destinatario final en el Registro de Animales de Compañía en un plazo máximo de 72 horas desde su llegada. En el supuesto de animales de compañía del viajero no residente en España que los transporta, se considerará cumplida la obligación prevista en este apartado cuando se cumpla con la normativa de la Unión Europea al respecto. En el caso de entradas de animales de compañía que acompañen a sus titulares se estará a la normativa específica.

2. Si por cualquier circunstancia se produjera rechazo aduanero a la entrada del animal, la compañía responsable del transporte deberá tomar las medidas adecuadas para garantizar el debido cuidado del animal. En todo caso, se incluirá la circunstancia de rechazo aduanero en el plan de contingencia previsto en el artículo 59.2.

3. Los animales de compañía que sean objeto de introducción en el territorio español, así como los que sean objeto de exportación, deberán cumplir los requisitos de identificación, edad, vacunación y tratamientos veterinarios obligatorios, establecidos en la correspondiente normativa de la Unión Europea y nacional y, en particular, la vacunación antirrábica.

4. La documentación acreditativa de las anteriores circunstancias deberá adjuntarse a la solicitud de inscripción en el Registro de Animales de Compañía.

TÍTULO IV

Empleo de animales en actividades culturales y festivas

Artículo 62. *Animales en las filmaciones y las artes escénicas.*

La inclusión de animales en espectáculos escénicos o filmaciones de cine o televisión u otros medios audiovisuales requerirá una declaración responsable ante la autoridad competente en la que se recojan los datos de identificación de los animales participantes, tiempos de filmación o representación, las condiciones físicas que garanticen el bienestar de los animales durante el transcurso de la filmación y los datos de las personas responsables de garantizar su bienestar.

Artículo 63. *Escenas de maltrato simulado en filmaciones y las artes escénicas.*

1. La representación o filmación de escenas guionizadas con animales para teatro, cine o televisión u otros medios audiovisuales o artes escénicas o las sesiones fotográficas con fines publicitarios que

conlleven escenas en las que se refleje crueldad, maltrato, sufrimiento o muerte de los mismos deberá realizarse, en todos los casos, de forma simulada, no pudiendo suponer situaciones de estrés extremo ni de esfuerzo físico desmedido para los animales y sin que los productos y los medios utilizados provoquen perjuicio alguno al animal.

2. La filmación o representación de las escenas del apartado anterior requerirá la autorización previa del órgano competente de la comunidad autónoma, así como el registro de todos los datos del animal, tiempos de filmación o representación y los datos de las personas responsables de garantizar su bienestar. En todas las filmaciones se deberá acreditar la presencia de veterinarios especialistas en las especies que vayan a ser utilizadas (ya sean domésticas o salvajes), que garanticen y den fe de que no hubo sufrimiento en los animales utilizados.

3. En la exhibición de las filmaciones deberá hacerse constar expresamente que las escenas a que hace referencia el presente artículo son simuladas, sin que se haya causado daño o sufrimiento alguno a los animales.

4. No obstante lo anterior, en las producciones cinematográficas, televisivas, de internet, fotográficas, artísticas o publicitarias, así como cualquier otro medio audiovisual, se utilizarán siempre que sea posible alternativas tecnológicas que no conlleven la utilización de animales reales.

Artículo 64. Ferias, exposiciones y concursos.

1. Los animales que participen en ferias, mercados, exposiciones y concursos de similar naturaleza deberán estar bien alimentados e hidratados, ofreciéndoles agua fresca y comida cuando sea necesario, así como un espacio adecuado para refugiarse de las inclemencias climatológicas.

2. En las exposiciones o concursos de animales incluidos en el ámbito de aplicación de esta ley se deberán cumplir los siguientes requisitos:

a) Las exposiciones y concursos deberán contar con la asistencia de, al menos, una persona licenciada o con grado en veterinaria, responsables de vigilar las condiciones sanitarias y de bienestar de los animales durante el evento, así como de prestar asistencia veterinaria de urgencia en todas las situaciones que se pudieran presentar. Será obligatorio que estén a disposición del equipo veterinario todos los medios necesarios para atender las situaciones de urgencia con arreglo a las circunstancias del evento y a lo dispuesto en las normativas locales o autonómicas sobre la materia.

- b) Los animales participantes en las exposiciones y concursos tendrán habitáculos adecuados a su tamaño y a las condiciones de temperatura existentes, de forma que posibilite su descanso sin elementos estresantes.
 - c) Tratándose de animales de compañía, todos los participantes en las exposiciones o concursos deberán estar identificados e inscritos en el Registro de Animales de Compañía, conforme se determine reglamentariamente.
3. Las aves que participen en exhibiciones de vuelo deberán contar con un espacio apartado que garantice un aislamiento sonoro y lumínico, en el que puedan permanecer en reposo. En ningún caso podrán estar al alcance del público ni se permitirá fotografiarse junto a ellas.

Artículo 65. *Romerías, eventos feriados, belenes, cabalgatas y procesiones.*

1. Los animales que se utilicen en romerías y eventos feriados deben presentar un estado higiénico-sanitario óptimo y tener garantizados durante el transcurso de la actividad unos niveles óptimos de bienestar animal atendiendo a las necesidades propias de cada especie y a las condiciones ambientales que existan en ese momento. Mientras se desarrolle la actividad, se deberá velar por que los animales que forman parte de ella se encuentren en buenas condiciones físicas, atendiendo entre otras cosas a indicadores comportamentales del animal o a signos que puedan evidenciar la necesidad de descanso, en particular en los meses de altas temperaturas.
2. Las romerías y eventos feriados deberán disponer de puntos de parada en los que los animales que en ellos se utilicen puedan descansar y abreviar.
3. Las personas titulares o responsables de estos animales facilitarán la actividad inspectora para revisar horarios de descanso, condiciones de salud, y documentación.
4. Se prohíbe el uso de animales en atracciones mecánicas o carruseles de feria.
5. Se prohíbe el uso de animales en exposiciones de belenes, cabalgatas o procesiones, en las que se mantenga al animal de forma incompatible con su bienestar, dadas las características propias de su especie, o inmovilizado durante la duración del evento.
6. Se prohíbe el uso de animales en romerías y eventos feriados cuando se identifique un exceso de temperaturas.
7. Se prohíbe el uso de animales en romerías y eventos feriados en los que se haga uso de elementos pirotécnicos.

8. Reglamentariamente se establecerán los horarios, lugares y medios de descanso de los animales de compañía utilizados en romerías y eventos feriados, según actividad, especie y demás condicionantes ambientales, debiendo ser estrictamente respetados en el manejo y cuidado del animal en todo momento. Asimismo, se establecerán los rangos de temperaturas en que se permitirá el uso de animales de compañía en romerías y eventos feriados.

TÍTULO V

Inspección y vigilancia

Artículo 66. *Función inspectora.*

1. Corresponde a los órganos competentes de las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla y de las entidades locales, la inspección y vigilancia de las instalaciones de los centros de protección animal y de los animales que se alojen en ellas, tanto con carácter permanente, temporal o de paso, así como los centros veterinarios, núcleos zoológicos, residencias, centros para la cría y venta, adiestramiento y cuidado temporal de los animales o cualquier otro tipo de establecimiento que albergue animales, con independencia de la duración del albergado, finalidad y titularidad, así como de las empresas de transporte de animales.
2. Sin perjuicio de lo anterior, en casos debidamente justificados, y previo informe favorable del Comité Científico y Técnico para la Protección y Derechos de los Animales, el departamento ministerial competente podrá excepcionalmente dirigirse a la comunidad autónoma o entidad local instando a que se proceda a ejercer la función inspectora de cualquier instalación o lugar donde haya animales, cuando tenga conocimiento de situaciones de maltrato o desprotección animal o cuando la situación de posible maltrato afecte a más de una comunidad autónoma, pudiendo asimismo comunicar al Ministerio Fiscal las situaciones irregulares de que tenga constancia en las que existan indicios de delito.
3. En cualquier caso, cuando el departamento ministerial competente tenga conocimiento, por cualquier cauce, de la presunta comisión de infracciones de la normativa de protección animal, lo pondrá en conocimiento inmediato de la autoridad competente, pudiendo solicitar a la misma, el ser notificado de la decisión motivada que se adopte en relación con el inicio o no de actuaciones.
4. La apertura de cualquier centro de protección animal o establecimiento contemplado en el apartado primero de este artículo, con independencia de que exista una contraprestación económica

a cambio de sus servicios, estará sometida al régimen de autorización e inspección que establezcan las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla y entidades locales, en su caso, de conformidad con lo dispuesto en la Ley 17/2009, de 23 de noviembre, sobre el libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio.

5. La labor inspectora corresponde a los funcionarios que tengan asignada dicha labor, sin perjuicio de que puedan solicitar, a través de la autoridad gubernativa correspondiente, en el ámbito de sus respectivas competencias, el apoyo necesario del Servicio de Protección de la Naturaleza de la Guardia Civil, Cuerpo de la Policía Nacional, Policía Autonómica y Local y agentes medioambientales y forestales, así como cualquier otra autoridad de semejante naturaleza, sin perjuicio de las actuaciones complementarias que se puedan desarrollar por la Administración General del Estado en su ámbito competencial propio.

6. Los titulares de los centros e instalaciones señalados en el apartado primero de este artículo deberán permitir la realización de las inspecciones y controles que las autoridades competentes determinen, colaborar con la inspección y facilitar la documentación exigible.

7. Las Unidades responsables de la inspección podrán requerir la colaboración de las entidades de protección animal registradas como colaboradoras en el ámbito territorial del desarrollo de la labor inspectora.

8. El personal que deba ejercer las funciones de inspección y vigilancia deberá contar con formación acreditada en protección y bienestar animal.

Artículo 67. *Frecuencia de la inspección.*

1. La inspección a que se refiere el apartado primero del artículo anterior se realizará con la frecuencia que se establezca en los correspondientes planes de inspección. Las inspecciones serán tanto aleatorias y sin previo aviso, como dirigidas y sistemáticas.

2. Del resultado de la misma, en caso de apreciarse infracción, se levantará la correspondiente acta de inspección que, en su caso, podrá dar lugar a la incoación de expediente sancionador.

3. No obstante, si de la inspección resultara que el incumplimiento puede ser constitutivo de delito, se dará cuenta de la acción a la Fiscalía Coordinadora de Medio Ambiente y Urbanismo correspondiente o al Juzgado o Tribunal competente.

Artículo 68. Medidas provisionales.

1. La persona responsable de la inspección, en los casos de urgencia improrrogable y de manera motivada y proporcional, podrá adoptar cuantas medidas provisionales estime necesarias si observara indicios de maltrato animal, enfermedad, situación de riesgo o carencias significativas en las instalaciones, incompatibles con criterios racionales de bienestar animal y garantía de sus derechos.
2. Dichas medidas provisionales, deberán ser confirmadas, modificadas o levantadas en el acuerdo de iniciación del procedimiento, que deberá efectuarse dentro de los quince días siguientes a su adopción, el cual podrá ser objeto del recurso que proceda. En todo caso, dichas medidas quedarán sin efecto si no se inicia el procedimiento en dicho plazo o cuando el acuerdo de iniciación no contenga un pronunciamiento expreso acerca de las mismas.

Estas medidas provisionales podrán consistir, entre otras, en:

- a) La retirada, intervención o retención temporal de los animales implicados en los hechos y cuantos otros puedan encontrarse en situación de riesgo.
 - b) Medidas de corrección, seguridad o control, que impidan la continuidad en la producción del daño.
 - c) La suspensión, clausura o cierre cautelar del centro de actividades, establecimiento e instalaciones.
 - d) El comiso de los bienes, medios o instrumentos con los que se haya preparado o ejecutado la infracción y, en su caso, de los efectos procedentes de esta.
 - e) La retirada de las armas en su caso y de las licencias o permisos correspondientes a las mismas.
3. En los supuestos previstos en el apartado anterior, los animales serán trasladados a un establecimiento de protección animal para su custodia integral, siendo a cargo de la persona infractora los gastos que se originen.

TÍTULO VI

Régimen sancionador

CAPÍTULO I

Principios generales

Artículo 69. Sujetos responsables.

1. Son sujetos responsables las personas físicas o jurídicas que incurran en las acciones u omisiones tipificadas como infracción en la presente ley, sin perjuicio de las responsabilidades que les pudieran corresponder en el ámbito civil o penal.

2. Cuando el incumplimiento de las obligaciones previstas en esta ley corresponda a varias personas físicas o jurídicas conjuntamente, o si la infracción fuera imputable a varias personas y no resultara posible determinar el grado de participación de cada una de ellas, responderán de forma solidaria de las infracciones que, en su caso, se cometan y de las sanciones que se impongan. Asimismo, serán responsables subsidiarios de las sanciones impuestas a las personas jurídicas que hayan cesado en sus actividades, quienes ocuparan el cargo de administrador en el momento de cometerse la infracción.
3. Serán responsables subsidiarios por el incumplimiento de las obligaciones previstas en esta ley, respecto de las infracciones que cometa el personal a su servicio, las personas titulares y responsables de los establecimientos y empresas relacionadas en el artículo 66.1.
4. Cuando sea declarada la responsabilidad de los hechos cometidos por un menor, responderán solidariamente con él sus padres, tutores, acogedores y guardadores legales o de hecho por este orden, en razón al incumplimiento de la obligación impuesta a éstos que conlleva un deber de prevenir la infracción administrativa que se impute a los menores. La responsabilidad solidaria vendrá referida a la pecuniaria derivada de la multa impuesta, sin perjuicio de su sustitución por las medidas reeducadoras que determine la normativa autonómica.

Artículo 70. Normas concursales.

1. Los hechos susceptibles de ser calificados con arreglo a dos o más preceptos de esta u otra ley se sancionarán observando las siguientes reglas:
 - a) El precepto especial se aplicará con preferencia al general.
 - b) El precepto más amplio o complejo absorberá el que sancione las infracciones subsumidas en aquel.
 - c) En defecto de los criterios anteriores, el precepto más grave excluirá los que sancionen el hecho con una sanción menor.
2. En el caso de que un solo hecho constituya dos o más infracciones, o cuando una de ellas sea medio necesario para cometer la otra, la conducta será sancionada por aquella infracción a la que se aplique una mayor sanción en abstracto.
3. Cuando una acción u omisión deba tomarse en consideración como criterio de graduación de la sanción o como circunstancia que determine la calificación de la infracción, no podrá ser sancionada como infracción independiente.

Artículo 71. *Concurrencia de procedimientos sancionadores.*

1. No podrán sancionarse los hechos que hayan sido sancionados penal o administrativamente cuando se aprecie identidad de sujeto, de hecho y de fundamento.
2. En los supuestos en que las conductas pudieran ser constitutivas de delito, el órgano administrativo pasará el tanto de culpa a la autoridad judicial o al Ministerio Fiscal y se abstendrá de seguir el procedimiento sancionador mientras la autoridad judicial no dicte sentencia firme o resolución que de otro modo ponga fin al procedimiento penal, o el Ministerio Fiscal no acuerde la improcedencia de iniciar o proseguir las actuaciones en vía penal, quedando hasta entonces interrumpido el plazo de prescripción.

La autoridad judicial y el Ministerio Fiscal comunicarán al órgano administrativo la resolución o acuerdo que hubieran adoptado.

3. De no haberse estimado la existencia de ilícito penal, o en el caso de haberse dictado resolución de otro tipo que ponga fin al procedimiento penal, podrá iniciarse o proseguir el procedimiento sancionador. En todo caso, el órgano administrativo quedará vinculado por los hechos declarados probados en vía judicial.
4. Las medidas cautelares adoptadas antes de la intervención judicial podrán mantenerse mientras la autoridad judicial no resuelva otra cosa. Asimismo, sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 1, el órgano administrativo podrá adoptar otras medidas sobrevenidas que sean necesarias para garantizar la vida, integridad y bienestar de los animales implicados en los hechos, dando traslado de dichas medidas a la autoridad judicial o, en su caso, al Ministerio Fiscal.

CAPÍTULO II

Infracciones y Sanciones

Sección 1.ª Infracciones

Artículo 72. *Infracciones.*

1. Constituyen infracciones administrativas en materia de protección y derecho de los animales, las acciones u omisiones contrarias a lo establecido en la presente ley.
2. Las infracciones se clasifican en leves, graves y muy graves.
3. Sin perjuicio de lo anterior, las acciones u omisiones que contravengan las prohibiciones de importación y exportación previstas en los artículos 35 y 61 se calificarán como infracciones de

contrabando según lo previsto en la Ley Orgánica 12/1995, de 12 de diciembre, de Represión del Contrabando.

Artículo 73. *Infracciones leves.*

Se considera infracción leve toda conducta que, por acción u omisión y sin provocar daños físicos ni alteraciones de su comportamiento al animal, conlleve la inobservancia de prohibiciones, cuidados u obligaciones establecidas legalmente o las derivadas del incumplimiento de responsabilidades administrativas por parte de los titulares o responsables del animal.

Artículo 74. *Infracciones graves.*

Se considera infracción grave toda conducta que por acción u omisión y derivada del incumplimiento de las obligaciones o de la realización de conductas prohibidas impliquen daño o sufrimiento para el animal, siempre que no les causen la muerte o secuelas graves.

Sin perjuicio de lo anterior, se consideran sanciones graves las siguientes:

- a) El incumplimiento, por acción y omisión, de las obligaciones y prohibiciones exigidas por esta ley, que implique daño o sufrimiento para el animal, cuando produzca en los animales secuelas permanentes graves, daños o lesiones graves siempre que no sea constitutivo de delito.
- b) No cumplir las obligaciones de identificación del animal.
- c) El uso de métodos agresivos o violentos en la educación del animal.
- d) La administración de sustancias que perjudiquen a los animales o alteren su comportamiento, a menos que sean prescritas por veterinarios y con un fin terapéutico para el animal.
- e) Practicar al animal mutilaciones o modificaciones corporales no autorizadas.
- f) Utilizar animales como objeto de recompensa, premio, rifa o promoción.
- g) Utilizar animales como reclamo publicitario sin autorización.
- h) Criar animales silvestres alóctonos, así como comerciar con ellos, excepto en los casos previstos en esta ley.
- i) El envío de animales vivos excepto en los casos previstos en esta ley.
- j) La retirada, reubicación o desplazamiento de gatos comunitarios en situaciones distintas a las permitidas en esta ley.
- k) El abandono de uno o más animales. No se considerará como falta grave, sino como leve, la falta de comunicación de la pérdida o sustracción de un animal; por contra, se considerará como

infracción grave el no recoger el animal de las residencias u otros establecimientos similares en los que haya sido recogido, y el abandono del animal en condiciones de riesgo.

- l) El robo, hurto o apropiación indebida de un animal.
- m) No denunciar la pérdida o sustracción del animal o no recogerlo de los centros veterinarios, las residencias u otros establecimientos similares en los que los hubieran depositado previamente, pese a no conllevar riesgo para el animal.
- n) Alimentar a los animales con vísceras, cadáveres y otros despojos procedentes de animales que no hayan superado los oportunos controles sanitarios.
- o) Mantener de forma permanente perros o gatos en terrazas, balcones, azoteas, trasteros, sótanos, patios y similares o vehículos.
- p) La comisión de más de una infracción leve en el plazo de tres años cuando así haya sido declarado en resolución administrativa firme.

Artículo 75. Infracciones muy graves.

Se consideran infracciones muy graves:

- a) El incumplimiento de las obligaciones y prohibiciones exigidas por esta ley cuando se produzca la muerte del animal, siempre que no sea constitutivo de delito, así como el sacrificio de animales no autorizado.
- b) La eutanasia de animales con medios inadecuados o por personal no cualificado.
- c) El adiestramiento y uso de animales para peleas y riñas con otros animales o personas.
- d) El uso de animales de compañía para consumo humano.
- e) Dar muerte a gatos comunitarios fuera de los casos autorizados en esta ley.
- f) La cría, el comercio o la exposición de animales con fines comerciales por personas no autorizadas o la venta de perros, gatos y hurones en tiendas de animales.
- g) El uso de animales en actividades prohibidas, en particular en actividades culturales y festivas, en atracciones mecánicas, carruseles de feria, así como el uso de especies de fauna silvestre en espectáculos circenses.
- h) El uso de la selección genética de animales de compañía que conlleve un detrimento para su salud.
- i) La comisión de más de una infracción grave en el plazo de tres años, cuando así haya sido declarado por resolución administrativa firme.

Sección 2. Sanciones

Artículo 76. Sanciones principales.

1. Las infracciones previstas en esta ley se sancionarán:
 - a) Las infracciones leves con apercibimiento o multa de quinientos a diez mil euros.
 - b) Las infracciones graves con multa de diez mil uno a cincuenta mil euros.
 - c) Las infracciones muy graves con multa de cincuenta mil uno a doscientos mil euros.
2. Si concurre la reincidencia en la comisión de una infracción leve, o esta es continuada, no procederá la sanción de apercibimiento.
3. El Gobierno y las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla, mediante disposición reglamentaria, podrán introducir especificaciones o graduaciones en el cuadro de las infracciones y sanciones tipificadas en esta ley que, sin constituir nuevas infracciones o sanciones, ni alterar su naturaleza y límites, contribuyan a la más correcta identificación de las conductas, a la más precisa determinación de las sanciones correspondientes o a la actualización de sus importes.
4. En todo caso, los ingresos procedentes de las sanciones se destinarán a actuaciones que tengan por objeto la protección de los animales.

Artículo 77. Medidas accesorias.

1. La multa podrá llevar aparejada alguna o algunas de las siguientes sanciones accesorias, atendiendo a la naturaleza de los hechos constitutivos de la infracción:
 - a) La intervención del animal y su transmisión a un centro de protección animal o al que determine la autoridad competente.
 - b) La retirada de las armas y de las licencias o permisos correspondientes a las mismas.
 - c) El comiso de los bienes, medios o instrumentos con los que se haya preparado o ejecutado la infracción y, en su caso, de los efectos procedentes de ésta.
 - d) La suspensión temporal de las licencias, autorizaciones o permisos desde seis meses y un día a dos años por infracciones muy graves y hasta seis meses para las infracciones graves, en el ámbito de las materias reguladas en esta ley. En caso de reincidencia, la sanción podrá ser de dos años y un día hasta seis años por infracciones muy graves y hasta dos años por infracciones graves.
 - e) La clausura de los locales o establecimientos, desde seis meses y un día a dos años por infracciones muy graves y hasta seis meses por infracciones graves, en el ámbito de las materias

reguladas en esta ley. En caso de reincidencia, la sanción podrá ser de dos años y un día hasta seis años o la clausura definitiva del establecimiento por infracciones muy graves y hasta dos años por infracciones graves.

f) Inhabilitación para el ejercicio de actividades relacionadas con animales, y la tenencia con animales, por un periodo máximo de cinco años para las infracciones graves y de cinco a diez años para las muy graves.

g) Retirada o no concesión de subvenciones o ayudas en materia de esta ley por un plazo máximo de cinco años para las infracciones graves y de cinco a diez años para las muy graves.

h) La obligación de realizar cursos de reeducación o formación en bienestar, protección animal y derechos de los animales.

i) La realización de trabajos en beneficio de la comunidad.

2. Si los hechos sancionados se hubieran llevado a cabo mediante el uso de armas o explosivos, el órgano instructor remitirá la información correspondiente a la Guardia Civil, para que, de acuerdo con la legislación de protección y seguridad ciudadana y las normativas de armas, aquélla adopte las decisiones que procedan.

3. Las infracciones leves podrán conllevar la imposición de las sanciones accesorias indicadas en los apartados h) e i) del apartado primero de este artículo.

4. Las infracciones graves y muy graves podrán conllevar la imposición de cualquiera de las sanciones accesorias indicadas en el apartado primero de este artículo.

Artículo 78. *Graduación de las sanciones.*

Para la graduación de las sanciones se tendrán en cuenta las siguientes circunstancias:

a) El perjuicio causado al animal.

b) El grado de culpabilidad o la existencia de intencionalidad, imprudencia o negligencia.

c) La trascendencia social o sanitaria de la infracción cometida o su repercusión sobre el medio natural.

d) El ánimo de lucro ilícito y la cuantía del beneficio obtenido o previsto con la comisión de la infracción.

e) La continuidad o persistencia en la conducta infractora.

f) La negativa u obstrucción al acceso a las instalaciones o facilitar la información requerida por la Inspección.

- g) El cese de la actividad infractora previamente o durante la tramitación del expediente sancionador.
- h) La violencia ejercida contra animales en presencia de personas menores de edad o vulnerables, así como de personas con discapacidad psíquica, o su difusión a través de cualquier medio de comunicación social.

Artículo 79. Responsabilidad civil.

1. La imposición de cualquier sanción prevista en la presente ley no excluye la responsabilidad civil de la persona o entidad sancionada.
2. La responsabilidad civil derivada de una infracción será siempre solidaria entre todos los causantes del daño.

Sección 3. Procedimiento sancionador

Artículo 80. Órganos competentes.

1. El ejercicio de la potestad sancionadora corresponde a los órganos de las comunidades autónomas y municipales competentes en cada caso.
2. Las autoridades municipales podrán imponer sanciones y adoptar las medidas previstas en esta ley cuando las infracciones se cometieran en espacios públicos municipales o afecten a bienes de titularidad local, siempre que ostenten competencia sobre la materia de acuerdo con la legislación específica. Las ordenanzas municipales podrán introducir especificaciones o graduaciones en el cuadro de las infracciones y sanciones tipificadas en esta ley.
3. La potestad sancionadora prevista en la presente ley se ejercerá conforme a las disposiciones de la comunidad autónoma o entidad local competente, en particular en lo referido a la adopción de medidas provisionales y a la prescripción de las infracciones y sanciones y a la caducidad de los procedimientos.

Artículo 81. Partes interesadas en el procedimiento.

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, en los procedimientos sancionadores que se instruyan por infracción de lo dispuesto en esta ley o en sus disposiciones de desarrollo, ostentarán la condición de parte interesada las asociaciones y entidades de protección animal que hubieran interpuesto la denuncia origen del procedimiento sancionador, o aquellas en cuyos fines estatutarios

se recoja como finalidad principal la protección animal y se hayan personado como parte interesada en el procedimiento.

Disposición adicional primera. *Perros de asistencia.*

Los perros de asistencia se registrarán por la presente ley en lo no previsto por su normativa específica.

Disposición adicional segunda. *Plan Estatal de Protección Animal.*

El primer Plan Estatal de Protección Animal a que hace referencia el artículo 16 se elaborará en el plazo de dos años a partir de su entrada en vigor.

Disposición adicional tercera. *Competencias del Ministerio de Defensa.*

1. De conformidad con la disposición adicional tercera de la Ley 8/2003, de 24 de abril, las disposiciones de esta ley, cuando afecten a animales adscritos al Ministerio de Defensa y sus organismos públicos, se aplicarán por los órganos competentes que determine la persona titular del citado departamento, de acuerdo a su normativa específica.
2. En cualquier caso, el Ministerio de Defensa deberá comunicar al departamento ministerial competente, toda la información relativa a sus animales que sea necesaria para que dicho Departamento pueda ejercer sus competencias en materia de bienestar animal.

Disposición adicional cuarta. *Ley de Grandes Simios.*

En el plazo de tres meses a contar desde la entrada en vigor de la presente ley, el Gobierno deberá presentar un proyecto de ley de grandes simios.

Disposición adicional quinta.

En el plazo máximo de doce meses el Gobierno se compromete a elaborar un documento con recomendaciones sobre principios éticos y condiciones de protección animal que deben respetarse en la investigación clínica veterinaria, recogida en el Real Decreto 1157/2021, de 28 de diciembre, por el que se regulan los medicamentos veterinarios fabricados industrialmente.

Disposición transitoria primera. *Homologación o adquisición de titulaciones requeridas.*

Las personas responsables de las entidades de protección animal y quienes, a la entrada en vigor de la presente ley, lleven a cabo actividades de adiestramiento o modificación de conducta en perros, deberán, en su caso, homologar o adquirir las titulaciones requeridas para realizar estas actividades

en el plazo de veinticuatro meses desde que se produzca el desarrollo reglamentario previsto en el artículo 35.2 o desde que se apruebe la titulación exigida.

Disposición transitoria segunda. *Prohibición de determinadas especies como animales de compañía.*

Desde la entrada en vigor de la presente ley, hasta la aprobación y publicación del listado positivo al que corresponda la especie (mamíferos, aves, reptiles, anfibios, peces o invertebrados) queda prohibida la tenencia como animales de compañía de los animales pertenecientes a especies que cumplan alguno de los siguientes criterios, relativos a su peligrosidad y a la necesidad de aplicar un principio de precaución en materia de conservación de la fauna silvestre amenazada:

1. Artrópodos, peces y anfibios cuya mordedura o veneno pueda suponer un riesgo grave para la integridad física o la salud de personas y animales.
2. Reptiles venenosos y todas las especies de reptiles que en estado adulto superen los dos kilogramos de peso, excepto en el caso de quelonios.
3. Todos los primates.
4. Mamíferos silvestres que en estado adulto superen los 5 kg.
5. Especies incluidas en otra normativa sectorial a nivel estatal o comunitario que impida su tenencia en cautividad.

Las personas que tengan animales pertenecientes a especies que cumplan alguno de los criterios establecidos en los párrafos anteriores, tendrán la obligación de comunicar a las autoridades competentes la tenencia de estos animales, en el plazo de seis meses a partir de la entrada en vigor de la presente ley.

Desde la entrada en vigor de la presente ley, hasta la aprobación y publicación del listado positivo al que corresponda la especie (mamíferos, aves, reptiles, anfibios, peces o invertebrados), las autoridades competentes adoptarán las medidas necesarias para su intervención y puesta a disposición a centros de protección de animales silvestres, zoológicos o entidades de protección animal.

Disposición transitoria tercera. *Circos, carruseles y atracciones de feria.*

Los titulares de circos, carruseles, atracciones de feria y, en general, todo espectáculo público o actividad contemplados en el apartado e) del artículo 25 en que se utilicen animales silvestres en cautividad, dispondrán de un plazo de seis meses desde la entrada en vigor de esta ley para modificar

su actividad y, en su caso, poner en conocimiento de la autoridad competente las especies y número de animales silvestres en cautividad que obran en su poder de acuerdo con el siguiente régimen:

- a) Las licencias válidas y en vigor que habiliten el uso de animales silvestres caducarán en el plazo de seis meses desde la fecha de entrada en vigor de la presente ley, y no podrán ser concedidas nuevas autorizaciones a partir del día siguiente a la entrada en vigor de la presente ley.
- b) Todas las solicitudes para el uso de animales silvestres en espectáculos que se encontraran pendientes de resolución en el momento de la entrada en vigor de la presente ley serán rechazadas, quedando asimismo prohibida la adquisición o reproducción de especies silvestres de cualquier tipo.
- c) Cualquier transmisión gratuita u onerosa de los animales, fallecimiento o nacimiento deberá ser comunicada a la autoridad competente en un plazo de 48 horas.
- d) Los animales que dejen de ser utilizados en espectáculos deberán ser realojados en los lugares más adecuados para garantizar su bienestar, pudiendo ser su destino reservas o refugio permanente para animales. Para determinados animales, se podrán establecer acuerdos de colaboración en el marco de una actuación conjunta de las administraciones públicas, los titulares de los animales, de organizaciones no gubernamentales e Internacionales, o de entidades de conservación y protección animal, para buscar conjuntamente el lugar de destino más adecuado para los animales, siempre garantizando su bienestar. La autoridad competente deberá supervisar y certificar el proceso de realojamiento.

Disposición transitoria cuarta. *Venta de perros, gatos y hurones en tiendas.*

Las tiendas donde se comercialicen perros, gatos y hurones dispondrán de un plazo de 12 meses tras la entrada en vigor de esta ley para finalizar su actividad de venta de estas especies, periodo durante el cual no se aplicará lo recogido en el apartado primero del artículo 55 y el apartado primero del artículo 56.

Disposición transitoria quinta. *Tenencia de animales de compañía.*

Los individuos pertenecientes a especies de animales silvestres en cautividad que, a la entrada en vigor de la presente ley, se mantengan, críen o comercialicen como animales de compañía y no se encuentren entre los animales afectados por la disposición transitoria segunda, se registrarán por todas las disposiciones relativas a los animales de compañía contenidas en esta ley hasta la aprobación del listado positivo de animales de compañía que les afecte.

Una vez aprobado el listado positivo de animales de compañía que les afecte, los individuos cuya especie no esté incluida en el mismo se considerarán animales silvestres en cautividad y no se permitirá su tenencia, cría o comercio, salvo en el caso de las autorizaciones específicas que deriven del desarrollo reglamentario del apartado cuarto del artículo 32 para cría de animales silvestres en cautividad.

Se podrá autorizar la tenencia de los individuos mencionados en el párrafo anterior como animales de compañía siempre y cuando pueda demostrarse que su adquisición o tenencia son anteriores a la aprobación del listado positivo de animales de compañía que les corresponda y que las condiciones de tenencia se consideren adecuadas, debiendo solicitarse esta excepción a la autoridad competente en un plazo máximo de seis meses desde la aprobación del listado de compañía que les afecte. En el caso de que no se expida autorización de tenencia para los individuos mencionados en el párrafo anterior tras la remisión de la solicitud en el plazo indicado, la autoridad competente establecerá las condiciones y destino de los individuos mencionados que, en ningún caso, conllevará su sacrificio.

Quedan excluidas de esta disposición las aves de cetrería y los peces ornamentales y los animales de acuariofilia no incluidos en el catálogo de especies exóticas invasoras ni de especies silvestres protegidas, tanto en el ámbito estatal como autonómico, o especies silvestres de fauna no presentes de forma natural en España protegidas por el Derecho de la Unión Europea y/o los tratados internacionales ratificados por España, que se regirán por las disposiciones relativas a los animales de compañía de forma indefinida.

Disposición transitoria sexta.

Aquellos cetáceos que, en el momento de entrada en vigor de esta ley, sean objeto de tenencia en cautividad fuera de los centros de conservación e investigación referidos en el artículo 32.6, hasta su fallecimiento o hasta que sean cedidos a un centro para finalidades de investigación, podrán permanecer en sus emplazamientos actuales atendidos por sus titulares siempre que no sean reintroducibles en el medio natural, se preserven sus condiciones de bienestar y se respeten los términos recogidos en esta disposición, pudiendo ser utilizados en espectáculos, interacciones comerciales o gratuitas siempre que sea con sus cuidadores o profesionales relacionados.

Disposición derogatoria única.

Quedan derogadas cuantas disposiciones, de igual o inferior rango, se opongan a lo dispuesto en esta ley.

Disposición final primera. *Modificación de la Ley 16/1987, de 30 de julio, de Ordenación de los Transportes Terrestres.*

La Ley 16/1987, de 30 de julio, de Ordenación de los Transportes Terrestres, queda redactada en los siguientes términos:

El párrafo a) del apartado primero del artículo 63 quedará redactado de la siguiente manera:

«a) De viajeros, cuando estén dedicados a realizar los desplazamientos de las personas, en su caso sus animales de compañía y sus equipajes en vehículos contruidos y acondicionados para tal fin.»

Disposición final segunda. *Modificación de la Ley 8/2003, de 24 de abril, de Sanidad Animal.*

Se modifican, los apartados segundo y tercero del artículo 3, que quedarán redactados de la siguiente manera:

«2. Animales de producción: los animales de producción, reproducción, cebo o sacrificio, incluidos los animales de peletería o de actividades cinegéticas, y los silvestres mantenidos, cebados o criados, para la producción de alimentos o productos de origen animal, o para cualquier otro fin comercial o lucrativo. Quedan excluidos los perros, gatos y hurones. Los animales de producción sólo se considerarán animales de compañía en el supuesto de que, perdiendo su fin productivo, el propietario decidiera inscribirlo como animal de compañía en el Registro de Animales de compañía.

3. Animal de compañía: animal doméstico o silvestre en cautividad mantenido por el ser humano, principalmente en el hogar, siempre que se pueda tener en buenas condiciones de bienestar que respeten sus necesidades etológicas, pueda adaptarse a la cautividad y que su tenencia no tenga como destino su consumo o el aprovechamiento de sus producciones o cualquier uso industrial o cualquier otro fin comercial o lucrativo y que, en el caso de los animales silvestres, su especie esté incluida en el listado positivo de animales de compañía. En todo caso perros, gatos y hurones, independientemente del fin al que se destinen o del lugar en el que habiten o del que procedan, serán considerados animales de compañía. Los

animales de producción sólo se considerarán animales de compañía en el supuesto de que, perdiendo su fin productivo, el propietario decidiera inscribirlo como animal de compañía en el Registro de Animales de Compañía.»

Disposición final tercera. *Modificación de la Ley 32/2007, de 7 de noviembre, para el cuidado de los animales, en su explotación, transporte, experimentación y sacrificio.*

Uno. Se modifica la letra a) del artículo 1, que queda redactada de la siguiente manera:

«a) Establecer las normas básicas sobre explotación, transporte, experimentación y sacrificio para el cuidado de los animales de producción, y un régimen común de infracciones y sanciones para garantizar su cumplimiento.»

Dos. Se modifican las letras b) y d) del apartado segundo del artículo 2, que quedan redactadas de la siguiente manera:

«b) la fauna silvestre, salvo los animales de dichas especies criados con fines productivos o de aprovechamiento de los mismos o de sus producciones o cultivos, e incluida aquella existente en los parques zoológicos que se regulan por la Ley 31/2003, de 27 de octubre, de conservación de la fauna silvestre en los parques zoológicos, sin perjuicio de lo previsto en la letra f) del apartado primero del artículo 14.»

«d) Los animales de compañía y aquellos animales de producción que, perdiendo su fin productivo, el propietario decidiera inscribirlos como animal de compañía en el Registro de Animales de compañía.»

Tres. Se modifica la letra a) del artículo 3, que queda redactada de la siguiente manera:

«a) Animales de producción: los animales de producción, reproducción, cebo o sacrificio, incluidos los animales de peletería o de actividades cinegéticas, y los silvestres mantenidos, cebados o criados, para la producción de alimentos o productos de origen animal, o para cualquier otro fin comercial o lucrativo. Quedan excluidos los perros, gatos y hurones. Los animales de producción sólo se considerarán animales de compañía en el supuesto de que, perdiendo su fin productivo, el propietario decidiera inscribirlo como animal de compañía en el Registro de Animales de compañía.»

Cuatro. Se añade un nuevo artículo 7 bis, que queda redactado de la siguiente manera:

«Artículo 7 bis. *Ferias, exposiciones y concursos, romerías y eventos feriados, belenes, cabalgatas y procesiones.*

1. Los animales que participen en ferias ganaderas, mercados, exposiciones y concursos de similar naturaleza, deberán tener acceso a comida y agua fresca de forma permanente, así como un espacio adecuado para refugiarse de las inclemencias climatológicas.
2. En las exposiciones o concursos de animales se deberán cumplir los siguientes requisitos:
 - a) Las exposiciones y concursos de animales deberán contar con la asistencia de, al menos, una persona licenciada o con grado en veterinaria, responsables de vigilar las condiciones sanitarias y de bienestar de los animales durante el evento, así como de prestar asistencia veterinaria de urgencia en todas las situaciones que se pudieran presentar. Será obligatorio que estén a disposición del equipo veterinario todos los medios necesarios para atender las situaciones de urgencia.
 - b) Los animales participantes en las exposiciones y concursos tendrán habitáculos adecuados a su tamaño, a las condiciones de temperatura existentes, de forma que posibilite su descanso sin elementos estresores.
 - c) Todos los animales participantes en las exposiciones o concursos deben estar identificados e inscritos en el registro correspondiente.
3. En estos eventos feriados en los que participen animales se deberá garantizar en todo momento por los organizadores el bienestar y la salud de aquellos, así como la seguridad de los visitantes.
4. Las personas titulares o responsables de estos animales, así como los organizadores del evento, facilitarán la actividad inspectora para revisar horarios de descanso, condiciones de salud y documentación.
5. Se prohíbe el uso de animales en exposiciones de belenes, cabalgatas o procesiones en las que se mantenga al animal inmovilizado durante la duración del evento.»

Cinco. Se añaden tres nuevas letras n), ñ) y o) al apartado primero del artículo 14, que queda redactado de la siguiente manera:

- «n) Educar o manejar al animal con métodos agresivos o violentos que puedan provocar maltrato al animal, o causarle estados de ansiedad o miedo.
- ñ) Abandonar a un animal, con el resultado de la ausencia de control sobre el mismo o su efectiva posesión.
- o) El uso de animales de producción en actividades culturales y festivas, en atracciones mecánicas y carruseles de feria, salvo los casos en los que esté permitido.»

Seis. Se añaden tres nuevas letras g), h) e i) al apartado segundo del artículo 14, que queda redactado de la siguiente manera:

«g) No adoptar las medidas necesarias para evitar que su tenencia o circulación ocasione peligros, amenazas o daños a las personas, otros animales o a las cosas.

h) Utilizar animales en producciones cinematográficas, televisivas, artísticas o publicitarias, incluso con autorización de la autoridad competente, cuando se produzca maltrato al animal.

i) La aplicación de cepos a equinos y sus híbridos en espacios abiertos.»

Siete. Se suprime la letra c) del apartado tercero del artículo 14.

Ocho. Se suprime la disposición adicional primera.

Disposición final cuarta. *Listado positivo de animales de compañía.*

En el plazo máximo de veinticuatro meses desde la entrada en vigor de esta ley, el Gobierno aprobará el reglamento que desarrolle el listado positivo de animales silvestres que pueden ser objeto de tenencia como animal de compañía, previsto en el capítulo V del título II.

En el plazo máximo de doce meses desde la entrada en vigor del mencionado reglamento, el Gobierno publicará el listado de especies de mamíferos silvestres que quedan incluidas en el listado positivo de animales de compañía según lo establecido en el artículo 37.

En el plazo máximo de treinta meses desde la entrada en vigor del mencionado reglamento, el Gobierno publicará el listado de especies de otros grupos de animales silvestres (aves, reptiles, anfibios, peces e invertebrados) que quedan incluidas en el listado positivo de animales de compañía según lo establecido en el artículo 37.

Disposición final quinta. *Desarrollo del Sistema Central de Registros de Protección Animal.*

El Gobierno, a propuesta de la persona titular del departamento ministerial competente, oída la Agencia Española de Protección de Datos, dictará en el plazo de seis meses desde la entrada en vigor de esta ley, las disposiciones reglamentarias oportunas relativas a la organización del Sistema Central de Registros de Protección Animal, así como el régimen de inscripción y cancelación de sus asientos y el acceso a la información contenida en aquél.

La inscripción en el Sistema Central de Registros de Protección Animal por parte de entidades de protección animal, profesionales del comportamiento animal y personas responsables de la

actividad de la cría y venta de animales de compañía, no será obligatoria hasta transcurridos doce meses desde que se produzca el desarrollo reglamentario previsto en el párrafo anterior.

Disposición final sexta. *Título competencial.*

1. Esta ley tiene carácter de legislación básica y se dicta al amparo de lo dispuesto en el artículo 149.1.13.^a, 16.ª y 23.ª de la Constitución española, que reserva al Estado la competencia exclusiva en materia de bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica, de bases y coordinación general de la sanidad y de legislación básica sobre protección del medio ambiente.
2. Se exceptúan de dicho carácter de normativa básica:
 - a) Los apartados 1 y 2 del artículo 55 y el artículo 57, que se dictan al amparo del artículo 149.1.6.^a de la Constitución española, que atribuye al Estado la competencia exclusiva en materia de legislación mercantil.
 - b) Los apartados 3, 4, 5 y 6 del artículo 55 y apartados 1, 2, 7 y 9 del artículo 58 se dictan al amparo del artículo 149.1.8.^a de la Constitución española que atribuye al Estado la competencia exclusiva en materia de legislación civil.
 - c) La regulación contenida en el artículo 61 se dicta al amparo de lo dispuesto en el artículo 149.1.10.^a de la Constitución española, que atribuye al Estado la competencia exclusiva en materia de régimen aduanero y arancelario y comercio exterior.
 - d) El artículo 21 y la disposición derogatoria se dictan al amparo del artículo 149.1.29.^a que atribuye al Estado la competencia exclusiva en materia de seguridad pública.
 - e) La regulación contenida en los artículos 13 y 14 se dicta al amparo de lo dispuesto en el artículo 149.1.31.^a de la Constitución española, que atribuye al Estado la competencia exclusiva en materia de estadística para fines estatales.
3. No tiene carácter básico y será de aplicación únicamente en el ámbito estatal lo dispuesto en los artículos 4, 5, 6, 7, 8 y 9; artículo 11; artículos 15 a 20; apartado 3 del artículo 33; artículo 58, apartados 5 y 6, y disposición adicional tercera.

Disposición final séptima. *Personal autonómico o local.*

Las actuaciones derivadas de la aplicación y desarrollo de la presente ley que incidan en el personal autonómico o local se ajustarán a las normas básicas sobre gastos de personal que resulten de aplicación.

Disposición final octava. *Habilitación normativa.*

Se faculta al Gobierno para dictar cuantas disposiciones sean necesarias para el cumplimiento y ejecución de la presente ley.

Disposición final novena. *Entrada en vigor.*

La presente ley entrará en vigor a los seis meses de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos los españoles, particulares y autoridades, que guarden y hagan guardar esta ley.

Madrid, 28 de marzo de 2023.

FELIPE R.

El Presidente del Gobierno,

PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN

ภาคผนวก ข

กรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยงของราชอาณาจักรสเปน

Condiciones Generales del contrato

SEGURO DE MASCOTAS

santalucía
■ ■ ■ SEGUROS ■ ■ ■

CUADRO RESUMEN DE COBERTURAS Y LÍMITES DE INDEMNIZACIÓN

Este Cuadro recoge, de una forma resumida, las coberturas básicas y opcionales de la póliza, con indicación de los porcentajes de cobertura. No obstante, será de aplicación, en todo caso, lo establecido en las condiciones de la presente póliza.

COBERTURAS BÁSICAS		LÍMITE MÁXIMO DE COBERTURA
Responsabilidad Civil		Capital específico
Accidentes:	En caso de muerte del animal	100% de la suma asegurada
	Gastos de asistencia veterinaria	50% de la suma asegurada
Robo		80% de la suma asegurada
Gastos por extravío		180 €
Gastos por sacrificio del animal y eliminación de los restos		180 €
Asistencia telefónica		
COBERTURAS OPCIONALES		
Gastos de asistencia veterinaria por enfermedad		1.000 €
Gastos por fallecimiento del animal		360 €

Seguro de Mascotas

CONDICIONES GENERALES DEL CONTRATO

DISPOSICIONES GENERALES

Artículo Preliminar. BASES DEL CONTRATO

1. El Tomador del seguro tiene el deber, antes de la conclusión del contrato, de declarar al Asegurador, de acuerdo con el cuestionario que éste le someta, todas las circunstancias por él conocidas que puedan influir en la valoración del riesgo. Quedará exonerado de tal deber si el Asegurador no le somete cuestionario o cuando, aun sometiéndoselo, se trate de circunstancias que puedan influir en la valoración del riesgo y que no estén comprendidas en él.
2. La presente póliza ha sido contratada sobre la base de las declaraciones formuladas por el Tomador del seguro en la solicitud-cuestionario que le ha sido sometido y que motivan la aceptación del riesgo por parte del Asegurador, con la asunción, por su parte, de las obligaciones derivadas del contrato a cambio de la prima correspondiente.
3. La variación de las circunstancias declaradas debe ser comunicada al Asegurador.
4. La solicitud y el cuestionario suscrito por el Tomador del seguro y esta póliza, constituyen un todo unitario fundamento del seguro

que sólo alcanza, dentro de los límites pactados, a los riesgos especificados en la misma.

5. Si el contenido de la póliza difiere de las cláusulas acordadas, el Tomador del seguro podrá reclamar a la Entidad aseguradora, en el plazo de un mes a contar desde la entrega de la póliza, para que subsane la divergencia existente. Transcurrido dicho plazo sin efectuar la reclamación, se estará a lo dispuesto en la póliza.

6. Será condición indispensable que durante toda la vigencia del seguro los animales se encuentren censados e identificados mediante microchip y cumplan el calendario oficial de vacunación, así como las relativas a:

Perros: Leptospirosis, moquillo, hepatitis (triple) y parvovirus, así como aquellas otras que, por dictamen de la autoridad sanitaria, fueran preciso administrar en un momento dado.

Gatos: Rinotraqueitis, calicivirus, panleucopenia felina (trivalente) y leucemia felina, así como aquellas otras que, por dictamen de la autoridad sanitaria, fueran preciso administrar en un momento dado.

Seguro de Mascotas

Artículo 1. DEFINICIONES

En este contrato se entiende por:

1. Accidente:

La lesión corporal que deriva de una causa violenta, súbita, externa y ajena a la intencionalidad del Asegurado.

2. Animales asegurados:

Los perros y gatos destinados a compañía descritos en las Condiciones Particulares.

3. Asegurado:

La persona titular del animal de compañía objeto del seguro que, en defecto del Tomador, asume las obligaciones derivadas del contrato. Tendrá también la misma consideración la persona que, con el consentimiento del Asegurado, se haga cargo de dicho animal de compañía.

4. Asegurador:

SANTA LUCÍA, S.A., Compañía de Seguros y Reaseguros, que asume el riesgo contractualmente pactado.

5. Daños materiales:

El deterioro, avería o destrucción de una cosa, así como la lesión, enfermedad o muerte de un animal.

6. Daños personales:

La lesión corporal, enfermedad o muerte causadas a personas físicas.

7. Eliminación de los restos:

El servicio veterinario destinado a destruir el cadáver del animal.

8. Enfermedad:

Alteración del estado de salud del animal objeto de seguro cuyo diagnóstico y confirmación sea efectuado por un veterinario legalmente reconocido y cuyas primeras manifestaciones se presenten durante la vigencia de la Póliza y haga preciso un tratamiento veterinario o quirúrgico.

9. Extravío:

La pérdida del animal, por descuido de la persona encargada de su custodia.

10. Gastos de asistencia veterinaria:

Los originados por los honorarios y actuaciones profesionales realizadas por un veterinario, tales como exploraciones, radiografías, medicamentos, intervenciones quirúrgicas, curas y estancia en clínica cuando fueran necesarias.

11. Perjuicio:

La pérdida económica que es consecuencia directa de los daños personales y materiales sufridos por el tercero perjudicado.

12. Plazo de carencia:

El tiempo transcurrido entre el efecto del seguro y la entrada en vigor de la cobertura.

Condiciones Generales del contrato

13. Póliza:

El documento que contiene las condiciones reguladoras del seguro. Forman parte integrante de la póliza: las Condiciones Generales, las Particulares y Especiales que individualizan el riesgo, y los Suplementos y Apéndices que se emitan a la misma para complementarla o modificarla.

14. Prima:

El precio del seguro. El recibo contendrá, además, los recargos e impuestos que sean de legal aplicación.

15. Robo:

El apoderamiento ilegítimo por parte de terceros del animal asegurado mediante actos que impliquen fuerza en las cosas, violencia o intimidación en las personas.

16. Sacrificio necesario:

Las actuaciones realizadas por un veterinario para poner fin a un sufrimiento irreversible del animal.

17. Siniestro:

El hecho cuyas consecuencias dañosas estén cubiertas por la póliza.

UNIDAD DE SINIESTRO: Tendrá la consideración de un solo siniestro el conjunto de reclamaciones formuladas dentro del ámbito temporal de la garantía que tengan su origen en una misma causa aun cuando pueda dar lugar a efectos apreciados en diferentes fases, lugares o fechas.

18. Suma asegurada:

La cantidad fijada en las condiciones de esta póliza que representa el límite máximo de la indemnización que asume el Asegurador.

19. Tercero o tercera persona:

Cualquier persona física o jurídica distinta de:

- El Tomador del seguro y del Asegurado.
- Los cónyuges, ascendientes y descendientes de cualquier grado, del Tomador del seguro y del Asegurado.
- Las que convivan con el Tomador del seguro y/o con el Asegurado.
- Aquellas personas que custodian el animal o se sirven de él.

20. Tomador del seguro:

La persona física o jurídica que, juntamente con el Asegurador, suscribe este contrato y al que corresponden las obligaciones que del mismo se derivan, salvo las que por su naturaleza deban ser cumplidas por el Asegurado.

21. Valor del animal:

El precio de mercado, atendiendo a los estándares de raza, de un cachorro de similares características al animal asegurado.

22. Viaje/Desplazamiento:

Se entenderá que el Asegurado y su animal de compañía se encuentran de viaje/desplazamiento, cuando se encuentren a más de 50 Km. de su domicilio habitual.

OBJETO Y EXTENSIÓN DEL SEGURO

Artículo 2. GARANTÍAS BÁSICAS

Dentro de los límites establecidos en las condiciones de esta póliza, el seguro solamente garantiza contra aquellos riesgos cuya cobertura se especifica a continuación:

1. RESPONSABILIDAD CIVIL

Mediante esta cobertura el Asegurador toma a su cargo el pago de las indemnizaciones exigidas por un tercero, por los daños personales y/o materiales así como por los perjuicios económicos derivados de dichos daños, ocasionados por el animal objeto del seguro **durante la vigencia de esta cobertura**, siendo por cuenta del Asegurador:

- El pago de la indemnización a los perjudicados o a sus derechohabientes, en base a una resolución judicial firme o a un acuerdo autorizado por el Asegurador.
- La dirección jurídica y defensa del Asegurado frente a las reclamaciones de Responsabilidad Civil amparadas por esta póliza, incluso las infundadas.
- El pago de las costas, gastos judiciales o extrajudiciales inherentes al siniestro.
- La constitución de las fianzas judiciales exigidas al Asegurado

para garantizar la Responsabilidad Civil objeto del seguro.

- En procedimientos penales seguidos ante Tribunales españoles, la constitución de fianzas judiciales exigidas al Asegurado así como la dirección jurídica y defensa del mismo, derivados de siniestros de Responsabilidad Civil amparados por esta póliza.

ÁMBITO TEMPORAL

Esta cobertura queda limitada a los hechos generados durante el período de vigencia de la póliza y cuya reclamación se haya producido de forma fehaciente al Asegurador durante el citado período de vigencia o en el plazo de un año natural a partir de la fecha de terminación o cancelación del seguro.

A estos efectos se considera como fecha de la reclamación el momento en que:

- El Asegurador tiene conocimiento de la iniciación de un procedimiento judicial o administrativo o bien de la presentación de un requerimiento fehaciente contra él mismo, o contra el Asegurado.
- El Asegurado tiene conocimiento, por primera vez, de cualquier tipo de circunstancias o informaciones, según las cuales una reclamación será formulada contra él o contra el

Condiciones Generales del contrato

Asegurador, y es comunicado a éste de forma fehaciente.

SALVO PACTO EN CONTRARIO, NO QUEDA CUBIERTA LA RESPONSABILIDAD CIVIL POR DAÑOS Y PERJUICIOS:

- a) Causados a las propias personas que custodien el animal o se sirvan de él.
- b) Derivados del contagio o la transmisión de enfermedades por los animales.
- c) Derivados del incumplimiento de obligaciones contractuales.
- d) En caso de apoderamiento ilegítimo del animal objeto del seguro.

2. ACCIDENTES, ROBO Y EXTRAVÍO

2.1 ACCIDENTES

Mediante esta cobertura y como consecuencia de accidente sufrido por el animal asegurado, el Asegurador indemnizará al Asegurado, hasta el límite pactado en las Condiciones Particulares para las coberturas de:

- a) Gastos de asistencia veterinaria por accidente.
- b) Valor del animal, en caso de muerte.

En el caso de muerte, el Asegurador indemnizará el valor del animal y los gastos de asistencia veterinaria.

En el caso de un accidente que no origine la muerte del animal, el Ase-

gurador abonará los gastos de atención veterinaria, si en opinión del veterinario, el animal va a tener un restablecimiento que le permita seguir desarrollando sus funciones.

2.2 ROBO

Mediante esta cobertura el Asegurador indemnizará al Asegurado el valor del animal objeto del seguro como consecuencia del robo del mismo, hasta el límite máximo pactado en las Condiciones Particulares.

2.3 GASTOS POR EXTRAVÍO

Mediante esta cobertura el Asegurador abonará al Asegurado los gastos derivados de la inserción en prensa y radio locales de anuncios destinados a la localización del animal como consecuencia del extravío del mismo, hasta el límite de 180 € por siniestro.

PLAZO DE CARENCIA

Estas coberturas del apartado 2 entrarán en vigor una vez hayan transcurrido quince días a contar desde la fecha de toma de efecto del contrato.

SALVO PACTO EN CONTRARIO, A EFECTOS DE LAS COBERTURAS DE ESTE APARTADO 2, NO QUEDAN CUBIERTOS LOS SIGUIENTES SUPUESTOS:

- a) Los envenenamientos; las intoxicaciones o las enfermedades de cualquier tipo, incluidas las transmitidas mediante picaduras o mordeduras.

Seguro de Mascotas

- b) Las lesiones o enfermedades propias de la edad del animal o derivadas de cualquier tipo de intervención quirúrgica.

3. GASTOS POR SACRIFICIO DEL ANIMAL Y ELIMINACIÓN DE LOS RESTOS

Mediante esta cobertura el Asegurador garantiza el pago al Asegurado de los gastos derivados del sacrificio necesario del animal, así como los gastos para la eliminación de los restos, salvo el enterramiento, cuando debido al deterioro físico e irreversible del animal procedan dichas actuaciones a juicio del veterinario, hasta el límite de 180 € por siniestro.

Para la efectividad de esta cobertura el veterinario deberá dictaminar la necesidad del mismo en base a las causas descritas anteriormente.

Se conviene expresamente que el Asegurador pueda señalar la clínica en que se practique el sacrificio.

PLAZO DE CARENCIA

Esta cobertura entrará en vigor una vez hayan transcurrido seis meses a contar desde la fecha de toma de efecto de la misma, salvo que se trate de un accidente cubierto por esta póliza, en cuyo caso el plazo de carencia será de quince días.

4. ASISTENCIA TELEFÓNICA

El Asegurado tendrá a su disposición, sin necesidad de pedir cita previa, un equipo veterinario especializado que atenderán telefónicamente, de lunes a

viernes en horario de 9 a 21 horas y los sábados de 9 a 14 horas, excepto los días festivos señalados como de ámbito nacional, todas sus consultas, dudas y problemas sanitarios sobre el animal objeto del seguro.

El servicio de consultorio y asistencia, se suscribe a la orientación telefónica respecto a la cuestión planteada, sin que proceda la emisión de dictamen por escrito.

Las consultas serán atendidas a través del número de teléfono:

902 24 2000

Costes a cargo del Asegurado:

El Asegurador, garantiza que los servicios que se describen a continuación y que implican que el Asegurado debe soportar determinados costes, serán tratados en base a precios preferentes que beneficien en todo momento al Asegurado y que previamente han sido pactados con la red de especialistas que presta dichos servicios.

El Asegurador no efectuará ningún reembolso al Asegurado por ninguna cantidad relacionada con las garantías descritas a continuación.

4.1 SERVICIOS DE INFORMACIÓN

La información de contacto necesaria para que el cliente pueda acceder sin dificultad a los siguientes servicios:

- Hoteles en España que admiten animales de compañía
- Adopciones y centros de acogida
- Clubes de mascotas
- Adiestramiento

Condiciones Generales del contrato

- e) Peluquerías
- f) Cuidadores a domicilio
- g) Asistencia a concursos y otros eventos
- h) Criadores
- i) Tiendas especializadas
- j) Trámites para traslados de la mascota

4.2 SERVICIOS DE ASESORAMIENTO

El consejo y orientación para afrontar las siguientes situaciones:

- **Antes de viajar al extranjero:** El Asegurado, ante una eventual viaje al extranjero, podrá solicitar la información precisa sobre el país de destino, en cuanto a requisitos sanitarios y administrativos para el tránsito del animal a dicho país.
- **Asesoramiento telefónico de orientación veterinaria:** El Asegurado tendrá a su disposición un servicio 24h para realizar cualquier consulta relativa a sintomatología o tratamientos, programas de salud, geriátricos, cuidado bucal, etc. El servicio no comporta una diagnosis veterinaria y debe ser entendido como un consejo.
- **Asesoramiento para trámites con la administración:** El Asegurado podrá acceder a este servicio para que le puedan orientar sobre los trámites con la Administración Pública u organismos privados que afecten a su mascota. Cualquier coste que pudiera generar una gestión determinada, será a cargo del Asegurado.
- **Asesoramiento jurídico telefónico:** El Asegurado tendrá acceso a un

servicio jurídico telefónico para poder plantear cualquier situación o duda de ámbito legal que afecte a su entorno en relación con su animal de compañía. Si la consulta derivase en actuaciones que generen honorarios profesionales de un abogado, estos serán a su cargo.

4.3 SERVICIOS VETERINARIOS

1. Veterinario de Urgencias 24horas:

Servicio de urgencias veterinarias 24h si la mascota y el Asegurado se encuentran en el propio domicilio o de viaje por territorio nacional. En caso de accidente o enfermedad de la mascota, se garantiza accesibilidad a un servicio de urgencias durante las 24h del día y todos los días del año. El Asegurado, podrá solicitar un servicio de urgencias veterinarias a domicilio. En este caso, el coste de dicho servicio será a cargo del mismo.

En el caso de que el servicio de urgencias se preste estando el Asegurado de viaje con su mascota, el Asegurador, asumirá por el concepto de primera intervención de urgencias, la cantidad de 20 €. Este servicio se prestará teniendo en cuenta la posible limitación que por cuestiones de ubicación geográfica en zonas aisladas, no se permita una accesibilidad rápida y eficaz al servicio de urgencias.

2. Reserva de hora para consulta en centros veterinarios:

El Asegurado podrá solicitar, en el caso de encontrarse tanto en viaje por el territorio nacional como en su domicilio, la reserva de hora de

Seguro de Mascotas

consulta en el centro veterinario más cercano al lugar donde se encuentre. Este servicio se contempla tanto para causas imprevistas, como visitas periódicas de revisión. El coste de los honorarios de veterinario son a cargo del Asegurado.

3. Hospitalización de la mascota por enfermedad o accidente:

El Asegurado podrá optar tanto encontrándose de viaje como si se encuentra en su domicilio, por la hospitalización del animal, si el diagnóstico lo requiere. Se le facilitará acceso a los Centros más adecuados para el tratamiento y organizará o coordinará el ingreso del animal afectado.

Algunas de las actuaciones posibles:

- Exploraciones iniciales, radiografías, análisis, electrocardiogramas.
- Intervenciones quirúrgicas, anestesia, material quirúrgico, medicamentos, osteosíntesis, prótesis y/o fibroendoscopia.
- Cuidados post-operatorios, curas, estancia en la clínica, si fuera necesario.
- Sacrificio necesario y destrucción del cadáver.

Si el animal y el Asegurado se encontrasen en su domicilio, los costes de hospitalización, pruebas veterinarias o el tratamiento prescrito, serán a cargo del mismo. Si la hospitalización del animal se lleva a cabo encontrándose de viaje con el Asegurado, el Asegurador, se hará cargo de los primeros 30€ de coste por este concepto, no de los importes de las

pruebas veterinarias o tratamientos como los descritos anteriormente en este mismo apartado. En este caso, esta prestación, es acumulativa con la contemplada en el servicio veterinario de urgencias.

4. Segunda Opinión Veterinaria:

El Asegurado, frente a un diagnóstico prestado por un Veterinario, podrá acceder si lo desea al servicio de Segunda Opinión Veterinaria, consistente en la puesta en contacto con un centro veterinario alternativo y de reconocido prestigio que pueda emitir un segundo diagnóstico.

5. Consejo veterinario en cuanto a medicina preventiva y tratamientos alternativos:

El Asegurado podrá acceder a este servicio 24h para realizar cualquier consulta relativa a sintomatología o tratamientos veterinarios acordes con las necesidades de su animal de compañía, tales como programas de salud, geriátricos, cuidado bucal, etc.

El servicio no comporta una diagnosis veterinaria y debe ser entendido como un consejo. El Asegurado, también podrá tener acceso a información detallada sobre tratamientos alternativos.

6. Servicio de consulta veterinaria:

El Asegurado tendrá a su disposición un servicio de consulta veterinaria para distintas actuaciones tales como: microchip, vacunación, desparasitación, radiografías, revisiones, etc.

4.4 OTROS SERVICIOS

1. Guardería de Animales:

El Asegurado, en caso de una ausencia temporal que requiera la custodia del animal de compañía en un centro especializado, podrá requerir orientación y la coordinación de las gestiones necesarias para su ingreso. Los costes del centro especializado serán a su cargo.

2. Servicio de recogida y transporte de mascotas:

En caso de ser necesario el traslado del animal de compañía, por cualquier motivo, y el Asegurado no disponga de los medios necesarios, se organizará el transporte más adecuado según las necesidades y disponibilidad de recursos de la zona donde se encuentre el animal. El coste del traslado será a cargo del mismo.

3. Comida a domicilio:

El Asegurado dispondrá de un servicio de suministro de comida a domicilio, efectuado desde la tienda o punto de venta más cercano a su lugar de residencia. El importe de la compra, así como los posibles gastos de transporte, será a cargo del Asegurado. El suministro de comida para el animal podrá verse limitado por falta de suministrador en la zona donde se encuentre el Asegurado o por que el servicio se vincule a compras mínimas en cuanto a cantidad o importe.

Artículo 3. GARANTÍAS OPCIONALES

Sólo mediante expresa contratación que debe constar en las Condiciones Particulares de esta póliza, y pago de la prima correspondiente, pueden garantizarse:

1. GASTOS DE ASISTENCIA VETERINARIA POR ENFERMEDAD

2. GASTOS POR FALLECIMIENTO DEL ANIMAL

Artículo 4. ÁMBITO GEOGRÁFICO

Las coberturas de este seguro serán de aplicación solamente a los hechos ocurridos en el territorio comunitario de los Estados miembros de la Unión Europea.

Para la cobertura de responsabilidad civil, será necesario que dicha responsabilidad haya sido reconocida por resolución judicial firme de los Tribunales Españoles.

Artículo 5. EXCLUSIONES PARA TODAS LAS COBERTURAS

SALVO PACTO EN CONTRARIO, NO QUEDAN CUBIERTOS:

a) Los siniestros ocurridos con anterioridad a la entrada en vigor de las coberturas del seguro, así como los ocurridos a consecuencia de cualquier riesgo cuya cobertura no

Seguro de Mascotas

figure expresamente pactada en las Condiciones de esta póliza.

b) Los daños producidos a bienes, muebles o inmuebles, o animales propiedad de terceros que, por cualquier razón, se encuentren en poder de las personas que custodien o se sirvan del animal objeto del seguro.

c) Los siniestros que se originen por dolo o culpa grave de las personas que custodien o se sirvan del animal, del Tomador del seguro, del Asegurado o de los familiares de estos y/o las personas que con ellos convivan o de ellos dependan, incluidos los asalariados a su servicio e inquilinos, cuando hayan intervenido en concepto de autores, cómplices o encubridores.

d) Los perjuicios o pérdidas indirectas de cualquier clase que se produzcan con ocasión de un siniestro.

e) Los siniestros producidos con ocasión o a consecuencia de:

- Actos políticos o sociales o sobrevenidos con ocasión de alborotos populares, motines, huelgas, disturbios internos y sabotajes.
- Guerra civil o internacional, haya o no mediado declaración oficial, levantamientos populares o militares, insurrección, rebelión, revolución u operaciones bélicas.
- Erupciones volcánicas, huracanes, trombas, terremotos, temblores de tierra, maremotos, embates del mar en las costas,

inundaciones, hundimientos o cualquier otro fenómeno meteorológico o atmosférico que no esté expresamente cubierto.

- Catástrofe o calamidad nacional, calificada así por el Poder Público.

f) Los daños y pérdidas de valor ocasionados directamente por los efectos mecánicos, térmicos o radiactivos debidos a reacciones o transmutaciones nucleares, cualquiera que sea la causa que las produzca.

g) Los siniestros producidos con ocasión de la participación del animal objeto del seguro en peleas organizadas, apuestas, desafíos, deportes o en el ejercicio de la caza.

h) Los siniestros producidos como consecuencia de destinar al animal objeto del seguro a actividades de vigilancia de viviendas, industrias y comercios, así como, cuando el animal se encuentre en terrenos o solares sin edificar, o aún edificados, cuando dicha edificación no esté destinada a vivienda.

i) Los siniestros producidos por malos tratos, exceso de trabajo, falta, insuficiencia o mala calidad higiénica de alimentos o cuidados del animal objeto del seguro.

j) Los siniestros derivados de la infracción de Leyes, Reglamentos, Ordenanzas u otras disposiciones legales vigentes que sean de aplicación a la tenencia de animales, especialmente las relativas a sanidad y seguridad ciudadana. En ningún caso el Asegurador responderá del

pago de sanciones o multas, ni de las consecuencias de su impago.

k) Los siniestros ocurridos cuando las personas que custodien o se sirvan del animal objeto de seguro no estén, si procede, en posesión de la correspondiente licencia administrativa de animales potencialmente peligrosos, en cumplimiento del R.D. 287/2002 de 22 de marzo.

Artículo 6. CONDICIONES DE RENOVACIÓN

Se conviene expresamente que el Asegurador anualmente revisará los costes de indemnización establecidos en ésta póliza y repercutirá éstos, en su caso, a la prima con el objeto de mantener los niveles de las coberturas de la póliza.

PERFECCIÓN, EFECTOS DEL CONTRATO Y DURACIÓN DEL SEGURO

Artículo 7. PERFECCIÓN Y EFECTOS DEL CONTRATO

El contrato se perfecciona por el consentimiento manifestado por la suscripción de la póliza, o del documento provisional de cobertura, por las partes contratantes. Sin embargo, las coberturas contratadas y sus modificaciones o adiciones no tomarán efecto mientras no haya sido satisfecho el recibo de prima.

En caso de demora en el cumplimiento de cualquiera de ambos requisitos, las obligaciones del Asegurador comenzarán a las veinticuatro horas del día en que hayan sido cumplimentados.

Artículo 8. DURACIÓN DEL SEGURO

Las garantías de la póliza entran en vigor en la hora y fecha indicada en

las Condiciones Particulares, siempre que se encuentre perfeccionado el contrato en la forma estipulada en el Artículo anterior y satisfecho el recibo de prima.

A la expiración del período indicado en las Condiciones Particulares, se entenderá prorrogado el contrato por un plazo de un año y así sucesivamente a la expiración de cada anualidad.

Las partes podrán oponerse a la prórroga del contrato mediante una comunicación escrita a la otra parte, efectuada con un plazo de antelación, a la conclusión de la anualidad de seguro en curso, de un mes en el caso del Asegurado y dos meses en el caso del Asegurador.

TRAMITACIÓN DE LOS SINIESTROS

Artículo 9. TRAMITACIÓN DE LOS SINIESTROS

1. EN CUALQUIER SINIESTRO:

- a) El Tomador del seguro y/o el Asegurado deberán poner los medios a su alcance para aminorar las consecuencias del siniestro, así como conservar, salvo imposibilidad justificada, los vestigios del mismo.
- b) El Tomador del seguro y/o el Asegurado deberán comunicar al Asegurador el acaecimiento del siniestro, sus circunstancias y consecuencias en el menor plazo posible y, como máximo, dentro de los siete días de haberlo conocido. Asimismo, deben comunicar al Asegurador si existen otros seguros amparando el mismo riesgo.

2. EN SINIESTROS QUE ORIGINEN RECLAMACIONES DE RESPONSABILIDAD CIVIL:

- a) El Tomador del seguro y el Asegurado vendrán obligados a adoptar todas las medidas que favorezcan su defensa frente a las reclamaciones de responsabilidad, debiendo mostrarse tan diligentes en su cumplimiento como si no existiera seguro. Comunicarán al Asegurador, inmediatamente de su recepción y a más tardar en el

plazo de cuarenta y ocho horas, cualquier notificación que llegue a su conocimiento y que pueda estar relacionada con el siniestro.

- b) Ni el Tomador del seguro ni el Asegurado, ni persona alguna en nombre de ellos, podrán negociar, admitir o rechazar reclamación alguna sin la autorización del Asegurador.
- c) El Asegurador tomará la dirección de todas las gestiones relacionadas con el siniestro, actuando en nombre del Asegurado para tratar con los perjudicados, sus derechohabientes o reclamantes, comprometiéndose el Asegurado a prestar su colaboración. Si por falta de esta colaboración se perjudicaren o disminuyeren las posibilidades de defensa del siniestro, el Asegurador podrá reclamar al Asegurado los daños y perjuicios en proporción al perjuicio sufrido.
- d) En cualquier procedimiento judicial que se derive de un siniestro amparado por la póliza, el Asegurador asumirá a sus expensas la dirección jurídica frente a la reclamación del perjudicado, designando los Abogados y Procuradores que defenderán y representarán al Asegurado en las actuaciones judiciales que se le siguieren en reclamación de responsabilidad civil cubierta por

Condiciones Generales del contrato

esta póliza y ello aun cuando dichas reclamaciones fueran infundadas. **El Asegurado deberá prestar la colaboración necesaria a dicha defensa, comprometiéndose a otorgar los poderes y la asistencia personal que fueren precisos.**

- e) Sea cual fuere el fallo o resultado del procedimiento judicial, el Asegurador se reserva la decisión de ejercitar los recursos legales que procedieren contra dicho fallo o resultado o el conformarse con el mismo.
- f) Si el Asegurador estima improcedente el recurso, lo comunicará al Asegurado, quedando éste en libertad para interponerlo por su exclusiva cuenta y aquél obligado a reembolsarle los gastos judiciales y los de Abogado y Procurador, en el supuesto de que dicho recurso prosperase.
- g) Cuando se produjere algún conflicto entre el Asegurado y el Asegurador, motivado por tener que sustentar éste en el siniestro intereses contrarios a la defensa del Asegurado, el Asegurador lo pondrá en conocimiento del Asegurado sin perjuicio de realizar aquellas diligencias que, por su carácter urgente, sean necesarias para la defensa. En este caso, el Asegurado podrá optar entre el mantenimiento de la dirección jurídica por el Asegurador o confiar su propia defensa a otra persona. En este último caso, el Asegurador quedará obligado a abonar los

gastos de tal dirección jurídica hasta el límite pactado en la póliza.

3. EN SINIESTROS DE ACCIDENTES:

El Tomador del seguro o el Asegurado se dirigirá al veterinario más próximo al lugar del suceso, debiendo obtener un informe de éste en el que se hará constar lo siguiente:

- Fecha y hora de entrada en la clínica o de asistencia del veterinario.
- Descripción del animal objeto de atención.
- Tipo de accidente sufrido.
- Estado del animal a su llegada a la clínica.
- Servicios veterinarios prestados.
- Conclusiones y, en su caso, observaciones sobre el tratamiento a seguir.
- Firma y número de colegiado del veterinario que atendió al animal.
- Datos de la clínica donde fue atendido el animal.

En el caso de un accidente que no origine la muerte del animal ni haga preciso el sacrificio del mismo, el informe del veterinario deberá indicar el diagnóstico, tratamiento y secuelas residuales que puedan quedar al animal después de su tratamiento.

Dichos documentos, junto con la

Seguro de Mascotas

factura satisfecha por la asistencia prestada, se presentarán al Asegurador para su resarcimiento, si procede.

4. EN SINIESTROS DE ROBO:

El Tomador del seguro o el Asegurado deberá denunciar el hecho en el plazo más breve posible ante la autoridad judicial o policía del lugar en que haya ocurrido el siniestro, indicando fecha y hora del mismo, descripción del animal y existencia de seguro, remitiendo al Asegurador un justificante de la denuncia.

5. EN SINIESTROS DE GASTOS POR EXTRAVÍO:

El Tomador del seguro o el Asegurado deberá comunicar el hecho en el plazo más breve posible ante la autoridad judicial o policía del lugar en que haya ocurrido el siniestro.

6. EN SINIESTROS DE GASTOS POR SACRIFICIO DEL ANIMAL Y ELIMINACIÓN DE LOS RESTOS

El Tomador del seguro o el Asegurado deberá aportar al Asegurador un certificado expedido por la clínica donde se atendió al animal, indicando:

- Fecha y hora de entrada en la clínica.
- Descripción del animal atendido.
- Estado en que se encontraba el

animal a su llegada a la clínica.

- Motivos por el que se procede al sacrificio del animal.
- Firma y número de colegiado del veterinario que actuó.

Además, deberá aportar factura satisfecha por los servicios prestados de sacrificio del animal y eliminación de los restos.

Artículo 10. DETERMINACIÓN DE LA INDEMNIZACIÓN

1. VALORACIÓN DE LOS DAÑOS

La determinación de los daños se hará teniendo en cuenta el valor del animal en el momento del siniestro.

Los gastos desembolsados por el Asegurado y que, en virtud de la póliza, deban ser reintegrados por el Asegurador, serán evaluados según factura.

2. CÁLCULO DE LA INDEMNIZACIÓN

1. La suma asegurada representa el límite máximo de la indemnización a pagar por el Asegurador en cada garantía afectada por el siniestro.
2. El seguro no puede ser objeto de enriquecimiento injusto para el Asegurado.
3. **CONCURRENCIA DE SEGUROS:**
Si existen varios seguros de daños

Condiciones Generales del contrato

sobre los mismos bienes y riesgos, el Asegurador contribuirá a la indemnización y a los gastos de tasación a prorrata de la suma que asegure.

Artículo 11. RECUPERACIÓN DEL ANIMAL ROBADO

Si el animal es recuperado antes de sesenta días, contados desde la fecha de la ocurrencia del siniestro, el Asegurado deberá recibirlo.

En el caso de que el animal recuperado dentro del plazo indicado hubiera sufrido, a juicio del Asegurado, alguna tara o lesión, podrá efectuar la reclamación al Asegurador, aplicándose a estos efectos lo estipulado en el apartado 2.1 del Artículo 2 de las presentes Condiciones Generales.

Si el animal es recuperado transcurrido el citado plazo y una vez pagada la indemnización, el Asegurado podrá retener la indemnización percibida abandonando al Asegurador la propiedad del animal, o readquirirlo, restituyendo, en este caso, la indemnización percibida por el animal recuperado.

Artículo 12. EN SINIESTROS INDEMNIZABLES POR RESPONSABILIDAD CIVIL

El Asegurador, dentro de los límites y condiciones de la póliza, abonará la indemnización en el plazo máximo de cinco días a partir de la fecha en que haya sido determinada por reconocimiento de responsabilidad hecho por el Asegurador, o en que éste tenga conocimiento de la sentencia firme que fije la cuantía de la indemnización.

DISPOSICIONES FINALES

Artículo 13. EXTINCIÓN Y NULIDAD DEL CONTRATO

1. Si durante la vigencia del seguro se produjera la desaparición del interés o del animal asegurado, desde este momento el contrato de seguro quedará extinguido y el Asegurador tendrá derecho de

hacer suya la prima no consumida.

2. El contrato será nulo si en el momento de su conclusión no existía el riesgo, hubiese ocurrido el siniestro, o no existiera un interés del Asegurado a la indemnización del daño.

Seguro de Mascotas

Artículo 14. COMUNICACIONES

Todas las comunicaciones de las partes que intervienen en el contrato deberán efectuarse por escrito o por cualquier otro medio indubitado que permita la verificación de la certeza

de las fechas de envío y recepción, así como de su contenido.

Artículo 15. LEY APLICABLE

La Ley española será la aplicable al presente contrato de seguro.

Hecho por duplicado en Madrid, en la fecha que figura en las Condiciones Particulares.

Leído y aceptado:

El Tomador del Seguro/Asegurado

El Asegurador
santalucía
Director General

[Handwritten signature]

CP280000286622001

tu familia

Asistencia Familiar Esencial
 Asistencia Familiar Plus
 Asistencia Familiar iPlus
 Asistencia *Senior* a prima única
 Asistencia sin Fronteras
 Asistencia en Viaje

tu salud

Asistencia Sanitaria
 Reembolso
 Salud iPlus
 Salud Dental

tu entorno

Mascotas
 Cazador
 Automóvil

tu vivienda

Hogar iPlus
 Modular del Hogar
 Comunidades iPlus
 Modular de Comunidades
 Hogar Básico
 Hogar Plus

tu actividad

Seguro para Empresas
 Seguro para Empresas Plus
 Responsabilidad Civil General
 Agrarios

tu vida

Plan Vida
 MaxiPlan Vida
 MaxiPlan Vida Oro
 Temporal Anual Renovable
 Accidentes
 Otros Seguros de Vida

tu ahorro

Mi Primer Ahorro
 MaxiPlan Pensión Garantizada
 MaxiPlan PIAS
 MaxiPlan Inversión
 MaxiPlan Rentabilidad Estructurada
 Renta Óptima

planes de pensiones individuales

santalucía Polar Equilibrado

santalucía
 ■ ■ ■ ■ ■ SEGUROS ■ ■ ■ ■ ■

"El presente contrato se encuentra sometido a la Ley 50/1980,
 de 8 de octubre, de Contrato de Seguro"
 Registro Mercantil de Madrid 679/257 - 3ª/2012
 Domicilio Social: Plaza de España, 15 - 28008 Madrid

24 horas a tu servicio
902 24 2000
www.santalucia.es

1505271035000101

ADOP

Patrocinador
 del Equipo
 Paralímpico
 Español

ภาคผนวก ค

กรมธรรม์ประกันภัยสัตว์เลี้ยงของประเทศนิวซีแลนด์

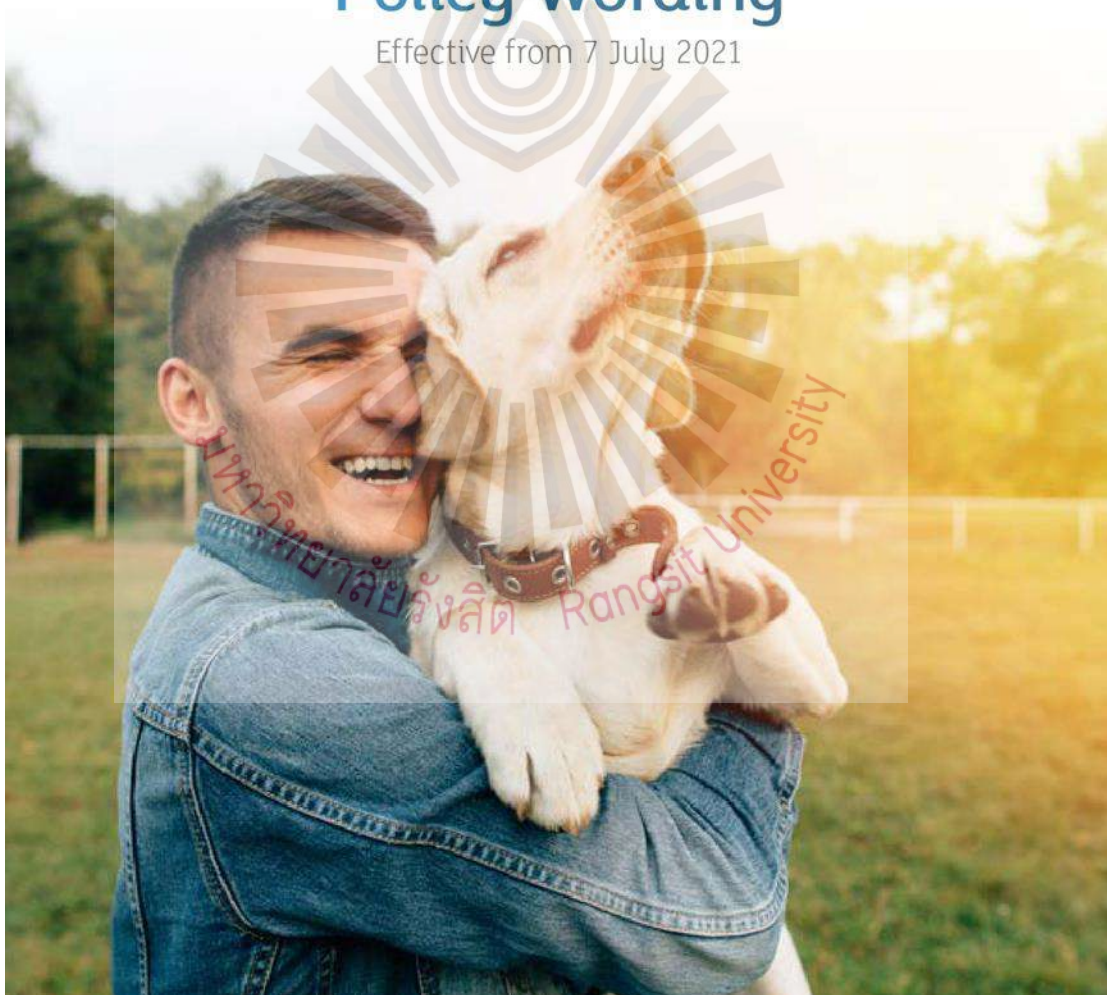

AA Pet Insurance

Here are the details of your

AA Pet Insurance Policy Wording

Effective from 7 July 2021

Contents

Welcome to AA Pet Insurance	3
Reading this policy document	3
How we insure you	3
Definitions	4
Benefit and Cover Summary	8
Additional Benefits	10
Optional Benefits	12
General Terms and Conditions	13
Section 1 – Renewal, Variations and Communication	13
Section 2 – Important Information	14
Section 3 – Pre-existing Conditions	15
Section 4 – General Exclusions	15
Section 5 – Cancellation	17
Section 6 – Premium	18
Section 7 – Claims	18
Section 8 – Compliance	20

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

Our friendly, pet-loving
team are here to help.

0800 700 555
aapetinsurance.co.nz

Welcome to AA Pet Insurance

AA Pet Insurance provides cover for your pet to help them get the treatment they need if they get sick or injured. This policy document contains our policy wording and sets out the cover available and the standard terms and conditions which apply.

This AA Pet Insurance policy is offered and underwritten by The Hollard Insurance Company Pty Ltd (ABN 78 090 584 473) (incorporated in Australia) (Hollard). Hollard is a licensed insurer in New Zealand.

PetSure (Australia) Pty Ltd ABN 95 075 949 923 AFSL 420183 (NZ Branch New Zealand Registered Company Number 429 049 378 085 NZFSL 8192554) has been authorised by Hollard to administer this AA Pet Insurance policy and deal with and settle any claims under it, as an agent of Hollard.

AA Pet Insurance policies are brought to you by the New Zealand Automobile Association Incorporated (AA).

When you purchase AA Pet Insurance, you enter into a contract with Hollard on the terms and conditions set out in this policy document.

Reading this policy document

This policy document explains your insurance cover, the benefits you will receive, your responsibilities, and how to make a claim.

Your AA Pet Insurance policy consists of:

- this policy document;
- your Certificate of Insurance; and
- any documents that we tell you form part of your policy; and
- the information you provided to us when you applied for cover, and any subsequent information you provide.

You should read this policy document carefully, together with your Certificate of Insurance, to make sure you understand your cover and that it meets your needs.

We have used the headings to help you interpret this policy document. These headings are purely descriptive in nature. You should not rely on headings to interpret the policy.

We have bolded some words in this policy document. These words have a specific meaning which we outline in the 'Definitions' section on page 4.

How we insure you

Like any member of the family, a **pet** can unexpectedly become ill or suffer an **accident**, and **vet** bills can end up amounting to thousands of dollars. AA Pet Insurance can give **you** peace of mind, providing financial assistance by reimbursing **you** for eligible **vet expenses** after **your pet** receives **treatment** at any registered **vet** in New Zealand.

We will reimburse the **vet expenses** incurred by **you** as a result of a **treatment** to the insured **pet** for **accidental injury** or **illness conditions** up to the **benefit percentage** subject to the applicable **benefit limit(s)** **you** have selected.

This reimbursement is subject to the terms and conditions (including any **conditions** and exclusions) of the **policy** and requires that:

- **you** have paid the premium to **us** for the **cover** provided;
- the **accidental injury** or **illness conditions** arose during the **policy period**, and
- the **treatment** occurred during the **policy period**.

Definitions

Accident	• A single event which is unexpected and unintended; and • Is independent of any illness or any pre-existing condition.
Accidental Injury	Physical harm or injury arising from an accident that is a consequence of or results in one of the following: • a motor vehicle incident; • a burn or electrocution; • an allergic reaction to the following insect and arachnid bites: ◦ ants; ◦ bees; ◦ flies; ◦ mosquitoes; ◦ spiders; and ◦ wasps. • a bone fracture; • a snake bite toxicity; • a traumatic ligament or tendon injury; • a bite wound or fight wound abscesses; or • lacerations or abrasion of tissue, skin or mucous membrane.
Benefit Limit(s) (Annual and Sub-limit(s))	There are two types of benefit limits, annual and sub-limits. The benefit limit(s) set out the total amount payable under your policy in relation to the relevant cover (determined as follows): • if a specified limit or sub-limit for a particular cover, item, condition or treatment on an individual or per claim basis is specified to apply in the Certificate of Insurance, we will not pay more than that amount (subject also to the following annual limit(s) and sub-limit(s) not having been exceeded); and • we will never pay more than the overall annual benefit limit specified in your Certificate of Insurance, unless a special annual limit or annual sub-limit is specified as applicable to the particular cover, item, condition or treatment (in which case the lesser annual limit or annual sub-limit will apply).
Benefit Percentage	Means the stated percentage of each claim for eligible vet expenses for which we will reimburse you , subject to the annual benefit and applicable excesses .
Bilateral Condition	Any condition affecting body parts of which the pet has at least two, one each side of the body (e.g. ears, eyes, knees and elbows). Note: When applying a benefit limit or exclusion, a bilateral condition will be considered a single condition. Example 1: If your pet has had elbow dysplasia in the left elbow prior to the commencement date of the first policy period you are insured with us or during the applicable waiting period, which falls within the definition of pre-existing condition, subsequent elbow dysplasia in the right elbow will still be considered a pre-existing condition. Example 2: If your pet suffers from a patella luxation in its left hind leg and arthritis in its right hind leg, this is not a bilateral condition, as patella luxation and arthritis are not the same condition.
Certificate of Insurance	The most recent certificate we provide outlining the key details of the contract of insurance between you and us , and identifying the policy number, excess , commencement date , end date , insured pet and a schedule of benefits including benefit limits .

Chronic Condition	A condition that is long-lasting or recurring in its effects and affects (or is present in) your pet over a period that is greater than three months in total (the three-month period need not be consecutive). Chronic conditions may also be intermittent or managed with medication and/or prescription diets with intervals of remission. Examples include, but are not limited to, chronic or seasonal allergies, inflammatory bowel disease, diabetes, osteoarthritis, cancer and some autoimmune diseases. This definition is relevant to determining whether a condition is a pre-existing condition (please refer to the definitions of pre-existing condition and temporary condition). Example 1: Prior to the commencement date of the first policy period you are insured with us, your pet experienced symptoms of seasonal allergies for more than three months in total. The condition would be a chronic condition, given that it is recurring in its effects. If the condition otherwise falls within the definition of pre-existing condition it will be excluded from coverage. Example 2: Your pet showed signs of diabetes for at least three months prior to the commencement date of the first policy period you are insured with us. This would also be a chronic condition, given its long-lasting and recurring effects. If the condition otherwise falls within the definition of pre-existing condition, it will be excluded from coverage and all expenses related to diabetes will be excluded.
Commencement Date	12:01am on the date shown on your Certificate of Insurance .
Condition(s)	Any accidental injury , or any manifestation of an illness .
Consultation	An examination performed by or under the supervision of a vet , including a physical consultation, inpatient examination, in-hospital examination, health certificate, consultation or recheck consultation/visit, referral/specialist consultation/visits, emergency and after-hours consultations/visits.
Cover	- The annual benefit limit, excess and any other options applicable to the policy you have selected; and - Where relevant, the cover applicable under any previous policies you have held with us where the same or a substantially similar or a higher level of cover was provided in the current policy period. Information about the cover can be found in the 'Benefit and Cover Summary' section listed on page 8 and 'Section 4 – General Exclusions' on page 15. Note: The cover applying to your pet for the relevant policy period is shown on your Certificate of Insurance. The cover includes the applicable benefits explained in the 'Benefit and Cover Summary' section on page 8 and if selected, the Paw Care Package also explained in the 'Optional Benefits' section on pages 12-13.
Cruciate Ligament Condition	Partial or complete rupture of the cruciate ligament(s). This includes meniscal tears, any looseness of the cruciate ligaments along with any complications following treatment for this cruciate ligament condition. A cruciate ligament condition is considered a single condition irrespective of whether one or both legs are affected (please refer to the definition of bilateral condition and benefit limit(s) and sub-limit(s) definitions on page 4).
Dental Illness	Dental illness means vet expenses in relation to a dental illness as specified under the 'Additional Benefits - Dental Illness' section on page 10. This benefit is payable up to the sub-limit shown on your Certificate of Insurance .
Elective Treatment	A treatment or surgery that is beneficial to your pet but is not essential for your pet's survival or does not form part of the treatment for a condition . Refer to 'Section 4 – General Exclusions' on page 15.

End Date	12:01am on the date upon which your policy terminates and benefits cease. The end date is shown on your Certificate of Insurance. If the policy is cancelled, then the date of cancellation will be deemed to be the end date.
Excess	The first amount of a claim we do not pay and which you are required to pay yourself as shown on your Certificate of Insurance. Note: The excess is deducted from your benefit for each condition treated during the policy period that is not related to any other condition treated during the same policy period. Refer to page 19 for an example of how claim payments are calculated.
Illness	A sickness or disease which: • is not included under accidental injury cover; and • is independent of any pre-existing condition.
Paw Care Package	Certain preventive healthcare treatments for your pet listed on your Certificate of Insurance. If you have this cover, the list of allowable treatments and the benefit limit(s) applicable to these, are shown on your Certificate of Insurance.
Pet	A domestic breed of dog or cat ordinarily residing with you in New Zealand, which is primarily a companion animal or assistance animal, and which is named on your Certificate of Insurance.
Policy	The contract of insurance between you and us which includes the documents set out on page 3 under the heading 'Reading this policy document'.
Policy Document	This policy document including the terms and conditions set out within.
Policy Period	The time during which we provide cover as specified on your Certificate of Insurance.
Pre-existing Condition	A condition that existed or occurred prior to the commencement date of the first policy period you are insured with us or within any applicable waiting period, of which you or your vet were aware or a reasonable person in your circumstances would have been aware, irrespective of whether the underlying or causative condition has been diagnosed, subject to the following: • a temporary condition which has not existed, occurred or shown noticeable signs, symptoms or an abnormality in the 18-month period immediately prior to your claim treatment date will not be a pre-existing condition (please refer to the definitions of temporary condition, chronic condition and cruciate ligament condition); • a temporary condition which we have agreed in writing will not be a pre-existing condition, following a pre-existing condition review, will not be a pre-existing condition (please refer to the terms of a pre-existing condition review on page 15); and • a related condition of a pre-existing condition will also be a pre-existing condition. (Please also refer to the definition of condition, which includes a bilateral condition and related condition). For example: Six weeks prior to the commencement date of the first policy period you are insured with us, you notice your pet has a condition involving limping on its left back leg and take it to the vet. Your vet prescribes anti-inflammatory medication. 12 weeks after purchasing a policy the limping is diagnosed as degenerative joint disease. The condition would be a pre-existing condition and excluded from cover, notwithstanding that the diagnosis was not provided until after the commencement date of the first policy period you are insured with us.

Related Condition	A condition that results from the same disease process, arises as a consequence of or has the same diagnostic classification as another condition, regardless of the number of areas of your pet's body that are affected. Example 1: If your pet suffers from arthritis in its legs, all future occurrences of arthritis (e.g. in the back or neck) will be related conditions. Example 2: If your pet suffers from diabetes and then develops a cataract as a consequence of the diabetes, the cataract will then be a related condition. Example 3: If your pet suffers from a skin hotspot, then later suffers from ringworm on its skin, these are not related conditions, as the ringworm is not as a consequence of the hotspot, nor do they follow the same disease process or diagnostic classification.
Temporary Condition	A condition which normally resolves with treatment, other than: • cruciate ligament conditions; • intervertebral disc disease; • hip dysplasia; • elbow dysplasia; • patella luxation; • endocrine diseases; or • any other chronic condition. This definition is relevant to determining whether a condition is a pre-existing condition (please refer to the definition of pre-existing condition on page 6). For example: your pet has dietary related gastroenteritis prior to the commencement date of the first policy period you are insured with us that is resolved with medication. Your pet does not suffer any further instances of dietary related gastroenteritis until three years later, when your pet suffers another gastroenteritis episode. This condition would be a temporary condition which has not existed, occurred or shown noticeable signs, symptoms or an abnormality in the 18-month period immediately prior to the second gastroenteritis episode, so would not be a pre-existing condition and would be coverable subject to your policy terms and conditions.
Treatment	Reasonable and customary examinations, consultations , hospitalisation, surgery, x-rays, medication, diagnostic tests, nursing and other care and procedures provided by a vet to relieve or cure a disease, illness or accidental injury during the policy period .
Vet	Any veterinarian, veterinary specialist, animal hospital, animal clinic, or animal surgery, other than yourself, who is licensed in and currently registered in New Zealand.
Vet Expenses	The reasonable, customary and essential expenses incurred and paid in respect of treatment provided by a vet during the policy period .
Waiting Period	A period starting from the commencement date of the first policy period you are insured with us during which a condition that exists or occurs, of which you or your vet are aware or a reasonable person in your circumstances would be aware will be considered a pre-existing condition, subject to the terms of the definition of pre-existing condition and unless otherwise stated on your Certificate of Insurance. See the 'Benefit and Cover Summary Section' on page 8 for waiting periods that apply.
'We', 'Us' or 'Our'	The Hollard Insurance Company Pty Ltd (ABN 78 090 584 473) 'Hollard'.
'You' and 'Your'	The person(s) named as the policy holder on the Certificate of Insurance .

Benefit and Cover Summary

Accident and Illness Cover – Applicable Benefits

The table below provides details of the benefits, limits and sub-limits available to you during your policy period for the plan you have chosen, as shown on your Certificate of Insurance. Please read all documents that make up your policy for terms and conditions, limits and exclusions that apply.

Entry age for new applications	From eight weeks of age up to nine years of age.
Lifelong cover	Provided there is no break in cover . Policy terms and conditions may vary across each policy period .
Benefit percentage (the percentage of eligible vet expenses covered)	80%
Annual benefit limit	\$5,000, \$10,000 or \$15,000 per policy period , as shown on your Certificate of Insurance .
Covers accidental injuries and illness conditions	Up to your selected annual benefit limit , as shown on your Certificate of Insurance .
Cruciate ligament conditions sub-limit	\$3,200 per policy period , as shown on your Certificate of Insurance .
Consultation fees sub-limit	\$300 per policy period , as shown on your Certificate of Insurance .
Dental illness sub-limit	\$600 per policy period , as shown on your Certificate of Insurance .
Emergency boarding sub-limit	\$1,500 per policy period , as shown on your Certificate of Insurance .
Intervertebral disc disease sub-limit	\$4,000 per policy period , as shown on your Certificate of Insurance .
Waiting periods	• 14 Days for illness conditions; • 6 Months for cruciate ligament conditions; • 6 Months for dental illness conditions; • 0 Days for accidental injury.
Exclusions	Refer to 'Section 4 - General Exclusions' on page 15. And as further set out in the 'What we will not pay' sections of the tables below for each condition . Additional or Optional benefit.

Accident Cover

What we will pay	We will pay you 80% for the vet expenses incurred by you for treatment during the policy period up to the benefit limit you have selected, as a result of your pet suffering an accidental injury . You will be responsible for any excess as shown on your Certificate of Insurance .
To qualify for cover	To qualify for cover under this section of the policy, the accident must have occurred during the policy period and: 1. be a direct consequence of at least one of the following: • a motor vehicle incident; • a burn or electrocution; or • the following insect and arachnid bites: ◦ ants; ◦ bees; ◦ flies; ◦ mosquitoes; ◦ spiders; and ◦ wasps. or 2. result in: • a bone fracture; • a ligament or tendon injury; • a bite wound or fight wound abscesses; or • lacerations or abrasion of tissue, skin or mucous membrane.
What we will not pay	We will not pay any vet expenses attributable to or resulting from: • a pre-existing condition, a related condition or a condition arising within the applicable waiting period; • conditions resulting from external parasites such as ticks, fleas or skin/ear mites, patella luxations (dislocating kneecap), elbow dysplasia, hip dysplasia, toxicity (other than that resulting from a confirmed snake bite), ingestion of a foreign object, intervertebral disc disease (IVDD) and desexing procedure complications under accidental injury cover no matter how the condition arises. These conditions will only be covered under illness cover and will be subject to the 14-Day waiting period for illness cover; • any dental treatment. These conditions will only be covered (where eligible) under the dental illness benefit and subject to the 6-month waiting period; and • the excluded matters listed in 'Section 4 - General Exclusions' on page 15.
Excess	The excess you have selected appears on your Certificate of Insurance . The excess is applied per condition , per policy period .
Waiting period	There is no waiting period for accidental injury items, except for cruciate ligament conditions. The waiting period for cruciate ligament conditions and any conditions arising as a result, irrespective of cause or origin, are subject to a 6-month waiting period from the commencement date of the first policy period you are insured with us, unless: • we have received a completed and signed 'Cruciate Ligament Examination Form' from your vet within 14 days of the cruciate examination date certifying that your pet has been examined, at your expense, on or after the commencement date of the first policy period you are insured with us; and • you receive written notification from us confirming our agreement to waive this waiting period following our assessment of the information provided on the 'Cruciate Ligament Examination Form'. Any waiver is at our discretion and we are not required to provide justification for declining a request under this provision.

Illness Cover

What we will pay	We will pay you 80% for vet expenses incurred by you for treatment provided during the policy period up to the benefit limits you have selected, as a result of your pet suffering an illness . You will be responsible for any excess as shown on the applicable Certificate of Insurance .
What we will not pay	We will not pay treatment of the following irrespective of whether your pet was vaccinated or not: - For dogs: infectious canine hepatitis (canine adenovirus), parvovirus, canine distemper, parainfluenza, canine influenza and all forms of kennel cough; or - For cats: parvovirus infections (including feline panleukopenia), chlamydia, feline leukaemia virus (FeLV), feline immuno deficiency virus (FIV), viral rhinotracheitis, calicivirus, herpes virus and all forms of cat flu; - any declared widespread epidemic or pandemic disease that affects dogs or cats; - any flea/tick/worm preventative treatments or measures (e.g. tick baths, sprays, intestinal worming products etc.) whether recommended by your vet or not; or - the excluded matters listed in 'Section 4 – General Exclusions' on page 15.
Excess	The excess you have selected appears on your Certificate of Insurance . The excess is applied per condition , per policy period .
Waiting period	There is a 14-day waiting period for illness cover .

Additional Benefits

The following additional benefits are included in the annual benefit limit you have selected and will provide benefits up to the specified sub-limit as shown on your Certificate of Insurance.

Dental Illness

We will pay you 80% for vet expenses incurred by you if you have to get your pet dental treatment.

What we will pay	We will pay you 80% for vet expenses incurred by you for treatment provided during the policy period up to the sub-limit shown (for dental illness benefit) on your Certificate of Insurance, as a result of your pet requiring dental illness treatment for the following conditions described below: - gingivitis; - abscesses; or - removal of teeth where medically necessary due to: - dental disease arising from infection - retained deciduous teeth - cavities - tooth fracture. You will be responsible for any excess as shown on the applicable Certificate of Insurance.
------------------	---

What you're not covered for	You are are not covered for: - any dental illness treatment unless your pet has been insured under this policy for at least 6 months and in this period your pet has not shown signs of or been treated for any dental illness; - any dental illness treatment unless there is a history of annual routine dental check-ups by a vet; - orthodontic treatment, crowns, root canal, cosmetic dental surgery or corrective treatment, odontoclastic resorptive lesions; or - the excluded matters listed in 'Section 4 - General Exclusions' on page 15.
Benefit percentage	80%
Benefit sub-limit	\$600 per policy period , as shown on your Certificate of Insurance .
Excess	The excess you have selected appears on your Certificate of Insurance . The excess is applied per condition , per policy period .
Waiting periods	6 months

Overseas Pet Travel

We will pay you 80% for vet expenses incurred by you if your pet is sick or injured and has to get treatment while they're in Australia or Norfolk Island.

What we will pay	We will pay for vet expenses incurred for the treatment of your pet whilst it is overseas with you in Australia or Norfolk Island subject to: - the benefit limit you have selected as shown on your applicable Certificate of Insurance; and - the payment of this Additional benefit to you in New Zealand Dollars (NZD) at the exchange rate applicable on the date your claim is received by us. You will be responsible for any excess as shown on the applicable Certificate of Insurance.
What we will not pay	We will not pay: - any amount if you or your pet live permanently outside of New Zealand; - any Additional benefit where the pet has been (or is going to be) out of New Zealand for a period of more than 60 consecutive days; - exchange commissions or bank charges incurred for foreign payments made by you for the treatment of your pet; - claims incurred for any condition arising when your pet was not under your direct care; - costs covered by any other insurance policy covering the same risk; - any travel or repatriation charges to return your pet to New Zealand; - the excluded matters listed in 'Section 4 – General Exclusions' on page 15.
Excess	The excess you have selected appears on your Certificate of Insurance . The excess is applied per condition , per policy period .
Waiting period	- The waiting period will depend on the condition you are claiming for. - There is no waiting period for accidental injury. - There is a 14-day waiting period for illness cover conditions. - There is a 6-month waiting period for cruciate ligament conditions. - There is a 6-month waiting period for dental illness conditions.

Emergency Boarding

We will pay you 80% towards boarding your pet at a licensed kennel or cattery if you are hospitalised or need emergency accommodation due to family violence.

What we will pay	We will pay you 80% up to the sub-limit shown on your Certificate of Insurance for the cost of boarding your pet at a licensed kennel or cattery in the following scenarios: • if you are hospitalised (other than in the circumstances specified below) for five or more consecutive days during the policy period; or • if you require emergency accommodation due to family violence. You will be responsible for any excess as shown on the applicable Certificate of Insurance.
What we will not pay	We will not pay for any costs under this Additional benefit: • if you are hospitalised for: ◦ cosmetic surgery or other forms of elective surgery; ◦ pregnancy (unless you were hospitalised due to an unexpected complication); ◦ any sickness known or foreseeable prior to the commencement date of the first policy period you are insured with us; or • if someone else living with you can reasonably be expected to look after your pet whilst you are in hospital.
Benefit sub-limit	\$1,500 per policy period , as shown on your Certificate of Insurance .
Excess	The excess you have selected appears on your Certificate of Insurance . The excess is applied per condition , per policy period .
Waiting period	There is no waiting period for Emergency Boarding.

Optional Benefits

Paw Care Package

What we will pay	AA Pet Insurance encourages responsible pet ownership by providing benefits towards listed preventative health care treatments for your pet. If the Paw Care Package option is shown on your Certificate of Insurance, we will pay the cost of the Paw Care Package your pet has received during the policy period up to the Paw Care Package benefit limit as shown on your applicable Certificate of Insurance.
Benefits you're covered for	If you have selected the Paw Care Package, you can claim a maximum of \$100 per policy period for the following items: • desexing • health checks • registration costs • flea/ tick/ worm control • microchipping • heartworm control • heartworm test • vaccinations • dewclaw removal • urinalysis • bloods tests & screening • cremation or burial • FIV/FelV tests

Benefit percentage	100%
Benefit limit	\$100 per policy period , as shown on your Certificate of Insurance .
Excess	There is no excess applied for Paw Care Package claims.
Waiting periods	No waiting period applies.

General Terms and Conditions

Section 1 – Renewal, Variations and Communication

Renewal	We will offer renewal of your policy every year for so long as we continue to provide this product. We may also change the terms and conditions of the policy upon renewal based on the risk associated with insuring pets like yours. At the time of renewal, we will send you a renewal notice confirming changes (if any) to the terms and conditions of the policy and premiums. Unless we notify you otherwise, your policy will be automatically renewed on the terms contained in the renewal offer that we send you prior to the policy end date and we will deduct/charge the renewal premium from your nominated account/credit card. We require you to notify us by phone or in writing (using the contact details contained in the renewal offer) prior to the policy end date should you decide not to renew your policy. Other than any changes to the policy that we advise you of in our renewal offer, your cover is treated as if it were continuous, meaning: • no waiting periods are applicable; and • pre-existing conditions apply as set out in Section 3 on page 15, based on the commencement date of the first policy period you are insured with us, provided there is no lapse in cover from your first policy.
Changing your level of cover	If you would like to transfer your pet to a level of cover with higher or additional benefits (including but not limited to a lower excess or higher annual benefit limit) then a new policy will be issued to you and your previous policy will be cancelled. You will only be able to do this at your next policy renewal. If you would like to transfer your pet to a level of cover with lower coverage (including but not limited to a higher excess) then a new policy will be issued to you and your previous policy will be cancelled. You can make this change at any time. If you pay your premium by fortnightly or monthly instalments, and the premium has decreased following a reduction to the level of your cover, there is no premium refund (including any remaining days of a current instalment period) when you change your level of cover, and you will pay the reduced premium from the next fortnightly or monthly instalment. If you pay your premium by an annual payment, and the premium has decreased following a reduction to the level of your cover, we will refund you, from the date you notified us you wish to transfer your pet to a lower level of cover, the difference between the premium that would have been payable for the remainder of the term of the policy and the new premium that will be payable for the downgraded cover you have selected.

As a change in **cover** means a new **policy** is issued, the cooling off period applies from the date the new **policy** is issued. However, in all other respects (beside the change to level of **cover** and the premium) **your cover** is treated as if it were continuous, meaning:

- no **waiting periods** are applicable; and
- **pre-existing conditions** apply as set out in section 3 below, based on the **commencement date** of the first **policy period** you are insured with **us**, provided there is no lapse in **cover** from **your** first **policy**.

Communication

We will only send **your policy documents** and **policy** related communications electronically. This includes email and/or other methods of electronic communication. **You** will need to provide **us** with **your** current email address and **your** mobile phone number. Each electronic communication will be deemed to be received by **you** on the transmission date recorded in **our** systems.

Section 2 – Important Information

Limitation of cover

Notwithstanding anything contained in this **policy document** **we** will not provide **cover** nor will **we** make any payment or provide any service or benefit to any person or party where providing such **cover**, payment, service or benefit would contravene or violate any applicable trade or economic sanction or any law or regulation.

Jurisdiction and choice of law

Your policy is governed by and construed in accordance with the laws of New Zealand and **you** agree to submit to the exclusive jurisdiction of the courts of New Zealand.

Correctness of statements and fraud

If any claim under this **policy** is in any respect fraudulent, or if any false declaration is made, or false or incorrect information is provided in support of any claim, then **we** can, at **our** sole discretion, not pay **your** claim and/or cancel **your cover** under this **policy** (and any other **pet** insurance policies **you** hold which are issued by Holland) retrospectively from the date that the incorrect statement or fraudulent claim was made to **us**.

Duty of disclosure

You have a duty to disclose all material facts to **us** when **you** apply for insurance and when this **policy** is renewed, reinstated or varied. Where **we** agree to provide (or vary) **cover** under the **policy** **we** rely on the representations made by **you** during **your** application for insurance and on an ongoing basis (for example, when **your** circumstances change). If **you** fail to comply with **your** duty of disclosure, **we** may reduce **our** liability for any claim and/or cancel **your policy**. If the misrepresentation is material and substantially incorrect, **we** may, at **our** discretion, void the **policy** retrospectively with the effect that the **policy** never existed.

Currency referred to in your policy

All amounts referred to in **your policy** are expressed in New Zealand Dollars (NZD) and include Goods and Services Tax (GST). **We** will pay all claims in New Zealand Dollars (NZD).

Section 3 – Pre-existing Conditions

We may exclude some pre-existing conditions. Please read this section carefully to fully understand what your pet is or isn't covered for.

Pre-existing Conditions

If a **condition** exists or occurs before the **commencement date** of the first **policy period** you are insured with **us** or within an applicable **waiting period**, and **you** or **your vet** were aware of the **condition**, or a reasonable person in **your** circumstances would have been aware of the **condition**, it may be excluded from **cover** as a **pre-existing condition**. Whether that is the case will depend on the nature and experience of the **condition**.

If **your pet** has a **temporary condition** that occurred or existed prior to the **commencement date** of the first **policy period** you are insured with **us** or during any applicable **waiting period**, but that **condition** has not existed, occurred or shown noticeable signs, symptoms or an abnormality in the 18-month period immediately prior to **your claim treatment date**, it will no longer be excluded from **cover** as a **pre-existing condition**.

Chronic conditions and several other specified **conditions** that occur prior to the **commencement date** of the first **policy period** you are insured with **us** or during any applicable **waiting period** cannot fall within this category of **temporary condition** and will always be excluded from **cover**.

The application of Section 3 assumes there is no lapse in **cover** from **your first policy**.

Pre-existing condition review

If **you** would like **us** to review whether a **temporary condition(s)** which has been subject to the **pre-existing condition** exclusion in **your policy** remains excluded, **you** may apply to **us** to review the **condition**. To do so, **your vet** will need to certify and provide **vet** records verifying that the **condition** remains a **temporary condition** and has not existed, occurred or shown noticeable signs, symptoms or an abnormality for a period of 18 months.

The **pre-existing condition** exclusion(s) shall not be deemed to have been lifted unless agreed to by **us** in writing.

You can download a copy of the **pre-existing condition** review form here: aa.co.nz/pet-insurance-forms.

If **your pet** has a **chronic condition** that existed or occurred before the **commencement date** of the first **policy period** you are insured with **us** or during any applicable **waiting period**, and otherwise falls within the definition of **pre-existing condition**, that **condition** will always be excluded from **your policy**.

Section 4 – General Exclusions

AA Pet Insurance has been designed to help you cover unforeseen and unexpected **vet** expenses. However not all expenses are covered. The following **vet** expenses and/or costs are not covered, unless stated on your Certificate of Insurance.

Pre-existing conditions

Pre-existing conditions, a **related condition** or a **condition** arising before the first **policy period** you are insured with **us** or within the applicable **waiting period**. Refer to page 6 for **our** definition of **pre-existing conditions**. Also refer to 'Section 3 – Pre-existing Conditions' above.

Preventive and routine items

Food (regular or prescription), vitamins/nutraceuticals/supplements, vaccinations, microchipping, flea/tick/worm control, grooming and bathing of **your pet**, and non-medicated grooming products.

Certain treatments and conditions	- Medicated baths and shampoos, unless your vet deems them medically necessary to treat a condition covered by your policy. - Accessories including but not limited to: pill poppers, cage hire, crates, bedding and collars. - Training, socialisation, therapy and alternative therapies including (but not limited to) homeopathic remedies, acupuncture, laser therapy, hydrotherapy, chiropractic treatments and/or physiotherapy. - Behavioural conditions including (but not limited to) anxiety disorders, phobias or chemical imbalances. - Cell-replacement therapies including (but not limited to) stem cell therapy and platelet-rich plasma. Blood transfusions are covered when medically necessary. - Medication not approved or registered for animal consumption in New Zealand by the Ministry of Primary Industries or the Veterinary Council of New Zealand. - The provision of medication(s) that cover a period of more than 30 days beyond the policy end date. - Chemical castration, suprelorin implants or other desexing procedures, unless required to treat your pet's reproductive organs due to inflammation, infection or cancer. - Breeding or obstetrics.
Certain services and procedures	- Transport or boarding expenses other than those listed in the 'Emergency Boarding Additional Benefit' section on page 12, if applicable. - Ambulance fees and non-essential hospitalisation. - Genetic/chromosome testing. - Pre-anaesthetic blood tests. - The following items and any associated expenses: - any trial or experimental procedures and treatments, - organ transplant surgery, open heart surgery, artificial limbs, mitral valve and chordae tendineae replacement surgery and pacemakers; - external fixtures (such as wheelchairs); or - prosthetics (including but not limited to hip replacements and elbow replacements); or 3D printing.
Elective treatments and procedures	- Cosmetic procedures, hip/elbow scoring, nail clipping, declawing, dew claw removal and ear cropping. - Tail docking and debarking.
Duty of care	Your pet not being covered due to gross negligence by you or your failure to take all reasonable precautions to protect your pet from situations that may result in injury or illness. Situations include your pet participating in organised fighting and hunting activities.
Consequential loss	Any consequential loss including (but not limited to) economic loss, loss of enjoyment, costs or expenses you may incur to prove or assist us with your claim, your time or anyone else's time or materials used, or other such loss not specifically covered in the policy document.
Policy exclusion expenses	Expenses in relation to policy exclusions or related complications/adverse reactions of an exclusion. This includes when the diagnosis is inconclusive, but the treatment protocol is consistent with an excluded condition (e.g. treatment for coughing where kennel cough is suspected but not diagnosed or excluded as a diagnosis). Exceptions to this include: - vaccination reactions; - desexing procedure complications; and - reactions to flea/tick/worm control products.

Section 5 - Cancellation

Cooling off period	You have cooling off rights after you purchase or renew your policy or change your level of cover under the policy. The cooling off rights allow you to cancel your policy by notifying us within 21 days after your Certificate of Insurance is issued. If you cancel your policy during the 21-day cooling off period, provided that no claim has been made, we will refund any premiums paid since the commencement of the relevant policy period, less any transaction costs incurred by us which we are unable to recover, and any taxes that we are unable to refund. You cannot cancel your policy during the cooling off period if a claim has been made.
Cancellation by you	You may also cancel your policy for any reason after the cooling off period. If you want to cancel your policy, you must tell us by phone or email, and we will keep a record of the conversation and/or communication. The cancellation will be effective from the date that we receive cancellation notification from you. If you cancel your policy for whatever reason (other than your pet passing away, which is dealt with below) we will refund any annual premium payment less a pro-rata amount covering the period your pet was insured for. If you have been paying your premium by instalments, there is no premium refund (including for any remaining days of a current instalment period). However, no further premium instalments will be deducted. Any outstanding premium may be deducted from any claim payment owed, or alternatively, charged to your nominated bank/credit card account. This clause survives termination of this contract.
Cancellation by you where your pet has passed away	If you cancel your policy because your pet has passed away, we will refund annual premium payments less a pro-rata amount covering the period your pet was insured for. If you have been paying your premium by instalments, you will receive a pro-rata refund of any unused premium for the remaining days of a current instalment period. No further premium instalments will be deducted. Any outstanding premium may be deducted from any claim payment owed, or alternatively, charged to your nominated bank/credit card account. This clause survives termination of this contract.
Cancellation by us	We may cancel your policy with immediate effect where the law permits us to do so, and no refund of premium will be paid, including if you have: • failed to comply with your duty of disclosure; • failed to comply with the relevant provisions of the policy; • provided us with any information that was not truthful or correct when you took out your policy or when you made a claim; • made a fraudulent claim under the policy; or • allowed your premium to be in arrears. If we cancel your policy, we will do so by giving you notice by email.
Assignment	You must not assign or attempt to assign: • this policy or your interest in this policy to anybody else; or • any claim or claim proceeds under this policy; or without our prior written consent.

Section 6 - Premium

Your premium	Your premium is shown on your Certificate of Insurance .
How we calculate your premium	The premium is calculated based on a number of factors. Some factors are pre-set and don't vary for each insured pet (e.g. amounts we take into account for certain internal costs and expenses). Other factors that can affect the premium are the cover you have chosen, the excess selected, your pet's age, species and breed, and any other factors we decide may increase or decrease the risk to us of insuring your pet .
Currency	All transactions are in New Zealand Dollars (NZD).
Payment of premium	It is your responsibility to ensure that the correct premium is paid in full on or before its due date. You may pay your premium annually in advance in full, or you may pay in fortnightly or monthly instalments. If your instalment payments are frequently late or missed, we reserve the right to require you pay on our demand, your premium in full for the remainder of the policy period, failing which we may cancel your policy.
Payment methods	You can pay by direct debit from your bank, credit union, or by credit card. Where you have chosen to pay by direct debit, all transactions are made in accordance with the terms and conditions we disclose to you when you provide your authority, or as confirmed to you in writing.
Policy terminated for non-payment	If your premium payment is unsuccessful, we will contact you to inform you, and you will be advised if we reattempt to collect the missed premium. The reattempt of a missed premium will be done 14 days after the first collection attempt. If you don't pay your premium by the due date, then we may exercise one or more of the following options (in our sole and absolute discretion): • if the unpaid premium remains in arrears for more than 28 days after the original due date, we may cancel your policy for non-payment by notifying you; • we may not pay any claims under your policy; or • we may deduct any premium amount you owe us from any claim payment or other payment we make to you. Before we cancel your policy, we will notify you that you have failed to make a scheduled payment. If you fail to bring the account up to date, your policy will be cancelled 28 days from date of the first missed premium payment. Cancellation will be effective as of the date your policy was paid up to. If your policy is cancelled for non-payment, there are no refunds for the payment of premiums you have made to date.

Section 7 - Claims

How to make a claim	To make a claim, simply log in to your Pet Portal and upload your documentation via: claims.aapetinsurance.co.nz
Important claim information	All claims must include itemised tax invoice(s), payment receipt(s) and applicable consultation notes. You must provide sufficient evidence to substantiate your claim to our reasonable satisfaction. We may also require you to provide us with additional supporting information in our reasonable opinion to substantiate your claim.

When submitting a claim, please include all relevant invoices and clinical records from **your vet**.

Please note:

- In some instances, **we** may require more information to process **your** claim, such as previous medical history or pathology / laboratory results. If this is the case, **we** will contact **you** for this information.
- There may be also scenarios where **we** request additional **vet** history from current or previous **vets** (such as if there is a large history gap) to ensure **we** have all relevant clinical information for **your pet**.
- For **adopted pets**, **vet** history is only required from when **you** took ownership. If **you** can provide **us** with proof of adoption or transfer of ownership papers, **we** will only request **vet** history from the date **you** took ownership onwards. **You** agree that **your vet** (current or previous) is authorised to release information and/or records to **us** about **your pet**.

You agree that **we** are authorised to discuss with the **vet**, details relating to **your** claim or **treatment** provided to **your pet** in relation to a claim made under the **policy**.

You agree that **we** have the right to decline to process a claim where **you** or **your vet** refuse or are unable to provide information reasonably requested by **us** in order to process **your** claim.

Other insurance cover

If any part of any valid claim is **covered** by any other insurance or a third party, then **you** must provide **us** with those details at the time **you** submit **your** claim and the maximum amount **we** can pay will be the difference. If **you** can claim against someone, **you** must claim against them first before **we** will consider covering the difference.

Examples of how we settle your claim

The following chart shows examples of how claims will be settled where **cover** is provided (these examples are indicative of the manner of calculation only and include GST):

Example 1 – a claim with a \$0 excess	
Total amount of eligible vet expenses	\$4,000
Total amount claimable after 80% benefit percentage applied	\$3,200
Total amount paid to you	\$3,200
You pay	\$800
Example 2 – a claim with a \$500 excess	
Total amount of eligible vet expenses	\$4,000
Total amount claimable after 80% benefit percentage applied	\$3,200
Less \$500 excess	(\$500)
Amount after \$500 excess applied	\$2,700
Total amount paid to you	\$2,700
You pay	\$1,300

Section 8 - Compliance

We protect your privacy

We understand how important your privacy is to you. All information you provide to us will be held securely and confidentially. We usually collect it directly from you but also from others (including those authorised by you and other persons whom we consider necessary including our agents.) This information will be used to process your application, to administer your policy, pay any claim and for any other purpose that's directly related to one or all of these, or for which we have your consent. We may also collect, use and disclose it for recovery against third parties, fraud investigations and for other purposes with your consent or where authorised by law. We will also use your personal information to comply with our legal obligations.

If you don't supply us with the information requested, we may not be able to process your application, issue you with a policy or process your claim. You may contact us at any time to access or correct any information we hold about you.

Your personal information will be shared with, and may be collected by, our policy administrator PetSure, and their service providers HubSpot and, Aquarium.

In addition, your personal information will be shared with, and may be collected by, our distributor the New Zealand Automobile Association Incorporated (AA) to use in accordance with its privacy policy available at aa.co.nz/privacy for purposes including providing you with requested products or services, communicating with you by any means about offers on other products or services from the AA and its partner organisations, for product development, research, marketing, data analytics, IT systems maintenance and development and ensuring compliance with AA practices and procedures. You can withdraw your consent if you no longer wish to receive marketing material or promotional offers by calling our Contact Centre on 0800 700 555.

We are unlikely to disclose your personal information in any other foreign jurisdiction (other than Australia, Ireland, Netherlands and the UK). However, there's a possibility that we may need to do so if other parties that we deal with in respect of this policy are based in these jurisdictions. But in doing so we will always comply with our obligations under the Privacy Act 2020.

We may disclose your personal information with reinsurers, financial adviser, claims assessors, mail distributors, and any other service providers that are necessary to perform the insurance services in accordance with this policy. We will also disclose your information to any person or organisation where required by law.

You also consent to any personal information we hold in connection with any claim that you make being transferred to the Insurance Claims Register, a register operated by Insurance Claims Register Limited for use by participant insurers, including us.

This information may be accessed by participant insurers for the purpose of managing claims.

For further information on privacy, please see our privacy policy on our website.

If you have a request or complaint concerning your personal information or about our privacy policy, please contact

Hollard

Email: privacy@hollard.com.au
 Mail: The Hollard Insurance Company Pty Ltd
 Locked Bag 2010,
 St Leonards NSW 1590
 Website: www.hollard.com.au

PetSure

Telephone: 02 9842 4800
 Email: privacy@petsure.com.au
 Mail: PetSure (Australia) Pty Ltd
 Locked Bag 9021,
 Castle Hill, NSW 1765
 Website: www.petsure.com.au

New Zealand Automobile Association Incorporated (AA)

Email: pofficer@aa.co.nz
 Mail: The Association Secretary
 NZAA
 PO Box 5
 Auckland
 New Zealand
 Website: aa.co.nz/privacy

Communicating with us	You can contact us via: Phone: 0800 700 555 (Monday to Friday between 9am - 5pm) Email: info@aapet.co.nz
Fair insurance code	Hollard is a member of the Insurance Council of New Zealand and complies with the Fair Insurance Code, which is an industry best practice code that governs how we interact with you and the public. A copy of the Fair Insurance Code can be found at https://www.icnz.org.nz/fileadmin/Assets/PDFs/Fair_Insurance_Code_2020.pdf
If you have a complaint	If you make a complaint to us, we will acknowledge receipt within two business days of receiving your complaint. Immediate Response: Usually when you have got a concern, we can resolve it immediately on the phone. If we can't immediately resolve your concern, we will treat it as a complaint and take steps to resolve your matter as soon as possible. Please contact us using one of the following means: Phone: 0800 700 555 (Monday to Friday between 9.00am and 5.00pm) Email: resolutions@aapet.co.nz Please supply your policy number to enable the enquiry to be dealt with promptly. Your enquiry or complaint will be dealt with by someone with appropriate authority.
Internal Dispute Resolution	If we haven't resolved your matter to your satisfaction, at your request, we will escalate your complaint for review by our Internal Dispute Resolution team. All escalated matters will be acknowledged within two business days of being escalated and we will provide you with the name and contact details of the person handling your complaint. We will respond to your complaint within ten working days of the date we have all the information we need to determine your complaint. After full consideration of the matter, a written final response will be provided that will outline the decision reached and the reasons for the decision. Some complaints can be quite complex and may take some time to resolve. We will however keep you reasonably informed throughout the process.
External Dispute Resolution	Hollard is a registered financial services provider in New Zealand. Its registration number is 480747. As a registered financial services provider, it is obliged to submit complaints that cannot be resolved internally to an external dispute resolution scheme. Hollard is a participant in the Insurance & Financial Services Ombudsman Scheme (IFSO Scheme). In the unlikely event that your complaint is not resolved to your satisfaction, you may refer your matter to the IFSO Scheme, provided your matter is within the scope of the IFSO Terms of Reference. The IFSO Scheme is an independent dispute resolution service provided free of charge. You may contact the IFSO Scheme at: Insurance & Financial Services Ombudsman PO Box 10-845 Wellington 6143 New Zealand Phone: 0800 888 202 Fax: (04) 499 7614 Website: www.ifso.co.nz Email: info@ifso.nz

We're here to help you

Customer service and claims

0800 700 555

Email us

info@aapet.co.nz

Visit us

aapetinsurance.co.nz

ภาคผนวก ง

PET INSURANCE MODEL ACT ของสหรัฐอเมริกา

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

PET INSURANCE MODEL ACT**Table of Contents**

Section 1.	Short Title
Section 2.	Scope and Purpose
Section 3.	Definitions
Section 4.	Disclosures
Section 5.	Policy Conditions
Section 6.	Sales Practice for Wellness Programs
Section 7.	Insurance Producer Training
Section 8.	Regulations
Section 9.	Violations

Section 1. Short Title

This Act shall be known as the “Pet Insurance Act.”

Section 2. Scope and Purpose

- A. The purpose of this Act is to promote the public welfare by creating a comprehensive legal framework within which Pet Insurance may be sold in this state.
- B. The requirements of this Act shall apply to Pet Insurance policies that are issued to any resident of this state, and are sold, solicited, negotiated, or offered in this state, and policies or certificates that are delivered or issued for delivery in this state.
- C. All other applicable provisions of this state’s insurance laws shall continue to apply to Pet Insurance except that the specific provisions of this Act shall supersede any general provisions of law that would otherwise be applicable to Pet Insurance.

Section 3. Definitions

If a pet insurer uses any of the terms in this Act in a policy of pet insurance, the pet insurer shall use the definition of each of those terms as set forth herein and include the definition of the term(s) in the policy. The pet insurer shall also make the definition available through a clear and conspicuous link on the main page of the pet insurer or pet insurer’s program administrator’s website.

Nothing in this Act shall in any way prohibit or limit the types of exclusions pet insurers may use in their policies or require pet insurers to have any of the limitations or exclusions defined below.

As used in this Act:

- A. “Chronic condition” means a condition that can be treated or managed, but not cured.
- B. “Congenital anomaly or disorder” means a condition that is present from birth, whether inherited or caused by the environment, which may cause or contribute to illness or disease.
- C. “Hereditary disorder” means an abnormality that is genetically transmitted from parent to offspring and may cause illness or disease.
- D. “Orthopedic” refers to conditions affecting the bones, skeletal muscle, cartilage, tendons, ligaments, and joints. It includes, but is not limited to, elbow dysplasia, hip dysplasia, intervertebral disc degeneration, patellar luxation, and ruptured cranial cruciate ligaments. It does not include cancers or metabolic, hemopoietic, or autoimmune diseases.
- E. “Pet insurance” means a property insurance policy that provides coverage for accidents and illnesses of pets.

Pet Insurance Model Act

F. "Preexisting condition" means any condition for which any of the following are true prior to the effective date of a pet insurance policy or during any waiting period:

- (1) A veterinarian provided medical advice;
- (2) The pet received previous treatment; or
- (3) Based on information from verifiable sources, the pet had signs or symptoms directly related to the condition for which a claim is being made.

A condition for which coverage is afforded on a policy cannot be considered a preexisting condition on any renewal of the policy.

G. "Renewal" means to issue and deliver at the end of an insurance policy period a policy which supersedes a policy previously issued and delivered by the same pet insurer or affiliated pet insurer and which provides types and limits of coverage substantially similar to those contained in the policy being superseded.

H. "Veterinarian" means an individual who holds a valid license to practice veterinary medicine from the appropriate licensing entity in the jurisdiction in which he or she practices.

I. "Veterinary expenses" means the costs associated with medical advice, diagnosis, care, or treatment provided by a veterinarian, including, but not limited to, the cost of drugs prescribed by a veterinarian.

J. "Waiting period" means the period of time specified in a pet insurance policy that is required to transpire before some or all of the coverage in the policy can begin. Waiting periods may not be applied to renewals of existing coverage.

K. "Wellness program" means a subscription or reimbursement-based program that is separate from an insurance policy that provides goods and services to promote the general health, safety, or wellbeing of the pet. If any wellness program [insert language from state statute or regulation that defines the trigger for insurance contracts, which might include language such as: [undertakes to indemnify another], or [pays a specified amount upon determinable contingencies] or [provides coverage for a fortuitous event]], it is transacting in the business of insurance and is subject to the insurance code. This definition is not intended to classify a contract directly between a service provider and a pet owner that only involves the two parties as being "the business of insurance," unless other indications of insurance also exist.

Section 4. Disclosures

A. A pet insurer transacting pet insurance shall disclose the following to consumers:

- (1) If the policy excludes coverage due to any of the following:
 - (a) A preexisting condition;
 - (b) A hereditary disorder;
 - (c) A congenital anomaly or disorder; or
 - (d) A chronic condition.
- (2) If the policy includes any other exclusions, the following statement: "Other exclusions may apply. Please refer to the exclusions section of the policy for more information."
- (3) Any policy provision that limits coverage through a waiting or affiliation period, a deductible, coinsurance, or an annual or lifetime policy limit.
- (4) Whether the pet insurer reduces coverage or increases premiums based on the insured's claim history, the age of the covered pet or a change in the geographic location of the insured.

- (5) If the underwriting company differs from the brand name used to market and sell the product.

B. Right to Examine and Return the Policy.

- (1) Unless the insured has filed a claim under the pet insurance policy, pet insurance applicants shall have the right to examine and return the policy, certificate or rider to the company or an agent/insurance producer of the company within fifteen (15) days of its receipt and to have the premium refunded if, after examination of the policy, certificate or rider, the applicant is not satisfied for any reason.
- (2) Pet insurance policies, certificates and riders shall have a notice prominently printed on the first page or attached thereto including specific instructions to accomplish a return. The following free look statement or language substantially similar shall be included:

"You have 15 days from the day you receive this policy, certificate or rider to review it and return it to the company if you decide not to keep it. You do not have to tell the company why you are returning it. If you decide not to keep it, simply return it to the company at its administrative office or you may return it to the agent/insurance producer that you bought it from as long as you have not filed a claim. You must return it within 15 days of the day you first received it. The company will refund the full amount of any premium paid within 30 days after it receives the returned policy, certificate, or rider. The premium refund will be sent directly to the person who paid it. The policy, certificate or rider will be void as if it had never been issued."

- C. A pet insurer shall clearly disclose a summary description of the basis or formula on which the pet insurer determines claim payments under a pet insurance policy within the policy, prior to policy issuance and through a clear and conspicuous link on the main page of the pet insurer or pet insurer's program administrator's website.
- D. A pet insurer that uses a benefit schedule to determine claim payment under a pet insurance policy shall do both of the following:
- (1) Clearly disclose the applicable benefit schedule in the policy.
- (2) Disclose all benefit schedules used by the pet insurer under its pet insurance policies through a clear and conspicuous link on the main page of the pet insurer or pet insurer's program administrator's website.
- E. A pet insurer that determines claim payments under a pet insurance policy based on usual and customary fees, or any other reimbursement limitation based on prevailing veterinary service provider charges, shall do both of the following:
- (1) Include a usual and customary fee limitation provision in the policy that clearly describes the pet insurer's basis for determining usual and customary fees and how that basis is applied in calculating claim payments.
- (2) Disclose the pet insurer's basis for determining usual and customary fees through a clear and conspicuous link on the main page of the pet insurer or pet insurer's program administrator's website.
- F. If any medical examination by a licensed veterinarian is required to effectuate coverage, the pet insurer shall clearly and conspicuously disclose the required aspects of the examination prior to purchase and disclose that examination documentation may result in a preexisting condition exclusion.
- G. Waiting periods and the requirements applicable to them, must be clearly and prominently disclosed to consumers prior to the policy purchase.
- H. The pet insurer shall include a summary of all policy provisions required in Subsections (A) through (G), inclusive, in a separate document titled "Insurer Disclosure of Important Policy Provisions."

Pet Insurance Model Act

- I. The pet insurer shall post the "Insurer Disclosure of Important Policy Provisions" document required in Subsection (H) through a clear and conspicuous link on the main page of the pet insurer or pet insurer's program administrator's website.
- J. In connection with the issuance of a new pet insurance policy, the pet insurer shall provide the consumer with a copy of the "Insurer Disclosure of Important Policy Provisions" document required pursuant to Subsection (H) in at least 12-point type when it delivers the policy.
- K. At the time a pet insurance policy is issued or delivered to a policyholder, the pet insurer shall include a written disclosure with the following information, printed in 12-point boldface type:
 - (1) The [insert state insurance department]'s mailing address, toll-free telephone number and website address.
 - (2) The address and customer service telephone number of the pet insurer or the agent or broker of record.
 - (3) If the policy was issued or delivered by an agent or broker, a statement advising the policyholder to contact the broker or agent for assistance.
- L. The disclosures required in this section shall be in addition to any other disclosure requirements required by law or regulation.

Section 5. Policy Conditions

- A. A pet insurer may issue policies that exclude coverage on the basis of one or more preexisting conditions with appropriate disclosure to the consumer. The pet insurer has the burden of proving that the preexisting condition exclusion applies to the condition for which a claim is being made.
- B. A pet insurer may issue policies that impose waiting periods upon effectuation of the policy that do not exceed 30 days for illnesses or orthopedic conditions not resulting from an accident. Waiting periods for accidents are prohibited.
 - (1) A pet insurer utilizing a waiting period permitted in Subsection 5B shall include a provision in its contract that allows the waiting periods to be waived upon completion of a medical examination. Pet insurers may require the examination to be conducted by a licensed veterinarian after the purchase of the policy.
 - (a) A medical examination under Subsection 5B(1) shall be paid for by the policyholder, unless the policy specifies that the pet insurer will pay for the examination.
 - (b) A pet insurer can specify elements to be included as part of the examination and require documentation thereof, provided the specifications do not unreasonably restrict a consumer's ability to waive the waiting periods in Subsection 5B.
 - (2) Waiting periods, and the requirements applicable to them, must be clearly and prominently disclosed to consumers prior to the policy purchase.
- C. A pet insurer must not require a veterinary examination of the covered pet for the insured to have their policy renewed.
- D. If a pet insurer includes any prescriptive, wellness, or non-insurance benefits in the policy form, then it is made part of the policy contract and must follow all applicable laws and regulations in the insurance code.
- E. An insured's eligibility to purchase a pet insurance policy must not be based on participation, or lack of participation, in a separate wellness program.

Section 6. Sales Practices for Wellness Programs

- A. A pet insurer and/or producer shall not do the following:
 - (1) Market a wellness program as pet insurance;
 - (2) Market a wellness program during the sale, solicitation, or negotiation of pet insurance.
- B. If a wellness program is sold by a pet insurer and/or producer:
 - (1) The purchase of the wellness program shall not be a requirement to the purchase of pet insurance.
 - (2) The costs of the wellness program shall be separate and identifiable from any pet insurance policy sold by a pet insurer and/or producer.
 - (3) The terms and conditions for the wellness program shall be separate from any pet insurance policy sold by a pet insurer and/or producer.
 - (4) The products or coverages available through the wellness program shall not duplicate products or coverages available through the pet insurance policy; and
 - (5) The advertising of the wellness program shall not be misleading and shall be in accordance with Subsection 6B of this Model.
 - (6) A pet insurer and/or producer shall clearly disclose the following to consumers, printed in 12-point boldface type:
 - (a) That wellness programs are not insurance.
 - (b) The address and customer service telephone number of the pet insurer or producer or broker of record.
 - (c) The [insert state insurance department]'s mailing address, toll-free telephone number, and website address.
- C. Coverages included in the pet insurance policy contract described as "wellness" benefits are insurance.

Section 7. Insurance Producer Training

- A. An insurance producer shall not sell, solicit, or negotiate a pet insurance product until after the producer is appropriately licensed and has completed the required training identified in Subsection C of this Section.
- B. Insurers shall ensure that its producers are trained under Subsection C of this Section and that its producers have been appropriately trained on the coverages and conditions of its pet insurance products.
- C. The training required under this subsection shall include information on the following topics:
 - (1) Preexisting conditions and waiting periods;
 - (2) The differences between pet insurance and noninsurance wellness programs;
 - (3) Hereditary disorders, congenital anomalies or disorders and chronic conditions and how pet insurance policies interact with those conditions or disorders; and
 - (4) Rating, underwriting, renewal and other related administrative topics.
- D. The satisfaction of the training requirements of another state that are substantially similar to the provisions of Subsection C shall be deemed to satisfy the training requirements in this state.

Pet Insurance Model Act

Section 8. Regulations

The commissioner may promulgate rules and regulations to administer this Act.

Section 9. Violations

Violations of this Act shall be subject to penalties pursuant to [insert state administrative code].

Chronological Summary of Action (all references are to the Proceedings of the NAIC).

Summer 2022 (adopted).

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	คณิดา นิมวัฒน์
วัน เดือน ปีเกิด	11 สิงหาคม 2536
สถานที่เกิด	จังหวัดกำแพงเพชร ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาโทศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม อันดับ1) สาขาวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์, 2559 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปริญญาตรีศาสตรบัณฑิต สาขานิติศาสตร์, 2565 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาตรีศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์, 2566
ที่อยู่ปัจจุบัน	46/1 หมู่ 6 ตำบล พรานกระต่าย อำเภอ พรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร 62110

